வெளியீடு எ. 1.

ஸ்ரீ சிதம்பரேசாய நமஃ

श्री कुञ्चिताङ्घ्रिस्तवः

श्रीमद्दुमापतिशिवप्रणीतः

உரை ஆசிரியர்

பிரம்மஶ்ரீ க. மீ. ராஜகணேச தீக்ஷிதர்.

ஸ்ரீ நடராஜ வித்யாஸபை.

விளம்பி 1958.

போஸ்வேடு பிரஸ், சிதம்பரம்.

விலை ரூ. 2—0—0

சிவமயம்.

வெளியீடு நெ. 1.

ஸ்ரீ நடராஜ வித்யாலயை (வித்யாசாலை) சித்ரபானுலு புரட்டாசிமீ 23உ விஜயதசமி அன்று முதல் துவக்கப்பட்டு சுமார் இருபது மாணவர்கள் வித்யாப்யாஸம் செய்து வருகிறார்கள். இதில் ப்ரம்ஹஸ்ரீ மஹாதேவ சாஸ்திரிகள் அவர்கள் வேதம், சாஸ்திரம் இரண்டிற்கும் ஆசிரியராக இருந்துவருகிறார். இதற்கு ஸ்ரீஸபாநாயகர்கோயில் பொது தீக்ஷிதர்கள் சார்பில் மாதம் ரூபாய் பத்தும், ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ பொன்னம்பலஸ்வாமிகள் மடாதிபதி அவர்கள் மாதம் 1-க்கு ஐந்து ரூபாயும் கொடுத்து உதவி வருகிறார்கள். இந்த ஸபையின் விசேஷ வாய்ப்பாக இது வெளியிடப்படுகிறது.

இதற்கு சென்ற மன்மதஸு ஆனிமீ 23உ நடைபெற்ற ஸ்ரீ நடராஜமூர்த்தியின் மஹாகும்பாபிஷேகத்தில் பிரதான ஆசார்யராக இருந்தவர்களும், ஸ்ரீவித்யா உபாஸகர்களும், இன்னும் 1946-ம் வருஷம் முதல் பல கும்பாபிஷேகங்களுக்கு பிரதான ஆசார்யராகவும், அதை நடத்திவைக்கும் ஸகல பொருப்புகளையும் ஏற்றவர்களும், ஆசாரசீலர்களும் ஸகல சாஸ்திர பாண்டித்யம் உள்ளவர்களும், ஸ்ரீநடராஜர் கோயிலின் பழம் பெரும் சுவடி முதலிய ஆராய்ச்சியில் ஸதா ஈடுபாடு உள்ளவர்களும், எல்லோரிடமும் அன்பும் அருளும் உடையவர்களும், எனது மந்திரோபதேச குருவாயும், என்னையும் ஒரு பொருளாக்கி இதிலும் இதுபோன்ற பல நற்பணியில் ஆளாக்கிய ப்ரம்ஹஸ்ரீ க. மீ. ராஜகணேச தீக்ஷிதர் அவர்கள் பொன்னர் திருவடிகளை வாழ்த்தி வணங்குகின்றேன். அவர்கள் இதற்கு அரிய தமிழ் உரை எழுதி உதவியுள்ளார்கள்.

பல நற்பணியில் அன்புடன் ஈடுபட்டுவரும் ஸபாநாயகர் தெரு, நடராஜவிலாஸ் புரோப்ரைட்டர், லால்குடி ஸ்ரீ N. S. சீனுவாஸய்யர் அவர்கள் இதற்கு சுமார் 2000 ரூபாய்வரை

பொருளுதவி புரிந்து இதன் வருவாயில் (புஸ்தக விற்பனை) இதன் உரை ஆசிரியர் அவர்களால் எழுதப்பட்ட ஸ்ரீநடராஜர் ஸகஸ்ரநாம வியாக்யானமும், (தமிழ் உரையுடன்) மற்றும் முக்கியமாய் சிதம்பர ஸம்பந்தமான புராதன கிரந்தங்கள் வெளிவர வேண்டியதென்று எண்ணம்கொண்டு ஸ்ரீ நடராஜ மூர்த்தியின் மஹாத்ஸவத்தின் நன்னாளான ஆருத்ரா தரிசனமான நாளது விளம்பிஞ மார்கழி 11உ (26-12-58) தினத்தில் இந்த ஸபையின் பதினாறவது பிராயத்தில் மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் வெளியிடப்படுகிறது.

இதன் உரை ஆசிரியர் அவர்களுக்கும், பொருளுதவிபுரிந்த ஸ்ரீ N. S. சீனுவாசய்யர் அவர்களுக்கும், இதற்கு அணித்துரை வழங்கிய ப்ரம்மஶ்ரீ சிவராமகிருஷ்ண சாஸ்திரிகள் அவர்களுக்கும், ப்ரம்மஶ்ரீ டாக்டர் வெங்கடேச்வரன் அவர்களுக்கும் ப்ரம்மஶ்ரீ V. G. ராமகிருஷ்ணய்யர் அவர்களுக்கும், ப்ரம்மஶ்ரீ ரஸலிம்ம சாஸ்திரிகள் அவர்களுக்கும், இந்த புஸ்தகத்தை நல்ல முறையில் அச்சிட்டு வழங்கிய கிராஸ்வேடு ப்ரஸ் அதிபர் ஸ்ரீ நடராஜ அய்யர் அவர்களுக்கும் ஸ்ரீ அம்பலகூத்தன் திருவருள் உண்டாகப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

ஸபையின் காரியதரிசி என்ற முறையில் பொதுமக்கள் ஆதரவால் இங்கு மிகவும் விரிவான புஸ்தகசாலை, வாசகசாலை ஏற்பட்டு அதனால் ஸநாதனமும், நாடும் செழிக்க என் குல தேவதையான ஸ்ரீ நடராஜமூர்த்தியைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

V. S. வைத்தியநாத தீக்ஷிதர்,
காரியதரிசி,
ஸ்ரீநடராஜ வித்யாஸபை, சிதம்பரம்.

புஸ்தகம் கிடைக்குமிடம் :—

1. ஸ்ரீ நடராஜ வித்யா ஸபை,
   காரியதரிசி, சிதம்பரம்.
2. N. S. சீனுவாஸய்யர்,
   நடராஜவிலாஸ்,
   ஸபாநாயகர்தெரு, சிதம்பரம்.

॥ श्रीगणेशायनमः॥
॥श्रीचित्सभेशाय मङ्गलम्॥
॥ श्रीः ॥

रङ्गस्य चिदम्बरं यवनिका माया स्वयं दीपिका
प्रत्यग्ज्योतिरुदारवाद्यकलना प्राचीन वाचां शिखा !
नान्दीपाशविमोचनी फलमतश्चैतन्यसिद्धिःपरा
सोयं लोकविलक्षणो विजयते सोमावतंसो नटः॥

ஸ்ரீ குஞ்சிதாங்கிரிஸ்தவமென்னும் இவ்வரிய வடமொழி நூல், ஸ்ரீசிதம்பரம், நிருச்சிற்றம்பலத்தில் விளங்காநிற்கின்ற ஸ்ரீ நடராஜராஜரின் துதியாகும்.

குணினिर्गुणाभिधानं स्तोत्रं॥
नमस्कारस्तथाशीश्च सिद्धान्तोक्तिः पराक्रमः।
विभूतिः प्रार्थनाचेति षड्विधं स्तोत्रलक्षणम्॥

குணிகிஷ்டகுணபிதானம் ஸ்தோத்ரம்॥
நமஸ்காரஸ்ததாசீச்ச ஸித்தாந்தோக்திः பராக்ரமः।
விபூதிः ப்ரார்தநாசேதி ஷட்விதம் ஸ்தோத்ரலக்ஷணம்॥

(இ-ள்) (குணவானின் குணங்களை கூறுதல் ஸ்தோத்ரமாகும். அதில் வணக்கம், வாழ்த்தல், நிச்சயித்துக் கூறுதல், பராக்ரமம், ஐச்வர்யம், வேண்டிக்கொள்ளல் என்கிற ஆறுவித பேதங்களும் உள.)

என்பனவாதிகளான ஸ்தோத்ரத்துக்குரிய லக்ஷணகளுடனும் ஆங்காங்கு உவமை முதலிய அலங்காரங்களுடனு சய்யா, ரஸம், பாகம், ப்ருஸம், ஸ்தாயீ முதலிய காவ்யாகளுடனும் விசேஷார்த்தம், ச்வன்யார்த்தம் முதலிய பொருகளுடனும் கூடி இருத்தல் அறிஞர்களுக்கு நன்கு புலனாகும்.

ஸ்ரீபரமேச்வரனுக்கு பல ஸ்தோத்ரங்கள் இருந்தபோதி இந்த ஸ்தோத்ரம் அன்னியாத்ருசமே. எனெனில் இதில

313 சுலோகங்களும் ஒரே விருத்தத்தில் அதிலும் பாதம் ஒன்றுக்கு 21 எழுத்துக்கள் உள்ள ஸரக்தரு என்னும் விருத்தத்தில் அமைந்தது மிகவும் பாராட்டத் தகுந்ததே. 300 சுலோகங்களுக்கு மேல் அமைந்து இருத்தலால் இதை லகு ஸஹஸ்ர ஸ்துதி என்றும் சிலர் கூறுகின்றனர்.

முதலில் (ब्रह्म) பிர்ம்ஹ சப்தத்தையும் இறுதியில் (अहम्) அஹம் என்னும் சப்தத்தையும் வைத்துக் கூறினது (ब्रह्माहम्) பிர்ம்ஹாஹம், பிர்ம்ஹம் நான் என்னும் பொருள் தோன்றுவதால் அத்வைதத்தைத் தழுவினதே. பின்னும் சில சுலோகங்களில் அத்வைத சாஸ்திரக் கொள்கைகளையும் நன்கு விவரிக்கின்றது.

ஸ்ரீபரமேச்வர விலாஸ விபூதிகளையும், சுருதி, ஸ்மிருதி, இதிஹாஸம், புராணம் முதலியவைகளில் கூறப்பட்டுள்ள திவ்ய சரித்திரங்களையும் நன்கு சுருக்கியும் பெருக்கியும் கூறுதல் மிகவும் அதிசயிக்கத் தகுந்ததே. ஸ்ரீ பதஞ்ஜலி முனிவரால் இயற்றப்பட்ட மஹோத்ஸவ பூஜாவிதான ஸூத்ரங்களின் முறைகளை விளக்குவதோடு ஸ்ரீசிதம்பர ரஹஸ்யதத்துவங்களையும் நன்கு அறிவிக்கிறது.

ஸ்ரீபரமேச்வரனின் ஸ்ரூபவர்ணனை, தாண்டவ வர்ணனை, தில்லைவாழந்தணர்களின் வர்ணனை...முதலியவை சொம்பவும் போற்றத் தக்கனவே.

இதிலுள்ள ஒவ்வொரு சுலோகங்களிலும் ஒவ்வொரு மந்திரங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன என்றும், ஒவ்வொரு சுலோகங்களுக்கும் யந்திர மந்திர பிரயோகங்கள் உள என்று மந்திர சாஸ்திர அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர்.

புகைலயில் ஸ்ரீபரமேச்வராலயச் சுவற்றில் வரையப்பட்டு இருந்ததை ஸ்ரீசுவேதாசாரியர் மூலம் அறிந்து ஸ்ரீஉமாபதிசிவத்தால் வெளியிடப்பட்டது என்று ஆன்றோர்கள் உணர்த்துகின்றனர். இதற்கு இத்துதியில்

कुञ्चिताङ्घ्रिस्तवंवक्ष्ये ब्रह्मनिष्ठ उमापतिः।

குஞ்சிதாங்கிரிஸ்தவம்வக்ஷ்யே ப்ர்ம்ஹநிஷ்ட உமாபதிः
என்று முதலிலும்,

श्रीकुञ्चिताङ्घ्रि स्तवराजमुक्त्वा साक्षादपश्यं नटनं सभापतेः।

ஸ்ரீகுஞ்சிதாங்கிரிஸ்தவராஜமுக்த்வா ஸாக்ஷாதபச்யம்
நடனம் ஸபாபதேः ,

என்று இறுதியிலும் உள்ள வாக்கே கமகமாகும். **वक्ष्ये उक्त्वा** (வக்ஷ்யே உக்த்வா) என்பதற்கு வெளிப்படுத்தலே பொருளாகும்.

இத்துதிக்கு ஸ்ரீமீனாக்ஷிநாதமகிவராளால் (ஸ்ரீசிதம்பர தத்வ நிர்ணயம் முதலிய கிரந்தங்களை இயற்றியவர்) இயற்றப்பட்ட வடமொழி விரிவுரை ஒன்று இருக்கிறதாகவும் தெரியவருகிறது. மற்றும் இதன் விசேஷ குணங்கள் விச்வரூன்களால் நன்கு அறியத் தகுந்ததே. இத்துதியை வெளிப்படுத்தியவர் ஸ்ரீஉமாபதி சிவம் ஆவர். அவரது சரித்திரம் வடமொழியிலும், தென் மொழியிலும் பற்பல காணப்படுகின்றன. அவைகளில் ஒன்றுக் கொன்று விக்தியாஸங்கள் காணப்படினும் அவரிடம் உள்ள விசேஷ அன்பை பாராட்டினதாகும். இதுபோல் மற்றும் சில மஹான்களின் சரித்திரங்களில் முரண்பாடுகள் காணப்படு கின்றன.

ஓ

॥ श्री गणेशाय नमः ॥

॥ श्रीमदुमापतिशिव चरित्र संग्रहः ॥

श्रीमत्त्रिसहस्रभूसुरकुलोत्पन्नैः परमहंसपरिव्राजकैः
श्रीमद्भिः श्रीचिदम्बरब्रह्मयतिवर्यैः विरचितः ॥

किञ्चित्कुञ्चितवामपाद विलसन्मञ्जीरमञ्जुक्वणत्
चञ्चत्काञ्चनकिङ्किणीझणझणाकारावबद्धं जगत्।
कालीताण्डव खण्डनं प्रविलसद्दण्डोल्लसत्कुण्डलं
चण्डं रक्षतु चण्डिकापतिभवं संपत्करं ताण्डवम् ॥ १

पाषण्डोपहतां स्वकीयसरणिं प्रोद्धर्तु मभ्यर्थनात्
देवानां भुवि पुण्डरीकनगरे देवः शिवः स्वांशतः।
त्रैसाहस्र मखीन्द्रवंशजलधौ शम्भोश्चगौर्यां पुरा
जातस्तत्र महानुमापति समाख्यातोवभौ देशिकः॥ २

बाल्ये तावदुमापतिश्च सखिभिः चिक्रीडदैवैर्मुहुः
साश्चर्यं शिवएष एवभवतीत्यालोकितः शम्भुजः।
श्रीबोधायनसूत्रचोदितपथात् पित्रोपनीतः क्रमात्
अन्यान् ऋक्प्रमुखानवाप्तुमवहन्मौञ्जीं च वत्सान्वयः॥ ३

ताताद्देशिकतोयजूंषि च मपि श्रीशौनकात् जैमिनेः
साम श्रीकुशिकादथवणमसौ मध्यन्दिनात् कण्वतः।
शुक्लं वेदमनादिमोक्तिनिकरान् कल्पांश्च गाधास्तथा
सर्वानङ्गवरानुमापतिशिवो लब्ध्वा चकासेतराम्॥ ४

तिल्वारण्यनिवासिभूसुरकुला कूपारशीतांशुमान्
ह्यास्यन् कान्तिविनिर्जितामरवधूं ताताज्ञयाहोतृजाम्।
गृह्णन् मातुलसंम्भवाञ्च जनयन् पुत्रान् गणेशाग्रतः
पातालाध्वविले नियम्य भुजगं ह्यस्थापयत् श्रीद्रुमम्॥ ५

सर्वज्ञश्च पुरा पतञ्जलिमुनेर्गत्वाऽऽश्रमं तत्रतं
दृष्ट्वा योगपदार्चनौपध विधीनाशीर्भिरभ्याहृतैः।
लब्ध्वा लोकगुरुः प्रकाशितपराकार प्रवेशादिभिः
कृत्यैस्सर्वनृपान् जनांश्च भुवने स्वाधीनतां प्रानयत्॥ ६

शम्भोर्मन्त्र मखीश्वरादविकलं श्वेतात् गुरोर्व्यासतः
सम्बन्धादपि वेदमूर्धसु गतं तत्वं परं शाम्भवम्।
लब्ध्वा योऽधिमहीतलं प्रकटयन् शैवाध्वसारं तथा
रेजे श्रीमदुमापतिः शिवसमः त्रय्यन्त विद्यागुरुः॥ ७

वाञ्छाकल्पलता गणेश्वरमदात् चैद्यम्बरं मैरवं
यन्त्रं स्फाटिकलिङ्गमप्यतुलितं श्वेतश्च यस्मिन्गुरौ।

भूत्यामान्त्रिक कृत्यनिश्चलघटोद्धारात् तदाकर्षणात्
यन्त्रात् भूपजपुंस्त्वदान विभवात् ख्यातस्सचोमापतिः॥ ८

हस्तेयज्ञहवींषि दातुमसहं यं प्रत्युदेत्यादरात्
पञ्चाशत्समजीवनं वरमदात् शक्रः शिवस्याज्ञया।
यः स्वान्ते वसदुत्तमं प्रतिवचोभङ्ग्या ररक्षाहिराट्
भीतेः श्रीमदुमापतिः गुरुवरो विभ्राजतेस्मानिशम्॥ ९

जातु श्रीमदुमापतिः परशिवक्षेत्राटगत्यापुरं
काश्मीरं समुपेत्य योगविभवात् सर्वज्ञपीठं वरम्।
अध्यारुह्य विचक्षणान् विजितवान् सिद्धान्तयुक्त्याचयं
सोयं शङ्करएवसद्गुरुरिहाऽऽयातीति तत्राऽस्तुवन्॥ १०

गृद्धाद्रेस्तु चिदम्बरं प्रतिनिशं त्वागत्य संसत्पतिं
दृष्ट्वा दक्षिणगोपुरं च समया वासंमुदा कुर्वतोः।
गृध्राधीश्वरयोः सुसङ्गनि नवीभूते तथोद्दिशि
द्वारे सत्तमुनिः सभावनविधौ येनैव संयोजितः॥ ११

सूतोमापघटश्च कण्टकतरुः तादृर्योपि यद्दीक्षया
मुक्तास्तेह्यभवन् पुरा ध्वजपटस्त्वारोपितः सूक्तिभिः।
योगात् नागसरोविलान्तरपथात् गत्वाऽचलं राजतं
स्तुत्वा तत्र शिवं पुनर्भुवमगात् योगी सचोमापतिः॥ १२

अन्ते श्रीमदुमापतिः गुरुवरः स्वान्तेवसन्तं पदे
स्वीयेप्यङ्घ्रिजनिं नियोज्य गणराड्यन्त्रौ च लिङ्गं पुनः।
दत्वातं च जगद्धिताय नितरां सम्बोधयन् पश्यतां
सर्वेषां धुरि चित्सदोनटपतिर्ज्योतिर्मयोऽन्तर्दधे॥ १३

शम्भोरं शस्यलेशोभुवि कलिविभवात् लुप्तमप्यात्म तत्वं
प्रोद्धर्तुं ह्याविरासीत् त्रिनयनशिव इत्याह्वयः कालहस्तौ।
तिल्वारण्ये तथोमापतिरिति मखिराडप्पयाख्योथ कांच्याः
पर्यन्तेतान् वरिष्ठान् शिवसमयगुरून् शाम्भवान् नौमिनित्यम्॥

उमापतिं नमस्कुर्वेह्यूर्ध्वस्रोतो विहारिणम्।
ऊर्जितात्माविनाभूत निष्ठमप्यूर्ध्वरेतसम्॥ १५
॥ओंतत्सत्॥

[अयं किल श्रीमच्चिदम्बरक्षेत्र विराजमान श्रीमत्त्रिसहस्र मुनीश्वरवंश सम्भव वाराणसीक्षेत्रसमालब्ध तुर्याश्रम जगन्मिथ्याध्य वसाय शेमुषीविलास श्रीमद्दहरविद्योपासनोपदेशक पवित्रचरित्र वरविलासाद्वैतविद्याचार्य परमहंसपरिव्राजक श्रीमद्भगवद्बालगुरु तीर्थपूज्यपाद निवासानन्दाश्रमनिलय कोशादुद्धृतः॥]

ஸ்ரீஉமாபதிசிவ சரித்திர சுருக்கம்.

(அவதாரம்) ஸ்ரீஉமாபதிசிவம் சாலீவாஹந சகம் 1200 ஆண்டுக்குமேல் (ஸ்ரீமுகஸு தைமீ சுக்லபக்ஷ திரயோதசி ஸோம வாரம் விருஷப லக்னத்தில்) ஸ்ரீசிதம்பர க்ஷேத்திரத்தில் தில்லை வாழந்தணர்கள் வம்சத்தில் சம்பு தீக்ஷிதர் என்கிற நடராஜ தீக்ஷிதருக்கும் கௌரீ என்னும் அன்னைக்கும் புதல்வனாக உதித்தவர். இவருடைய கோத்திரம் ஸ்ரீவத்ஸ கோத்திரம். வேதம் யஜுர்வேதம். ஸூத்திரம் போதாயனம். இவருடைய மாதாமஹர் கோத்திரம் விச்வாமித்திர கோத்திரம். வேதம் ரிக்வேதம். ஸூத்ரம் ஆச்வலாயனம். பாஷண்டர்களை அடக்கி சைவத்தை நிலைநாட்டவேண்டி தேவர்களின் வேண்டுகோளால் ஸ்ரீபரமேச்வரனே தனது அம்சத்தால் ஸ்ரீஉமாபதிசிவமாக அவ தரித்தார் என்று கூறப்படுகிறது.

இவர் பிறந்த காலத்தில் இவரிடத்தில் ஸ்ரீநடராஜரின் தேஜஸ்ஸு பிரகாசித்ததால் ஸ்ரீநடராஜரே அவதரித்தார் என்று எல்லோரும் மகிழ்ந்தனர். அக்காலத்தில் சுபக்குறிகள் பல உண்டாயின. இவர் பால்யத்தில் செய்த லீலைகள் அளவு கடந்தனவே.

இவர் முறையே நான்கு வேதங்களை கற்கவேண்டி அந்தந்த வேதங்களுக்குரிய முறைப்படி உபநயனமும் செய்விக்கப் பட்டவர் ஆவர். ஸாமவேதம் கற்கவேண்டி த்ருஹ்யாயன

விதிப்படி உபநயனச் சடங்குகள் செய்விக்கப்பட்டபடியால் (छन्दोगः) சந்தோகர் என்று ஒரு சரித்திரம் கூறுகிறது.

இவர் தனது தந்தையிடமும் சௌனகர், ஜைமினி, குசிகர், மத்யந்தினர், கண்வர் வியாஸா முதலிய மஹர்ஷிகளிடமும் வேதம் முதலிய ஸகல கலைகளையும் கற்றவர். ஸ்ரீமந்த்ரமூர்த்தி தீக்ஷிதர் என்கிற பெரியோரிடம் ஸ்ரீவித்யோபதேசம் பெற்று ஸ்ரீசிவகாம ஸுந்தரியின் ஸன்னதியில் ஸ்ரீவித்யா ஜபயஜ்ஞத்தை அனுஷ்டித்து அம்பிகையின் அருளையும் அணிமாதி ஸித்திகளையும் அடைந்தவர்.

இவருக்கு உரிய காலத்தில் இவரது மாதுலரான ஸபேச தீக்ஷிதர் என்பவரின் புதல்வியான பார்வதீ என்னும் கன்னிகையை மணம் செய்வித்து இவரது தந்தை மஞறந்தனர்.

பிறகு இவருக்கு ஸ்ரீமூலநாதர் (சிதம்பரயந்த்ரோத்தாரத்திற்கு வியாக்யானம் செய்தவர்) விருஷபத்துவஜர் என்கிற இரண்டு புதல்வர்களும் ஸுசீலா என்கிற ஒரு கன்னிகையும் பிறந்தார்கள்.

இவர் ஸப்தபாகஸம்ஸ்தை, ஸப்தஹவிஸ்ஸம்ஸ்தை, ஸப்த ஸோமஸம்ஸ்தை முதலிய ஸகல வைதிக வேள்விகளை முறைப்படி அனுஷ்டித்தவர். ஸ்ரீநடராஜரைத் தனது ஸ்வதந்த்ர காலங்களில் பூஜித்தும், ஆருத்ரை முதலிய மஹோத்ஸவங்களிலும், ஸம்ப்ரோக்ஷணம் முதலிய பிரதிஷ்டைகளிலும் ஆசார்யராக இருந்தும் நன்கு கொண்டாடப்பட்டவருமாவர்.

இவர் தனது 26 வயதில் மஹாவிருதம் என்னும் ஓர் பெரிய யாகத்தைச் செய்தார். அவ்வமயம் பிரதான தினத்தில் தேவேந்த்ரன் இவர் முன் தோன்றி பிரதானமான ஹவிஸ்ஸை எனது கையில் கொடு என்று கூறினன். அதுகேட்டு இவர் அத்தேவேந்த்ரனை நன்கு பூஜித்துப் போற்றி அக்னியில் ஹோமம் செய்யும்படித்தான் விதி உளது என்று அவ்விதியைக் கூறி கையில் கொடுக்க மருதளித்தார். அதுகேட்டு தேவேந்த்ரன் மிகவும் ஸந்தோஷித்து அவ்விதம் செய்து உனது வேள்வியைப் பூர்த்தி செய்துகொள்வாயாக. உனது வயது இன்றோடு முடிவு அடைந்தபடியால் ஸ்ரீபரமேச்வராஜ்ஞையால் இவ்விதம்

உன்னைப் பரீக்ஷித்தேன். உனக்கு இது முதல் 50 ஆண்டு ஜீவித்திருக்க அருளினேன். பூமியில் துர்மதங்களை அகற்றி வைதீக தர்மங்களை ஸ்தாபித்து ஸநாதனமான சைவ மதத்தை பிரகாசப்படுத்துவாயாக என்று அருளி மறைந்தனன்.

இவர் ஒரு ஸமயம் சுவேதாசாரியரைத் தரிசித்து அவரிட மிருந்து ஒரு ஸ்படிக லிங்கம், ஸ்ரீசிதம்பர மேரு யந்திரம், வாஞ்சா கல்பலதாகணபதியையும் பெற்றும் ஸ்ரீ சிதம்பர ரஹஸ்ய தத்துவத்தை உணர்ந்தார்.

பிறகு ஒருஸமயம் ஸ்ரீபதஞ்ஜலி முனிவரின் ஆச்ரமத்தை (அனந்தேசுவரன்கோயில்) அடைந்து அங்கு ஸ்ரீ பதஞ்ஜலி பகவானைத் தரிசித்து அவரது அனுக்கிரஹத்தால் யோகதத்துவத்தை நன்கு உணர்ந்து அந்த யோகத்தின் வல்லமையால் நாகச்சேரிக்குளத்தில் உள்ள பிலத்துவார வழியாக ஸ்ரீகைலையை அடைந்து அங்கு பரமனை தரிசித்துப் போற்றிப் பரமனது அருளையும் பெற்றார். அங்குள்ள தாழ்வரைகளில் பற்பல சித்தர்களையும் முனிவர்களையும் தரிசித்து வணங்கி அவர்களால் சிதில மான சைவமதத்தைப் புவியில் நன்குப் பிரகாசப்படுத்தும்படி உணர்த்தப்பட்டார்.

மறைஞ்ஞானஸம்பந்தரிடம் (அப்பய தீக்ஷிதர் மணிவாசகரிடம் உபதேசம் பெற்றதுபோல்) உபதேசம் பெற்று அவரிட மிருந்து ஸகல ஆகமங்களையும் அடைந்து அதிலுள்ள சைவ ஸித்தாந்த ஸாரங்களைத் தென்மொழியிலும் வடமொழியிலும் தெளிவுபெற வெளிப்படுத்தினர்.

பிறகு இவருடைய அண்ணை மறைய தனது குமாரர்களிடம் எல்லாப்பொருள்களையும் ஒப்புவித்து தனது மனைவியான பார்வதி அம்மையோடு வானப்ரஸ்தாச்ரமியாய் சுவேதாசார்யர் ஆச்ரமத்தின் (வெள்ளாகுளம்) வடபுறத்தில் ஓர் ஆச்ரமம் வகுத்து அங்கு தனது ஆத்மார்த்த பூஜையை செய்துகொண்டும், அனேக சிஷ்யர்களுக்கு ஸ்ரீசிவதத்துவத்தை உபதேசித்தும் மிகவும் விளங்கினர். சில நாட்களில் இவர் மனைவியாரும் இவரது அனுக்கிரஹத்தால் முக்தி இன்பம் பெற்றவளானாள்.

இவ்விதம் இருக்குங்கால் ஒரு நாள் இவர் சிஷ்யனை ப்ராம்மணச் சிறுவன் ஒருவன் ஆசாரியரின் பூஜைக்கு வேண்டி பில்வம் எடுத்துக்கொண்டு வரும் தருணம் அவனுடைய தேஜஸ்ஸைக்கண்டு பொறுமைகொண்ட ஓர் முனிவர் எதிரில் நின்று தடைசெய்து எனது வினவுக்கு விடை கூறி அப்புறம் கடக்கக்கடவாய். மீறினால் சபிப்பேன் என்றார். அதை அச் சிறுவன் கேட்டு கொஞ்சம் கூட லக்ஷியம் செய்யாமல் தனது ஆசாரியரின் பூஜைக்குத் தவக்கம் ஏற்படாமல் இருக்கவேண்டி ஒன்றும் பேசாமல் நடக்கலானன். அது கண்டு அம்முனிவர் சினங்கொண்டு உனது குருவுக்கு முன்பாகவே உன்னை அரவம் தீண்டி இறக்கக்கடவாய் என்று சபித்தனர். அச்சிறுவன் அதைக்கேட்டு அஞ்சாமல் பில்வக்கூடையுடன் ஆசார்யர் ஆச்ர மத்தை அடைந்து குருவை வணங்கி வழியில் நிகழ்ந்த விருத்தாந்தத்தைத் தெரிவித்தான். அதுகேட்டு சுவாமிகள் புன்சிரிப்புடன் உன்னை அரவந்தீண்டி இறக்கக்கடவது என்றும் மறுமொழி கூறினர். அத்தருணமே பேருருக்கொண்ட கருத்த ஓர் அரவம் ஆசாரியருக்கு முன்பாகவே அம்முனிவரின் சாபப் படி அச்சிறுவனைத் தீண்டிற்று. உடன் ஆசாரியர் வாக்குப் படியே உயிர் நீங்கிற்று. இது கண்டு அங்குள்ள மற்ற சீடர்கள் களித்தனர். பிறகு இறந்த அவ்வரவு உடல் நீங்கி ஓர் சந்நியாசி வடிவந்தாங்கிற்று. அச்சந்நியாசியார் ஆச்சாரியரை அணுகித் தண்டம் ஸமர்பித்து விண்ணப்பிக்கலானர். சுவாமி, நான் பூர்வ ஜன்மத்தில் சந்நியாசியாக இருந்தும் சைவமதத்தை நிந்தித்தேன். அவ்வாறே சாஸ்திரங்களையும் தொகுத்தேன். இக்காரணம் பற்றிக் கோபம்கொண்ட சுவேதாசாரியரின் சாபத்தால் இவ் வரவவடிவம் பெற்றேன். இப்பொழுது தங்கள் சீடனைத் தீண்டினதால் அவ்வரவவடிவம் நீங்கப்பெற்றேன். இனி எனக்கு நற்கதி கிடைக்க உபாயம் செய்தருளல் வேண்டு மென்று பலமுறை வணங்கிப் போற்றினர். அதுகேட்டுச் சுவாமிகள் சந்தோஷத்துடன் தனது ஆசார்ய பெருமாளுச்ரமத் தின் முன்புறத்திலுள்ள சுவேத தடாகத்தில் ஸ்நானம் செய்வித்து ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை உபதேசித்து இனி சிவத்தியானபரனாய் இருக்கக்கடவாய் என்று அனுக்கிரஹித்தனர். அம்முனிவரும் அதுமுதல் ஆசார்யரின் ஆணைப்படி ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை ஜபித்து சிவத்தியானபரராய் இருந்து நற்கதியை அடைந்தார்.

பிறகு மற்றொரு ஸமயம் ஸ்ரீநடராஜருக்கு கும்பாபிஷேகம் நிகழ்ந்தது. அத்தருணம் ஓர் மந்திரவாதி காரப்பெருமாள் என்னும் சாஸ்தாவின் ஆலயத்தின் பின்புறமுள்ள குளத்தில் கழுத்தளவு நீரில் நின்று யாகசாலையிலுள்ள பிரதான கடத்தை எடுக்க முடியாமல் ஸ்தம்பனம் செய்து ஜபித்துக்கொண்டு இருந்தான். அதனல் பிறகு குறித்த காலத்தில் பலர் முயன்றும் அக்கடம் எடுக்க இயலாதது கண்டு இவர் அதன் ஸமீபுத்தை அணுகி விபூதியைத்தூவி அம்பிகே என்று கையை வந்தினர். உடன் அக்குடம் தானகவே இவரது கையை அடைந்தது. பிறகு அக்கும்பாபிஷேகமும் ஒரு விக்னமன்றி நிறைவேறிற்று. பின் இரண்டு இளநீர் மூலம் அம்மந்திரவாதியைத் தனது அருகில் வரவழைத்து அவனது மந்திர ஸித்தியையும் அபஹரித்தார்.

அக்கும்பாபிஷேகத்தை நடாத்திய ஓர் அரசனின் மனதி லுள்ள ஸந்தேகத்தை அகற்ற அவனது அலியான குமாரனை அழைத்து ஆசனத்திலமர்த்தி ஓர் கும்பத்தில் அவனது ஜீவகலை தவிர மற்ற கலைகளை ஆகர்ஷித்து யோஜனம் செய்தார். அக் குமாரனும் கீழே சாய்ந்து அசைவற்றவனனன். அதுகண்டு பயந்து அவ்வரசன் இவரை அடிபணிந்து குமாரனை எழுப்பித்தர வேண்டி போற்றினன். மறுபடி இம்முனிவர் முன்போல் அக் கும்பத்திலிருந்து அக்கலைகளை அக்குமாரனிடம் அடைவித்தார். அவனும் அலித்தன்மை நீங்கி தூங்கி விழித்தவன்போல் எழுந் தனன். இவ்விதம் நிகழ்ந்ததைக்கண்டு களித்த அரசன் உள் பட்ட எல்லோரும் இவரை நம்போன்ற மனிதனகக் கருதுதல் கூடாது. இவர் ஸாக்ஷாத் சிவமே ஆவர் என்று கூறி மகிழ்ந்தனர். அது முதற்கொண்டு இவர் உமாபதிசிவமென்று கூறப்பெற்றார்.

மேற்கு கோபுரம் ஸ்ரீகல்பகவிநாயகராலயத்தின் முன்புறத்தி லுள்ள பாதாளலோக பிலத்வாரவாசலை அண்டி இருந்த ஐந்தலை நாகத்தை அடக்கி அங்கு ஒரு பில்வ மரத்தையும் ஸ்தாபித்தார். அம்மரம் இன்றும் விளங்கா நிற்கின்றது. அம்மரத்தைப்போல் வேறு எங்கும் காண்பதரிதே.

திருக்கழுக்குன்றத்திலிருந்து ப்ரதினமும் இரவில் ஸ்ரீ நடராஜரை தரிசிக்க வருகிற இரு கழுகுகளின் நிலைய மண்டபம்

இரண்டையும் புதுப்பித்தார். அம்மண்டபம் தெற்கு கோபுரத்திற்கு முன்புறம் உளது.

வடக்கு கோபுரத்தில் துஷ்டர்களை அடக்கவேண்டி ஜடாதரர் என்னும் ஓர் தேவதையையும் ஸ்தாபித்தார்.

பரமன் தன்னை கௌரவித்துக் கைச்சீட்டு அனுப்பின காரணம் பற்றிப் பெற்ருன்சாம்பானென்னும் புலையனுக்கும், சோழமன்னனின் ஸந்தேகத்தை அகற்றவேண்டி முள்ளிச் செடிக்கும், குடலுருந்து முனிவருக்கும், ஒரு கருடனுக்கும் சிவஸாயுஜ்ய பேரின்பத்தை அடையும்படி செய்தவருமாவர்.

ஒருஸமயம் ஸ்ரீநடராஜர் ஆனிமாஸ மஹோத்ஸவத்தில் முயன்றும் ஏறுமலிருந்த கொடியை நான்கு பாஸுரத்தால் தானுகவே ஏறும்படி செய்தும் மூன்று தடவை பூமண்டலத்தை பிரதக்ஷிணம் பண்ணியும் அதில் ஒரு தடவை காச்மீரத்தில் வான் வழியாக ஸர்வஞ்ஞபீடமமர்ந்து எல்லாவித்தைகளிலும் தனது வல்லமையைக் காட்டிச் சைவ மதத்தை நிலைநாட்டி இரண்டாவது சங்கரரோவென்று அங்குள்ள அனைவரும் அதிசயித்துப் போற்ற ஒருவராலும் அடையமுடியாத பிருதுகளையும் கீர்த்தியையும் அடைந்தார்.

ஸ்ரீதூர்வாஸ முனிவரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட அகோர சிவாசாரிய மடத்தில் மூன்ருவது பட்டம் சுவாமிகள் இவருடைய சிஷ்யரென்றும் அவரிடம் தீக்ஷாநிர்ணயம் முதலிய கிரந்தங்களைக் கொடுத்தாரென்றும் சொல்லப்படுகிறது.

நான்காம் வருணத்தார்களை அனுக்ரஹிக்க வேண்டித் தனது பீடத்தில் ஸ்வாமிநாத தேசிகர் என்பவரை ஸ்தாபித்து பட்டாபிஷேகம் செய்து தனது ஆத்மார்த்த பூஜையை அளித்தும் உலகத்துக்குச் செய்யவேண்டிய கடமையைப் போதித்து மருளினர்.

இவ்வாறு 76 ஆண்டு அனேக சிஷ்யர்களுக்கு உபதேசம் செய்துகொண்டும் அக்காலத்திலுள்ள அனேக துர்மதங்களை வென்றும் வைதிக சைவ தர்மத்தை நன்கு விளக்கியும் ஆங்

காங்கு ஜீர்ணித்துள்ள சிவாலயங்களை ஜீர்ணோத்தாரம் செய்து நித்திய பூசை முதலிய வழிபாடுகளை முறைப்படி செய்வித்தும் பல மன்னர்களால் போற்றப்பட்டும் லோகாசாரியராக விளங்கினார்.

ஒரு ஸமயம் தனது இறுதியை அறிந்து எல்லா மாணக்கர்களையும் மன்னர்களையும் வரவழைத்து ஸ்ரீ பரமேச்வராஜ்ஞைபடி என்னால் செய்யவேண்டியது யாவும் நிறைவேறிற்று. இனி நீங்கள் ஸ்ரீபரமேச்வரனை எக்காலமும் மறவாமல் வழிபட்டுக் கொண்டு இருக்கக் கடவீர்கள் என்று அனுக்ரஹித்து வருகிற நாளது சித்திரை மாத ஹஸ்த நக்ஷத்திர தினத்தில் ஸ்ரீநடராஜ மூர்த்தியை அடையப் போகிறேன் என்று கூறி அவர்களை நன்கு ஆசீர்வதித்தனர்.

பிறகு சித்திரை மாத ஹஸ்த நக்ஷத்திர தினத்தில் எல்லாச் சீடர்களும் மன்னர்களும் மற்றுமுள்ளவர்களும் போற்றி நிற்க தான் யோக ஸமாதியில் அமர்ந்து திருச்சிற்றம்பல மென்னும் பொற்சிற்சபையில் விளங்காநிற்கின்ற ஸ்ரீ நடராஜமூர்த்தியின் ஜ்யோதிஸ்ஸில் ஐக்கிய நிலையை அடைந்தார். அவ்வமயம் இவரது உருவதேஜஸ் ஸ்ரீநடராஜரோடு கலந்துகொண்டதாக அங்குள்ள எல்லோருக்கும் தோன்றினது. வானிலிருந்து புஷ்பவர்ஷங்கள் நிகழ்ந்தன. எல்லோரும் பரமனைப் போற்றி மகிழ்ந்தனர்.

இன்னும் இவரது சரித்திரம் பலவாறாக ஆன்றோர்களால் கூறப்படுகிறது. அவைகளை விரிக்கிற் பெருகுமென அஞ்ஜி விடுத்தனம்.

இம்முனிவரை ஸ்ரீபரமேச்வரனின் அம்சம் என்றும் விநாயேச்வர்களில் ஒருவராகிய ஸ்ரீகண்டரின் அவதார மென்றும் வர்ணித்திருக்கிறார்கள்.

இம்மஹான் ஸ்ரீ காளஹஸ்தி க்ஷேத்திரத்தில் ஸ்ரீகண்ணப்ப நாயனரின் பக்தியின் மஹிமையை நேரில்கண்டு களித்த ஸ்ரீசிவ கோசரரின் புதல்வரான திருஞானஸம்பந்தரும், கலி 4700 ல் அவதரித்தவரும், உலகிலுள்ள துர்மதங்களை அகற்றினவரும்

உபாஸனையால் ஸாக்ஷாத்கரித்த ஸ்ரீமணிவாசகரிடம் உபதேசம் பெற்றவரும், 104 கிரந்தங்களை இயற்றியவரும், மீமாம்ஸாஸூர் தன்னியரும், அத்வைதாசாரியரும், சிவாதிக்கியவர்தியுமான ஸ்ரீ அப்பைய தீக்ஷிதராகவும் அவதரித்தவராவர்.

दीक्षितोपि भवेत्कश्चिन्मदंशोभूसुरोऽम्बिके।
भासुराचारनिरतः शै ॥ न्दोगवंशजः।
शैवशास्त्रं तदाभूमौ लुप्त विस्तारयिष्यति॥

தீக்ஷிதோபி பவேத்கச்சித்மதம் சோபூஸு ரோம்பிகே।
பாஸு ராசாரநிரத: சைவச்சந்தோகவம்சஜ: ।
சைவசாஸ்த்ரம் ததாபூமௌ லுப்தம் விஸ்தாரயிஷ்யதி ॥

(இ-ள்) ஓ அம்பிகே, புவியில் ஸாமவேதிகள் குலத்தில் உதித்தவரும், எனது அம்சம் தாங்கினவரும், தீக்ஷிதரும், சிவ பக்தி நிறைந்தவருமான ஓர் பிராம்மணர் அவதரிப்பார். அக் காலம் அவர் பூமியில் மறைந்துபோன சைவ சாஸ்திரங்களைப் பிரகாசப்படுத்துவார்.

कलौछन्दोगोपि श्रुतिशिखर तात्पर्यवचनैः
ममग्रन्थोद्वन्धैर्जयति मदवादि द्विपहरिः।
भिनत्त्येवं दीक्षाक्षपित सुखवृत्तिश्शिवपदे
शिवेदभ्रस्थाने भवति च ततोऽन्ते ममगणः॥

கலௌசந்தோகோபி சுருதி சிகரதாத்பர்யவசனை:
மமக்ரந்தோத்பந்தை: ஜயதிமதவாதி த்விபஹரி: ।
பிநத்யேவம் தீக்ஷாக்ஷபித ஸுகவ்ருத்தி: சிவபதே
சிவே தப்ரஸ்தாநேபவதி ச ததோஉந்தே மமகண: ।

(இ-ள்) கலியில் சிவமாயும் சிவஸ்தானமாயுமுள்ள சிதம்பரத்தில் (எனது கணத்தில் ஒருவர்) ஸாமவேதி குலத்தில் அவதரித்து எனது கிரந்தங்களான வேதாந்த தாத்பர்ய வசனங் களால் துர்மதங்களாகிற யானைகளுக்கு சிங்கம்போல் இருந்து பேதித்தும் தீக்ஷை முதலியவைகளால் பாபங்களை அகற்றி நல்ல நிருத்தியோடு விளங்குவார். கடையில் நமது கணநாதராகவும்

ஆகுவார் என்றும் சிவரஹஸ்யம், நவமாம்சம், அஷ்டமாத்யாயத்திலும் மற்றவை கூறுதலும் இம்மஹானை குறித்ததே.

சிற்றம்பலமன்னும் சின்மயராந் தில்லை நகர்க்
கொற்றங்குடி முதலைக்கூறு நாளெந்நாளோ.
குறைவிலருண் ஞானமுதல் கொற்றங்குடியடிக
ணரைமலர்த்தாட்கன்பு பெற்றுநாமிருப்ப தெந்நாளோ.

என்று தாயுமான ஸ்வாமிகளும் போற்றுகிறார். (குருமரபின் விளக்கம் 6, 7.)

இம்மஹானைச் சைவஸித்தாந்த ஸந்தாநாசார்யர்களில் ஒருவராகச் சைவ உலகம் போற்றுகிறது உலகறிந்ததே.

இவருடைய ஆச்ரமம் சிதம்பரம் ரயில்வேஸ்டேஷன் கீழ்புறத்தில் விளங்கா நிற்கின்றது. அங்குள்ள இவரது உருவவிக்கிரஹம் பார்க்க மிகவும் ஆனந்தத்தை அளிக்கிறது. பின்னும் அவ்வாச்ரமம் விசேஷ கௌரவத்தை அடையத் திருவருளைப் பிரார்தித்கின்றனம்.

இவருடைய சிஷ்ய ஸந்தானம் நிருவாவடுதுரை ஆதீனமாகும். அவ்விடம் இவருடைய ஆத்மார்த்த பூஜையும் நித்தியம் பூஜிக்கப்படுகிறது.

இவ்விதம் பெருமைவாய்ந்த ஸ்ரீஉமாபதிசிவத்தால் இயற்றப்பட்ட வடமொழி தென்மொழி நூல்கள் பல உள. அவைகளில் இத்துதியும் ஒன்று ஆகும். இதிலுள்ள இரண்டு சுலோகங்கள் மட்டும் சென்ற மன்மத ஆண்டு ஆனி மாதம் 28-ந் தேதியில் நடந்த ஸ்ரீநடராஜர் கும்பாபிஷேகத்தை முன்னிட்டு ஸ்ரீமான் ஆடீர் தர்மபூஷணம் M. ரத்னஸபாபதி பிள்ளை, ஸ்ரீமான் தர்ம பூஷணம் S. ரத்னஸாமி செட்டியார் (ஸ்ரீநடராஜா ஜுவல்லரி) இவர்களால் நடாத்திய திருப்பணியில் ஸ்ரீநடராஜரின் ஸபையின் முன்புறத்தில் வரையப்பட்டுள்ளன.

மகா-ா-ா-ஸ்ரீ ஸ்ரீமான் லால்குடி ஸ்ரீநிவாஸய்யர் அவர்கள் வியாகரண வேதாந்த சாஸ்த்ர பாரங்கதரும் சாஸ்தராசாரியருமான பிர்ம்மஸ்ரீ சி. த. ந. தாண்டவ தீக்ஷிதர் அவர்களிடம்

இதன் பொருளை உணர்ந்து மிகவும் பிரீதியுடன் இத்துதியை தென்மொழி தாத்பர்யத்தோடு அச்சிற் பதிப்பித்து வெளிப் படுத்த வேண்டி இத்துதிக்கு தாத்பர்யம் எழுதும் பணியில் என்னை ஈடுபடுத்தினர்கள்.

நானும் அவர்கள் அபிப்ராயத்திற்கு இணங்கி எனது புத்திக் கேற்றவாறு சில இடங்களில் குறிப்புகளுடன் தாத்பர்யத்தையும் ஒருவாறு எழுதி முடித்தனன். இதிலுள்ள சுலோகங்களுக்கு ஒவ்வொரு ஸமயங்களில் ஒவ்வொருவிதமான தாத்பர்யங்கள் ஸ்புரிக்கின்றன. அவைகளை எழுதப் பெறுகுமென அஞ்சி சுறிக்கினம்.

இதை எழுதும் பணியில் மிகவும் ஸஹாயமாக இருந்தவர் மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ V. S. வைத்தியநாத தீக்ஷிதர் அவர்கள்.

நல்லமுறையில் இதைப் பதிபிக்க இசைந்து எழுத்துக்களை புதிதாகவும் வரவழைத்து அவ்வாறு பதிப்பித்துக் கொடுத்தவர் சிதம்பரம் கிராஸ்வேடு பிரஸ், ஸ்ரீ நடராஜய்யர் அவர்கள்.

இதற்கு மூலப்பிரதிகள்.

1. பிர்ம்ஹபூயங்கதாளாகிய ஸ்ரீ ஆனந்தபரமேச்வர தீக்ஷிதர் கோசத்தில் கிடைத்தது ஒன்று.

2. ஷை ஸ்ரீ ஆனந்தபரமேச்வர தீக்ஷிதர் அவர்களின் சிஷ்யர் களில் ஒருவரும் அத்வைதசாஸ்திர பாரங்கதாளரும் சிதம்பர ரஹஸ்யாபிக்ஞாளரும் எனது ஸாஹித்யாசார்யாளரும் பிர்ம்ஹ பூயங்கதாளருமான ஸ்ரீ ஸுந்தரராஜரத்ன தீக்ஷிதர் அவர்கள் கோசத்தில் கிடைத்தது ஒன்று.

3. ஸ்ரீ ராஜரத்ன தீக்ஷிதர் அவர்கள் முன்பாக அப்பிரதி களை நன்கு பரிசீலனை செய்து அவர்கள் சிஷ்யர்களில் ஒருவரான பிர்ம்ஹஸ்ரீ வேதகர்ம சாஸ்திரபூஷணம் திருஸஹஸ்ரகுல ரத்தினம் ஞானமூர்த்தி தீக்ஷிதர் அவர்களால் எழுதின பிரதி ஒன்று.

ஆக மூன்று பிரதிகளை வைத்துக்கொண்டு கூடுமானவரை யில் மஹாநுடைய வாக்கை அன்னியதாகரணம் செய்யப் பயத்துடன் பரிசோதித்து இது அச்சிற் பதிபிக்கப்பட்டது. ஸ்ரீமதுமாபதிசிவத்தால் இயற்றப்பட்ட கல்பக கணேச பஞ்ச ரத்னஸ்துதியும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

இதில் மனுஷ்ய வசத்தால் குற்றங்குறைகள் இருக்கக்கூடும். வித்வான்கள் அவைகளை அகற்றி குணங்களையே கைக்கொள்ளு வார்கள் என நம்புகிறேன்.

இப்பணியில் பேரவாக்கொண்டு ஈடுபட்டு பூர்ணமாக பொருளுதவிபுரிந்த மகா-ள-ள-ஸ்ரீ லால்குடி N. S. ஸ்ரீநிவாஸய்யர் அவர்களுக்கும் ஸ்ரீநடராஜரிடத்தில் அன்புநிறைந்த புண்ணியசீலர் களுக்கும் திருவருள் பிரகாசம் உண்டாகும்படி பரமனைப் போற்றுகின்றனம்.

க. மீ. ராஜகணேச தீக்ஷிதர்,
15, கீழவீதி, சிதம்பரம்.

॥श्रीचित्सभेशाय नमः॥

यस्मात्सर्वं समुत्पन्नं चराचरमिदं जगत्।
इदं नमो नटेशाय तस्मै कारुण्यमूर्तये॥

இவ்வுலக வாழ்க்கையில் நடைபெறும் சம்பவங்களைக் கூர்ந்து நோக்கும் எந்த மனிதனும் ஓர் உண்மையை உணராமலிருக்க முடியாது. அது யாதெனில் எவ்வளவு திறமை வாய்ந்தவனும் சில, ஸமயங்களில் தன் திறமை பயனற்றது, இதற்கும் மேலானதும், தன்னால் உணர்ந்தும் விவரித்துக் கூறமுடியாததுமான ஒரு சக்தியே, சில காரியங்களைத் தடை செய்வதுடன், வேறு சில, எதிர்பாராத செயல்களையும் நடத்துகின்றது என்பதே.

இந்த சக்தி, மானிடப் பிறவிகளுக்குமட்டுமின்றி தைவங்களாக, மானிடர்கள் வழிபடும், இந்திரன் முதலியவர்களுக்கும் எட்டாத நிலையிலிருக்கிறது என்பதைக் கேனோபநிஷத் முதலிய நூல்கள் கூறும்.

இந்த சக்தி எங்கு முடிவடைகிறதோ, எந்த எல்லையை, தைவப்பிறவியோ, மானிடப்பிறவியோ, கடந்து செல்லும் திறமையற்றதாகிறதோ அந்த எல்லையே, அந்த சக்தியே எல்லாம் வல்ல இறைவன், கடவுள், என்ற உண்மையை நம்முன்னோர்கள் உணர்ந்து உலக மக்களுக்கு உணர்த்த எண்ணற்ற நூல்களை இயற்றி உள்ளனர்.

எந்தப் பிறவியும் கடவுள் அருள் இல்லாமல் தன் விருப்பத்தைப் பயன் படுத்திக்கொள்ள இயலாது. அவன் அருளைப்பெற அவனை வழிபடுவது இன்றியமையாதது. எனவே கடவுளை வழிபடும் முறைகளை உபநிஷத்துகளாகிய வேதங்கள் புராணங்கள் முதலிய, பல நூல்கள் குறிக்கோளாகக்கொண்டு விளங்குகின்றன.

அந்த முறைகளில் உபாஸனம் என்பது சிறந்த முறை. அவைகளிலும் சஹரோபாஸனம் என்பது மிகச்சிறந்ததாக சாந்தோக்கியோபநிஷத் முதலிய நூல்களின் தெளிந்த உண்மை.

உடலில் ஹிருதயம் என்ற முக்கியமான உறுப்பு இருப்பது யாவரும் அறிந்தது. இந்த ஹிருதயத்தின் உதவி எந்த நிமிஷத்தில் நின்றுவிடுமோ அந்த நிமிஷமே வாழ்க்கையின் இறுதியாகும். ஆகவே வாழ்க்கைக்கு ஆதாரம் ஹிருதயம். இதிலிருந்து இதன் சிறப்பு நன்கு உணரத்தக்கது. இதைக் கருத்தில் கொண்டு நம்முன்னோர்கள் கடவுளுக்கு இதை உறைவிடமாகக் கூறினர். இதன் மையத்தில் ஒரு சிறிய மிகச் சிறிய இடை வெளி அல்லது ஆகாசம் இருக்கிறது. இதுவே கடவுள் உறை விடம். அவர் கூத்து எல்லாம் இந்த இடத்தில் நடப்பதாக யோகிகளும் வேதாந்திகளும் உணர்ந்த உண்மை. இந்த வெளியில் எல்லாம்வல்ல இறைவனை வழிபடுவதே தஹரோபாஸனம் என்று கொள்ளலாம்.

நம் தத்துவ சாஸ்திரங்கள் அண்டம் எனவும், பிண்டம் எனவும் இருபிரிவாக உலகைப் பிரித்துக் கூறும். இதில் பிண்டம் என்பது சரீரம் ஆகும். இதில் செய்யப்படும் உபாஸனம் ஒரு வகை. அவ்வாறே அண்டம் என்ற வெளியுலகிலும் தஹரோபாஸனம் உண்டு. அதுவருமாறு, வெளியுலகெலாம் ஓர் உடலாக அமைந்தது எனக்கொண்டால் அதில் ஒரு ஹிருதயம் இருக்க வேண்டுமல்லவா? அந்த ஹிருதயமே சிதம்பர க்ஷேத்திரம். அதில் உள்ள வெளியாவது சிற்றம்பலம் என்கிற சிற்சபை. இதில் நர்தனம் செய்யும் ஸ்ரீநடராஜப் பெருமானே ஆக்கவும், காக்கவும், அழிக்கவும் வல்ல இறைவன். உலகம் என்ற உடலுக்கு ஹிருதயமாகும் சிதம்பரத்தின் மஹிமையை விரித்துக் கூற வேண்டுமா?

இந்த க்ஷேத்திரத்தில் இறைவனை வழிபடுவதே அண்டத்தில் செய்யும் தஹரோபாஸனம். இதன் பயனே எல்லாவற்றிலும் சிறந்த மோக்ஷம் என்ற நிலையேயாகும்.

இந்த உபாஸனத்தைச் செய்து முக்தி என்ற பெரும்பேறு பெற்றவர்கள் பதஞ்ஜலி, வியாக்ரபாதர் முதலிய சிறந்த முனிவர்களும் மற்றும் எண்ணற்ற மஹான்களும் ஆவர்.

मूला धारादिषट्केऽप्यनवरतनटं यं विराजोहृदब्जे
सर्पेन्द्रव्याघ्रपाद प्रमुखमुनिनुतं षट्सुकालेषु वेदैः।

आराध्याभीष्टसिद्धिं द्विजकुलतिलकाः प्राप्नुवन्ति प्रभुं तं
चिच्छक्त्या युक्तमाद्यं कनकगिरिगुरुं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम् ॥ ६५

என்ற செய்யுள் இதை விளக்கும்.

சைவசித்தாந்த ப்ரவர்தகர்களில் சிறந்து விளங்கினவரும், வடமொழி, தென்மொழி இருதுறையிலும் பேறறிவு படைத்தவரும், ஸ்ரீநடராஜபெருமானே ஆராதித்து அவன் அருளால் மந்திர சித்திகளையும், யோக சித்திகளையும் பெற்று பல சைவ நூல்களையும் இயற்றி இறுதியில் ஸ்ரீநடராஜப் பெருமானோடு இரண்டறக் கலந்தவருமான தில்லைவாழந்தணர் ஸ்ரீஉமாபதிசிவம் இவ்வாறு முக்திபெற்ற மஹான்களில் ஒருவராவர்.

यश्शम्भुर्नृत्तराण्मे प्रबलतरमहामन्त्रसिद्धिं प्रदत्वा
गुर्वीं योगस्य सिद्धिं जननमृतिहरं चात्मबोधं महान्तम् ।
सूतादीनां विमुक्ति प्रदमपि महितं गौरवं पत्रमूलं
स्वंनृत्तंदर्शयित्वा सुखयतिनितरां कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम् ॥ ३०५

இவர் இயற்றிய நூல்களில் ஒன்றான குஞ்சிதாங்கிரிஸ்தவம் என்பது தில்லையம்பதியின் மஹிமையையும், அதில் ஆனந்த நடனம் செய்யும் ஸ்ரீநடராஜப்பெருமானின் பெருமையையும், சிற்ஸபை, கனகஸபை முதலியவைகளின் தத்துவங்களையும் விளக்கும் ஒரு சிறந்த தோத்திர பாடலாகும்.

இத்தோத்திரத்தின் வாயிலாக அனேக புராண வரலாறுகளும், ஆதிசங்கரர் சிதம்பரத்தில் பிறந்தவர் என்பன போன்ற சில புதிய கருத்துக்களும் வெளியாகின்றன.

இது வடமொழிச் செய்யுளாக அமைந்திருப்பதால் இது வரை ஒரு சிலருக்கே பயன்படுவதாக இருந்து வந்ததை உணர்ந்து தமிழ் நாட்டில் உள்ள எல்லோருக்கும் இது பயன் படுமாறு இதை தமிழ் விளக்கத்துடன் வெளியிட முன்வந்த தில்லைமூவாயிரவந்தணரும், வைதீக நெறியில் தன் வாழ்க்கையை நடத்துபவரும், நல்ல பண்டிதருமான, பிரம்மஶ்ரீ க. மீ. ராஜ கணேச தீக்ஷிதர் அவர்களின் தொண்டு பாராட்டுக்குரியதாகும்.

அண்ணா மொழிபெயர்ப்பு மட்டும் போதுமென்று கருதாமல் தேவாரம் முதலிய தமிழ் வேதங்களையும், மற்றும் வடமொழிப் புராணங்களையும் மேற்கோளாகக் காட்டியுள்ளார். தவிரவும் சிதம்பரம் கோயிலில் ஆறுகாலமும் அபிஷேகம், ஆராதனம் முதலியன செய்து வழிபட்டுவரும் ஸ்ரீசந்திரமௌளீச்வரர் என்ற ஸ்படிகலிங்கத்தின் வரலாறு சம்பந்தமாக இவர்கள் செய்துள்ள ஆராய்வு சிறப்பாக அமைந்துள்ளது. ஆதிசங்கரர் சந்திரமௌளீச்வர லிங்கத்தை கொணர்ந்தார் என்றும், அப்பய்ய தீக்ஷிதர் கொணர்ந்தார் என்றும், உமாபதிசிவாசாரியர் அளித்தார் என்றும் பரவி இருக்கும் கொள்கைகளைத் தக்க சான்றுகளுடன் கண்டித்து, இவர்களுக்கெல்லாம் முன்னமே சிதம்பர க்ஷேத்திரத்தில் சந்திரமௌளீச்வரர் ஆராதிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறார் என்ற கருத்தை விளக்கி இருப்பது போற்றத் தக்கதே.

இவ்வாறு பொதுமக்கள் நன்மையைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு பெருமுயற்சியுடன் இந்த நூலை வெளியிட்ட பிற்றைஸ்ரீ க. மீ. ராஜகணேச தீக்ஷிதர் அவர்களுக்குச் செய்யும் கைமாறு யாதெனில் சைவர்களும், ஸ்ரீநடராஜ பக்தர்களும் இந்த தோத்திரப்பாக்களை நன்கு பயன்படுத்தி ஸ்ரீநடராஜர் அருளைப்பெற்று இன்புறுவதேயாகும்.

இந்தத் தோத்திரம் முதல் வெளியீடு சிக்கிரமே செலவாகி இதைவிட இன்னும் சிறந்த முறையில் இதன் இரண்டாவது வெளியீட்டை அவாகளே செய்யுமாறு அவர் வழிபடு கடவுள் ஸ்ரீநடராஜப் பெருமான் அருள்புரியுமாறு வேண்டுகிறேன்.

K. A. நீலகண்ட சாஸ்திரிகள்.
(முன்னம்) அண்ணாமலை சர்வகலாசாலை,
வடமொழி ஆசிரியர்,
(தற்பொழுது) உதவிப் பதிப்பாளர்,
வடமொழி அகராதித்துறை,
டெக்கான் காலேஜ், புனே 6.

FOREWORD.

Indian literature is rich in hymns or 'stotras' in praise of gods or goddesses worshipped by the poet-philosophers. Among such devotional hymns sung in praise of Lord Siva, Kunchitangri Stava of Sri Umapathi Sivam occupies a highly honoured position. Saint Umapathi Sivam was one of the most learned scholars of the 13th century and belonged to the community of the Thillai Moovayiravar.

Kunchitangri Stava contains 313 slokas and all the slokas are in SVAGDARA style. Every line in each sloka contains 21 letters. As this Stava contains more than 300 slokas, this may be named as LAGUSAHASRASTUTI (लघुसहस्र स्तुति). Moreover, this Stava also embodies the tenets of Advaitic philosophy, namely 'I am the Bramham (ब्रह्माहम्), as this stava begins with the word 'Bramha and ends with the word 'Aham' (I am) in the last sloka. People who know mantra sastra even consider that every sloka of this Stava contains a mantra. In this work the author has sung the mighty deeds of Parameswara as depicted in the Hindu Ithihasas, Puranas, Srutis, Smrtis, etc., and has also explained the significance of the Chidambara Rahasya and the Vaidika Puja performed in this temple.

The glory of the Chidambaram temple lies in the fact that it exemplifies one of the most important dancing postures of Siva—the dance of bliss (Ananda Thandava). There are many dances of Siva. *The fundamental idea underlying all these dances is more or less the same, viz, the outward expression of primal rhythmic energy.* Some of the wellknown dances of Siva are the evening dance, the Tandava and Nadanta Dance of Nataraja. The most important dance for us is the dance of Bliss, Ananda Thandava of Sri Nataraja in the Golden Hall of Thillai and this dance was performed by Siva to gods and Rishis—Vyagrapada and Patanjali—who were performing penance in Thillai in order to enjoy the beautiful sight of Siva's danee. Siva is also known as the Dancer. *His dance is*

Evolution, Continuance, and Involution. Nataraja is a form of Siva and the word means 'Lord of the Dance'. Siva as Nataraja has four arms; he has braided locks and these locks whirl in the dance. On the head are the cobra in a twisted form, a mermaid figure of the Ganges and the Crescent moon. He has a man's ear-ring in the right ear and a woman's in the left. One hand holds a drum sounding the call to all the people who are immersed in Samsara to go to him for protection, another hand holds fire to give assurance of help to his devotees; of the other two hands, one is raised (abayamudra 'do not fear') and other points to the lifted foot, Kunchitapada, which confers Moksha or eternal bliss on all worshippers and in praise of which Umapathi has sung this Stava.

The Chidambaram temple is also famous for its unique pujas, the Spadika Lingam and the 'Rahasyam'. The location of the Chit Saba of this temple corresponds to the heart in the human body with the head towards the South. The Chit Saba is the sanctum sanctorum of this temple. In the Chit Saba, Siva is said to have danced while blessing the two great devotees. The steps leading to the hall are five in number and represent the five sacred letters of the holy Panchakshara Mantra and every portion of the Saba including nails, tiles, pillars, etc.. is said to have a holy significance. A number of slokas of this Stava relate at great length to the significance of the main idols in the Saba, the Vaidika puja, the important annual festivals, and the significance of Chidambara YANTRA and MANTRA. The origin of the Spadika Lingam described in this book runs contrary to the common belief that it was given by Sri Adi Sankaracharya and the note added by the commentator regarding the origin of the Spadika Linga makes interesting reading Umapathi concludes this Stava with the description of his personal expereince of the worship of Lord Nataraja by saying that those who read these verses with devotion would certainly have a true vision of Sri Nataraja's Ananda Thandava.

A special feature of this edition is the excellent commentary in Tamil written by Sri Rajaganesa Dikshithar

who has done it as a labour of love. An intimate knowledge of our religious literature and of Sri Umapathi's works in particular, clarity of understanding and lucidity of expression combined with a thorough grasp of the spirit and the modes of thought of many religious writers are essential for success in this field. That Sri Rajaganesa Dikshithar possesses them in abundant measure is evident from almost every page of this volume. A learned commentary in sanskrit is said to have been written by Sri Meenakshinatha. But to the general reader whose knowledge of Sanskrit is not adequate to enable him to know the meaning, he who makes it speak the language of the common man does indeed a great service to the ardent seeker of knowledge. It is this service which Sri Rajaganesa Dikshithar has rendered with eminent success and, as such, he has placed us under a deep debt of gratitude. He has written his commentary in simple and easy Tamil which anyone can comprehend. He has carefully eschewed the show of erudition to which lesser minds of often fall easy prey. He has laboured hard to make the meaning of the text as plain as possible with his explanatory notes at several points. It is hoped that this edition of the Kunchitangri Stava will be much appreciated by all those who are interested in the religious literature of the Hindus.

V. G. RAMAKRISHNA AIYAR,
Professor of Economics, (Retd.)
Annamalai University, (S. India).

ॐ

जयत्यत्र मखिकुलावतंसैः श्रीमदुमापतिशिवाचार्यैः प्रणीतः कुञ्चिताङ्घ्रिस्तवः, यः सुरभिकुसुमैः पद्धा स्रगिव भक्तिरसमसृणैः त्रिशताधिकैः श्लोकैः स्रग्धरायां निबद्धः आनन्दयति चित्तं सहृदयानाम्। श्री चित्सभेशस्य कुञ्चिताङ्घ्रेः नटराजराजस्य सर्वतोमुख माहात्म्यमत्र ३१३ श्लोकैः गीयते भक्तकविना। यथाक्रमं यथावसरं च चित्सभायाः रहस्यस्य प्रकाशनं, तत्र चित्सभेशमभितो विराजमानानां विघ्ने मूर्तिविशेषाणां वर्णनं, पतञ्जलिव्याघ्रपादोपमन्युजैमिनिप्रभृतीनां मुनिधौरेयाणां महत्वस्य प्रतिपादनं, त्रिसहस्रद्विजेन्द्रैः प्रतिदिनं सभक्तिश्रद्धं क्रियमाणस्य सपर्याविधेः वर्णनं च क्रियते कविना। एवमत्र तत्तन्मासविशेषेषु प्रचाल्यमानाः प्रधानोत्सवाः क्रियाकलापसहिताः प्रस्तूयन्ते। विविधाद्भुतशिवलीलावर्णनद्वारा परमकारुणिकेन शिवेन स्वभक्तेभ्यो वितीर्णा अनुग्रहविशेषाश्च सदृष्टान्तमुल्लिखिताः। तथाहि, भक्तमणये माणिक्यवाचकाय तथैव अन्त्यजायापि नन्दितेश्वराय नन्दाय वितीर्णा मुक्तिः, व्याघ्रपादपतञ्जलिजैमिनिमुनिभ्यो दत्तं नित्यत्वं, भक्तार्जुनाय सानुग्रहं कृतं पाशुपतास्त्रदानं, मानसिकपूजावशीकृतशिवाय भीमाय कृतः अनुग्रहः, भक्त मार्कण्डेयाय दत्तममृतप्रदमभयं चात्र, वर्ण्यते। वर्ण्यते च द्रविडदेशतिलकानाम् अप्पर्सुन्दरज्ञानसम्बन्धप्रभृतीनां शैवावतंसानां पावनं चरित्रम्।

अथात्र, विजयते योगक्षेमावहं भुक्तिमुक्तिप्रदम् अपूर्वं स्फाटिकं लिङ्गं चन्द्रमौलीश्वराख्यम्। इदं च चिराद् ईश्वरेणैव स्वसपर्यार्थं स्वभक्तेभ्यः दीक्षितवर्येभ्यः दत्तम्। अस्य च सपर्या यथाविधि अद्यापि प्रयता मखीन्द्राः प्रत्यहं षट्समयेषु कुर्वन्ति॥

अस्य स्तोत्रतल्लजस्य प्रणेता शमादिसम्पन्नः मन्त्रसिद्धिं योगसिद्धिं च शिवानुग्रहात् प्राप्तः, आत्मज्ञानी च आसीदित्यत्र अस्य

कृतिरेव प्रमाणम्। अधोनिर्दिष्टा श्लोकात् स्तवस्यास्य महिमा स्फुटीभवति।

सद्वृत्तां स्रग्धराङ्कां विपुलगुणवरालङ्कृतिं मञ्जुपाक-
स्थायीशय्यारसाद्यैर्विबुधपरिवृढाह्लादिरीतिं सुवृत्तिम्।
वेदान्तार्थप्रबोद्धीं सुगुणपदगतिं योऽस्मदीयां स्तुतिं ताम्
अङ्गीकुर्वन्सुखं मे प्रदिशति गुरु तं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ३०४

विशीर्ष्य अस्य स्तवस्य अन्ते मुकुटायमानाः अष्ट श्लोकाः 'णमुल्' प्रयोगघटिताः शब्दसौन्दर्येण अर्थगरिम्णा च हृदयमावर्जयन्ति भावुकानाम्।

अन्तिमश्लोके फलश्रुतौ, अस्य कुञ्चिताङ्घ्रिस्तवस्य पाठकाः भुक्तिं मुक्तिं च लभन्तात् इति कविः प्रार्थयते।

अस्य च गम्भीरार्थस्य कुञ्चिताङ्घ्रिस्तवस्य, मन्त्रशास्त्ररहस्यविद्भिः शिवशक्त्युपासकैः भक्ताग्रेसरैः श्रीराजगणेशदीक्षितेन्द्रैः द्रविड भाषायां विरचितः दुरूहार्थप्रकाशकः अनुवादः हेम्नः परमामोदः विभाति। तैरेव कृतेन द्रविडभाषानुवादेन सहितः कविना निबद्धः कल्पकगणेशपञ्चरत्नस्तवोऽपि साम्प्रतं प्रकाशीकृतः सुमनसां प्रमोदाय श्रेयसे च कल्पताम् इति शिवम्॥

एवम्,

डाक्टर् सि. एस्. वेङ्कटेश्वरशर्मा,
संस्कृतविभागाध्यक्षः,
अण्णामलै विश्वविद्यालयः.

Vidhya Bhushana, Sahitya Sudhakara,
Sahitya- Vyakarana Vedantha Vidwan
Siromani
K. S. NARASIMHA SASTRI,
PRINCIPAL,
M. S. SANSKRIT VIDYASALA,
CHIDAMBARAM.

श्रीः

॥ श्रीशिवाभ्यां नमः ॥

अयि भोः। सहृदयाः। आस्तिकशिखामणयः। श्रीशिवभक्ति सुधारससमास्वादनसमसमयसमुन्मिषच्छ्रीशिवज्ञानपरिणतिविलास-समुदञ्चितश्रीशिवाद्वैताखण्डब्रह्मानन्दानुभवसफलीकृतनिजजन्मानः भक्तोत्तमाः ॥

श्रीकुञ्चिताङ्घ्रिस्तवगीततत्वं श्रीकुञ्चिताङ्घ्रिं शरणं व्रजेम।
यच्चित्कलालेशविलासयोगात् जीवात्मनां चेतनतात्मलाभः ॥

श्रीमत्पौष्करभाष्यकृन्मुनिवरोमापत्यभिख्यैः शिवाऽऽ
चार्यैः दीक्षितवंशजैर्नटपतेरंशावतारैः पुरा।
सर्वांशेन महत्तरोविरचितः श्रीकुञ्चिताङ्घ्रिस्तवः
भक्त्या सर्वपुमर्थसाधनचणो भक्तोत्तमानांकृते ॥ १

सन्त्येवावनिमण्डले परशतग्रन्था नटेशस्तुतौ
प्रत्नैर्वाप्यथनूतनैः कविवरैः सृष्टाःस्वभाषास्वपि।
तान्सर्वानतिशेतएव विषयप्रौढिञ्च एषस्तवः
क्षेत्रस्यास्य चिदम्बरस्य महिमादर्शायमानःस्वयम् ॥ २

क्षेत्रं पावन आलयोनटपतिर्नृत्तं सभा मण्डपाः
स्तम्बाभित्तय उत्तमा यवनिका कुम्भा गवाक्षा इति।
सर्वं वेदपुराणगीतमहिमप्रद्योतनाय स्थितं
इत्यावेदयते सयुक्तिकमयं श्रीकुञ्चिताङ्घ्रिस्तवः ॥ ३

रम्यं लास्यमुमाकृतं भगवतः श्रीमन्त्रराजं शुभं
श्रीमत्स्फाटिक चन्द्रमौलि भगवल्लिङ्गस्यवृत्तं महत्।
तद्भक्ता मखिपुङ्गवाः श्रुतिपथाचारैकदीक्षाः श्रुताः
श्रीमज्जैमिनिपाणिनिप्रभृतयः सद्दर्शनाकाङ्क्षिणः ॥ ४

एतेषामपिसूक्ष्मतत्वकलनादज्ञातपूर्वा नवा
वृत्तान्ता बहवः स्फुरन्ति विदुषामेतं स्तवंपश्यताम्।
तत्रोदाहरणायवच्मि विषयान्द्विन्नान्मुदे धीमतां
व्याख्यात्रा विवृतेपुनैकविषयेष्वस्मत्सुहृत्सूरिणा ॥ ५

देशेऽस्मिन्वहवोवदन्ति भगवच्छ्रीशङ्करार्योगुरुः
कालट्यां जनिमापकेरलभुविख्याते द्विजानांकुले।
श्रीमन्नार्मदतीरवासियमिनो गोविन्दपादाद्गुरोः
सन्यासं विधिवत्प्रपद्ययतिराड्भाष्याद्यभाषिष्टसः ॥ ६

श्रीमच्छङ्करदेशिको यतिवरः कैलासशैलेशिवं
स्तुत्वाऽतो विनिवर्तनावसरतोलब्धेषु लिङ्गेषुच।
एकंस्फाटिकलिङ्गमत्र निदधौ श्रीचित्सभायांपुरा
तद्धयद्यापि निषेव्यतेमखिवरैः पूजाभिषेकादिभिः ॥ ७

इत्यादीनि बहूनिमूलशिथिलानीतिस्फुरेद्धीमतां
एतद्ग्रन्थविमर्शनोद्यतवतां ताटस्थ्यदृष्ट्या यदि।
श्रीमच्छङ्करदेशिको गुरुवरोह्यद्वैतसिद्धान्तकृत्
श्रीमद्दिव्यचिदम्बरे जनिमगात् श्रीदीक्षितानांकुले ॥ ८

तस्याचार्यवरो महान्स भगवान्गोविन्दपादोयमी
क्षेत्रेऽत्रैवगुहां स्थितामधिवसन्नन्वग्रहीच्छङ्करम्।
एवं दीक्षितसत्तमैः प्रतिदिनं संपूज्यमानं चिरात्
लिङ्गंस्फाटिकचान्द्रमौलिमपियच्छ्रीचित्सभायांस्थितम् ॥ ९

देवेनैव नटेश्वरेण मकुटात्स्वस्मादिमांशोः प्रभां
संपिण्ड्य प्रददेपुराऽर्चितुमिदं लिङ्गंमखिभ्यः परम्।
श्रीमच्छङ्करदेशिकादपिपुरा कालोद्भवाः सूरयः
जैमिन्यादि महर्षयोयमिवराः श्रीज्ञानसंवन्धकाः ॥ १०

लिङ्ग स्फाटिकमालयेऽत्रविनुतं श्रीचित्सभायांस्थितं
भक्त्याऽस्तोषत दिव्यपद्यवचसेति ख्यातमेवाऽवनौ।
एतत्सर्वमपिन्यरूपि विदुषा सम्यक्प्रमाणैः शतैः
व्याख्यात्रा मखिपुङ्गवेनसुगिरा द्राविड्यभाषांजुषा ॥ ११

वृत्तैः श्रीस्रग्धराभिः श्रुतिपथमधुरैरम्यपद्यैर्महद्भिः
रीत्यागौडीययाच स्फुरदधिकगुणैरोजसाभूयसाच।
द्राक्षापाकेन शय्याश्रितपदघटनैरुज्वलन्त्यासुलक्ष्यः
नानाऽलङ्कारयोगात्स्फुरदमृतरसोव्यङ्ग्यगर्भः स्तवोऽयम् ॥ १२

श्रीमद्राजगणेशदीक्षितवरैरस्मत्सुहृत्तल्लजैः
मीमांसादिमशास्त्रविद्भिरतुलप्रज्ञाविलासाश्रितैः।
श्रीमद्द्राविडभाषयासुविवृतः सम्मुद्रयनीतोदृशं
भक्तानां मुदमादधातुविदुषां श्रीकुञ्चिताङ्घ्रिस्तवः ॥ १३

इत्थं दृष्ट्वा कुञ्चिताङ्घ्रिस्तवंतं भक्त्युद्रेकान्मोदमानान्तरात्मा।
कश्चिद्विद्वान्श्रीनृसिंहाभिधानः श्लोकैरेतैः स्वाशयंवक्ति तत्र ॥

॥ श्रीः शुभं भूयात् ॥

विद्याभूषण साहित्यसुधाकर साहित्य व्याकरण
वेदान्त विद्वान् शिरोमणि,
के. एस्. नरसिंहशास्त्रिणः
प्रथमेऽध्यापकाः
एम्. एस्. संस्कृतविद्याशाला, चिदम्बरम्.
२६—७—१८५८.

॥ श्री गणेशाय नमः ॥
॥ श्री कल्पक गणेश पञ्चरत्नस्तवः ॥
॥ श्रीमदुमापतिशिवप्रणीतः ॥

श्रीमत्तिल्ववने सभेशसदन प्रत्यक्कुञ्जोपुरा
धोभागस्थित चारुसद्मवसतिः भक्तेष्ट कल्पद्रुमः।
नृत्तानन्द मदोत्कटो गणपतिः संरक्षताद्वोऽनिशं
दूर्वासः प्रमुखाखिलर्षिविनुतस्सर्वेश्वरोग्न्योभयः ॥ १

ஸ்ரீமத்தில்வவநே ஸபேசஸதந ப்ரத்யக்ககுப் கோபுரா
தோபாகஸ்தித சாருஸத்மவஸதி: பக்தேஷ்ட கல்பத்ரும:।
ந்ருத்தாநந்த மதோத்கடோ கணபதி: ஸம்ரக்ஷ தாத்வோநிசம்
தூர்வாஸ்ப்ரமுகா கிலர்ஷிவிநுத: ஸர்வேச்வரோக்நியோவ்ய:॥1

1. ஸர்வமங்களங்கள் நிறைந்த தில்லை வனத்தில் (சிதம்பரத்தில்) நடராஜருடைய ஆலயத்தில் மேற்கு திக்கில் உள்ள கோபுரத்தின் கீழ் அழகுவாய்ந்த கோஷ்டத்தில் பிரகாசிப்பவரும் பக்தர்களுக்கு இஷ்டங்களை கொடுப்பதில் கற்பக விருக்ஷம் போன்றவரும் திருத்தனத்தில் அதிக ஆனந்தத்தோடு கூடினவரும், தூர்வாஸர் முதலிய எல்லா முனிவர்களால் விசேஷமாக துதிக்கப்பட்டவரும், எல்லாவற்றிற்கும் ஈச்வரரும் முதலில் உண்டானவரும், நாசமற்றவருமான விநாயகர் மிகவும் நம்மை ரக்ஷிக்கட்டும்.

श्रीमत्तिल्लवनाभिधं पुरवरं क्षुल्लावुकं प्राणिनां
इत्याहुर्मुनयः किलेतिनितरांश्रातुञ्च तत्सत्यताम्।
आयान्तं निशिमस्करीन्द्रमपियो दूर्वाससं प्रीणयन्
नृत्तंदर्शयतिस्मनोगणपतिः कल्पद्रु कल्पोऽवतात् ॥ २

ஸ்ரீமத்தில்ல வநாபிதம்புவநம் ஷுல்லாவுகம் ப்ராணிநாம்
இத்யாஹுர் முநயஃகிலேதி நிதாரப்ஜ்ஞாதுச்ச தத்ஸத்யதரம் 1
ஆயாந்தம்நிசி மஸ்கரீந்த்ரமபியோ தூர்வாஸஸம் ப்ரீணயந்
ர்ருத்தம்தர்சயதிஸ்மதோகணபதிஃ கல்பத்ரு கல்போவதாத் ॥ 2

2. அழகுவாய்ந்த தில்லைவனம் என்று பெயர் உள்ள இப்பட்டணம் பிராணிகளுக்கு பதியை போக்கடிக்கிறது என்று முனிவர்கள் கூறுகின்றனர் அல்லவா! அதன் உண்மையை மிகவும் அறியவேண்டி இரவில் வந்தவரும் ஸன்யாசிகளுக்குள் சிறந்தவருமான தூர்வாஸ முனிவரை யாதொரு விஜயகர் ஸந்தோஷிக்கும்படி செய்து தனது நடனத்தைக் காண்பித்தாரோ அப்படிப்பட்ட கற்பக விருக்ஷத் நிற்கு ஒப்பான கணபதியானவர் நம்மவர்களை ரக்ஷிக்கட்டும்.

குறிப்பு: முன்னொரு காலம் தூர்வாஸர் (தனது சிஷ்யர் களோடுகூட) அன்னம்பாலிக்கும் தில்லை சிற்றம்பலம் என்னும் ஆன்றோர் மொழியை பரீக்ஷிக்க எண்ணி இரவில் நடராஜரின் அர்த்தஜாமம் ஆனபிறகு பிக்ஷை பிக்ஷை என்று உறக்க கூவி வீதியில் உலாவினர். அவ்வமயம் ஒருவரும் இவர் முன்பாக வந்து பிக்ஷை அளிக்கவில்லை. அக்காரணத்தால் கோபித்து இருக்கும் தருணம் அம்பிகை இவர் முன் தோன்றி பிக்ஷையை அளிக்க அதை ஏற்றும் பரமனுடைய நடன தரிசனமன்றி பிக்ஷையை புசியேன் என்று மறுக்க அத்தருணம் அம்பிகை தனது புதல்வனை ஐக்காரை அழைப்பித்து அந்நடனத்தை காண்பித்து அவருக்கு ஸந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணினள் என்று சிதம்பர ரஹஸ்யத்தில் கூறப்படுகிறது.

देवान्नृत्तदिदृक्षया पशुपते रभ्यागतान् कामिनः
शक्रादीन् स्वयमुद्धृतं निजपदं वामेतरं दर्शयन्।
दत्वा तत्तदभीष्टवर्गमनिशं स्वर्गादिलोकान् विभुः
निन्येयश्शिवकामिनाथतनयः कुर्यात् शिवंवोऽन्वहम् ॥ 3

தேவாந்நிருத்த திதிருக்ஷயாபசுபதே ரப்யாகதாந் காமிநஃ
சக்ராதீந் ஸ்வயமுத்ருதம் நிஜபதம் வாமேதரம் தர்சயந் 1
தத்வா தத்தபீஷ்ட வர்கமநிசம் ஸ்வர்காதி லோகாந்விபுஃ
நிந்யேயஃ சிவகாமிநாத தநயஃ குர்யாத்சிவம் வோன்வஹம் ॥ 3

3. யாதொரு பிரபுவான ராஜரின் குமாரரான விநாயகர் ராஜரின் நடனத்தைப் பார்க்கவேண்டி வந்தவர்களும் பலன் களை விரும்பினவர்களுமான இந்திரன் முன்னிட்ட தேவர் களுக்கு தூக்கப்பட்ட தனது வலது திருவடியை காண்பித்து இஷ்டங்களையும் அளித்து ஸ்வர்க்கம் முதலிய லோகங்களை அடையும்படி செய்தாரோ அப்படிப்பட்ட விநாயகர் எப் பொழுதும் நமக்கு மங்களத்தை செய்யட்டும்.

अस्माकं पुरतश्चकास्तुभगवान् श्रीकल्पकाख्योऽग्रणीः
गोविन्दादिसुरार्चितोऽमृतरस प्राप्त्यै गजेन्द्राननः।
वाचं यच्छतुनिश्चलां श्रियमपि स्वात्मावबोधंपरं
दारान् पुत्रवरांश्च सर्वविभवं कात्यायनीशात्मजः॥ ४

அஸ்மாகம் புரதஸ்சகாஸ்து பகவான் ஸ்ரீகல்பகாக்யோ க்ரணீ:
கோவிந்தாதிஸுரார்ச்சிதோம்ருதரஸப்ராப்த்யை கஜேந்த்ராநந:
வாசம் யச்சது நிச்சலாம்ச்ரியமபி ஸ்வாத்மாவ போதம்பரம்
தாரான்புத்ர வராம்ச்ச ஸர்வவிபவம் காத்யாயினீ சாத்மஜ:॥ 4

4. காத்யாயனிசரின் குமாரரும், பகவானும், கற்பகர் என்று பெயர் உள்ளவரும், முதன்மையாய்ந்தவரும், அமிர்தத்தை அடையவேண்டி விஷ்ணு முதலிய தேவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டவரும் யானையின் முகம் உள்ளவருமான விநாயகர் நமக்கு முன்பாக விளங்கட்டும். வாக்கையும், சலிக்காததான ஸம்பத்தையும், நல்ல பத்நினியையும், புத்திரர்களையும் ஸர்வ விபவங்களையும் ஆத்ம ஞானத்தையும் கொடுக்கட்டும்.

वन्देकल्पक कुञ्जरेन्द्रवदनं वेदोक्तिभिः तिल्वभू
देवैःपूजित पादपद्मयुगलं पाशछिदं प्राणिनाम्।
दन्तादीनपि षड्भुजेषु दधतंवाञ्छाप्रदत्वाप्तये
स्वाभ्यर्णश्रियिकामधेनु मनिशं श्रीमुख्यसर्वार्थदम्॥ ५

வந்தேகல்பக குஞ்ஜரேந்த்ரவதனம் வேதோக்திபி: தில்வபூ
தேவை:பூஜித பாதபத்மயுகளம் பாசச்சிதம் ப்ராணினாம்।
தந்தாதீநபி ஷட்புஜேஷு தததம்வாஞ்சாப் ரதத்வாப்தயே
ஸ்வாப்யர்ணச்ரயி காமதேநு மநிசம்ஸ்ரீமுக்ய ஸர்வார்தகம்॥ 5

5. கற்பகர் என்று பெயர் உள்ளவரும், யானை முகம் உள்ளவரும், வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட விதிப்படி நல்லோர் அந்தணர்களால் பூஜிக்கப்பட்ட இரண்டு பாதத் தாமரைகளை உடையவரும், பிராணிகளின் பாசத்தை அகற்றுகிறவரும், தந்தம் முதலிய ஆறு ஆயுதங்களை கைகளில் தரித்தவரும், பிராணிகளுக்கு இஷ்டங்களை அளிக்கிற ஸர்மர்த்தியத்தை அடைய வேண்டி தனது ஸமீபத்தை அணுகி போற்றுகிற காமதேனுவை உடையவரும் ஸ்ரீ முதலிய இஷ்டங்களை அளிப்பவருமான விநாயகரை மிகவும் நமஸ்கரிக்கிறேன்.

औमापत्यमिमं स्तवं प्रतिदिनं प्रातर्निशं यःपठेत्
श्रीमत्कल्पक कुञ्जराननकृपापाङ्गावलोकाक्षरः।
यंयंकामयते च तं तमखिलं प्राप्नोति निर्विघ्नतः
कैवल्यञ्च तथान्तिमेवयसितत्सर्वार्थसिद्धिप्रदम्॥

ஔமாபத்யமிமம் ஸ்தவம்ப்ரதி தினம்ப்ராதர் நிசம்ய:படேத்
ஸ்ரீமத்கல்பக குஞ்ஜராநநக்ருபா பாங்காவலோகாந் நர:।
யம்யம்காமயதேச தம்தமகிலம் ப்ராப்நோதி நிர்விக்நத:
கைவல்யஞ்ச ததாந்திமே வயஸிதத் ஸர்வார்த ஸித்திப்ரதம்॥ 6

6. உமாபதியினல் செய்யப்பட்ட இந்த ஸர்வார்த்த ஸித்தியை கொடுக்கிற ஸ்துதியை ஒவ்வொரு நாளும் காலையிலும் மாலையிலும் எவன் படிக்கிறானே அவன் கற்பகவினயகரின் கிருபாவீக்ஷணத்தினல் எந்த எந்த பலத்தை விரும்புகிறானே அவைகளை விக்கினம் அன்றி அடைகிறன். இறுதியில் மோக்ஷத்தையும் அடைகிறன்.

॥ इति श्रिमदुमापतिशिवप्रणीतः
श्रीकल्पकगणेश पञ्चरत्नस्तवः समाप्तः॥

ॐ

श्री गणेशाय नमः

श्री चित्सभेशाय मङ्गलम्॥

श्री कुञ्चिताङ्घ्रिस्तवः

श्रीमदुमापतिशिवप्रणीतः

कुञ्चिताङ्घ्रिं नमस्कृत्य कुण्डलीकृतगायकम्।
कुञ्चिताङ्घ्रिं स्तवं वक्ष्ये ब्रह्मनिष्ठ उमापतिः॥

எப்பொழுதும் சிவாபின்ன பிரம்மத்தை தியானம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிற உமாபதி (சிவாசார்யர்) என்று பெயருள்ள நான் கம்பளாச்வதரர் என்னும் நாகராயகர்களை குண்டலமாக அணிந்திருக்கிற (குஞ்சிதாங்கிரியை) வளைந்து தூக்கப்பட்ட வாமபாதத்தை உடைய நடராஜரை நமஸ்கரித்து இந்த குஞ்சிதாங்கிரிஸ்தவம் என்று பெயருள்ள நூலை செய்கிறேன்.

ब्रह्माण्डं यस्य देहं रविजदिशिदो वक्त्रवृन्दान्युदीच्यां
तद्वैराजान्तरङ्गे विलसति हृदयाम्भोरुहे दक्षिणाग्रे।
मध्ये सम्मेलनाख्ये मुनिवरमनसा भाविते यन्त्रराजे
यश्शक्त्या नृत्यतीशस्तमपिनटपतिं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १

1. எவனுக்கு இவ்வுலகமே தேகமோ, எவனுடைய கால்கள் தெற்கு திக்கில் நீட்டப்பட்டதுகளோ, எவனுடைய சிரசுகள் வடக்கு திக்கில் வைக்கப்பட்டதுகளோ, அப்படிப்பட்ட விராட் என்கிற புருஷனுடைய நடுவில் விளங்குகிற தெற்கு முகமான ஹிருதய தாமரைப்பூவின் நடுவில் ஸம்மேளனம் என்று பெயருள்ளதும் (அதாவது ஸ்ரீசக்கரம், சிதம்பர சக்கரம் இவ்விரு சக்கரங்களின் சேர்க்கை) முனிச்ரேஷ்டர்களால் (அதாவது பதஞ்சலி, வியாக்ரபாதர், ஜைமினி, திருஸகஸ்ர முனீச்வராள், திருமூலவர் முதலிய பெரியோர்களால்) கருதப்பட்டதுமான யந்திர ச்ரேஷ்டத்தில் எந்த நடராஜரானவர் தனக்கு அபின்னையான சிவகாமசுந்தரியோடு நடனம் செய்கிறாரோ அப்படிப்பட்ட நடபதியும், குஞ்சிதாங்கிரிம் * தூக்கி வளைக்கப்பட்ட சரணங்களை உடையவருமான நடராஜ மூர்த்தியை வணங்குகிறேன்.

---

* இதற்கு மேல் உள்ள அர்த்தத்தை எல்லா சுலோகங்களிலேயும் சேர்த்துக் கொள்ளவும்.

पञ्चाशत्कोटिसंख्या परिमितधरणि श्रीविराडाख्यधात्रो
रेकस्वान्ताब्जभित्तिस्थित कनकमहायन्त्रराट्कर्णिकायां।
नृत्यन्तं चित्सभेशं त्रिसृभिरपि सदाशक्तिभिस्सेवितार्ङ्घिं
नादान्ते भासमानं नवविधनटनं कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ २

2. ஐம்பதுகோடி யோஜனை தூரமுள்ள (1 யோஜனை 10 மைல்) பூமி என்ன, விராட் புருஷனென்ன, இவ்விருவர்களுக்கும் ஒன்றான இருதய கமலத்தில் உள்ள ஸ்வர்ணமயமான யந்திரத்தின் நடுவில் நடனம் செய்பவரும், சித்ஸபைக்கு பதியும், இச்சா, ஞான, கிரியா என்கிற மூன்று சக்திகளால் எப்பொழுதும் ஸேவிக்கப்படுகிறவரும், நாதாந்தத்தில் விளங்குபவரும், ஒன்பது விதமான நடனத்தை உடையவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

यस्मिन्नामूलपीठावधिकनकशिलामातृकावर्णकल्पे
ब्रह्मश्रीनाथरुद्रेश्वर शरमुखभाक्साम्बसादाख्यमूर्द्धि।
भूतैश्शास्त्रैश्च वेदैः स्तुतबहुचरितं स्तम्बरूपैश्च कुब्जे
नृत्यन्तं चित्सभेशं निरवधिसुखदं कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ ३

(இது முதல் 4 சிலோகம் சபை வர்ணனை.)

3. யாதொரு ஸபையின் கீழ் முதல் மேல் வரையில் உள்ள கற்கள் மாதருகாக்ஷர மயங்களோ, அவ்விதமான ஸபையில் பீடரூபர்களான பிரம்மா, விஷ்ணு, ருத்திரன், மஹேச்வரன் ஐந்துமுகமும், மனோன்மணி என்னும் சக்தியோடும் கூடின ஸதாசிவன், இவர்களுக்குமேல் விளங்குகிற சுவர்ணத்தில் (அசாவது ரஹஸ்ய மென்று சொல்லுகிற இடத்தில்) நர்த்தனம் செய்கிறவரும், ஸ்தம்ப உருவங்கொண்டதுகளான, 5 பூதங்கள், 6 சாஸ்திரங்கள், 4 வேதங்கள், இவைகளால் துதிக்கப்பட்ட அனேகவிதங்களான சரித்திரங்களை உடையவரும், சித்ஸபைக்கு ஈசனும், (ஸ்ரீநடராஜர் இருக்கும் ஸபை சித்ஸபை) அதிக சுகத்தை கொடுக்கக் கூடியவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

यत्संसत्पूर्वभागे दिशिदिशि विलसत्पूर्वभागानितान्तं
स्वान्तर्गूढोत्तरांशादिशवमुख भवनाश्चागमाः कामिकाद्याः।
अष्टाविम्शानुसंख्याधृतकनकमय स्तम्भरूपास्तुवन्ति
स्तुत्यं तं नृत्तमूर्तिं श्रुतिशतविनुतं कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ ४

4. எந்த ஸபையின் நான்கு பாகங்களிலும் பரமசிவத்தின் முகத்தினின்றும் வெளிவந்ததுகளான காமிகம் முதலான 28 ஆகமங்கள், தங்கமயமான ஸ்தம்பரூபத்தைவகித்துக் கொண்டு, எந்த நடராஜரை ஸ்தோத்திரம் செய்கிறதுகளோ அவ்விதமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

यद्गोष्ठ्यां द्वारवाह्ये रजतगिरिनिभं पञ्चवर्णस्वरूपं
सोपानं द्वारभागं जयविजयमुखैरक्षितं द्वारपालैः।
तत्वानां षण्णवत्यासहविधिमुखराः पञ्चदेवाश्च नित्यम्
यस्यान्तर्भान्ति तस्मिन्नविरतनटनं कुञ्चितांघ्रिं भजेऽहम्॥ ५

5. எந்த ஸபையின் தென்புறத்தின் வெளியில் கயிலையிங்கிரிக்கு ஒப்பான பஞ்சாக்ஷரப் படியும், ஜயன், விஜயன் முதலிய துவாரபாலகர்களால் ரக்ஷிக்கப்பட்ட தெற்கு வாசல்படியும், 96 தத்துவங்களோடுகூட பிர்மா முதலிய ஐந்து தேவர்களும் ஸேவிக்கிறார்களோ அவ்விதமுள்ள ஸபையின் நடுவில் நடனம் செய்யும் குஞ்சிதாங்கிரிம்.

यत्स्तूप्यश्शक्तिरूपाः तदधरविलसद्रोमरूपाश्च कीला
उच्छ्वासाः स्वणपट्टाः तदुरुनिहतादण्डरूपाश्च नाड्यः।
नाड्यन्तस्सर्वलोकाः फलकतनुगताहस्तरूपाः कलाश्च
तस्यां यो नृत्यतीशः तमनुपमतनुं कुञ्चितांघ्रिं भजेऽहम्॥ ६

6. எந்த ஸபையினுடைய ஸ்தூபிகள் ஒன்பதும், ஒன்பது சக்தி ஸ்வரூபங்களோ, அதில் அடிக்கப்பட்ட ஆணிகள் ரோம ரூபங்களோ, அதில் உள்ள தங்கமயமான ஓடுகள் இருபத்தி ஓராயிரத்து அறுநூறு உச்வாச, நிச்வாசங்களோ, அதன் கீழ் உள்ள சட்டங்கள் எழுபத்தீராயிரம் நாடிஸ்வரூபங்களோ, அதன்கீழ் உள்ள பலகைகள் இருநூற்றுபதிநாறு புவனங்களோ, அதன்கீழ் உள்ள சாத்து மரங்கள் அறுபத்துநான்கு கலாரூபங்களோ, அவ்விதமான ஸபையில் எவர் நடனம் செய்கிறாரோ அந்த குஞ்சிதாங்கிரிம்.

विघ्नेशस्कन्दलक्ष्मी विधिमुखशरराट्पादुकावज्रलिङ्ग
ज्योतनृत्तस्वरूपैः वरुणमुखजुषा हाटकाकषमूर्या।
स्वाग्रे दक्षेच वामे परिवृत सदसि श्रीशवानायको यो
मध्ये नृत्तं करोति प्रभुवरमनघं कुञ्चितांघ्रिं भजेऽहम्॥ ७

7. இதில் உள்ளே பூஜிக்கப்படுகிற தேவர்களை விளக்குகிறார்.

கணபதி, சுப்ரமண்யர், லக்ஷ்மி, பிரம்மாவின் ஐந்தாவது தலை, (முகலிங்கம்) அஸ்தரதேவர், பாதுகை, (திருவடி) சந்திரமௌளீச்வரர், இரத்தின சபாபதி, ஸ்வர்ணகர்ஷணபைரவர் இவர்களாலும், நிர்த்த ஸேவர்களான அன்ய தேவர்களினாலும் சூழப்பட்டுள்ள ஸபையின் நடுவே எந்த பிரபுவானவர் நடனம் செய்கிறாரோ அந்த குஞ்சிதாங்கிரிம்.

आदौ मासे मृगाख्ये सुरगुरुदिवसे तस्य मे पूर्णिमायां
भित्तौ श्रीचित्सभायां मुनिवरतपसा दत्तवाक्पूतये यः।
नृत्तं कृत्वावसाने फणधरवपुषं व्याघ्रपादं महर्षिं
चाह्वयाभ्यां अदर्शद् यो नियतनिवसतिं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ८

8. யாதொரு பரமேச்வரர் தைபாதம் குரு புஷ்யம் கூடிய பௌர்ணமையில் பதஞ்சலி, வியாக்ரபாதர்களுக்கு கொடுத்த வரத்தை பூர்த்தி செய்ய வேண்டியதற்காகச் சித்சபையில் உள்ள சுவற்றில் நடன ஸ்வரூபத்தை காண்பித்து அதன் முடிவில் அவ்விருவர் களின் இஷ்டப்படி தனது முன்பாக இருக்குப் படி அனுக்கிரகம் செய்தாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

यस्मिन्नृत्यत्यनादौ निकटतटगतौ भानुकम्पाख्यवाणौ
शङ्खध्वानैः मृदङ्गध्वनिभिरपि महाम्भोधि घोषं जयन्तौ।
यस्योङ्कारप्रभायां ध्वनिमनुसहितारश्मयश्चैकविंशा
विद्यन्ते तं सभेशं नतसुरनिकरं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ९

9. எந்த ஆதி அந்தமில்லாத ஈச்வரனவர் நடனம் செய்யும்பொழுது, பானுகம்பன், பாணன் என்கிற இவர்கள் சங்கத்வனியிலேயும், மிருதங்கத்வனியிலேயும் சமுத்திரத்தின் சப்தத்தை அடக்கினார்களோ, எந்த ஈச்வரனுடைய பிரபையில் (திருவாசியில்) த்வனி மந்திர எழுத்துக்களால் அமைக்கப்பட்ட இருபத்தோரு ஜ்வாலைகள் விளங்குகிறதுகளோ (த்வனி மந்திரம் என்பது சிதம்பர மந்திரத்தில் ஒரு பேதம்) அப்படிப்பட்ட ஸபைக்கு ஈச்வரனும் வணங்குகின்ற தேவக்கூட்டங்களை உடையவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

पूर्वं माध्यन्दिनिर्यच्छिवजनिमवरं पूजयन्यत्प्रसादात्
लब्ध्वा व्याघ्राङ्घ्रिभावं तनयमपि शिवानुग्रहाद्दुग्धसिन्धुम्।
आनीयास्मै प्रदत्वासदसि च परम द्रष्टवान्यस्यनृत्तं
तं देवं चित्सभेशं निगमनुतगुणं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १०

10. முன்னொரு காலத்தில் மாத்தியந்தினி என்று பெயருள்ள ஒரு முனிவர் (மத்யந்தின முனிவரின் புதல்வர்). எந்த ஈச்வரனை (ஸ்ரீமூலநாதரை) பூஜைசெய்து அவருடைய அனுக்கிரஹத்தினால் புலிக்கால் கைகளோடு கூடி இருப்பதையும் உபமன்யு என்னும் புத்திரனையும் அடைந்தும் புத்திரனுக்காக க்ஷீர ஸமுத்திரத்தை அழைப்பித்தும் சித்ஸபையில் எந்த ஈச்வரனின் நடனத்தை தரிசித்தாரோ அப்படிப்பட்ட வேதங்களினால் போற்றப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

यन्नृत्तध्यानयोगद्विगुणिततनुभृत् श्रीशसंवाहभुग्न
स्वांगश्शेषः कदाचिद्धरिमुख कमलोत्पन्नयद्वृत्तमाध्वीम्।
पीत्वा तप्त्वातिघोरं रजतगिरिबिलद्वारमार्गेण यस्य
क्षेत्रं प्राप्यान्व पश्यन्नटनमधिसभं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ११

11. எந்த ஈச்வரனின் தாண்டவத்தை கருதின காரணத்தினால் இரட்டிப்பாக செய்யப்பட்ட சரீர பாரத்தை உடைய விஷ்ணுவை வஹித்ததினால் சிரமத்தை அடைந்த ஆதிசேஷன் (பதஞ்ஜலி) ஓர் சமயம் அவ்விஷ்ணுவினால் சொல்லப்பட்ட நடனத்தின விர்தாந்தமாகிற மதுவை பானம் செய்து அதைப் பார்க்க விரும்பி வெகு காலம் வெகு கோரமான தபஸ அனுஷ்டானம் செய்து சிவபெருமானின் உதிரவின் பேரில் கைலாஸத்தில் உள்ள பிலத்துவாரத்தின் வழியாக சிதம்பர க்ஷேத்திரத்தை அடைந்து எந்த சிவபெருமானின் நடனத்தை தரிசனம் செய்தாரோ. அந்த குஞ்சிதாங்கிரிம்.

आदौ यः कर्मकाण्ड प्रवचनमहिमा जैमिनिर्नाम योगी
व्यासोक्त्या चित्सभेशं प्रभुवरमुरसाऽऽनम्यगत्वा सभान्तः।
पादान्ते वेदयुक्तं स्तववरमकरोत्सव सौभाग्यदं यम्
पश्यन्नद्यापि देवं सदसि वसति त कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १२

12. முன் ஒரு காலத்தில் கர்மகாண்டத்தை பிரவசனம் செய்துகொண்டிருக்கும் ஜைமினி என்கிற முனிவர் தனது குருவான வியாஸரின் வாக்கியத்தினால் ஞானத்தை அடைய வேண்டி, சிதம்பரஸ்தலத்தை அடைந்து, பிரபுவான நடராஜரை நமஸ்கரித்து, ஸபையின் உள்புகுந்து சிவபெருமானின் நடனத்தை, தரிசித்து வேதபாதஸ்தவம் என்னும் ஸ்துதியினால் ஸ்துதித்து எப்பொழுதும் ஸ்வாமியை தரிசித்துக்கொண்டே வஸிக்கிறாரோ, அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

गौडेशस्सिंहवर्मा स्वतनुगतरुजा व्याकुलस्स्वीय देशात्
आगत्य स्वर्णपद्माकरवरसलिलस्नान निर्मुक्तरोगः।
भूत्वा श्रीहेमवर्मा मुनिवरसहितश्शम्भुनृत्तं चदृष्ट्वा
यत्प्रासादं विचित्रं मणिमयमकरोत् कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १३

13. கௌடதேசத்திற்கு அரசனான சிம்மவர்மன் என்பவன், தனது சரீரத்திலுள்ள ரோகத்தினால் மனவருத்தம் உள்ளவனாய் இருந்துகொண்டு தனது தேசத்தை விட்டு, யதோ பூர்வ புண்யவசத்தால், சிதம்பரக்ஷேத்திரத்தை அடைந்து, சிவகங்கையில் ஸ்நானம் செய்த உடனே ரோகத்தில் இருந்து விடுபட்டவனாய் ஹேமவர்மா என்னும் பெயர் தாங்கி, வியாக்கிரபாதர் முதலிய முனிவர்களுடன் கூட சம்புவின் நடனத்தையும் தரிசித்து எந்த நடராஜர் ஆலயத்தை, விசித்திரமாக திருப்பணிகள் செய்தானோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

आम्नायेष्वप्यनन्तेष्वनितरसुलभान्भिन्नसंस्थान्विधी
नप्याहृत्य श्रीफणीन्द्रो नटयजन महप्रोक्षणार्थञ्चसूत्रम्।
कृत्वादौ दत्तवान् यत्तदुदित विधिनायं सदाऽऽराधयन्ति
त्रैसाहस्रं द्विजेन्द्राः तमपिनटपतिं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १४

14. பதஞ்சலி பகவானனவர், வேதசாகைகளில் இதரர்களால் அரியமுடியாமல் இருக்கும்படி, ஆங்காங்கு ஒதப்பட்டு உள்ள, விதிகளை திரட்டி, நடராஜமூர்த்தியின் நித்தியபூஜை, மகோத்ஸவம், ஸம்ப்ரோக்ஷணம் முதலியவைகளுக்கு, சூத்ர ரூபமான ஓர் கிரந்தத்தை, இயற்றி, திருஸ்கஸ்ரமுனீச்வர்கள்

என்கிற தீக்ஷிதர்களிடம் கொடுத்தார், அத்தீக்ஷிதர்கள், அம் மூன்றவழுவாமல், எந்த நடாராஜமூர்த்தியை வம்சபாரம்பர்யமாக பூஜைசெய்துகொண்டு வருகிறார்களோ, அந்த குஞ்சிதங்கிரிம்.

नित्यं षट्कालपूजां नटनपतिमुदे कुर्वतां भूसुराणाम्
तत्भक्तानां द्विजादि प्रमुखतनुभृतां सौख्यदाताभ्रकुंसः।
स्वस्थाने लिङ्गमेकं स्फटिकमणिमयं मज्जनादीनि कर्तुम्
यज्वभ्यो दत्तवान्यस्तमतिसुखकरं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १५

15. ஸகல பக்தர்களுக்கும் சவுக்கியத்தை செய்கிறவரான, நடராஜமூர்த்தியானவர், ஆறுகாலங்களிலேயுப், தன்னை பூஜை செய்யவேண்டிய நிமித்தம் தீக்ஷிதர்களிடம் ஸ்படிகமணிமய மான ஓர் லிங்கத்தை (சந்திரமௌளீச்வர்) ஸ்ருஷ்டித்து கொடுத்தாரோ அந்த குஞ்சிதாங்கிரிம்.

अन्तर्वेद्यां महत्यां शतधृतिरकरो दव्दसाहस्र साध्यं
यज्ञं तस्मिन्मुनीन्द्रास्सदसि समभवन्व्याघ्रपादोक्तिभिर्ये।
तत्पूजार्थं शिखीन्द्र प्रभवमणिनटः प्रेषितोयेनमोदात्
तन्मूर्तेर्मूलभूतं नवमणिमकुटं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १६

16. ஒரு ஸமயம், பிரம்மாவானவர், அந்தர்வேதி என்னும், பெரிய க்ஷேத்திரத்தில், ஆயிரம் வருஷங்களால் ஸாதிக்க தகுந்த, ஓர் யாகத்தை நடத்தினார். அக்காலம், வியாக்ரபாதருடைய வாக்கியத்தினால், தீக்ஷிதர்கள், அங்கு ஸதஸ்யர்களாக, வரிக்கப் பட்டார்கள். அக்காலம் பூஜை செய்யவேண்டிய நிமித்தம், அங்குள்ள, ஆஹவகநீயகுண்டத்திலிருந்து, எந்த பரசிவத்தின் அருளால் இரத்தின ஸபாபதி என்கிற ஓர் திருவுருவமானது, உண்டுபண்ணி, அவர்களிடம் கொடுக்கப்பட்டதோ, அந்த மூர்த்திக்கு மூலமாயும் ஒன்பது இரத்தினங்களால் இழைக்கப் பட்ட மகுடத்தை உடையவருமான குஞ்சிதாம்கிரிம்).

नित्यं पुण्याहमादौ गुरुवरनमनं शोषणादि त्रयं च
भौतिं शुद्धिं कराङ्ग प्रणवसुर मुखन्यास जातं च कृत्वा।
जप्त्वा मन्त्रान् समस्तान् शिवमयतनवश्चान्तरराध्ययंप्राक्
विप्रावाह्ये यजन्ति प्रभुवरमपि तं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १७

17. (இது முதல் ஐந்து ஸ்லோகங்களில் பூஜை விதானத்தை விளக்குகிறார்).

ஒவ்வொரு நாளும், ஒவ்வொரு காலந்தோறும் முதல் புண்யாகவாஜனம் என்ன? குருச்ரேஷ்டர்களின் அபிவாதனம் என்ன? பூதசுத்தி என்ன? கரன்யாஸம், அங்கன்யாஸம், பிரணவன்யாஸம், தேவதான்யாஸம். இதுகளை ஆதியாக உடைய ஸகல நியாஸங்களையும் செய்து பிறகு மூலமந்திரங்களை ஜபித்து சிவமயமான சரீரத்தை பாவித்து ஹிருதயத்தில், நடராஜரை பூஜைசெய்து, பிறகு, பாஹ்ய பூஜையை பாஹ்யத்தில், எந்த பரமேச்வரனை (தீக்ஷிதர்கள்) பூஜை செய்கிறார்களோ பிரபுச்ரேஷ்டரான அந்த குஞ்சிதாங்கிரிம்.

स्थानादि प्रोक्ष्यपाद्याचमनमपि सुमैरर्चयित्वाथशंखम्
गव्याचैं कुम्भपूजां जलयजन वृषाभ्यचनेद्वारपूजाम्।
कृत्वा विघ्नादिपूजां स्फटिकजनिमरत्नेशयोर्मज्जनाद्यैः
यन्मूर्तिं पूजयन्ति प्रतिदिनमनघाः कुञ्चितांघ्रिं भजेऽहम्॥ १८

18. ஸ்தானங்களை ப்ரோக்ஷணம் செய்து பாத்தியம், ஆசமனம், சங்கம், பஞ்சகவ்யம், ஸ்னபனம், இவைகளை அர்சித்து, விருஷபத்தையும், த்வாரத்தில் உள்ள தேவர்களையும், ஸபையின் உள்புறமுள்ள விக்னேச்வரர் முதலிய தேவர்களையும் அர்சித்து பிறகு ஸ்படிகலிங்கத்தையும், இரத்தினஸபாபதியையும், எந்த நடராஜமூர்த்தியை பாவனை செய்து அபிஷேகம் முதலியவைகளால் ஒவ்வொரு நாளும், பரிசுத்தர்களான தீக்ஷிதர்கள் பூஜை செய்கிறார்களோ, அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கரிம்.

गव्यैस्तैलैः पयोभिर्दधिघृत मधुभिश्शर्कराभिश्च शुद्धैः
पश्चात्पञ्चामृतार्द्यैः लिकुचफलरसैः कैरपाथोभिरन्यैः।
गन्धैः गङ्गाद्भिरन्यै रनुदिनमनघायस्यलिङ्गं मुनीन्द्राः
षट्कालं पूजयन्ति प्रभुनृपतिभजं कुञ्चितांघ्रिं भजेऽहम्॥ १९

19. பஞ்சகவ்யம், எண்ணை, பால், தயிர், நெய், தேன், சர்க்கரை, பஞ்சாமிருதம், எலுமிச்சம்பழம் முதலிய பல ரஸங்கள், இளநீர், அன்னம், சந்தனம், கங்காஜலம் முதலியவை

களால், ஒவ்வொருநாளும், பரிசுத்தர்களான தீக்ஷிதர்கள் ஆறு காலங்களிலேயும் யாதொரு பரமேச்வர ஸ்வரூபமான, சந்திர மௌளீச்வர லிங்கத்தை பூஜை செய்கிறார்களோ, அப்படிப்பட்ட பிரபுவாயும், உற்பத்தி இல்லாதவராயும் உள்ள குஞ்சிதாங்கிரிம்.

भित्तौ श्रीचक्रसंस्थां तदनुनटपतिं शैवचक्रान्तरस्थं
तद्वामे युग्महस्तामपि च शुककरां ज्ञानशक्तिञ्च यष्ट्वा।
गोव्रह्मादीनथेष्ट्वा सकलविधचरूनर्पयित्वा वलींस्तान्
होमं कृत्वा यजन्ति प्रतिदिनमपि यं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २०

20. சித்ஸபையில் ரகஸ்ய சுவற்றில் உள்ள ஸ்ரீசக்ரத்தில், விளங்குகிறவளான, அம்பிகையையும் பிறகு, அதை வியாபித்து பிரகாசிக்கிற, சிதம்பர சக்கிரத்தின் மத்தியில் உள்ள நடராஜரையும், அதன் வாம பாகத்தில் உள்ள, இரண்டு கைகளோடு கூடிய, அம்பிகையையும் பூஜை செய்து, விருஷபம் முதலான, நிருத்த ஸேவகர்களை, அர்ச்சித்து, ஸகலவிதமான நிவேதனங்களையும் செய்து பிறகு, வெளி பிராகாரத்தில். இந்திரன் முதலிய தேவர்களுக்கு பலிப்பிரதானம் செய்து யாகசாலையில், நித்திய ஹோமம் செய்து எந்த பரமேச்வரனை, ஒவ்வொருநாளும் தீக்ஷிதர்கள் பூஜை செய்கிறார்களோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

धूपैर्दीपैरथाख्यैः फणिपुरुषवृषैः कुम्भपञ्चाग्निहोत्रैः
ऋक्षैः कर्पूरभस्मव्यजनवरसितच्छत्रकैश्चामरैश्च।
आदर्शैः मन्त्रपुष्पैरुपरितलसुकर्पूरकैः प्रार्च्य यन्द्राक्
त्यक्त्वाऽविद्यां प्रपश्यन्त्यनुदिनमनघाः कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २१

21. தூபம் தீபம், ரததீபம், (அடுக்கு தீபம்) நாக தீபம், புருஷமிருக தீபம், விருஷப தீபம், இரண்யபாத்திர தீபம், பஞ்சபிர்ய தீபம், அக்கிநிஹோத்திர தீபம், நக்ஷத்ர தீபம், கர்பூர தீபம், பஸ்ம, விசிரி, குடை, சாமரம், கண்ணாடி, மந்திரபுஷ்பம், மேல் கர்பூர தீபம் இவைகளால், எந்த நடராஜருக்கு உபசாரம் செய்து பிறகு, அவித்யாரூபமான, திரஸ்கரிணியை (திரை) விலக்கி யாதொரு நடராஜரை, ரகஸ்ய ஸ்தானத்தில், பிரதிதினம்

தீக்ஷிதர்கள், தரிசனம் செய்கிறார்களோ, பக்தர்களுக்கும், செய்விக்கிறார்களோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

यद्गेह प्रान्तवाह्ये दशवृषसहितान्यब्जपीठानि नित्यं
शक्रादीनां त्रिकालेष्वपि वलिहरणे पीठमुत्तुङ्गमन्यत्।
यद्वा ह्रे दिक्षु चाग्रे नवशिखरि समाभान्तिदण्डाध्वजानां
तद्गेहान्तस्सभायां अनवरतनटं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २२

22. யாதொரு சித்ஸபைக்கு வெளியில் நான்கு பக்கங்களிலும் 10 விருஷபங்களோடு கூடின பலிபீடங்கள், பிரதி தினம் மூன்று காலங்களிலேயும், இந்திரன் முதலான திக்தேவர்களுக்கு பலிப்பிரதானம் செய்வதற்காக, பிரகாசிக்கின்றதுகளோ, அவ்விதமே, பர்வதங்களுக்கு ஒப்பான ஒன்பது துவஜஸ்தம்பங்கள் பிரகாசிக்கின்றதுகளோ, அப்படிப்பட்ட ஸபையில், எப்பொழுதும் நடனம் செய்கின்றவரான, குஞ்சிதாங்கிரிம்.

प्रत्यब्दं ज्येष्ठमासे नववृषसहिताः केतवो भान्तिमाघे
मासे पञ्चध्वजास्स्युः मृगशिरसि तथा केतुरेकः प्रधानः।
यस्य ब्रह्मोत्सवानां नवशरशिखिन श्चैकवह्निः प्रधानः
तं देवं चित्सभेशं नवनिधिनिलयं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २३

23. எந்த நடராஜமூர்த்திக்கு பிரதி வருஷம் செய்கிற ஆனி, மாசி, மார்கழி இந்த மாதங்களில் உள்ள மஹோத்ஸவங்களில் ஒன்பது, ஐந்து ஒன்று துவஜாரோகணங்களும் அவ்விதமே அக்கினிகளில் ஹோமங்களும் அனுஷ்டிக்கப்படுகின்றனவோ அப்படிப்பட்ட, சித்ஸபைக்கு பதியாயும், பிரஸன்னராயும், நவநிதிக்கும் ஆஸ்தான பூதராயும் இருக்கிற குஞ்சிதாங்கிரிம்.

यस्याद्ये सप्तविंशत्यमलदिनमहे ऋत्विगग्र्यानवस्युः
माघे पञ्चर्त्विगग्र्यामृगशिरसि शिवर्क्षोत्सवे चैक एव।
नित्यार्चास्वेकएको यजनकृतइमे यज्ववर्येषु शुद्धाः
तं देव चित्सभेशं निरुपमिततनुं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २४

24. எந்த நடராஜமூர்த்தியின் மஹோத்ஸவங்களில் ஆனி, மாசி, மார்கழி மூன்று மாதங்களில் இருபத்தேழு, பதினேட்டு, ஒன்பது தினங்களும் அவ்விதமே ஒன்பது, ஐந்து ஒன்று ஆசார்யர்களும் நித்திய பூஜையில் ஒவ்வொருவர்க்கவும் வகுக்கப் பட்டிருக்கின்றார்களோ, அப்படிப்பட்ட உபமானம் இல்லாத ஸ்வரூபத்தை உள்ள குஞ்சிதாங்கிரிம் பஜேஹம்.

आदौ कृत्वाग्निहोत्रं वपनपवनमन्त्राचमानानि पश्चात्
कूश्माण्डेदेहशुद्धिं पदयजनमुखं वास्तुपर्यग्निकर्म।
नान्दीमृत्स्वंकुराणि प्रतिसरमृषभ प्रोक्षणं यन्महेष्व
प्यारादारोहयन्ति ध्वजपटमनघाः कुञ्चितांघ्रिं भजेऽहम्॥ २५

25. எந்த நடராஜமூர்த்தியின் உத்ஸவங்களிலே முதலில் அக்னிஹோத்ரத்தை அனுஷ்டித்து வபனம், பவனமந்த்ராசமனம், கூச்மாண்டஹோமம், வாஸ்துசாந்தி, நாந்தி, மிருத்ஸங்கிரஹணம், அங்குரார்ப்பணம், ரக்ஷாபந்தனம், விருஷபப்ரோக்ஷணம் இவைகளை அனுஷ்டித்து, பிறகு துவஜாரோஹணத்தை பரிசுத்தர்களான தீக்ஷிதர்கள் நடத்துகிறார்களோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

मंचे चन्द्रार्कभूतेष्वपिवृषगजराड्राजताद्रिष्वथाश्वे
सोमास्कन्दस्वरूपस्त्वयमुहनयनेगोरथेमागणो यः।
स्थित्वा ब्रह्मोत्सवेषु त्रिषु च नटपतिः प्रत्यहं वीथियात्रां
कृत्वा स्नात्वा सदस्यं प्रविशतिशिवया कुञ्चितांघ्रिं भजेऽहम्॥ २६

26. அவ்விதம் அந்த பிரமோத்ஸவங்களில் எந்த நடராஜமூர்த்தியானவர் ஸோமாஸ்கந்த ஸ்வரூபாக இருந்துகொண்டு மஞ்சம், சந்திரன், சூரியன், பூதம், விருஷபம், ஆனை, கைலாஸ பர்வதம், குதிரை இவ்விதமான வாஹனங்களிலும், தானே பெரியதேரிலும், சித்திர ரதத்தில் பிக்ஷாடனரூபியாகவும் இருந்து பிரதிவருஷம் உள்ள மூன்று உத்ஸவங்களிலும், ஒவ்வொரு நாளும் வீதியாத்திரை செய்து, சிவகங்கையில் தீர்த்தமாடியும் (ஆயிரக்கால் மண்டபத்தில் அபிஷேகம் முதலியவைகளை நடத்திக்கொண்டும்,) அப்பிகையோடுகூட தனது சித்ஸபையை அடைகிறாரே அந்த குஞ்சிதாங்கிரிம்.

क्रोडेनश्रीशनाम्ना चरणसरसिजं यस्यशम्भोर्नदृष्टं
हंसेन ब्रह्मनाम्ना नमकुटशिखरं यस्यदृष्टं किलासीत्।
ओंकारे नित्यवासं त्रिदलसुमवरैरर्च्यमानाङ्घ्रियुग्मं
हंसं हंसेरूपास्यं हरिहरवपुषं कुञ्चितार्द्रिं भजेऽहम्॥ २७

27. எவருடைய கால்கள் இரண்டும் ஆதிவராகமூர்த்தியினுலே காணப்படவில்லையோ எந்த ஈச்வரனுடைய முகுடாக்ரமானது ஹம்ஸரூபியான பிரம்மாவினுலே காணப்படாததாக ஆனதோ ஓங்காரத்தில் வஸிப்பவராயும், பில்வம், புஷ்பம் முதலியவைகளினுலே பூஜிக்கப்படுகிற இரண்டு பாதங்களை உடையவராயும், பரமாத்ம ஸ்வரூபராயும், ஸந்யாஸிகளால் உபாஸிக்கப்படுபவரும், சங்கரநாராயணமூர்த்தியாயுமுள்ள குஞ்சிதாங்கிரிம்.

पूर्वं ज्ञानोपदेशं मणिमयवचसे कुन्दवृक्षस्यमूले
कृत्वासादित्व भाप्वानृपतिकरलसत्स्वर्णचेत्रप्रहारम्।
लब्ध्वा तेनोक्तगानैर्मधुरसभरितै स्तृप्तिमाप्वाथतस्मै
मुक्तिं प्रादाद्य ईशस्तमखिलसुहृदं कुञ्चितार्द्रिं भजेऽहम्॥ २८

28. எந்த ஈச்வரரானவர் முன்னொருகாலம் குந்த விருக்ஷத்தின் அடியில் இருந்துகொண்டு (ஆவுடையார்கோயில் மணிவாசகருக்கு ஞானோபதேசத்தைச் செய்து அவரை அனுக்கிரஹிக்க வேண்டி குதிரைப்பாகனின் உருவத்தை எடுத்துக்கொண்டும் பிறகு பிட்டுக்கு மண் சுமந்த காலத்தில் பாண்டியனுடைய கையில் உள்ள தங்கபயபான பிரம்பின் அடியையும் அடைந்தும் அந்த மணிவாசகரினுலே சொல்லப்பட்ட சொம்பவும் இனிமையான (திருவாசகம், திருக்கோவையார்) கானங்களினுலே திருப்தியை அடைந்து பிறகு மணிவாசகருக்கு முக்தியை அருளிச்செய்தாரே அப்படிப்பட்ட ஸகலஸ்நேகருக்கும் ஸுகுர்த்தான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

देवो यः पुल्कसायद्विजकुलजनुषे वल्कलस्यात्मजाय
नन्दाभिख्यायमुक्तिं कणतृणसुधये दत्तवान्भक्तिवश्यः।
नित्यत्वं व्याघ्रपादप्रथितफणिपतिस्तोत्रकृत्जैमिनिभ्यः
तांस्तान्कामांश्चसर्वान्तमजरममरं कुञ्चितार्द्रिं भजेऽहम्॥ २९

29. எந்த பரமேச்வரானவர் பிராம்மணனை புல்கஸன் பொருட்டும் வால்கலி என்பவனுக்கும் நந்தன் என்கிற திருநாமப்போவார் நாயனருக்கும் கணம்புல்லகாயனருக்கும் மூக்கியைக்கொடுத்தாரோ அவ்விதமே பக்தியினலே வச்யராய் இருந்துகொண்டு வியாக்ரபாதர் என்ன, பிரஸித்தரான பதஞ்சலி என்ன, வேதபாதஸ்தவம் செய்த ஜைமினி என்ன இவர்களின் பொருட்டு நிச்சியமாய் இருக்குகையையும், மற்ற இஷ்டங்களையும் அருளினரே அப்படிப்பட்ட ஜரையில்லாதவரும், மரணமில்லாதவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

आहृत्यब्रह्मशीर्षं सकलजनिमतां दर्शनायस्वदक्षे
पार्श्वे संस्थाप्य पूर्वं श्रुतिवदनविधिं वामतोऽस्थापयद्यः।
अद्यारभ्यात्मयोनेः मदुपहृतहविश्शेषभुक्त्वं भवेति
स्वाज्ञाप्याकाशरूपस्तमपि नटपतिं कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ ३०

30. எந்த பரமேச்வரானவர் முன் ஒருகால் ஐந்து தலை இருந்த காரணம்பற்றி அகங்கொண்ட பிர்மதேவரின் ஐந்தாவது தலையை கொய்து ஸகல ஜனங்களும் அறியவேண்டி அத்தலையை வலதுபக்கத்தில் (முகலிங்கம்) வைத்தும் மறுபடி ஆலயம் இல்லாததினல் வருந்தி தன்னைத்தொழும் நான்கு முகமுள்ள பிர்மதேவரை ஓ பிர்மதேவரே இதுமுதல் எனது நிர்மால்ய ஹவிஸ்ஸை புசிக்கக் கடவாய் என்று கட்டளை இட்டு, தனது வாமபாகத்தில் (கீழ்புறம்) ஆலயத்தோடு இருக்கச்செய்தாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

पार्थायस्वास्त्रदान पशुपतिरकरोद्यः पुराराजताद्रौ
युद्धं तेनैवहृत्वा वनचरतनुभाग्भिन्नशीर्षस्तथासीत्।
भीमस्वान्तार्चनाढ्यैः स्त्रिदलसुमवरैश्छन्नगात्रोनितान्तं
जातस्तं चित्सभेशं निखिलतनुगतं कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ ३१

31. யாதொரு பசுபதியானவர் வேடஉருவம் தாங்கி கைலாஸ மலையின் சாரலில் தபஸ்வியான அர்ஜுனனோடு யுத்தம் செய்து அவனுடைய காண்டீபம் என்னும் வில்லின் அடியால் பேதிக்கப்பட்ட தலை உடையவராகஆனரே அந்த

பார்த்தனின் பொருட்டு தனது பாசுபதாஸ்திரத்தையும் கொடுத்தாரே, பீமஸேனனுடைய மானஸ பூஜையில் அர்ப்பணம் செய்யப்பட்ட பில்வ புஷ்பங்களினாலே மறைக்கப் பட்ட சரீரத்தை உடையவராக ஆனாரோ அப்படிப்பட்ட ஸகல சரீரங்களிலும் வியாபித்திருக்கிற குஞ்சிதாங்கிரிம்.

आसीन्मेरुश्शरासोधरणिरपि रथोज्याऽभवत्सर्पराजो
प्यास्तां चक्रेऽर्कसोमौसरसिजनिलयस्सारथिः यस्यशम्भोः।
आसन्नाश्वत्रेदाजलनिधिशरधेस्त्रैपुरं हन्तुमिच्छोः
हेतुं तं लोकसृष्टिस्थितिलयकरणे कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ ३२

32. திரிபுர ஸம்ஹாரம் செய்ய விருப்பமுள்ள வரும் ஸமுத்திரத்தை அம்புராத்தூணியாக உள்ளவருமான யாதொரு சம்புவுக்கு மேரு வில்லாகவும், பூமி ரதமாகவும், ஆதிசேஷன் வில்லின் நாணாகவும், சூரியன், சந்திரன் இவ்விருவர்கள் தேரின் இரண்டு சக்கரங்களாகவும், பிரம்மா தேர்ப்பாகனாகவும், வேதங் கள் குதிரைகளாகவும் ஆனதாகளோ அப்படிப்பட்ட லோகங் களின் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் இவைகளுக்கு காரண பூதரான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

क्षीराब्धेर्मन्दराद्रि प्रमथनसमयेऽप्युत्थिते कालकूटे
गच्छत्सु प्राप्यभीतिं निखिलसुर कुलेष्वग्रनादिः पुरस्तात्।
आविभूय प्रभुर्यस्सकलसुरगणान् प्राश्यतं कालकूटं
सद्योऽरक्षत्तमीशं तुहिनगिरिनुतं कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ ३३

33. பால்கடலை மந்திர பர்வதத்தினால் கடைகிற ஸமயத் தில் காலகூடம் என்கிற விஷமானது உண்டாகி இருக்கும் தருணம் மிகவும் பயத்தை அடைந்த ஸகல தேவர்களும் நாலா பக்கங்களிலும் ஓடி இருக்கும்பொழுது ஆதியில்லாதவரான யாதொரு பிரபுவானவர் அத்தேவர்களுக்கு முன்பாக தோன்றி அக் காலகூடத்தை உண்டு உடன் ரக்ஷித்தாரே, ஹிமாசலத்தினால் துதிக்கப்பட்ட அந்த குஞ்சிதாங்கிரிம்.

कृत्वाजम्बूफलाभं विषमखिलजगद्भक्षणे जागरूकं
स्वास्ये प्रक्षेपमात्रान्निजजठरवसत्प्राणिसौख्यायदेवी।

कण्ठं संगृह्य हस्तात्प्रियमुखकमलं वीक्षमाणा किलासीत्
तां दृष्ट्वाऽन्वग्रहीद्यस्तमखिलवरदं कुञ्चितार्ङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ३४

34. உலகங்களை விழுங்குகிற விஷயத்தில் முழித்துக் கொண்டிருக்கிற விஷத்தை நாகப்பழம்போல் செய்து தனது வாயில் போட்டுக்கொண்ட மாத்திரத்தில் தனது உதரத்தில் வஸிக்கிற ஸகலப்பிராணிகளுடைய ஸுகக்கியத்தின் பொருட்டு அப்பிகையானவள் கையினல் கண்டத்தை தொட்டு நாயகனை தனது கமலம் போன்ற முகத்தை பார்த்தாளோ அந்த தேவியை பார்த்து எந்த பரமேச்வரானவர் அனுக்கிரஹம் செய்தாரோ அகிலவரத்தையும் கொடுக்கிறவரான அந்த குஞ்சிதாங்கிரிம்.

मार्कण्डेयेपुरा श्रीरजतगिरिपतेर्लिङ्गपूजाप्रवृत्ते
पाशैः कर्षत्यथाकौ भयकरवदने लिङ्गमध्यान्महेशः।
आगत्यारक्षदेतं मुनिमथशमनं मारयामासदेवः
यस्तं नित्यं नटेशं निखिलनृपनुतं कुञ्चितार्ङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ३५

35. முன்னொருகாலம் மார்க்கண்டேயர் என்கிற முனி குமாரன் கைலாஸநாதரின் லிங்கபூஜையை செய்யும் தருணம் பயங்கர முகம்உள்ள யமன் பாசங்களினல் அப்முனிகுமாரனை கட்டி இழுக்க அத்தருணம் யாதொரு மஹேச்வரன் லிங்க மத்தியில் இருந்து வெளிவந்து முனிகுமாரனை ரக்ஷித்தாரோ யமனையும் சங்கரித்தாரோ அப்படிப்பட்ட நித்யரும் அகில அரசர்களால் துதிக்கப்பட்டவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

सृष्ट्वा ब्रह्माणमादौ श्रुतिगणमखिलं दत्तवान्यो महेशः
तस्मै निर्माल्यभुक्त्वं स्वसदसि विलसत्पञ्चपीठाधरत्वम्।
सूतत्वं स्वस्यमूर्धस्थितमकुटवरप्रेक्षणेहंसभावं
तं देवं चित्सभायां स्थितजुषममलं कुञ्चितार्ङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ३६

36. உலகம் தோன்றுவதற்கு முன் யாதொரு மஹேச்வரன் பிரமாவை முதலில் உண்டுபண்ணி வேதபாகங்கள் எல்லாவற்றையும் அவரின் பொருட்டு உபதேசித்து அருளினரோ பின்னும் பிரமதேவரின் பொருட்டு தனது நிர்மால்யத்தை புசித்தலையும் தனது ஸபையில் விளங்குகிற ஐந்து பீடங்களில்

அடிப்பீடமாய் இருத்தலையும், தேர்ப்பாகனாய் இருத்தலையும், தனது பகுடத்தை தேடும் தருணம் அன்னபக்ஷி உருவத்தோடு இருத்தலையும் அருளினாரோ அப்படிப்பட்ட சித்ஸபையில் எப் பொழுதும விளங்குபவரும் ஆணவம் முதலிய மூன்று மலமற்ற வருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

योमारः प्रेषितोऽमूत्स्वसविधमसुरोत्सारितैस्स्वर्गिभिः स्वं
योगारूढात्समाधेश्चलयितु मचले राजतेऽनन्यदृष्टिम्।
तं मारं फालनेत्रज्वलनहततनुं योऽकरो दक्षिणास्यः
सेवाहेवाकलक्ष्मीपतिमुखनिविडं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ३७

37. முன்னொருகாலம் அப்பிகையைவிட்டு அகன்று கைலாசபர்வதத்தில் யோக ஸமாதியில் உள்ள தன்னை சலிக்கும் படி செய்வதற்காக அசுரர்களினாலே தூரத்தப்பட்ட தேவர் களினால் யாதொரு மன்மதனனவன் தனது ஸமீபத்தில் அனுப்பப்பட்டானனே அந்த மன்மதனை யாதொரு தெற்கு நோக்கிய முகம் உள்ளவரான ஈச்வரன் தனது நெற்றிக் கண்ணில் உள்ள அக்னியினால் பொசுக்கப்பட்ட சரீரத்தை உள்ளவனாக செய்தாரோ அப்படிப்பட்டவரும் ஸேவைசெய்கிற காலத்தில் தீனமான சொற்கள் உள்ள விஷ்ணு முதலிய தேவர்களால் சூழப்பட்டவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

विष्णुर्ब्रह्मा रमेन्द्रो दहनपितृपतीराक्षसानामधीशः
पाशी वायुः कुबेरः तिदगरुणमुखादेवताश्चन्द्रसूर्यौ।
नित्य यत्क्षेत्रराजे पशुपति नटनं दृष्टवन्तः स्वनाम्ना
लिङ्गान् संस्थाप्य नत्वा सुखवरमभजन्कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ३८

38. விஷ்ணு, பிர்மா, லக்ஷ்மீ, இந்திரன், அக்கினி, யமன் நிருரிதி, வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசானன், அருணன் இவர் களை ஆதியாக உள்ள இதர தேவர்கள், சந்திரன், சூரியன் இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் யாதொரு சிதம்பர க்ஷேத்திரத்தில் பசுபதியான நடராஜரின் நடனத்தை தரிசனம் பண்ணிக் கொண்டு தங்கள் பெயரினாலே சிவலிங்கங்களை பிரதிஷ்டை செய்து வணங்கி சுகங்களை அடைந்தார்களோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

सीताजानिः पुरस्ताद्धिधिकुलजनुषं रावणं साङ्गमेको
हत्वा तद्दोषशान्त्यै नलमुखकपिभिः निर्मिते रामसेतौ।
लिङ्गं संस्थाप्य यस्यानवरतयजनात्प्राप्तवानिष्टसिद्धिं
तं शम्भुं वेदवेद्यं प्रणतभवहरं कुञ्चितार्ङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ३९

39. ராமரானவர் முதலில் பிரமவம்சத்தில் தோன்றின ராவணனை தான் ஒருவனுக இருந்துகொண்டு ஸம்ஹரித்து அதனால் உண்டான தோஷத்தைப் போக்கடிக்கவேண்டி நளன் முதலிய குரங்குகளால் நிர்மாணம் செய்யப்பட்ட ராமஸேதுவில் யாதொரு பரமேச்வரனுடைய லிங்கத்தை ஸ்தாபித்து அதன் நித்திய பூஜையினால் இஷ்டஸித்தியை அடைந்தாரோ அப்படிப்பட்டவரும், சம்புவும், வேதங்களினால் அறியத் தகுந்தவரும் நமஸ்கரித்தவர்களின் பவபந்தத்தைப் போக்கடிப்பவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

मोहिन्या शम्भुरादावति निविड वने दारुकाख्ये चरन्यः
सौन्दर्यद्विप्रदारान्मुनिगणमपि तं मायया मोहयित्वा।
व्यर्थी कृत्याभिचारं द्विजकुलविहितं संप्रदर्श्यात्मवृत्तं
विप्रांश्चान्वग्रहीद्यस्तमपिगिरिशयं कुञ्चितार्ङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ४०

40. யாதொரு சம்புவானவர் விஷ்ணு மோஹினியோடு மிகம் நெருங்கினதான தாருகாவனத்தில் ஸஞ்சரித்தும் அதுகினலே முனிபத்நிகளையும், விஷ்ணு மோஹினி உருவத்தினலே முனிவர் கூட்டத்தையும் மோகிக்கும்படி செய்து அம்முனிவர்களால் செய்யப்பட்ட ஆபிசாரகர்மாவை வியர்த்தமாகச்செய்து தனது நடனத்தை அவர்களுக்கு காண்பிவித்து அம்முனிவர்களுக்கு அனுக்கிரஹம் செய்தாரோ. அப்படிப்பட்டவரும் பர்வதத்தில் வஸிப்பவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

पूर्वं वाल्कल्यभिख्यान्निहततनुवरो देवराड्विष्णुमाप्त्वा
चोक्त्वा स्वोदन्तमस्मै सहमुररिपुणा प्राप्ययत्क्षेत्रमीशम्।
आराध्याप्त्वा सुवीर्यं यदनघकृपया मारयामासशत्रुं
तं देवं चित्सभेशं वररुचिविनुतं कुञ्चितार्ङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ४१

41. முன்னொருகாலம் வால்கலி என்கிற அஸுரனால் அடிக்கப்பட்ட சரீரத்தை உடைய இந்திரன், விஷ்ணுவை அடைந்து விர்த்தாந்தத்தை அவரிடம் தெரிவித்து. அவ்விஷ்ணுவோடுகூட யாதொரு நடராஜரின் (சிதம்பரத்தை) க்ஷேத்திரத்தை அடைந்து அங்கு ஈசனை ஆராதித்து யாதொரு நடராஜரின் கிருபையினாலே பலத்தை அடைந்து அவ்வால்கலி என்கிற சத்துருவைவிஷ்ணுவினால் ஸம்ஹரித்தாரே அப்படிப்பட்டவரும் வாருணி என்கிற முனிவரால் (வியாகரணத்திற்கு வார்த்திகம் செய்தவர்) துதிக்கப்பட்டவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

यद्क्षेऽद्यापि विष्णुर्मणिमयसदने दक्षिणेस्वाङ्घ्रियुग्मं
कृत्वास्यं चोत्तरस्यां शरमुखफणिराड्भोगतल्पेशयानः।
नित्यं निद्रां प्रकुर्वन्नपि हृदिसततं यत्पदं ध्यायतीड्यं
देव्या तं चित्सभेशं सुतगजवदनं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ४२

42. யாதொரு நடராஜமூர்த்திக்கு தென்புறத்தில் இப்பொழுதும் விஷ்ணுவானவர் மணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஆலயத்தில் தென்புறம் கால் இரண்டும், வடபுறம் தலையும் வைத்து ஐந்தலை நாகப்படுக்கையில் சயனித்தும், எப்பொழுதும் நித்திரையை செய்கிறவராக இருந்தபொழுதிலும் தனது ஹிருதயத்தில் தேவியோடுகூட யாதொரு நடராஜமூர்த்தியின் பாதத்தை தியானம் பண்ணுகிறாரே அப்படிப்பட்டவரும், விநாயகரை புத்திராக உள்ளவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

குறிப்பு:— தற்காலம் இதில் உள்ளபடிக்கு இல்லாமல் விஷ்ணுவின் தலை தெற்கும், கால் வடக்குமாகக்காணப்படுகிறது.

सम्बन्धस्सुन्दरः श्रीमणिमथवचनो जिह्विकाराजनामा
चत्वारोप्यात्मगानैर्विविधरसभरैस्स्तोत्ररूपैर्यमीशम्।
स्तुत्वातत्तत्स्थलान्तः स्थितिजुष मपि यं चैकमद्वैतमूर्तिं
प्रापुर्मुक्तिं तमाद्यं कृतविधुमकुटं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ४३

43. ஸம்பந்தர், சுந்தரர், மணிவாசகர், அப்பர் இந்த நால்வரும் ரஸங்களோடுகூடினதாயும் ஸ்தோத்திரரூபங்களாயும்

உள்ள தங்களுடைய கானங்களினாலே அந்த அந்த ஸ்தலங்களில் விளங்குகிறவராக இருந்தபொழுதிலும் ஒன்றாயும், இரண்டாவது மூர்த்தி இல்லாதவராயும் உள்ள யாதொரு நடராஜரை ஸ்தோத்திரம் பண்ணி முக்தியை அடைந்தார்களோ அப்படிப்பட்டவரும், முதன்மை வாய்ந்தவரும், சந்திரனை மகுடத்தில் உள்ளவரும் ஆன குஞ்சிதாங்கிரிம்.

कैलासाद्रौ वटद्रोर्निकटमधिगतो दक्षिणामूर्तिरूपः
तर्जन्यङ्गुष्ठयोगात्सनकमुखमहायोगिनां ज्ञानदाता।
मौनेन श्रीकुमारं निटिलनयनतो दग्धदेहञ्चकृत्वा
यश्चाप्त्वाद्रीन्द्रकन्यां सुतवरमसृजत्कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ४४

44. எந்த பரமேச்வரரானவர் கைலாஸ பர்வதத்தில் ஆலமரத்தின் அடியில் இருந்துகொண்டு மௌனமாய் தெக்ஷிணா மூர்த்திரூபராய் சின்முத்திரையினால் ஸனகர் முதலான பெரிய யோகிகளுக்கு ஞானத்தை அளித்தும், நெற்றிக்கண்ணினால் மன்மதனை எரியும்படி செய்தும் பிறகு பர்வதராஜகுமாரியான பார்வதியை விவாஹம் செய்துகொண்டு புத்திரனை (சுப்பிரமணியரை) உண்டுபண்ணினாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

शूरादिध्वंसनार्थं सुतकरकमले दत्तवान्शक्तिमादौ
सर्वास्त्रञ्चोपदिश्य प्रवलसुररिपून्कालसमीप्यभाजः।
कृत्वोदूह्येन्द्रकन्यां वनचरतनुजां गेहमायाहिताते
त्युक्त्वाचान्वग्रहीद्यो गुहमपिमुदितः कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ४५

45. எந்த பரமேச்வரரானவர் சூரபத்மன் முதலான அஸுரர்களை ஸம்ஹரிக்க வேண்டி புத்திரனான சுப்பிரமணியருடைய தாமரைப்பூ போன்ற கையில் முதலில் சக்தி ஆயுதத்தை கொடுத்தாரோ பிறகு சர்வாஸ்திரங்களையும் உபதேசம் செய்து பலிஷ்டர்களான தேவசத்துருக்களை எமனுடைய சமீபத்தை அடைந்தவர்களாகச்செய்து இந்திரன், வேடன் இவர்களுடைய குமாரிகளான தேவஸேனா, வள்ளி இருவர்களையும் கல்யாணம் செய்துகொண்டு குழந்தாய் இவ்விடம் வா என்று சொல்லி

சுப்பிரமணியருக்கு ஸந்தோஷத்தோடு அனுக்கிரஹம் செய்தாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

काल्या साकं पुरायस्सुरमुनिसदसि स्वाङ्घ्रिमुद्यम्य चोर्ध्वं
नृत्तं कृत्वाथ कालीं पशुपतिरजयत्तद्ग्रहिष्कारपूर्वम्।
सर्वे देवामुनीन्द्राः प्रभुरितिच वदन्त्यूर्ध्वनृत्तेशमूर्तिं
यं देवं पूजयन्ति प्रतिदिनमनघाः कुञ्चितार्ङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ४६

46. முன்னொரு காலம் பசுபதியான எந்த பரமேச்வரர் தேவர்கள் முனிவர்கள் (திருஸஹஸ்ர முனீச்வரர்கள்) இவர்களோடு கூடிய (மனோமயம் என்று கூறப்பட்டுள்ள மூன்றுவதாக சொல்லப்பட்ட நிருத்தன ஸபையில்) காளியோடு கூட ஒருகாலை உயரத்தூக்கி நடனம் செய்து அக்காளியை நிரஸ்காரத்தோடுகூட ஜெயித்தாரோ எல்லா தேவர்களும் மஹரிஷிகளும் யாதொரு ஊர்த்துவதாண்டவமூர்த்தியான பரமேச்வரனே பிரபுவென்றும் சொல்லுகிறார்களோ ஒவ்வொரு நாளும் பரிசுத்தர்களான திருஸஹஸ்ரமுனீச்வரர்கள் பூஜை செய்கின்றார்களோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

अन्तर्वेद्यां स्वयज्ञेदिविषदधिपतौ सामगानैस्तथैवैः
आहूतेऽनागतेऽस्मिन्यदमलनटनं दृष्टवन्तं सुरेन्द्रम्।
सद्योबुध्वात्मभूस्तं स्वयमतितरसाऽऽनीय यस्यातिदेशात्
विप्रेस्साकं स्वयज्ञं सुरनुतमकरोत्कुञ्चितार्ङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ४७

47. முன்னொருகாலம் அந்தர்வேதியில் பிரம்மாவானவர் தனதுயஜ்ஞத்தில் ஸாமகானத்தினாலே தேவேந்திரனை ஆஹ்வானம் செய்ய அதேதேவேந்திரன் வராமல் இருக்குப்பொழுது தனது ஞானதிருஷ்டியால் சிதம்பரத்தில் பரமேச்வரனுடைய நடனத்தை பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறான் என்று உடன் அறிந்து பிறகு தானே சிதம்பரம் வந்து நடராஜமூர்த்தியின் ஆக்ஞையால் திருஸஹஸ்ரமுனீச்வர்களோடுகூட அதேதேவேந்திரனை தனது யாகசாலையை அடையும்படி செய்து தனது யாகத்தை தேவர்களால் கொண்டாடத்தக்கதாக செய்தாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

यश्शम्भुः कालहन्ता जलधरमसुरं स्वाङ्घ्रि चक्रेण हत्वा
तद्दुष्कृत्यास्त्रशस्त्रैः विनिहतवपुषस्सर्वलोकानरक्षत्।
यं स्वक्रोधस्वरूपं जलधरमसुरं नाशयन्तं वरेण्यं
सर्वे लोका वदन्ति प्रमथपतिनुतं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ४८

48. யாதொரு காலனை ஸம்ஹாரம் செய்தவரான சம்பு வானவர் ஜலதான் என்கிற அஸுரனை தன்து காலால் உண்டு பண்ணப்பட்ட சக்காராயுதத்தினல் ஸம்ஹரித்து அந்த அஸுரனுடைய துஷ்டமான கிருத்தியங்களினுலேயும், அஸ்திர, சஸ்திரங்களினுலேயும் அடிக்கப்பட்ட சரீரங்களை உடைய ஸர்வ லோகங்களில் உள்ள பிராணிகளை, ரக்ஷித்தாரோ, எந்த பரமேச்வரனை தனது கோபஸ்வரூபியான ஜலதான் என்கிற அஸுரனை நாசம் பண்ணினவர் என்றும், கிரேஷ்டர் என்றும் எல்லா பிராணிகளும் சொல்லுகிறதுக்காக, நந்திகேச்வராலே துதிக்கப்பட்ட, அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

कैलासाद्रौ कदाचित्पशुपतिनयनान्यद्रिजातापिधाय
क्रीडांचक्रेऽन्धकारात्सुररिपुरुदभूदन्धकाख्योऽतिदुष्टः।
तद् दुष्कृत्यं जगत्यां प्रसृमरमसहैस्सर्वलोकैस्तुतोयः
तं हत्वाऽरक्षदेतांस्तमजहरिनुतं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ४९

49. ஒரு ஸமயம் கைலாஸ பர்வதத்தில் பார்வதியானவள் பரமேச்வரனுடைய நேத்திரங்களை கையினல் மறைத்து விளையாடினுள். அவ்வமயம் உலகம் எங்கும் இருண்டபடியால் அந்தகன் என்று பெயருள்ளவனும், ரொம்பவும் துஷ்டனும், தேவர்களுக்கு சத்துருவுமான ஓர் அஸுரன் உண்டானன் உலகத்தில் பரவுகிற அவனது துஷ்கிருத்தியத்தை ஸஹிக்காதவர்களான எல்லாப் பிராணிகளினுலேயும் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்ட யாதொரு பரமேச்வரன் அவ்வஸுரனை ஸம்ஹரித்து உலகத்திலுள்ள பிராணிகளை ரக்ஷித்தாரோ அப்படிப்பட்டவரும் பிரமவிஷ்ணுக்களால் துதிக்கப்பட்டவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

हालास्ये मीननेत्रापरिणयसमये दर्शनायागताभ्यां
सर्पेन्द्रव्याघ्रपद्भ्यां रजतसदसि यस्स्वाङ्घ्रिमुद्यम्यवामम्।

नृत्तं कृत्वा मुनीन्द्रावितरमुनिसुरांस्तोषपाथोधिमग्नान्
चक्रे तं सुन्दराङ्गं मधुरिपुविनुतं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ५०

50. மதுராபுரியில் மீனாக்ஷியின் கல்யாண மஹோத்ஸவத்தில் பார்க்கவேண்டி வந்தவர்களான பதஞ்சலி, வியாக்ரபாதர் என்கிற முனிவர்களின் பொருட்டு அவ்விடமுள்ள வெள்ளி யம்பலத்தில் யாதொரு பரமேச்வரானவர் தனது இடது காலைத் தூக்கி தாண்டவமாடி அம்முனிவர்களையும், தேவர்களை யும் ஸந்தோஷ ஸமுத்திரத்தில் மூழ்கினவர்களாக செய்தாரோ அப்படிப்பட்டவரும் அழகுவாய்ந்த திருமேனியுடையவரும் விஷ்ணுவினால் துதிக்கப்பட்டவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

माघेमासे मखर्क्षेवरुणविरचित ब्रह्महत्याविमुक्त्यै
प्रीत्यर्थंस्सन्निधाय स्वयमुरुमकरैः पूरितेऽब्धौ जलेशम्।
स्नानान्मुक्तस्वपापं निखिलमपिजनं कारयामासपूर्वं
तं देवं चित्सभायां अनवरतनटं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ५१

51. முன்னொருகாலம் மாசிமாதத்தில் மக நக்ஷத்திரத்தில் வருணனுக்குண்டான பிரம ஹத்தியை போக்கவேண்டி அவனுடைய ப்ரார்த்தனையால் யாதொரு பரமேச்வரன் பெரிய மீன்களால் நிறைந்த ஸமுத்திரத்தை அடைந்து தனது நீராடலால் அவ்வருணனை அப்பாபத்திலிருந்து விடுவித்து பின்னும் எல்லா ஜனங்களையும் அத்தீர்த்த நீராடலால் பாபமற்றவர்களாக செய்தாரோ, அப்படிப்பட்டவரும் பிரகாசிக்கிறவரும், சித் ஸபையில் ஸதா தாண்டவம் செய்கிறவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

दक्षे यज्ञं प्रवृत्ते परमशिवमनादृत्यतत्कन्यकायां
गत्वा तत्र स्वतातं नतवदनमुपेक्ष्यैन्द्रमग्निं विशन्त्याम्।
गौर्यां कोपाद्यईशो दशशतवदनं वीरमुत्पाद्यकालीं
ताभ्यां दक्षादिनाशं व्यरचयदतुलं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ५२

52. தக்ஷபிரஜாபதியானவன் பரமசிவனை அனாதரவுசெய்து யாகம் செய்யும் தருணம் அவனது குமாரியான தாக்ஷாயணி யானவள் அவ்விடம் சென்று அங்கு தலைகுனிந்து தன்னிடம் பேசாத தனது தகப்பனை தக்ஷனை அனாதரவு செய்து

ஆகவனீயம் என்னும் அக்னியில் பிரவேசித்திருக்கும் பொழுது இவ்விஷயமறிந்த யாதொரு பரமேச்வரனுவர் கோபத்தினுலே 1000 முகங்கள் உள்ள வீரபத்திரரையும் கரஞ்சியையும் உண்டு பண்ணி அவ்விருவர்களால் அத்தக்ஷன், அச்சபையில் உள்ள இதர தேவர்கள் முதலியவர்களுக்கும் நாசத்தைசெய்வித்தாரோ அப்படிப்பட்ட உபமன்னம் இல்லாதவரான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

पार्थो यल्लिङ्गबुध्या यदुकुलतिलकं पूजयामासपूर्वं
तन्निर्माल्यं समस्तं रजतगिरिनिषच्छङ्करांघ्रौ प्रदृश्य।
भीमस्वान्तःचितं च स्वसखमपिगुरुं पृष्टवान्तच्चरित्रं
तं देवं चित्सभायां कृतनटनवरं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ५३

53. முன் ஒருகாலம் அர்ஜுனன் யாதொரு பரமேச்வரனுடைய லிங்கம் என்கிற பாவத்தினுலே கிருஷ்ணனே பூஜை செய்தானே, அந்த நிர்மால்யம் எல்லாவற்றையும் பீமனுடைய மானஸ பூஜையில் உள்ள நிர்மால்யம் எல்லாவற்றையும் கைலையங்கிரியில் விளங்குகிற சங்கரனுடைய பாதங்களில் நன்கு பார்த்து அதன் காரணத்தை தனது தோழனும், குருவுமான கிருஷ்ணனிடம் கேட்டானே அப்படிப்பட்ட சித்சபையில் நடனம்பண்ணுகிறவரான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

कृष्णोयल्लिङ्गपूजामनुदिनमकरोद्यन्मुनेवामतीरे
तन्निर्माल्यं गृहीत्वायजतिपरशिवं चोपमन्यौ मुनीन्द्रे।
ज्ञात्वैतद्वृत्तमाराद्दमलकरवाग्दृष्टिभिर्दीक्षितोऽभूत्
तत्पूजालिङ्गमूलं तमनघनटनं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ५४

54. கிருஷ்ணன் யமுனை நதியின் வடகரையில் எந்த பரமேச்வரனே சிவலிங்கத்தில் ஒவ்வொருநாளும் பூஜை செய்தாரோ யமுனையில் மிதந்து வருகிற அந்த கிருஷ்ணனுடைய பூஜா நிர்மால்யங்களை எடுத்துக்கொண்டு உபமன்யு என்கிற முனிச்ரேஷ்டர் தீக்ஷை இல்லாதவனுடைய பூஜா நிர்மால்யமானது நிர்மால்யமாக ஆகாது என்ற கருத்துடன் அந்நிர்மால்யங்களால் பரமசிவனே பூஜை செய்தார். அக்கிருஷ்ணன் இவ்விருத்தாந்தத்தை அறிந்து சீக்கிரமாக அம்முனிவரை அணுகி

அம்முனிவரால் தீக்ஷை செய்விக்கப்பட்டாரோ அப்படிப்பட்ட வரும், அக்கிருஷ்ணனுடைய பூஜா லிங்கத்திற்கு மூலஸ்தானாரா யும், பரிசுத்தமான நடனத்தை செய்கிறவராயும் உள்ள குஞ்சிதாங்கிரிம்.

ओङ्कारार्थं पडास्ये रजतगिरिवरे पृच्छति ब्रह्मदेवं
चोङ्कारार्थोऽहमस्मीत्यनुवदतिवधौ शिक्षयामास तं यः।
तद्वत्कादथमेनं स्वयमपि कुतुकाच्छ्रोतु मत्यादरेण
स्वाङ्के संस्थाप्यसनुं प्रमुदतमकरोत् कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ ५५

(அஷ்டாஷ்ட மூர்த்திகளில் சிஷ்யபாவ மூர்த்தியை குறிக்கிறது)

55. ஒரு ஸமயம் கைலயங்கிரியில் சுப்பிரமணியர் பரமசிவனை தரிசனம் செய்யவேண்டி வந்தவரான பிரம்மதேவரை அழைப்பித்து 'ஓங்காரத்தின் பொருளை சொல்லும்படி வினவ, அப்பிரம்மதேவர் ஓங்காரத்தின்பொருள் நானே என்று சொல்ல பிறகு அப்பிரம்மதேவரை சிக்ஷை செய்தார். இதை அறிந்து தானும் ஸந்தோஷத்தினால் அந்த சுப்பிரமணியர் முகத்திலிருந்து ஓங்காரத்தின் பொருளை அறிய விரும்பி மிகவும் ஆதரவோடு யாதொரு பரமேச்வரன் தனது மடியில் புத்திரனை சுப்பிரமணியரை இருத்தி ஸந்தோஷத்தோடு கூடியவராக செய்தாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

वैकुण्ठो नित्यमादौ पशुपतिमनघैः पुण्डरीकैस्सहस्रै
णार्चां कुर्वन् कदाचिच्चरमकमलं दृष्टवानासीत्तदत्र।
उत्पाट्य स्वाक्षिपद्मं यदमलपदयोरर्पयत्वाथ यस्मात्
चक्रं संप्राप्य रेजेतमपि नटपतिं कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ ५६

56. விஷ்ணுவானவர் ஒவ்வொரு நாளும் பசுபதியான யாதொரு பரமேச்வரனை பரிசுத்தமான 1000 தாமரைப் புஷ்பங்களினாலே அர்ச்சனை செய்து வந்தார். ஒரு ஸமயம் அவ்விதம் பூஜை செய்யும் தருணம் ஒரு தாமரைபுஷ்பம் காணப்படாமல் ஆனது. அச்சமயம் தனது கண்ணை பிடுங்கி பரமேச்வரனுடைய பாதங்களில் அர்ப்பணம் செய்து பிறகு யாதொரு பரமேச்வரனிட மிருந்து சக்காராயுதத்தை அடைந்து விளங்கினரே அப்படிப்பட்ட நடபதியான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

कलासोद्यानदेशं सहगिरिसुतयाऽऽप्तवैकदा चन्द्रचूडः
सद्यस्तत्रेन्दिरागाधरभुवि निवसन्यः कपीशार्चितोऽभूत्।
यस्तस्मै सार्वभौमत्वपदमपि ददावस्त्रशस्त्रावलिञ्च
तं देवं पारिजाताद्यखिलसुमधरं कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ ५७

57. ஒரு ஸமயம் அம்பிகையோடுகூட சந்திரசூடரான யாதொரு பரமேச்வரன் கைலாஸத்தில் உள்ள உத்யான வனத்தை அடைந்து அங்குள்ள வில்வ மரத்தின் கீழ்பாகத்தில் வஸிக்கிறவராக இருந்துகொண்டு ச்ரேஷ்டமான ஒரு குரங்கினால் பூஜிக்கப்பட்டாரோ அந்த குரங்குக்கு அரசனுக இருக்குகையையும் அஸ்திர சஸ்திரங்களையும் கொடுத்தாரோ அப்படிப்பட்ட தேவராயும், பாரிஜாதம் முதலிய புஷ்பங்களை தரித்தவராயும் உள்ள குஞ்சிதாங்கிரிம்.

स्वर्गाधीशः कदाचित्कपिवदननृपान्नाशयित्वास्वशत्रून्
दत्वास्मै त्यागराजं षडपि तदितरान्प्रेषयामासराज्ञे।
सोऽप्याधारादिसप्तस्थलवरसदनेष्वग्रजैश्चर्चितस्स
तन्मूर्तीनां च मूलं मुनिगणविनुतं कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ ५८

58. ஒரு ஸமயம் தேவேந்திரன் குரங்குமுகம் உள்ள அரசனை (முசுகுந்த சக்கரவர்த்தியினை) தனது சத்துருக்களான அஸுரர்களை ஸம்ஹரித்து அவ்வரசனிடம் தியாகராஜமூர்த்தியையும் மற்றும் ஆறு தியாகராஜமூர்த்திகளையும் கொடுத்து பூலோகத்திற்கு அனுப்பினன். அந்த அரசனும் மூலாதார க்ஷேத்திரம் என்று சொல்லுகிற திருவாரூரிலும், திருநள்ளார், திருநாகைக்காரோணம், திருக்குவளை, திருவாய்மூர், திருக்காரவாசல், திருமறைகாடு என்கிற 6 சிவஸ்தலங்களிலும் அம்மூர்த்திகளை ஸ்தாபித்து பிரதம்மணர்களைக்கொண்டு பூஜை செய்துவந்தான். அம்மூர்த்திகளுக்கு மூலஸ்தானரும், மஹரிஷிக்கூட்டத்தினால் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்டவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

वासिष्ठाद्या मुनीन्द्राः प्रतिदिनमयुतं पञ्चवर्णं जपन्तो
यत्क्षेत्रे वत्सरान्ते हवनमपि तथा तर्पणं ब्रह्मभुक्तिम्।

कृत्वा स्वाभीष्टमापुर्नटपतिपुरतस्तत्सपर्यां विधाय
प्रेम्णा त चिंत्समेशं विधिमुखविनुतं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ५९

59. வஸிஷ்டரை ஆதியாகவுள்ள மஹரிஷிகள் யாதொரு சிதம்பரக்ஷேத்ரத்தில் யாதொரு நடபதிக்கு முன்பாக ஒவ்வொரு காலும் பஞ்சாக்ஷரத்தை பதினாயிரம் உரு ஜபித்தும் ஒரு வருஷம் முடிவில் ஹோமம், தர்பணம், பிராப்தாண போஜனம் (இதை புரச்சரணை என்று கூறப்படுகிறது மந்திரசாஸ்திரங்களில்) இவைகளை அனுஷ்டித்தும் ரொப்பவும் பிரியத்தோடு நடராஜ மூர்த்திக்கு விசேஷமான ஆராதனையை செய்தும் தங்கள் தங்கள் அபீஷ்டங்களை அடைந்தார்களோ அப்படிப்பட்ட பிரமாவை ஆதியாகவுள்ள தேவர்களால் ஸ்தோத்திரம் பண்ணப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

कञ्चिद्दिव्यं सभायां सकलमुनिवरैरर्च्यमानांघ्रियुग्मं
इच्छादेव्यास्वशक्त्या मिलितमनुपमं सच्चिदानन्दनृत्तम्।
वामेभित्यर्धवामे स्थितयुगभुजयाज्ञानशक्त्या च दृष्टं
सर्वेषां भक्तिभाजां निखिलसुखकरं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ६०

60. இவ்விதம் என்று சொல்ல முடியாதவரும் ஸபையில் பிரஸன்னராக இருப்பவரும், ஸகலமுனிவர்களினாலே பூஜை செய்யப்படுகிற இரண்டு கால்களையுடையவரும், தனது தேவியான இச்சாசக்தியோடு கூடினவரும் உபமானம் அற்றவரும், ஸச்சிதானந்தஸ்வரூபமான நிர்த்தனத்தை உடையவரும், தனது இடது பக்கத்திலேயும், பிரதியின் அர்த்தபாகத்திலேயும், (ரகஸ்ய சுவற்றின் கீழ்ப்பாதி பங்கிலேயும்) இருக்கிற இரண்டு கைகள் உள்ள தேவியினாலேயும், நான்கு கைகள் உள்ள ஞான சக்தி தேவியினாலேயும், பார்க்கப்பட்டவராயும், பக்தர்கள் எல்லோர்களுக்கும் வேண்டிய ஸுகங்களை கொடுப்பவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

लक्ष्मीपुष्पं तथार्कं वकगरुतमधः कृष्णधुत्तूर पुष्पं
गङ्गा चन्द्रौ जटाश्च स्वशिरसि सततं कर्णयोर्गायकौ द्वौ।
हस्तेष्वह्यग्निढक्काः पदकमलयुगे रत्नमञ्जीरभूषा
धृत्वा यस्साम्बरूपस्सदसि जयति तं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ६१

61. தும்பை, எருக்கு, கொக்கெருகு, கருஊமத்தை இவ்வித புஷ்பங்கள், கங்கை, சந்திரன், ஜடைகள் இவைகளை சிரஸிலும் கம்பளாச்வதராள் என்னும் ஸர்ப்ப ரூபிகளான இரண்டு பாடகர்களை காதுகள் இரண்டிலும், ஸர்ப்பம், அக்னி, டமருகம் இவைகளை கைகளிலும், இரண்டு கால்களில் இரத்தினசிலப்புகளையும் எப்பொழுதும் தரித்துக்கொண்டு ஸாம்பரூபரான யாதொரு பரமேச்வரன் சித்ஸபையில் விளங்குகிறாரே அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

भूषारूपैः फणीन्द्रैर्द्विगुणितमहसं पुष्पहासं पुरारिं
भस्मालिप्ताङ्गमीशं भवभयजलधेस्तारकं भक्तिभाजाम्।
धर्मादींस्त्नुमर्थान्ददतमनुदिनं दक्षिणास्यं स्वभक्तैः
भाषारूपैश्चगानैः कृतनुतिममितं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ६२

62. ஆபரண ரூபங்களான ஸர்ப்பங்களினலே இரட்டிப்பாக செய்யப்பட்ட காந்தியை உடையவரும், வெண்மையான மந்தஹாஸத்தை உடையவரும், திரிபுர ஸம்ஹாரம் செய்தவரும் விபூதியை அணிந்தவரும், பக்திமான்களை ஸம்ஸாரபந்தத்தில் இருந்து விடுவிக்கிறவரும், தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷம் என்னும் நான்குவித புருஷார்த்தங்களை கொடுப்பவரும், தெற்கு நோக்கிய முகத்தை உடையவரும், தனது பக்தர்களினல் அவரவர்களுக்குரிய பாஷைகளிலுள்ள கானங்களினலே துதிக்கப்படுகிறவராயும் உள்ள குஞ்சிதாங்கிரிம்.

यस्योर्ध्वे दक्षपाणौ विनिहितडमरोर्मातृकावर्णरूपं
त्रैचत्वारिंशदर्णं चतुरधिकदशालङ्कृतं सूत्रजालम्।
ज तं यत्तृगृहीत्वा पणनसुतमुखाः शब्दशास्त्रादिगर्भं
तत्तच्छास्त्राण्यकुन्दरहसितमुखं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ६३

63. யாதொரு நடராஜமூர்த்தியின் உயர தூக்கப்பட்ட வலதுகையிலுள்ள டமருகத்திலிருந்துமாதிருகாவர்ணரூபங்களாயும் நாற்பத்திமூன்று எழுத்துக்களோடு கூடினதுகளாயும் அஇஉணஎன்கிற ஸூத்திரத்தை ஆதியானதுகளும் உள்ள பதினான்கு ஸூத்திரங்கள் உண்டானதுகள். அச்சூத்திரங்களை பாணினி

என்கிற ரிஷியின் புதல்வரான பாணினி என்கிற முனிவரை ஆதியாக உள்ள பெரியோர்கள் வியாகரண சாஸ்திரம் முதலியவைகளுக்கு காரணபூதங்களாக பின்பற்றி அந்த அந்த சாஸ்திரங்களை செய்தார்களோ (नृत्तावसाने नटराजराजः ननाद ढक्कां नवपञ्चवारम्। उद्धर्तुकामः सनकादिसिद्धानेतद्विमर्शे शिवसूत्रजालम्॥ सजयति दिव्यनटेशो नृत्यतियोसौ चिदम्बरसभायाम्। पाणिन्याद्या-मुनयः यस्यच दययामनोरथानभजन्॥ இவ்விதமான சாஸ்திரா சார்யர்களின் மொழிகளால் இது நன்கு விளக்கப்பட்டது) அப்படிப்பட்ட மந்தஹாஸத்தோடு கூடிய முகத்தை உள்ள குஞ்சிதாங்கிரிம்.

वामे कृत्वा शिखीन्द्रं डमरुमपि करे दक्षिणेऽभीतिमुद्रां
योऽन्यस्मिन्वामपादं सरसिजसदृशं कुञ्चितं डोलहस्तात्।
भुक्तेमुक्तेश्चदाने निपुणमिदमिति प्राणिनां दर्शयत्वा
नृत्यन्तं चित्सभायां श्रुतिशिखरनुतं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ६४

64. இடது கையில் அக்கினியையும் வலது கையில் டமருகத்தையும் அபீதி முத்திரையையும் நீட்டிய இடது கை ஒன்றால் கொஞ்சம் தூக்கி வணக்கப்பட்ட தாமரைப்பூவுக்கு ஒப்பான இடது பாதத்தை போகத்தையும், மோக்ஷத்தையும் கொடுக்கிற விஷயத்தில் இந்த சரணமானது ஸமர்த்தப் வாய்ந்தது என்று பிராணிகளுக்கு காண்பித்துக்கொண்டு சித்ஸபையில் நடனம் செய்கிறவரும் உபநிஷத்துக்களினாலே ஸ்தோத்திரம் பண்ணப்பட்டவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

मूलाधारादिषट्केष्यनवरतनटं यं विराजोहृदब्जे
सर्पेन्द्रव्याघ्रपादप्रमुखमुनिनुतं षट्सुकालेषुवेदैः।
आराध्याभीष्टसिद्धिं द्विजकुलतिलकाः प्राप्नुवन्ति प्रभुं तं
चिच्छक्त्यायुक्तमाद्यं कनकगिरिकरं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ६५

65. மூலாதாரம் முதலிய ஆறு இடங்களிலும் (மூலாதாரம் ஸ்வாதிஷ்டானம், மணிபூரகம், அனாஹதம், விசுத்தி, ஆஜ்ஞா என்கிற ஆறு ஸ்தானங்களில் பரமனுடைய நடனத்தைப்பற்றி யும் அதன் உபாஸனக்ரமங்களையும் சிதம்பர கல்பம் தஹர

வித்யாகண்டம் முதலிய நூல்களில் கண்டுகொள்க) எப்பொழுதும் நடனம் பண்ணுகிறவரும், விராட்புருஷனுடைய ஹ்ருதயத்தில் நடனம் செய்கிறவரும், (விராட் ஹ்ருதயமென்று அநிபூதத்தில் சிதம்பரத்தை குறிப்பிடுகிறது.) பதஞ்ஜலி, வியாக்ரபாதர் முதலிய முனிவர்களினுலே துதிக்கப்பட்டவருமான யாதொரு பரமேச்வரனே த்விஜச்ரேஷ்டர்கள் வேதங்களினுலே ஆறு காலங்களிலேயும் பூஜை செய்து அபீஷ்ட ஸித்திகளை அடைகிறார்களோ அப்படிப்பட்ட பிரபுவும், சித்சக்தியோடு கூடியவரும், முதலில் உள்ளவரும் மஹாமேருவை கையில் உள்ளவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

वेदान्तोक्तात्मरूपं विधिहरितनुजं विश्वनाथं सदस्थं
स्वध्यानान्नाशयन्तं सकलभुवनगं मोहमप्यन्धकारम्।
चन्द्रोत्तंसंस्मितास्यं सितभसितलसत्फालदेशं त्रिनेत्रं
विश्वैर्देवैर्नताङ्घ्रिं विविधतनुगतं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ६६

66. வேதாந்த சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்ட ஆத்ம ஸ்வரூபரும், பிரம விஷ்ணுக்களை புத்திரனாக உடையவரும் உலகத்திற்கு நாதரும், ஸபையில் இருப்பவரும், தன்னை தியானம் செய்த மாத்திரத்தில் உலகத்தில் உள்ள மோகாந்தகாரத்தை போக்கடிப்பவரும், சந்திரனை தரித்தவரும், சிரித்தமுகம் உள்ளவரும், வெளுத்த விபூதியினுல் விளங்குகிற நெற்றியை உடையவரும், மூன்று கண்களோடு கூடியவரும், விச்வேதேவர்களினுலே (சிராத்தத்தில் பூஜை செய்யப்படுகிறவர்கள்) நமஸ்கரிக்கப்பட்ட சரணத்தை உடையவரும், எல்லாப்பிராணிகளின் சரீரத்தை அடைந்தவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

चक्षूंष्यर्काग्निचन्द्राश्चरणमहिभुविव्योम्नि केशाश्चयस्या
प्यष्टावाशाश्च वस्त्रं निखिलभुवनसंलग्नहस्तोऽद्वितीयः।
कुक्षिर्वाराशिजालं नटनशुभतलं रुद्रभूमाश्च नित्यं
तं देव चित्सभेशं श्रुतिगणविनुतं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ६७

67. யாதொரு பரமேச்வரனுக்கு கண்கள், சூரியன், அக்கினி, சந்திரன் இவர்களோ, கால் பாதாளத்தில் உள்ளதோ, சிகைகள் ஆகாசத்தில், எட்டு திக்குகள் வஸ்திரமோ, ஸகல

புவனங்களிலேயும் ஸம்பந்திக்கப்பட்ட கைகளோ, தனிமையாய் இருப்பவரே ஸப்த ஸமுத்திரங்களும் வயரோ, நடனம் பண்ணத் தகுந்த இடம் ருத்தி பூமியோ அப்படிப்பட்டவரும், நித்தியரும் தேவரும், சித்ஸபேசரும், வேதக்கூட்டங்களினாலே துதிக்கப் பட்டவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

दीर्घायुः पुत्रपौत्रान्धनगृहवसुधावस्त्रभूषागजाश्वान्
विद्यारोग्येशभक्तीर्जलजसममुखीस्सुन्दरीः भृत्यवर्गान्।
मुक्तिं यन्नृत्तमुत्थश्चरणसरसिजं पूजयन्तोलभन्ते
तं देवं चित्सभेशं सकरुणहृदयं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ६८

68. நீண்ட ஆயுள், புத்திரன், பேரன், பொருள், வீடு, பூமி, வஸ்திரம், ஆபரணம், ஆனை, குதிரை, வித்தை, நோய் இல்லாமை, ஈச்வரபக்தி, தாமரைப்பூவுக்கு ஒப்பான முகம் உள்ள அழகுவாய்ந்த பத்தினிகள், ஏவலாட்கள், முக்தி, இவைகளை யாதொரு நடராஜமூர்த்தியினுடைய சரணத்தை பூஜை செய்கிறவர்கள் அடைகிறார்களோ அப்படிப்பட்டவரும், தேவரும், சித்ஸபேசரும், கருணையோடுகூடிய ஹிருதயம் உள்ளவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

नित्यार्चास्वन्वहं यः प्रदिशतिनितरां भुक्तये काञ्चनादीन्
विप्राणां सप्तपाकान्हविरपिसकलं सौमिकास्सप्तसंस्थाः।
कृत्वा नृत्तेशपूजां श्रुतिविहितपथा कुर्वतां श्रीसभेशः
तं देवं नृत्तमूर्तिं मणिमयपदकं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ६९

69. யாதொரு நடராஜமூர்த்தியானவர் பாகஸம்ஸ்தை ஏழையும், ஹவிஸ் ஸம்ஸ்தை ஏழையும், ஸோமஸம்ஸ்தை ஏழையும் அனுஷ்டித்தும்,

(अष्टका पार्वणः श्राद्धं श्रावणी आग्रहायणीचैत्री आश्वयुजी
(इत सप्तपाक यज्ञसंस्थाः)

अग्न्याधेयं अग्निहोत्रं दर्शपूर्णमासौ चातुर्मास्यानि
आग्रयणेष्टः निरूढपशुबन्धः सौत्रामणी (इति सप्तहविर्यज्ञसंस्थाः)
अग्निष्टोमः अत्यग्निष्टोमः उक्थ्यः षोडशी वाजपेयः अतिरात्रः अप्तोर्यामः
(इति सप्तसोमसंस्थाः) इति गौतमः)

வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட வழியினல் நடராஜருடைய பூஜையையும் செய்கிறவர்களான தீக்ஷிதர்களுக்கு ஒவ்வொரு காலும் நித்திய பூஜைகளில் தங்கம் முதலிய பொருள்களைக் கொடுக்கிறாரோ அப்படிப்பட்ட மணிமயமான பதக்கங்களை அணிந்துள்ள குஞ்சிதாங்கிரிம்.

भूतेसंस्थाप्य चैकं चरणसरसिज दक्षिणं वामपादं
शिञ्जन्मञ्जीरशोभं विधिमुखदिविषत्पूजितं भक्तिभाजाम्।
धर्मादीष्टान्प्रदातुं धनलिपिसहितं किञ्चिदुद्धृत्यतिर्यक्चा
कुञ्चयानन्दनृत्तं कलयति वरदं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ७०

70. அபஸ்மாரன் என்னும் பூதத்தின்மேல் வலது கால் ஒன்றை ஊன்றி அழகுவாய்ந்த சிலம்புகளினல் சோபிக்கப் பட்டதும், பிரமாவை ஆதியாய் உள்ள தேவர்களினல் பூஜிக்கப் பட்டதும், தனலிபியோடு (நியாஸக்ரமத்தில் அவ்விரண்டு அக்ஷரங்களை அக்காலில் நியாஸித்து பூஜிக்கும்படி மந்திர சாஸ்திரம் கூறுகிறது) கூடினதுமான இடதுகாலை பக்தி உள்ளவர்களுக்கு இஷ்டத்தைக் கொடுக்கவேண்டி கொஞ்சம் உயரத்தூக்கி முருக்காக வளைத்து ஆனந்த நிர்த்தத்தை எந்த பரமேச்வரன் செய்கிறாரோ அப்படிப்பட்ட வரதான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

याम्ये श्रीनूपुराख्याजनिभृदघहरानिम्नगाभातियस्यो
दीच्यांश्वेताभिधाना वरुणदिशि महावीरभद्राख्यवापी।
प्राच्यामब्धिस्समीपे तदुदरविलसत्तिल्वकान्तारनाम्नि
क्षेत्रे यश्चित्सभायां नटतिसकलगं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ७१

71. தென்புறத்தில் பிராணிகளின் பாபத்தை போக்கடிக்கிறதான ஸ்ரீநூபுரா (கொள்ளிடம்) என்னும் நதியும், வடபுறத்தில் ச்வேத நதியும், (வெள்ளாறும்) மேற்கு திக்கில் வீரபத்ர ஸரஸும், (வீராண ஏரியும்) கிழக்கு திக்கில் ஸமுத்திரமும் விளங்குகிறதோ அதன் மத்தியில் பிரகாசிக்கிற தில்லைவனம் என்று பெயருள்ள க்ஷேத்திரத்தில் யாதொரு பரமேச்வரானவர் சித்ஸபையில் நடனம் செய்கிறாரோ அப்படிப்பட்ட ஸகலத்தை (மூர்தீகரித்தவர்) அடைந்தவரான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

पञ्चप्राकारयुक्ते प्रविलसति पुरे पंक्तितीर्थप्रवीते
सर्वाशाव्याप्तकीर्तिद्विजवरनिवहे व्योमनाम्न्यात्मरूपे।
मध्ये श्रीचित्सभायां कलयति नटनं सर्वदा साम्बिकोयः
तं देवं वेदमूर्धस्थितिजुषमनघं कुञ्चितांघ्रिं भजेऽहम्॥ ७२

72. ஐந்து பிராகாரங்களோடுகூடியதும் பத்து தீர்த்தங்களால் சூழப்பட்டதும், (சிவகங்கை, ஸமுத்திரம், புலிமடு, யளவ்வனேச்வரம், அனந்தேச்வரம், நாகேச்வரம், பிரபதீர்த்தம், சாமுண்டிதீர்த்தம், திருப்பாற்கடல், பரமானந்தகூபம் ஆகிய 10 தீர்த்தங்கள்) கீர்த்திவாய்ந்த பிராம்மணர்களால் நிறைந்ததும், ஆகாசம் என்று பெயருள்ளதும், ஆத்மரூபமான (சிதம்பர க்ஷேத்திரத்தின்) புரத்தின் நடுவில் உள்ள சித்ஸபையில் எப்பொழுதும் அம்பிகையோடுகூட யாதொரு பரமேச்வரன் நடனம் செய்கிறாரோ அப்படிப்பட்டவரும் வேதத்தின் சிரஸில் இருப்பவரும் பரிசுத்தருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

भासन्ते नैव यस्मिन्नविशशिहुतभुक्तारकाश्चापि विद्युत्
यस्माद्भीत्येन्द्रवायूमिहरकिरणजो दूरतो यान्ति नित्यम्।
यद्रूपं योगिवर्या हृदयसरसिजे चिन्तयन्त्यन्वहं तं
श्रीमन्तं चित्ररूपं वसुकरकमलं कुञ्चितांघ्रिं भजेऽहम्॥ ७३

73. யாதொரு பரமேச்வரனிடத்தில் சூர்யன், சந்திரன், அக்கினி, நக்ஷத்திரங்கள், மின்னல் இவைகள் பிரகாசம் அற்றதுகளோ, யாதொரு பரமேச்வரனிடத்தில் பயத்தினாலே இந்திரன் வாயு, யமன் இவர்கள் வெகுதூரத்தில் செல்லுகிறார்களோ, யாதொரு பரமேச்வரனுடைய ரூபத்தை யோகிச்ரேஷ்டர்கள் ஹிருதயத்தில் எப்பொழுதும் தியானம் பண்ணுகிறார்களோ அப்படிப்பட்ட ஸ்ரீமானையும், ஆச்சர்யஸ்வரூபராயும், எட்டு கைகளோடுகூடியவராயும் (மந்திர சாஸ்திரத்தில் 8 கைகளோடு கூடிய ஸ்ரீநடராஜர் உருவம் கூறப்படுகிறது) இருக்கும் குஞ்சிதாங்கிரிம்.

षट्कालार्चासुनित्यं स्फटिकमणिमये लिङ्गनृत्तेशमूर्तीं
शुद्धैस्तीर्थैः कदाचित्स्वमपि नटपतिं चाभिषेक्तुं समन्त्रम्।

मूर्धालङ्कारभूता प्रवहति परमानन्दकूपे यदुक्त्या
गङ्गा तं चित्सभेशं सुरवरविनुतं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ७४

74. ஒவ்வொருநாளும் ஆறுகால பூஜைகளில் ஸ்படிகலிங்கம், இரத்தினஸபாபதிமூர்த்தி, மற்றுமுள்ள தேவர்கள் ஒரு ஸமயம் நடபதியான தன்னையும் மந்திரங்களோடுகூட சுத்தமான தீர்த்தங்களினால் அபிஷேகம் செய்வதற்காக சிரஸில் விளங்குகிறவளான கங்கையானவள் பரமானந்தகூபத்தில் (சித்ஸபைக்கு கீழ்புறம் உள்ள கிணர்) யாதொரு பரமேச்வரனுடைய ஆக்ஞையினாலே பெருகுகிறாளோ அப்படிப்பட்ட தேவச்ரேஷ்டர்களாலே ஸ்தோத்திரம் பண்ணப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

स्तम्भाकारैः पुराणैर्धृतकनकसभा भाति यस्याग्रभागे
यस्यां धर्मस्वरूपो वृषभपतिरुदग्वक्त्रपद्मो विराजति।
यस्यामीशस्य देव्यास्फटिकवटुकयो रत्नभूतैं मुनीन्द्राः
कुर्वन्त्यङ्घ्रिः प्रपूजां तमपि नटवरं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ७५

75. ஸ்தம்ப உருவம் தாங்கினதுகளான பதினெட்டு புராணங்களினாலே (ப்ராம்மம், பத்மம், வைஷ்ணவம், சைவம், பாகவதம், பவிஷ்யம், நாரதீயம், மார்கண்டேயம், ஆக்னேயம், ப்ரம்மகைவர்த்தம், லிங்கம், வராஹம், ஸ்காந்தம், வாமனம், கூர்மம், மாத்ஸ்யம், காருடம், ப்ரம்மாண்டம் **मद्वयं भद्वयं चैव ब्रत्रयं वचतुष्टयम्। अनापलिङ्गकूस्कानि पुराणानि पृथक्पृथक्॥ इति देवी भागवतवचनम्॥** சிவபுராணத்தில் கடை எழுத்தைப் பின்பற்றி **वचतुष्टयं** என்று கூறிற்று. இதில் சிவபுராணம் 10, விஷ்ணு புராணம் 4, ப்ரம புராணம் 2, ஸூர்ய புராணம் 1, அக்னி புராணம் 1, ஸ்ரீபாகவதத்தை விலக்கி தேவீ பாகவதத்தை சேர்த்தும் கூறுவார்கள் சிலர்.) தரிக்கப்பட்ட கனகஸபையானது (விக்ஞானமயகோசம்) யாதொரு நடராஜமூர்த்திக்கு முன்பாக விளங்குகிறதோ அந்த கனகஸபையில் வடக்குமுகம் நோக்கிய தர்மஸ்வரூபரான நந்திகேச்வரர் விளங்குகிறாரே, யாதொரு கனகஸபையில் ஈச்வரனுக்கும், அம்பிகைக்கும், ஸ்படிகலிங்கத்திற்கும், ஸ்வர்ணகர்ஷண பைரவருக்கும்,

இரத்தினஸபாபதிக்கும் முனீந்திரர்கள் அபிஷேகத்தைச் செய்கிறார்களோ அப்படிப்பட்ட நடச்ரேஷ்டரான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

यद्देहं पञ्चसालै र्दिशि दिशि विलसद्गोपुरैर्वेदसङ्ख्यैः
अन्नादि ब्रह्मकोशात्वमुपगतसभा पञ्चकैर्भातितीर्थैः।
श्रीमूलस्थानदेवी हरिगजवदनस्कन्दगेहैश्च नित्यं
तत्रत्यानन्दकोशे विरचितनटनं कुञ्चितांघ्रिं भजेऽहम्॥ ७६

76. யாதொரு நடராஜமூர்த்திபிரானுடைய ஆலயமானது ஐந்து வீதிகளிலுமேயும், நான்கு திக்குகளில் விளங்குகிற நான்கு கோபுரங்களிலுமேயும், அன்னமயம், பிராணமயம், மனோமயம், விக்ஞானமயம், ஆனந்தமயம் என்று சொல்லப்படுகிற ஐந்து ஸபைகளிலுமேயும், (ராஜஸபை, தேவஸபை, நர்த்தனஸபை, கனகஸபை, சித்ஸபை) சிவகங்கை முதலிய புண்ய தீர்த்தங்களிலுமேயும், ஸ்ரீ மூலநாதர், அம்பிகை, விஷ்ணு, விநாயகர், சுப்ரமண்யர் முதலிய தேவர்களுடைய ஆலயங்களிலுமேயும் பிரகாசிக்கிறதோ, அப்படிப்பட்ட ஆலயத்தில் ஆனந்தமயகோசம் என்று சொல்லப்படுகிற சித்ஸபையில் எப்பொழுதும் செய்யப்பட்ட தாண்டவத்தை உடைய குஞ்சிதாங்கிரிம்.

गङ्गातीरस्य पश्चाद्विलसतिसदने सच्चिदानन्दरूपा
देवी यासर्वविद्यालयमुखकमला भासते वेदहस्ता।
या यस्य ज्ञानशक्तिश्शिवपदसहिता कामसुन्दर्यभिख्या
तद्देव्या दृष्टनृत्तं श्रुतिनिहितपदं कुञ्चितांघ्रिं भजेऽहम्॥ ७७

77. * சிவகங்கைக்கு மேல்புறத்தில் விளங்குகிற ஆலயத்தில் ஸச்சிதானந்தரூபிணியாயும், பிரஸன்னியாயும், ஸர்வ வித்தைக்கும் இருப்பிடமான முககமலத்தை உடையவளாயும், நான்கு கைகளோடு கூடியவளாயும், சிவகாமஸுந்தரி என்று பெயர் உள்ள அம்பிகையானவள் எந்த நடராஜருக்கு ஞானசக்தியோ அப்படிப்பட்ட அம்பிகையினுலே பார்க்கப்பட்ட நடனத்தை உடையவராயும், வேதமூர்த்தாவில் வைக்கப்பட்ட பதத்தை உடையவராயும் உள்ள குஞ்சிதாங்கிரிம்.

---

* இத்தேவியின் ஆலயம் சிவகங்கைக்கு மேற்கு திசையில் உள்ளது. சிவகாமகோஷ்டமென்றும் சொல்லப்படுகிறது.

ஸ்ரீதேவிக்கு புவியில் கூறப்பட்டுள்ள பீடங்களில் இதுவும் ஒரு பீடமாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது. ஸ்ரீவித்யா க்ரந்தங்களில் கூறப் பட்டிருந்தபோதிலும் தன்மையர்க தஹராவித்யாகண்டம், சிதம்பரகல்பம் முதலிய க்ரந்தங்களில் இத்தேவியின் யந்த்ர மந்த்ர உபாஸனக்ரமங்கள் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. ஸ்ரீசக்ரமேரு யந்த்ர மத்தியிலுள்ள பிந்து பீடத்தில் நின்ற திருக்கோலமாயும், வலதுபுறம் இரண்டு கைகளில் செங்கழுநீர் புஷ்பமும், ஜபமாலையும், இடதுபுறம் ஒருகையில் கிளியும், மற்றொரு கையை கடிப்ரதேசத்தில் வைத்துக்கொண்டும் இத் தேவி விளங்குகிறாள். पद्मस्थां कनकप्रभां परिलसत्पद्माक्षियुग्मोज्वलामक्षस्रक्शुकाभयकरां काञ्चीकटिस्तटहारहस्ताब्जिनीम्। रक्तस्रक्सुविलेपनाम्बरधरां राजीवनेत्रार्चितां ध्यायेच्छ्रीशिवकामकोष्ठनिलयां नृत्तेश्वरस्यप्रियाम्॥ इति चिद्म्बरकल्पे॥ இத்தேவியின் அருளால் தான் பதஞ்ஜலி முனிவர் வியாகரண மஹாபாஷ்யம் முதலிய க்ரந்தங்களை இயற்றினர். ஹயக்ரீவர், அகஸ்தியர், லோபா முத்ரை, தூர்வாஸர், பரசுராமர் முதலிய ஸ்ரீவித்யாசார்யர்களும், ஆதிசங்கரர் முதலிய மஹான்களும் இவ்விடத்தில் இத்தேவியை உபாஸித்து தங்கள் இஷ்டங்களையும் அத்வைதப் பிரம்ம ஞானத்தையும் அடைந்தார்கள்.

இக்கிரந்தாசாரியாளான ஸ்ரீஉமாபதிசிவம் இவ்வாலயத் தின் வடபுறம் பிராகாரத்திலுள்ள ஓர் கோஷ்டத்தின் சுவற்றில் ஸ்ரீசக்ரம் வரைந்து அதில் அப்பிகையை பூஜித்து உபாஸித்துக் கொண்டுவரும் ஸ்ரீ மந்த்ரமூர்த்தி தீக்ஷிதர் என்கிற பெரியோர் இடத்தில் ஸ்ரீவித்யோபதேசம் பெற்று அப்பிகையின் ஸன்னதி யில் ஸ்ரீவித்யா ஜபயஜ்ஞத்தை நீண்டகாலம் அனுஷ்டித்து இத் தேவியின் அருளால் ஸகல வித்தைகளையும் அடைந்தார்கள் என்று பெரியோர்களால் கூறப்படுகிறது. இப்பவும் அவ்விதம் ஸ்ரீசக்ரம் வரைந்த கோஷ்டமும் அக்கோயிலில் விளங்குகிறது. ஆனால் இப்போது அந்த இடம் கொஞ்சம் இலமாக இருக்கிறது. அதுவும் முன்போல் ஜீர்ணோத்தாரணம் செய்யத் திருவுள்ளம் கூடுமென்று நம்புகிறேன்.

18 ஸித்தர்களில் நந்திதேவர் என்பவர் தனது கலிஞானம் என்னும் நூலில் இவ்வம்பிகையின் மந்திரோபாஸனையின் முறையை நன்கு கூறி இருக்கிறார். திருமூலவர் திருமந்திரத்தில் கூறினதும் இவ்வம்பிகையைச் சார்ந்ததே.

ஆதிசங்கர் கேநோபநிஷத்துக்கு பாஷ்யம் எழுதும் தருணம் **सतस्मिन्नेवाकाशे स्त्रियमाजगाम बहुशोभमानामुमां हैमवतीं तां होवाच** என்கிற இடத்தில் மனதிலை அம்பிகையை த்யானம் செய்தார். அத்தருணம் அம்பிகை மிகுந்த தயவோடு முன் சொல்லிய உருவத்துடன் அவர் முன் தோன்றி பகுசோபை உள்ளவளும் ஹைமவதியுமான உமை நானே. இவ்வாகாச க்ஷேத்திரத்தில் ஸ்வதந்திரையாய் விளங்குகிறேன். உனது இஷ்டம் பூர்த்தி அடையட்டும் என்று அருள் புரிந்து மறைந்தனள். அவ்வாறு சங்காரும் அவ்வுபநிஷத் பாஷ்யத்தை அம்பிகையின் ஸன்னதியிலேயே எழுதி முடித்தார் என்றும் பெரியோர்கள் கூறுகின்றனர்.

பின்னும் இவ்வாலயத்தை ஒற்று நோக்குங்கால் காஞ்சி காமாக்ஷி ஆலயம்போல் சக்திக்குப் பிரதான ஆலயமாகவே தோன்றுகிறது. திருபுரஸுண்டமென்னும் க்ரந்தத்தில் சொன்ன படி விமானத்தில் ஸ்தூபிகள் மூன்று அமைக்கப்பட்டிருப்பதாலும் ஸமீபத்தில் வேறு சிவாலயமில்லாமல் இருப்பதாலும் தெற்கு நோக்கிய ஸ்ரீநடராஜமூர்த்தியின் ஸபைக்கு வடபுறமான போதிலும் ஒற்றுநோக்கில் வலபுறமாக அமைந்து இருப்பதாலும் ஞானசக்தி என்று கூறுவதாலும், ஸ்வதந்திரமான ஆலயம் என்றே சில்ப அறிஞர்களின் கொள்கை. பின்னும் அனேகவித இதிஹாஸங்கள் விசேஷமாகக் காணப்படுகின்றன. விருவஞ்சி விடுத்தனம். தேவீபாகவதத்தில் உள்ள தேவீ கீதையிலும் **मीनाक्ष्याः परमंस्थानं यच्चप्रोक्तं चिदम्बरे।** என்று ஸ்ரீதேவிக்கு உத்தமஸ்தானமாகவும் புகழப்பட்டுள்ளதே. **नन्दिविद्या नटेश्वरी** என்கிற லலிதாநாமாவும் இத்தேவியைக் குறித்ததே. அப்படியே பட்ட நாராயணர் பாஸ்கரராயர் முதலிய ஸ்ரீவித்யோபாஸகர்களின் அபிப்பிராயம்.

ब्रह्मैवाऽखण्डमेतन्नटनपति तनुं प्राप्यवक्त्रात् द्विजेन्द्रान्
बाहुभ्यः क्षत्रवर्गान् सकलपशुततेः पालनायोरुयुग्मात्।
वैश्यान्पद्भ्यांश्च शूद्रानविकलमसृजल्लीलयादेवराज्यः
तं देवं चित्सभेशं श्रुतिविनुतकथं कुञ्चितांङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ७८

78. அகண்டாகாரமான பிரம்மானது இந்த நடராஜ மூர்த்தியின் ஸ்வரூபத்தை ஸ்வீகரித்து முகத்தில் இருந்து பிராமணர்களையும், கைகளிலிருந்து க்ஷத்திரியர்களையும், ஸகல பசுக்கூட்டங்களை ரக்ஷிக்கவேண்டி இரண்டு தடைகளிலிருந்து வைச்யர்களையும், இரண்டு கால்களிலிருந்து சூத்திரர்களையும் விளையாட்டாக ஸ்ருஷ்டித்ததோ அப்படிப்பட்ட சித்ஸபேசரும், வேதங்களினால் சொல்லப்பட்ட கதைகளை உடையவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம.

स्वस्यां श्रीचित्सभायां नटनमतिमुदा कर्तुमुद्युक्तवान्यो
देवेन्द्रे वेणुहस्ते मुरजकरयुगे श्रीपतौ तालहस्ते।
ब्रह्मण्यानन्दभाजो जिमिनसुतफणिव्याघ्रपादास्तदानीं
जातास्तं ब्रह्मरूपं सगुणमतिगुणं कुञ्चितांङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ७९

79. யாதொரு நடராஜமூர்த்தியானவர் தனது சித்ஸபையில் நடனத்தை செய்வதற்கு ரொம்பவும் ஸந்தோஷத்தோடு இசைந்தாரோ, தேவேந்திரன் வேணுவையும், விஷ்ணு முரசுவாத்தியத்தையும், பிரம்மா தாளத்தையும் தரித்திருக்கும் தருணம் ஜிமினர் என்னும் முனியின் குமாரரான ஜைமினி, பதஞ்ஜலி, வியாக்ரபாதர் இம்முனிவர்கள் ஆனந்தத்தை அடைந்தவர்களாக ஆனர்கள் அப்படிப்பட்ட நிர்குணஸகுண பிரம்மரூபமான குஞ்சிதாங்கிரிம.

विष्णोर्मश्रः कदाचिच्छरवदनयुतश्रीपदज्ञल्यभिख्य
श्चात्रेः पुत्रत्वमाप्त्वा शिवपणनजयोस्सूत्रभङ्गींसमीक्ष्य।
शम्भोर्यस्य प्रसादादरचयदतुलं श्रीमहाभाष्यसंज्ञं
ग्रन्थं यत्क्षेत्रराजेतमलिकनयनं कुञ्चितांङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ८०

80. யாதொரு நடராஜமூர்த்தியின் க்ஷேத்ர ராஜத்தில் (சிதம்பரத்தில்) விஷ்ணுவுக்கு மஞ்சரூபியான (படுக்கை) சேஷ

னானவர் ஒரு ஸமயம் ஐந்து முகத்தோடு பதஞ்சலி என்னும் பெயர்தாங்கி அத்திரி மஹரிஷியின் புதல்வராகி சிவனுடையதும் பாணினியினுடையதும் ஆன வியாகரண சூத்திரத்தின் பொருளை ஆலோசனை செய்து யாதொரு நடராஜமூர்த்தியின் பிரஸாதத்தினாலே ஒப்பற்றதான மஹாபாஷ்யம் என்று பெயருள்ள ஓர் வடமொழிநூலை இயற்றினாரோ அப்படிப்பட்ட நெற்றியில் கண் உள்ளவரான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

पञ्चाशद्वर्णयुक्तैर्मनुभिरभिमतं काङ्क्षिणां देहभाजां
स्वक्षेत्राभिख्यमन्त्रैरपिविततमहापञ्च पञ्चप्रयोगैः।
युक्तैर्गायत्रिसंख्यैर्ध्वनिमनुभि रथाभीष्टसिद्धिप्रदो यः
तं तत्वातीतमाद्यं कनककवचिनं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ८१

81. யாதொரு நடராஜமூர்த்தியானவர் இஷ்டத்தை விரும்புகிறவர்களான பிராணிகளுக்கு ஐம்பது எழுத்துக்களோடு கூடினதுகளாயும், தனது க்ஷேத்திர நாமாவினால் விளங்குகிறதுகளாயும் உள்ள மந்திரங்களினாலேயும் (சிதம்பர மந்திரங்களினாலேயும்) விஸ்தாரங்களான இருபத்தைந்து பிரயோகங்களோடு கூடினதுகளாயும், இருபத்தினாலு எழுத்துக்கள் உள்ளதுகளாயும் உள்ள த்வனி என்ற மந்திரங்களினாலேயும், (ஜபம் பண்ணுகிறவர்களுக்கு) இஷ்டஸித்திகளை அளிக்கிறாரோ அப்படிப்பட்ட தத்துவாதீதரும், முதன்மை வாய்ந்தவரும், தங்ககவசம் அணிந்தவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

यस्य स्वान्ताम्बुजातादुडुपतिरुदभूच्चक्षुषश्चण्डरश्मिः
वक्त्राम्भोजाच्च वह्निर्दिविषदधिपतिः प्राणतोगन्धवाहः।
यन्नाभेरन्तरिक्षं चरणसरसिजात्कुम्भिनीद्यौश्चशीर्ष्णः
काष्ठाश्चश्रोत्रयुग्मात्तमपि परशिवं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम् ८२

82. யாதொரு நடராஜமூர்த்தியினுடைய மனதில் இருந்து சந்திரனும், கண்ணில் இருந்து ஸூர்யனும், முகத்தில் இருந்து அக்கினியும், இந்திரனும், பிராணனில் இருந்து வாயுவும், தொப்புளிலிருந்து அந்தரிக்ஷமும், (பூமிக்கும், ஆகாசத்திற்கும் மத்தியப் பிரதேசம்) காலில் இருந்து பூமியும், தலையில் இருந்து ஸ்வர்க்கலோகமும், காது இரண்டிலுமிருந்து திக்குகளும்,

உண்டானதுகளோ அப்படிப்பட்ட பரிசுத்தமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

विद्यां वामेक्षणेन्दोश्श्रियमपि कलयन्दक्षनेत्राब्जबन्धोः
फालेक्षाच्चित्रभानोः सकलजनिमतां पापतूलं च दग्ध्वा।
स्वस्याङ्घ्र्यालोकमात्रादुपनिषदुदितब्रह्मबोधं प्रयच्छन्
यस्सर्वान्रक्षतीशस्तमुडुपतिधरं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ८३

83. யாதொரு நடராஜமூர்த்தியானவர் இடது கண்ணுனசந்திரனிடமிருந்து வித்தையையும், வலது கண்ணுன ஸூரியனிடமிருந்து ஸம்பத்தையும் அளித்தும், நெற்றிக்கண்ணுகிற அக்கினியினல் ஸகல பிராணிகளுடைய பாபமாகிற பஞ்சை பொசுக்கியும், தனது திருவடியை தரிசித்த மாத்திரத்தில் வேதாந்தத்தில் சொல்லப்பட்ட பிரமக்ஞானத்தைகொடுத்தும், ஸர்வ உலகத்தை ரக்ஷிக்கிறாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

कैलासे भोगपुर्यां सकलजनिमतां हेतुरास्ते शिवो यः
सर्वक्षेत्रेषुगूढोविलसति सततं स्वांशसाद्याख्यरूपः।
सोप्येवांशीधरण्या हृदयसरसिजे चित्सभान्तस्थभित्तौ
कुर्वन्नृत्तं मुदाऽण्डानवति तमनघं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ८४

84. கைலாஸ பர்வதத்தில் ஸகலப்பிராணிகளுக்கும் காரணபூதரான யாதொரு பரமசிவனனவர் பிரதானமான ஆலயத்தில் விளங்குகிறாரோ, யாதொரு பரமசிவனனவர் ஸர்வ க்ஷேத்திரங்களிலேயும் மறைந்தவராய் இருந்துகொண்டு தனது அம்சத்தினல் சதாசிவ உருவத்தோடு எப்பொழுதும் விளங்குகிறாரோ அப்படிப்பட்ட பரமேச்வரனே பூமிக்கு ஹிருதயஸ்தானமான சித்ஸபையினுடைய உள்புறமுள்ள சுவற்றில் பூர்ணசத்தோடு நிர்த்தனத்தை செய்துகொண்டு ஸந்தோஷத்தினல் அண்டங்களை ரக்ஷிக்கிறார் அப்படிப்பட்ட பரிசுத்தமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

यद्भासा भातिनित्यं सकलमपिजगत्तत्परंज्योतिरेव
वैराजे हृत्सरोजे कनकसदसिवै साम्बनृत्तेशमूर्तिः।
भूत्वा नृत्तं करोतिप्रभुरपि जगतां रक्षणे जागरूकः
तं देवं चित्सभेशं विधृतसुमसृणिं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ८५

85. யாதொரு நடராஜமூர்த்தியின் காந்தியினுலே எப் பொழுதும் எல்லா உலகமும் பிரகாசிக்கின்றதோ அப்படிப் பட்ட பரஞ்சோதி ஸ்வரூபரான நடராஜரே விராட்புருஷ னுடைய ஹிருதயகமலமான கனகஸபையில் அப்பிகையோடு கூடின நடராஜ உருவத்தை எடுத்துக்கொண்டு நிர்த்தனத்தை செய்கிறார். உலகத்திற்கு பிரபுவாய் இருந்தபொழுதிலுங்கூட ரக்ஷிக்கிற விஷயத்தில் முழித்துக்கொண்டிருக்கிறார். அப்படிப பட்ட தேவராயும், சித்ஸபேசராயும், கையில் தரிக்கப்பட்ட புஷ்பபாணம், அங்குசம் இவைகளை உடையவருமான (இவ்வித மான உருவம் மந்தர சாஸ்திரத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது) குஞ்சிதாங்கிரிம்.

आत्मैव श्रीनटेशो धरणिरविजलान्यग्निवायूविहाय
श्रुद्रोयज्वाच भूत्वाऽवति जगदखिलं पञ्चविंशेशभिन्नः।
तत्वातीतोमहेशोप्युरुरणुरखिलाभ्यन्तरे राजते यः
तं सोमं सोममित्रं सुमुखगुहसुतं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ८६

86. ஆதிம ஸ்வரூபியான யாதொரு ஸ்ரீநடராஜர் பூமி, ஸூர்யன், ஜலம், அக்கினி, வாயு, ஆகாசம், சந்திரன், யஜமானன் (யாகம் செய்கிறவன்) இவர்களின் உருவத்தை எடுத்துக் கொண்டு ஸமஸ்த உலகத்தையும் ரக்ஷிக்கிறார். யாதொரு நடராஜரானவர் பஞ்சவிம்சதி மூர்த்திகளில் வேறுனவரோ, தத்துவாதீதரோ, (தத்துவங்களுக்குப் புறம்பானவரோ) மஹேசரோ, பெரியோ, சிறியதோ, ஸமஸ்த பிராணிகளின் ஹிருதயத்தில் விளங்குகிறவரோ அப்படிப்பட்ட உமையோடு கூடியவரும், குபேரனுக்குத் தோழனும், விஜயகர் சுப்பிர மணியர் இவ்விருவர்களை புத்திரர்களாக உள்ளவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

यद्ब्रह्मोच्वासरूपा श्रुतिरपि सकलातत्समानास्मृतिश्च
कल्पागाधाः पुराणं विविधमनुवरास्तेतिहासाश्चविद्याः।
सर्वत्राऽद्यापिभान्ति स्वयमपिकृपया यत्सभायां नटेशो
भूत्वा लोकान्समस्तानवतितमसमं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ८७

87. யாதொரு பிர்மத்தின் மூச்சுக்காற்றுரூபங்களான வேதங்கள் அதற்கு ஒப்பான ஸ்மிருதி, கல்பங்கள், கதைகள், புராணம், அனேக விதமான மந்திரங்கள், இதிஹாஸங்கள் இவைகளான ஸகல வித்தைகளும் எல்லா இடங்களிலேயும் இப்பொழுதும் விளங்குகிறதுகளோ, தானே அதிகமான கிருபையோடு ஸபையில் நடேச ஸ்வரூபத்தை எடுத்துக்கொண்டு யாதொரு பிர்ம்ஹமானை பரமேச்வரன் ஸமஸ்த லோகங்களையும் ரக்ஷிக்கின்றாரோ அப்படிப்பட்ட ஒப்பற்றவரான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

वेदान्तेवाक्यरूपा उपनिषदइमा ब्रह्मसामीप्यभाजः
तासां मुख्यादशस्युर्यतिविरचितमहाभाष्ययुक्तामहत्यः।
स्तम्भाकारास्तुवन्ति स्वविदितनटनं सर्वदा ब्रह्मरूपं
तं देवं चित्सभेशं परमतिमहसं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ८८

88. வேதாந்தத்தில் வாக்கியரூபங்களும், பிர்மத்தின் ஸமீபத்தை அடைந்ததுகளுமான, (பிரம்ஹப்ரதிபாதகங்களான) உபநிஷத்துக்களில் யதியினால் (சங்காபகவத்பூஜ்யபாதாசார்யாளால்) செய்யப்பட்ட மஹாபாஷ்யங்களோடு (விரிவான வடமொழி பொழிப்புரையோடு) கூடின 10 உபநிஷத்துக்கள் (ईशकेनकठप्रश्नमुण्डमाण्डूक्यतित्तिरिः। ऐतरेयंचछान्दोग्यं बृहदारण्यकंदश॥ என்பவைகள்) முக்கியங்களாகிறதுகள். (முதன்மை வாய்ந்ததுகள்) அவ்வுபநிஷத்துக்கள் தண்டாகாரஸ்வரத்துடன் (மேல்கீழ் இல்லாமல் நடுநிலைமையாக உச்சரித்தல் தண்டாகார ஸ்வரமாகும்) தன்னால் அறியப்பட்ட நடன விலாஸத்தை உடைய யாதொரு பிர்மஹரூபத்தை (பரமேச்வரனை) எப்பொழுதும் துதிக்கிறதுகளோ அப்படிப்பட்ட தேவரும், சித்ஸபேசரும், ச்ரேஷ்டரும், அதிக காந்தி உள்ளவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

शाब्दे शास्त्रे फणीन्द्रैः प्रमिति फणितिषु श्रीकणादाक्षपादैः
वेदान्तेव्यासरूपैर्जिमिनसुतकृतौ भट्टकौमारतुल्यैः।
कल्पे बोधायनै स्तैश्श्रुतिषु विधिसमैः पूज्यते यो मुनीन्द्रैः
त्रैसाहस्रैस्सभायां तमपि गुरुवरं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ८९

89. வியாகரண சாஸ்திரத்தில் பதஞ்ஜலிகளும், தர்க்க சாஸ்திரத்தில் கணதர், அக்ஷபாதர் இவர்களும், வேதாந்தத்தில் வ்யாஸரூபர்களும், மீமாம்ஸையில் குமாரிலபட்டருக்கு ஒப்பானவர்களும், கல்பத்தில் போதாயன மஹரிஷிகளும், வேதங்களில் பிரம்மாவுக்கு ஸமானர்களும், ப்ரஸித்தர்களும், மூவாயிரம் ஸங்கியை உள்ளவர்களுமான முனிவர்களினுலே (தீக்ஷிதர்களினுலே) யாதொரு பரமேச்வரானவர் ஸபையில் பூஜிக்கப்படுகிறாரோ அப்படிப்பட்ட குருச்ரேஷ்டரான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

कञ्जाक्ष्या स्वस्यशक्त्या सहकृतनटनं कस्यशीर्षच्छिदन्तं
कालं कामं पुराणि स्वपदसरसिजात्फालनेत्रात्स्मिताच्च।
हत्वा ब्रह्मर्षिसूनुं सकलदिविषदश्चापि रक्षन्तमीशं
देवेड्यं चित्सभेशं दशशतवदनं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ९०

90. தாமரைமலர்போன்ற கண்ணை உடையவளும் தனக்கு சக்தியுமான அம்பிகையோடுகூட செய்யப்பட்ட தாண்டவத்தை உடையவரும், பிரம்மாவினுடைய தலையை கொய்தவரும், ப்ரஸித்தமானவரும், யமன், மன்மதன், திரிபுரான் இவர்களை தனது காலினுலேயும், கண்ணினுலேயும், சிரிப்புனுலேயும் ஸம்ஹரித்து மார்கண்டேயரையும், ஸகலதேவர்களையும் ரக்ஷித்தவரும், ஈச்வரனும், தேவர்களினுலே துதிக்கப்படுகிறவரும், சித்ஸபேசரும், 1000 முகங்களோடு கூடியவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம். (மந்திர சாஸ்திரம் சிதம்பர கல்பத்தில் த்வனி மந்திர ப்ரகரணத்தில் 1000 முகங்களோடு கூடின உருவம் வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

यल्लिङ्गे ब्रह्मविष्णुप्रमुखसुरवरा भस्मरुद्राक्षभाजः
सस्त्रीकास्साम्बमूर्तिं सकलतनुभृतां सर्वदं सर्वरूपम्।
अभ्यर्च्याऽऽप्वेष्टसिद्धिं दिवि भुवि सकलैस्सेव्यमाना बभूवुः
तं देवं चित्सभेशं विधिहुतहविषं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ९१

91. யாதொரு பரமேச்வரஸ்வரூபமான லிங்கத்தில் பஸ்ம ருத்ராக்ஷதாரிகளும், தங்கள் ஸ்த்ரீகளோடு கூடியவர்களும், பிரம்மா, விஷ்ணு இவர்களை முன்னிட்டவர்களுமான எல்லா தேவர்கள் அம்பிகையோடு கூடியவரும், ஸகல பிராணிகளுக்கு

ஸர்வத்தையும் அளிப்பவரும், எல்லா உருவமும் உள்ளவருமான யாதொரு பரமேச்வரனை பூஜைசெய்து தர்ங்கள் விரும்பின. ஸித்தியை அடைந்து ஸ்வர்க்கத்திலும், பூமியிலும் எல்லோர்களாலேயும் ஸேவிக்கப்படுகிறவர்களாக ஆனர்களோ அப்படிப்பட்ட தேவரும், சித்ஸபேசரும், சாஸ்திரப் பிரகாரம் ஹோமம் செய்யப்பட்ட ஹவிஸ்களை உட்டையவரும் (அக்னிஸ்வரூபர்) ஆன குஞ்சிதாங்கிரிம்.

श्रद्धावन्तः श्रुतिज्ञाः परशिवकृपयाऽधीतशास्त्रादिविद्याः
व्यर्थां वाचं त्यजन्तः प्रतिदिनमसकृत्पूजयन्तः प्रभुं यम्।
कुर्वन्तः श्रौतकर्माण्यनितरसुलभान्यात्मबोधं लभन्ते
विप्रन्द्राः स्वांशभूताः परशुमृगधरं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ९२

92. சிரத்தையோடு கூடினவர்களும், வேதங்களை அறிந்தவர்களும், பரமேச்வரனுடைய கிருபையால் கற்கப்பட்ட சாஸ்திரம் முதலிய வித்தைகளை உடையவர்களும், வியர்த்தமான வாக்கை விட்டவர்களும், வேள்விகளை செய்கிறவர்களும், தனது அம்சத்திலிருந்து உண்டானவர்களுமான யாதொரு பிராம்மணோத்தமர்கள் பிரபுவான யாதொரு பரமேச்வரனை ஒவ்வொரு நாளும் அடிக்கடி பூஜை செய்கிறவர்களாக இருந்துகொண்டு இதரர்களால் அடைய முடியாத ஆத்மஞானத்தை அடைகிறார்களோ அப்படிப்பட்ட பரசு, மான் இவைகளை தரித்தவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

फाले भस्मत्रिपुण्ड्रं फणिनमपिगले पादपीठे च भूतं
बाह्वोर्वह्निञ्च ढक्कां वदनसरसिजे सूर्यचन्द्रौ शिखीन्द्रम्।
ओङ्काराख्यप्रभायां सुरभुवनगणं पार्श्वयोर्वाधकारौ
यः कृत्वाऽऽनन्दनृत्तं स्वसदसिकुरुते कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ९३

93. யாதொரு பரமேச்வரானவர் நெற்றியில் விபூதி திருபுண்டாரமும், கழுத்தில் ஸர்ப்பத்தையும், பாதபீடத்தில் முயலகனையும், இரண்டு கைகளில் அக்கினி, டம்ருகம் இவைகளையும் தாமரைப்பூப்போன்ற முகத்தில் சூர்யன், சந்திரன், அக்கினி இவர்களையும் ஓங்கார ரூபமான திருவாசியில் தேவ

லோகங்களையும் இரண்டு பக்கங்களிலும் வாத்தியம் வாசிக்கிற வர்களான பானுகோபன், பாணாஸுரன் என்கிற இருவர்களையும் வைத்துக்கொண்டு தனது ஸபையில் ஆனந்த நடனத்தை செய்கிறாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

सर्वेषां प्राणिनां यस्स्वपदसरसिजं पूजितुं पाणियुग्मं
स्वं द्रष्टुं लोचने द्वे स्वचरितमखिलं वक्तुमीशस्सुवाचम्।
स्वस्य प्रादक्षिणार्थं चरणयुगमपि ध्यानयोगाय चित्तं
दत्वा रक्षत्यजस्रं तमुदकमकुटं कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ ९४

94. யாதொரு பரமேச்வரனுவர் எல்லா பிராணிகளுக்கும் தனது திருவடியை பூஜை செய்வதற்கு இரண்டு கைகளையும் தன்னை பார்ப்பதற்கு இரண்டு கண்களையும், தனது சரித்திரங்கள் எல்லாவற்றையும் சொல்வதற்கு நல்ல வாக்கையும், தன்னை பிரதக்ஷணம் செய்வதற்கு இரண்டு கால்களையும், தியானம் செய்யவேண்டியதற்கு சித்தத்தையும் கொடுத்து எப்பொழுதும் ரக்ஷிக்கிறாரோ அப்படிப்பட்ட ஜலத்தை மகுடமாக உள்ள (கங்கையை தரித்தவர்) குஞ்சிதாங்கிரிம்.

नाहं कर्ता च भोक्ता न च मम सुकरं दुष्करं कर्म किञ्चित्
धर्माधर्मौ च दुःखं सुखमपि करणं नैवमत्तः परोऽन्यः।
सोऽहं ब्रह्मास्मि नित्यो नहि जनिमरणे निर्वृतोऽहं सदेति
स्वान्ते पश्यन्ति बोधाद्यमपि यतिवराः कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ ९५

95. நான் ஒன்றையும் செய்கிறவனல்ல. அனுபவிக்கிறவனும் அல்ல. எனக்கு ஸுலபமானதும் கொடூரமானதுமான கர்மாவானது கொஞ்சம்கூட இல்லை. தர்மமும் இல்லை. அதர்மமும் இல்லை. சுகம் துக்கம் இவைகளுக்கு காரணமும் இல்லை. என்னைக்காட்டிலும் வேறு ஒருவனும் இல்லை. அப்படிப்பட்ட நான் பிர்மமாக இருக்கிறேன். (இரண்டர கலந்திருத்தல்) நித்தியன். பிறப்பும் இல்லை. இறப்பும் இல்லை. எப்பொழுதும் நான் ஒழிவடைந்தவன். இவ்விதம் அறிவிஞல் ஸன்யாஸி ச்ரேஷ்டர்கள் தனது ஹிருதயத்தில் யாதொரு பரமேச்வரனை பார்க்கிறார்களோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

गङ्गापाथोवहन्तं गजवदननुतं गन्धवाहस्वरूपं
गायत्रीवल्लभाख्यं नगपतितनुजास्वीकृतार्धाङ्गमीशम्।
गोविन्दान्वेषिताङ्घ्रिं गुरुवरवपुषं गोपतेः पृष्ठवासं
गौरीनाथं गुणीड्यं गिरिवरवसतिं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ९६

96. கங்கையை தரித்தவரும், யானைமுகம் உள்ள விநாயகராலே (அவ்வாறுள்ள பிரமத கணங்களால்) துதிக்கப்படுகிறவரும், வாயு ஸ்வரூபரும், திரைவர்ண்யர்களால் மூன்று காலங்களிலும் உபாஸிக்கப்படுகிற காயத்ரி என்னும் தேவிக்கு நாயகரும், பார்வதியினல் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பாதி சரீர பாகத்தை உள்ளவரும், ஈசனும், மஹாவிஷ்ணுவினல் தேடப்பட்ட காலை உடையவரும், தெக்ஷிணமூர்த்தி ஸ்வரூபரும், விருஷபத்தின் முதுகில் வலிப்பவரும், கௌரிக்கு நாதரும், குணவான்களினலே துதிக்கப்பட்டவரும், உயர்ந்த மலைகளில் வஸிப்பவரும் உள்ள குஞ்சிதாங்கிரிம்.

पद्माकारासनस्थं परमसुररिपुं पञ्चवक्त्रारविन्दं
पाण्डोः पुत्रार्चिताङ्घ्रिं पविधरविनुतं पार्वतीप्रेमपात्रम्।
पश्वीशं पीतरूपं परशुमुखधरं पञ्चवक्त्रारिमाद्यं
नृत्यन्तं चित्सभायां निटिलवरदृशं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ९७

97. தாமரைபோன்ற ஆஸனத்தில் இருப்பவரும், ச்ரேஷ்டரும், அஸுரர்களுக்கு சத்துருவும், ஐந்து முகங்கள் உள்ளவரும், பாண்டுவின் புத்ரர்களால் அர்ச்சிக்கப்பட்ட பாதத்தை உடையவரும், வச்ராயுதம் தரித்த இந்திரனல் துதிக்கப்பட்டவரும், பார்வதியின் ஆசைக்குப் பாத்ரமானவரும், பசுக்களுக்கு ஈசரும், வெண்மைநிறம் உள்ளவரும், பரசு முதலிய (கோடாலி) ஆயுதங்களை தரிப்பவரும், ரஸிம்மரை சங்ஹரித்தவரும், (சரபரூபர்) ஆத்யரும், சித்ஸபையில் நடிப்பவரும், நெத்தியில் கண் உள்ளவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

भीमस्वान्तार्चिताङ्घ्रिं भुजगवरधरं भोगमोक्षैकहेतुं
भक्तानां रक्षितारं भवमयजलधेस्तारकं भासमानम्।

भूषाभिर्भर्गमीशं भिषजमुरनिषद्देदिनं भूतनाथं
ब्रह्मानन्दस्वरूपं भवमखिलतनुं कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम् ॥ ९८

98. பீமஸேனனுலே மனதில் பூஜிக்கப்பட்ட சரணத்தை உடையவரும், உயர்ந்த சர்ப்பங்களை தரிப்பவரும், போக மோக்ஷங்களுக்கு முக்கிய காரணரும், பக்தர்களை ரக்ஷிப்பவரும், ஸம்ஸார ஸமுத்திரத்தில் இருந்து தாணம் செய்துவைப்பவரும், ஆபரணங்களினுலே விளங்குபவரும், பர்கரும், ஈசனும், வைத்தியரும், உபநிஷத்துக்களினுலே அரியத்தகுந்தவரும், பூதங்களுக்கு ஈசரும், பிரமானந்த ஸ்வரூபரும், பவரும், ஸர்வ மற்ற சரீரத்தை உடையவரும் (எல்லா சரீர ஸ்வரூபரும்) ஆன குஞ்சிதாங்கிரிம்.

शाटीपालीस्तिलाशापतिमुखविनुतं शङ्खपाण्यर्चिताङ्घ्रिं
शम्भुं शर्वं शिवेशं शशधरमकुटं शाकरेन्द्रे वसन्तम् ।
शोणाद्रीशं शुभाङ्गं शुककरशिवयाऽऽलिङ्गितं श्रौतगम्यं
नृत्यन्तं स्वर्णसंसद्यखिलनतपदं कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम् ॥ ९९

99. தனது வஸ்திரத்தை ஸம்ரக்ஷனை செய்கிற ஸமஸ்த திக்பதிகளை ஆதியாக உள்ள தேவர்களினுலே துதிக்கப்பட்ட வரும், சங்கத்தை கையில் தரித்த விஷ்ணுவினுல் பூஜிக்கப்பட்ட காலை உடையவரும், மங்களத்தை உண்டுபண்ணிவைப்பவரும், சர்வரும், அம்பிகைக்கு ஈசரும், சந்திரனை மகுடத்தில் உள்ள வரும், விருஷப பதியின்பேரில் வஸிப்பவரும், அருணசலத்திற்கு ஈசரும், மங்களமான அங்கத்தை உடையவரும், கையில் கிளியை தரித்த அம்பிகையினுல் ஆலிங்கனம் செய்யப்பட்ட வரும், ச்ரௌதமார்க்கத்தினுல் அடையத்தகுந்தவரும், (வேள்வி செய்யும் முறையை போதிக்கும் நூல்) தங்க ஸபையில் நடனம் பண்ணுபவரும், ஸகல பிராணிகளினுலேயும் நமஸ்கரிக்கப்பட்ட பாதத்தை உடையவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

काञ्च्यां पृथ्वीशलिङ्गं जनिमजलमयं जम्बुकेशेऽस्तिनित्यं
शोणाद्रौ वह्निलिङ्गं वनचरपतिना पूजितं कालहस्तौ ।
वाय्वीशं तिल्ववन्यां त्रिशिखरमकुटे संस्थमाकाशलिङ्गं
यल्लिङ्गं सर्वमेतत्तमपि नटपतिं कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम् ॥ १००

100. காஞ்சிபுரத்தில் மண்மயமான லிங்கமும், திருவாரூர்க் காவலில் ஜலமயமான லிங்கமும், திருவண்ணாமலையில் அக்கினி மயமான லிங்கமும், காளஹஸ்தியில் தண்ணப்பனால் பூஜிக்கப் பட்ட வாயு லிங்கமும், தில்லைவனத்தில் திரிகோணமகுடத்தில் விளங்குகிற ஆகாச லிங்கமும்; இந்த எல்லா லிங்கங்களும் யாதொரு பரமேச்வரனுக்கு அம்சபூதமான லிங்கங்களோ அப்படிப்பட்ட நடபதியான குஞ்சிதாங்கிரியை.

यस्मात्सर्वं चरं चाचरमपि समुत्पन्नमादौजगत्तत्
येनेदं रक्षितञ्चप्रविलयसमये लीयते यत्र सर्वम्।
तं देवं चित्सभायां अनवरतनटं ब्रह्मविष्ण्वादि राध्यं
तेजोरूप त्रिकूटस्थितिजुषममलं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १०१

101. யாதொரு பரமேச்வரனிடம் இருந்து அசைகிறதும் அசையாததுமான எல்லாம் முதலில் உண்டானதோ அப்படிப் பட்ட இந்த உலகமானது யாதொரு பரமேச்வரனாலே ரக்ஷிக்கப் பட்டதோ, யாதொரு பரமேச்வரனிடத்தில் உலகமானது ஸம்ஹார காலத்தில் லயத்தை அடைகிறதோ அப்படிப்பட்ட வரும், தேவரும், சித்ஸபையில் எப்பொழுதும் நடனம் செய்ப வரும், பிரம்ம விஷ்ணு முதலிய தேவர்களால் சூழப்பட்டவரும், காந்தீரூபரும், திரிகூடத்தில் வஸிப்பவரும், (திரிகூடம் என்பது மந்திரம். அதில் அக்ஷாரூபமாக இருப்பவர். இது ஜீவித்வ உபாஸகர்களால் அறியத்தக்கது.) பரிசுத்தருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்,

सृष्टयै ब्रह्माणमादौ हरिमथजगतां रक्षणायात्मरूपः
संहृत्यै रुद्रमूर्तिं त्वथनिखिलतिरोधानहेतोर्महेशम्।
तल्लोकानुग्रहार्थं हिमगिरितनयासक्तसादाख्यमूर्तिं
यस्सृष्ट्वाऽऽनन्द नृत्तं सदसिवितनुते कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १०२

102. யாதொரு ஆத்மஸ்வரூபியான பரமேச்வரன் கல்பாரம்ப காலத்தில் உலகங்களின் படைத்தலை முன்னிட்டு பிரம்மாவையும், ரக்ஷணத்தின்பொருட்டு விஷ்ணுவையும்,

ஸம்ஹாரத்தின்பொருட்டு ருத்ரமூர்த்தியையும், திரோதானத்தின்பொருட்டு (மரைத்தல்). மஹேச்வரனையும், அனுக்ரஹத்தின்பொட்டு அம்பிகையோடுகூடிய ஸதாசிவமூர்த்தியையும் ஸ்ருஷ்டித்து (அவர்களிடம் அந்தந்த தொழிலை ஒப்புவித்து தான் அதில் ஸம்பந்தப்படாமல்) ஏ பை யில்- ஆனந்தத் தாண்டவத்தை செய்கிறாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

त्र्यक्षं त्रैलोक्यवासं त्रिपुरविजयिनं त्रैगुणातीतरूपं
त्रेताग्निष्वग्निमूर्तिं त्रिशिखरिशिखरे राजमानं त्रिशक्तिम्।
त्रैसाहस्रद्विजार्च्यं त्रिसृभिरपि सदा मूर्तिभिर्दृष्टनृत्तं
त्रैविद्यं चित्सभेशं निगममयतनुं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १०३

103. மூன்று கண்களை உடையவரும், மூன்று லோகங்களில் வஸிப்பவரும், திருபுரரை ஜயித்தவரும், மூக்குணம் கடந்த ரூபமுள்ளவரும், எக்ஞவாடத்தில் உள்ள அக்னி ஸ்வரூபரும், மூன்று சிகரங்களையுள்ள மலையின் உச்சியில் விளங்குபவரும், மூன்று சக்திகளோடு கூடியவரும், திருஸஹஸ்ர முனீச்வரர்களால் பூஜைசெய்யப்படுகிறவரும், மூன்று மூர்த்திகளால் எப்பொழுதும் பார்க்கப்பட்ட ஆனந்தாண்டவத்தை உடையவரும், மூன்று வேதங்களை உள்ளவரும், சித்ஸபைக்கு ஈசனும், வேதஸ்வரூபனும் ஆன குஞ்சிதாங்கிரிம்.

धर्मं दत्वा जनानां डमरुकनिनदैरर्थमप्यग्निना यः
कामं दत्वाऽभयेन स्वपदसरसिजान्मोक्षरूपं पुमर्थम्।
दत्वा लोकान् समस्तानवति नटपतिः नायकश्चित्सभायाः
तं देवं नृत्तमूर्तिं विसदृशचरितं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १०४

104. யாதொரு சித்ஸபாநாயகரான பரமேச்வரன் தமது டமருகத்தின் சப்தத்தினாலே உலகங்களுக்கு தர்மத்தையும், அக்னியினாலே அர்த்தத்தையும், அபயத்தினாலே காமத்தையும், தனது காலினால் மோக்ஷத்தையும் அளித்து ரக்ஷிக்கிறாரோ அப்படிப்பட்டவரும், நிர்த்தமூர்த்தியும், ஒப்பற்ற சரித்திரங்களை உடையவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

अन्धः कोशे विधाता गरुडवरस्थः प्राणकोशे च रुद्रः
चेतःकोशे महेशास्तदनुचवरविज्ञानकोशे सदाख्यः।
आनन्दाभिख्य कोशे लसति च सततं यस्यशम्भोः निदेशात्
तं देवं राजराजेश्वरवरसुहृदं कुञ्चिताङ्घ्रिं भेजेऽहम्॥ १०५

105. யாதொரு சம்புவான பரமேச்வரனின் ஆணையால் அன்னமய்கோசத்தில் பிரமாவும், பிராணமயகோசத்தில் விஷ்ணுவும், மனோமயகோசத்தில் ருத்திரனும், விக்ஞானமயகோசத்தில் மஹேச்வரனும், ஆனந்தமயகோசத்தில் ஸதாசிவனும் விளங்குகின்றார்களோ அப்படிப்பட்ட தேவரும், குபேரனே தோழனாக உள்ளவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

धृत्वा यः सर्वदेशः पदजलजमुखे श्रेष्ठमुक्तालिमङ्गे
सौवर्णं कञ्चुकञ्च प्रथितमणिचितं भूषणं दिव्यवस्त्रम्।
नृत्तं कृत्वाऽऽगतानां सकलतनुभृतां धर्ममुख्यान्पुमार्थान्
दत्वा रक्षत्यनादिर्मुनिकृतयजनः कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १०६

106. யாதொரு பரமேச்வரனைவர் எப்பொழுதும் காலிலும், கழுத்திலும், முகத்திலும், அங்கங்களிலும், உயர்ந்த முத்துக்களையும், ஸ்வர்ண கவசத்தையும், நவரத்தினங்களால் இழைக்கப்பட்ட ஆபரணங்களையும், அழகுவாய்ந்த வஸ்திரங்களையும் தரித்துக்கொண்டு நடனத்தை செய்து தன்னை சரணமாக அடைந்தவர்களான பிராணிகளுக்கு தர்மத்தை ஆதியாக உள்ள புருஷார்த்தங்களை அளித்து ரக்ஷிக்கிறாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

शिष्याणां वेदबाह्यस्थितिमधिजुषतां बोधनार्थं पठन्तः
चर्यायोगाङ्क्रियाभेदप्रकटितविभवान्कामिकाद्यागमांस्तान्।
भूदेवा वाजपेयक्रतुगतनृपतिप्रोद्धृतोद्दामशुक्ल
छत्रायं पूजयन्ति श्रुतिपथविधिना कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १०७

107. வேதமார்க்கத்திற்கு புறம்பினர்களான சிஷ்யர்களுக்கு போதித்தலின்பொருட்டு சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்கிற நான்கு பாதங்களோடு கூடின காமிகம் முதல்

வாதுளம் இருநியான 28 ஆகமங்களை படிப்பவர்களும், வாஜ பேயம் என்கிற யக்ஞத்தை செய்யும் தருணம் அரசர்களால் மீட்டிப்பிடிக்கப்பட்ட வெண்குடைகளை உடையவர்களுமான பூதேவர்கள் (திருஸஹஸ்ரமுனீச்வார்கள்) சுருதியில் சொல்லப் பட்ட விதியினாலே யாதொரு பரமேச்வரனை பூஜை செய்கிறார் களோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

वेदान्तोद्गीतरूपं ज्वलनडमरुकौधारयन्तं कराभ्यां
अन्याभ्यां डोलमुद्रामभयमपि सदापस्मृतौ दक्षपादम् ।
विन्यस्याकुञ्चितेन प्रणमदखिलदं वामपादेननित्यं
देव्यासाकं संभायां रचयति नटनं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १०८

108. வேதாந்தத்தில் சொல்லப்பட்ட ரூபத்தை உடைய வரும் இரண்டு கைகளினால் அக்கினியையும், டமருகத்தையும் தரிப்பவரும், மற்ற இரண்டு கைகளினால் டோளமுத்திரையை யும், அபய முத்திரையையும் தரிப்பவரும் வலது காலை முயலகன் மேல் ஊன்றி, வணங்கினவர்களுக்கு கொஞ்சம் தூக்கி வளைக்கப் பட்ட இடதுகாலினால் இஷ்டத்தை அளிப்பவரும், தேவியோடு கூட ஸபையில் நடனம் பண்ணுகிறவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

आमन्वश्रं सुदीप्तां निजतनुमभितस्सत्यरूपप्रभान्तः
वामे युक्तंस्वशक्त्या वसुदलकमलस्वार्णकिञ्जल्कशोभम् ।
व्याप्तं साहस्रकोष्ठस्थितशिवमनुभिर्मोहनाद्यैः यदीयं
चक्रं संपूजयन्ति प्रतिदिनमनघाः कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १०९

இந்த ச்லோகத்தினால் சிதம்பா யந்த்ரத்தின் பிரஸ்தாரத்தை விளக்குகிறார்.

109. பதினன்குகோணம் வரையில் (அதாவது ஸ்ரீசக்கரத் தின் மன்வச்ரம் வரையில்) வியாபித்து விளங்குகிற தனது உருவத்திற்கு நான்கு பக்கங்களிலேயும் சூழப்பட்ட ஓங்கார வட்டரூபமான பிரபாவளியின் இடதுபாகத்தில் அம்பிகையின் உருவம் உள்ளதும், எட்டு தாமரை இதழில் அமைக்கப்பட்ட தனது (சிதம்பர) மந்திரத்தின் அக்ஷரங்களோடுகூடின கிஞ்சல்கங் களினால் விளங்குகிறதும், மோஹனம் முதலிய பேதங்களோடு 1000 பீடுகளில் வ ர் ய ப் ப ட் ட பஞ்சாக்ஷரங்களினால்

வியாபித்திருமான யாதொரு பரமேச்வரனுடைய யந்திரத்தை ஒவ்வொருகாலும் பரிசுத்தர்களான முனிவர்கள் பூஜை செய்கிறார்களோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

குறிப்பு:- ஆரம்பத்தில் 1, 2 சுலோகங்களில் ஸ்ரீசிதம்பர யந்திரத்தை பரவஸ யந்திரமென்றும், அது தங்க தகட்டில் உள்ளது என்றும், இந்த சுலோகத்தில் அச்சிதம்பர யந்திரத்தின் பிரஸ்தார பேதத்தையும் விளக்கினபடியால் அந்த யந்திரம் தங்க தகட்டில் இவ்விதப் பிரஸ்தாரத்தால் வரையப்பட்டதாக முனிவர்களால் கருதப்பட்டது என்று தாத்பர்யம். அதனால் அங்கு தங்கம் முதலிய தகட்டிலோ அல்லது அச்சுவற்றிலோ வரையப்பட்ட யந்திரம் இல்லை என்பது தெளிவு. இந்த யந்திரத்தின் பிரஸ்தாரங்கள் அனேகப் பிரகாரங்களாக வடமொழி மந்திர சாஸ்திரங்களிலும், தென்மொழி சித்தர்களின் நூல்களிலும் கூறப்பட்டிருந்தபோதிலும் இக்கிரந்தாசாரியர் பூஜா பாதஞ்ஜலத்தில் உரைத்த யந்திரத்தையே இங்கு விளக்கியுள்ளார். யந்திர பூஜையால் பரமனைக்காண்பது ஸுலபமாகும்.

அஞ்செழுத் தாலே யமர்ந்தன னந்தியு
மஞ்செழுத் தாலே யமர்ந்தபஞ் சாக்கர
மஞ்செழுத் தாகிய வக்கர சக்கர
மஞ்செழுத் துள்ளே யமர்ந்திருந் தானே.

கூத்தனைக் காணுங் குறிபல பேசிடிற்
கூத்த னெழுத்தின் முதலெழுத் தோதினர்
கூத்தனெ டொன்றிய கொள்கைய ராய்நிற்பர்
கூத்தனைக் காணுங் குறியது வாமே. 4-2—21, 22.

என்று திருமூலர் வாக்கும் வலியுருத்துகிறது.

त्रैचत्वारिंशदश्रे वसुनृपकमले वृत्तभूचक्रमध्ये
बिन्दौ सन्तानकल्पद्रुमनिकरयुते रत्नसौधेमनोज्ञे।
ब्रह्माद्याकारपादे शिवमयफलकेस्वर्णमञ्चे निषण्णो
देव्यायः पूज्यते तं हरिमुखविबुधैः कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ११०

இந்த உலோகத்தினால் ஸ்ரீசக்ரத்திலும், ஸ்ரீவித்யோபாஸகர்களால் பூஜிக்கப்படுபவர் ஸ்ரீ நடாராஜமூர்த்தியே என்பதை விளக்குகிறார்.

110. நாற்பத்திமூன்று கோணங்களோடு கூடினதும், எட்டு, பதினாறு இதழ்களோடு கூடினதும் 3 விருத்தம், 3 பூ ரேகை இவைகளோடுகூடினதுமான ஸ்ரீசக்ரத்தின் நடுவிலுள்ள பிந்துவில், (ஸ்தானவிசேஷம்) ஸ்தானகல்பத்துருமங்களோடு கூடினதும் மனோஹரமான சுவரத்தினங்களினால் இழைக்கப் பட்டதுமான ஒப்பரிகையில் பிரம்மா, விஷ்ணு, ருத்ரன், மஹேச்வரன் இவர்களின் ஸ்வரூபமான நான்கு கால்கள் உள்ள தும், ஸதாசிவமயமான மேல் விரிப்பு பலகையோடு கூடினது மான, தங்கமயமான மஞ்சத்தில் தேவியோடுகூட விளங்குப வரான யாதொரு பரமேச்வரன் ஹரியை ஆதியாய் உள்ள தேவர்களினாலே பூஜிக்கப்படுகிறாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

यल्लीलारब्धनृत्त प्रसृतवरजटाजूटसम्मर्दवेग
प्रोद्यत्स्वर्गापगाम्भोजनितकणगणायत्रयत्रप्रपेतुः।
तेप्यासन्तत्र तत्र स्वजनिममुखरामूर्तयः क्षेत्रराजे
तं देवं नन्दिमुख्यप्रमथगणवृतं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १११

84வது சுலோகத்தில் சொன்ன அப்சி என்பதைத் தழுவி இச்சுலோகத்தால் மற்ற க்ஷேத்ரங்களில் உள்ள மூர்த்திகள் அம்சங்கள் என்று விளக்குகிறார்.

111. யாதொரு பரமேச்வரனுடைய விநோயாட்டினால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட நடனத்தில் அவிழ்ந்துபோன சடேஷ்டமான ஜடையின் கட்டுனுடைய உரச்சலின் வேகத்தினால் வெளிக் கிளம்பின கங்கையின் ஜலத்திலிருந்து உண்டான திவலைகளின் கூட்டங்கள் எந்தந்த ஸ்தலங்களில் விழுந்ததுகளோ அந்தந்த ஸ்தலங்களில் அவைகள் லிங்கங்களும், மூர்த்திகளாகவும் ஆனது களோ அப்படிப்பட்ட தேவரும், நந்தியை ஆதியாகவுள்ள பிரமதகணங்களினாலே சூழப்பட்டவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

குறிப்பு:- இதர க்ஷேத்ரங்களில் உள்ள எல்லா உருவங் களுக்கு ஸ்ரீ நடாராஜமூர்த்தியே அப்சியாக ஆனர் என்பதே இச் சுலோகத்தின் முக்கிய கருத்து. இதை ஸ்ரீ நடாராஜரின் ஸஹஸ்ர

நாமத்திலுள்ள स्वानन्यः स्वांशिताखिलः। என்கிற நாமாவும் வலி உறுத்துகிறது. அந்நாமாவின் வட்மொழி சிந்தாமணி என்கிற வியாக்யானத்தில் இவ்விஷயத்தை நான் நன்கு உபந்யஸித்தும் இருக்கிறேன்.

श्रीविद्याषोढशार्णैर्मिलितमपि तथापञ्चवर्णैः कुमारी
बीजैर्यन्मन्त्रराजं मुहुरजकमलानाथरुद्रेशशर्वाः।
जप्त्वा संसृष्टिसंक्षालयसकलतिरोधानकानुग्रहाद्याः
सिद्धीरापुस्तमीशं शुभकरनयनं कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ ११२

இந்த சுலோகத்தில் சிதம்பரா மந்திரத்தை விளக்குகிறார்.

112. ஸ்ரீவித்யா, மஹாஷோடசாக்ஷரி, பஞ்சாக்ஷரம், பாலா மந்திரம் இவைகளோடு சேர்ந்ததான யாதொரு நடாஜமூர்த்தியின் மந்திரத்தை (श्रीमच्चिदम्बरसम्मेलन सभानटमहाविद्या என்கிற சிதம்பர மந்திரத்தை) அடிக்கடி பிரம்மா, விஷ்ணு ருத்திரன், மஹேச்வரன், ஸதாசிவன் இவர்கள் ஜபித்து (ஜப்த்வா என்பது ஜபித்வா என்பதே மஹாகவி பிரயோகம்) ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம், திரோதானம், அனுக்ரஹம் இவைகளே ஆதியாக உள்ள ஸித்திகளே அடைந்தார்களோ அப்படிப்பட்ட ஈசனும், மங்களத்தை செய்கிற நேத்ரங்களை உடையவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம். (இம்மந்திரோத்தாரக் கிரமம் தஹராவித்யா கண்டத்தில் விரிவாக கூறப்பட்டுள்ளது. குரு முகத்தால் அறியத்தகுந்தது. இம்மந்திரத்தைத்தான் ஆதியில் ஆவுடையார் கோயிலில் பகவான் மணிவாசகருக்கு உபதேசித்தருளினர் என்று கூறுகிறார்கள்.)

यस्याहुर्नृत्तमूर्तेः श्रुतिहृदयविदश्शक्तिमेकामपीड्यां
कालीं कोपे च दुर्गां युधि जगदवनेविष्णुरूपां भवानीम्।
भोगे ज्ञानक्रियेच्छामयविविधतनुं सर्वसंहारकाले
स्वान्तर्लीनां प्रपन्नां तमिभमुखसुतं कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ ११३

113. வேதங்களின் ரஹஸ்யத்தை அறிந்த பெரியோர்கள் யாதொரு நடாஜமூர்த்திக்கு பூஜ்யையான சக்தியானவள் ஒருவளாக இருந்தபொழுதிலும் கோபமுள்ள ஸமயத்தில் காளி

என்றும், யுத்தகாலத்தில் துர்க்கை என்றும், உலகத்தை ரக்ஷிக்கிற ஸமயத்தில் விஷ்ணுவென்றும், க்ரீடை செய்கிற காலத்தில் பவானி என்றும், பின்னும் ஞானசக்தி, கிரியாசக்தி, இச்சா சக்தி என்கிற அனேக பேதங்கள் உள்ளவளாகவும், உலகத்தை ஸம்ஹரிக்கும் காலத்தில் பரமேச்வரனிடத்தில் மறைந்தவளாகவும் சொல்லுகிறார்களோ அப்படிப்பட்ட பிரஸன்னரும், விநயகரை புத்ரராக உள்ளவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

श्रीहीराल्लब्धचिन्तामणि मनुमनुसन्धाय निर्जीवदेहे
मातुर्मल्लदेव्या निशिविगतभयो हर्षनामोपविश्य।
विप्रः श्रीरुद्रभूमौ यदधिककृपया मातरं सर्वविद्यां
सिद्धीरन्याश्च लेभे करधृतडमरुं कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ ११४

114. ஹர்ஷர் என்று பெயருள்ள ஓர் ப்ராம்மணர் (தனது தந்தையான) ஸ்ரீஹீரர் என்பவரிடமிருந்து அடையப்பட்ட (உபதேசம் பெறப்பெற்ற) சிந்தாமணி என்று பெயருள்ள ஏகாக்ஷர சிதம்பர மந்திரத்தை ருத்ர பூமியில் இரவில் பயமற்றவராய் இறந்துபோன தனது தாயாரான மாமல்லதேவி என்பவளின் சரீரத்தின்மேல் உட்கார்ந்து கொண்டு ஜபம் செய்தார். அதனால் ஸந்துஷ்டரான யாதொரு பரமேச்வரரின் கிருபையால் தனது இறந்துபோன தாயாரையும் ஸகலவித்தைகளையும் மற்றும் பல ஸித்திகளையும் அடைந்தாரோ அப்படிப்பட்ட கையில் தரிக்கப்பட்ட டமருகத்தை உடையவரான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

गङ्गामाहर्तुकामे कपिलमुनितपोवह्निसंदग्धदेहान्
स्वर्गं नेतुं पितॄन्स्वान्यजतिरघुपतौयः पुरस्तादुदेत्य।
गव्यौघोन्नः पतन्तीं स्वशिरसिकणिकासन्निभां तां निरुध्य
स्तुत्याराज्ञः पृथिव्यां व्यसृजदनुपमं कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ ११५

115. பகீரதன் என்பவன் கபிலமுனியின் தபோக்நியில் பொசுக்கப்பட்ட சரீரங்களையுடைய தனது பிதுர்களான ஸகரர்களை ஸ்வர்க்கத்தை அடைவிக்கவேண்டி ஸ்வர்க்க லோகத்தில் உள்ள கங்கையை பூமியில் வீழ்த்த இச்சை உள்ளவனாய் தபசு செய்யும்பொழுது யாதொரு பரமேச்வரன் அவன் முன்பாக

தோன்றி ஆகாசத்தில் இருந்து கர்வத்தோடு கீழே வீழ்கிற வளான கங்கையை தனது சிரஸில் திவிலைக்கு ஒப்பாக தரித்து பிறகு அப் பகீரதனின் ஸ்தோத்திரத்தினல் பூமியில் விட்டாரோ அப்படிப்பட்ட ஒப்பற்றவரான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

वंश्यः काकुत्स्थराज्ञः दशरथंनृपतिः यस्यपुत्रप्रदेष्टि
क्षेत्रे कृत्वा वसिष्ठप्रमुखवचनतः सश्रियं पञ्चवर्णम्।
जप्त्वा वर्षे वसित्वा सदसि नटपतेः दर्शनाद्रामपूर्वान्
विष्णोरंशान्सुपुत्रानभजदघहरं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ११६

116. யாதொரு பரமேச்வரனின் க்ஷேத்திரமான சிதம்பரத்தில் காகுஸ்தன் என்கிற அரசனுடைய வம்சத்தில் உண்டான தசரதன் என்கிற ஓர் அரசன் புத்திரப்பேறை அளிக்கிற வேள்வியை வஸிஷ்டர் முதலிய முனிவர்களின் வாக்கியத்தால் அனுஷ்டித்து ஸ்ரீ பீஜத்தோடு கூடின பஞ்சாக்ஷரத்தை ஜபித்து ஒரு வருஷகாலம் அங்கு வஸித்து ஸபையில் நடராஜமூர்த்தியை தரிசித்து நடராஜமூர்த்தியின் அனுக்கிரஹத்தால் விஷ்ணுவின் அம்சம் தாங்கின ராமன் முதலான குமாரர்களை அடைந்தானே அப்படிப்பட்ட பாபத்தை போக்கடிப்பவான குஞ்சிதாங்கிரிம். (இவ்விதம் தில்லைவன மாஹாத்மியம் என்னும் புராணத்தில் கூறப்படுகிறது.)

कुम्भोद्भूतोपदेशाद्वनभुवि विरजाहोमसम्भूतभूत्यां
आसीनं सोढसीताविरहमपिसदावेदसारं सहस्रम्।
नाम्नामावर्तयन्तं दशरथतनयं वीतशोकंव्यतानीत्
गीतावाक्यैर्य ईशः स्वशरमपि ददौ कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ११७

117. அகஸ்தியருடைய உபதேசத்தால் தண்டகாரண்யம் என்ற வனத்தில் விரஜா ஹோமத்தினல் உண்டான விபூதியில் உட்கார்ந்துகொண்டவரும், ஸீதா விரஹத்தோடு கூடியவரும், வேதஸார சிவஸஹஸ்ரநாமஸ்தோத்திரத்தை பாராயணம் செய்பவரும் தசரதரின் புத்திரருமான ராமரை யாதொரு பரமேச்வரானவர் சிவகீதோபதேசத்தினல் சோகமற்றவருக செய்தாரோ, தனது பாசுபதாஸ்திரத்தையும் கொடுத்தாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

गन्धर्व श्चित्रसेनस्सुरपतिवचनात्तिल्वकान्तारमध्ये
नृत्यन्तं चित्सभायां गिरिवरतनयापाङ्गदुग्धाब्धिचन्द्रम्।
शम्भुं नत्वा मुहुर्यत्करडमरुरवाधीतसङ्गीतविद्या
सिद्धान्तोऽभूत्तमीशं सुरगणविनुतं कुञ्चितार्ङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ११८

118. சித்ரஸேனன் என்கிற கந்தருவன் தேவேந்திர னுடைய வார்த்தையால் தில்லைவன மத்தியில் சித்ஸபையில் நடனம் பண்ணுபவரும், அப்பிகையின் கடைக்கண் பார்வை யாகிற பால் கடலுக்கு சந்திரன் போன்றவருமான சம்புவான பரமேச்வரனே அடிக்கடி நமஸ்கரித்து யாதொரு பரமேச்வர னுடைய கையில் உள்ள டமருகத்தின் ஒலியில் இருந்து அறியப் பட்ட ஸங்கீத சாஸ்திரத்தை உடையவனாக ஆனானே அப்படிப் பட்ட ஈசனும், தேவகூட்டங்களினால் துதிக்கப்பட்டவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

यन्नृत्तं द्रष्टुकामा रविशशिमुखरास्त्वाभिधानैर्गृहेशाः
लिङ्गान्संस्थाप्य गङ्गातटवरानकटे पूजयित्वासभायाम्।
तेजोरूपं च लास्यं वहिरिव हृदये संततं चिन्तयन्तः
वासं चक्रुस्तमीशं निखिलतनुमयं कुञ्चितार्ङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ११९

119. யாதொரு பரமேச்வரனுடைய நடனத்தை தெரிசிக்க வேண்டி சூரியனே ஆதியாக உள்ள கிரஹங்கள் ஒன்பதுபேர் களும் தங்கள் பெயர்களினாலே லிங்கங்கள் ஒன்பதை சிவகங்கை யின் கரைக்கு சமீபத்தில் ஸ்தாபித்து பூஜை செய்து ஸபையில் தேஜோரூபமான தாண்டவத்தை வெளியில் போல ஹிருதயத் திலும் எப்பொழுதும் தியானம் பண்ணுகிறவர்களாக இருந்து கொண்டு க்ஷேத்ரவாஸத்தை செய்தார்களோ அப்படிப்பட்ட ஈசனும், எல்லா சரீர ஸ்வரூபருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

श्रीविद्यां संजपन्तो वहुदिनमसकृद्धेहयग्रीवकुम्भो
द्भूतप्रष्ठा मुनीन्द्राः पराशवमहिषीं पाशकोदण्ड हस्ताम्।
साक्षात्कृत्याथ तद्वागमृतजनिमयद्देवमन्त्रप्रभावात्
नृत्तंद्रष्टाऽऽत्मवोधं सुखकरमभजन्कुञ्चितार्ङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १२०

120. வெகுகாலம் அடிக்கடி ஸ்ரீவித்யா மந்திரத்தை ஜபிக்கிறவர்களான ஹயக்ரீவர், அகஸ்தியர் முதலிய முனிவர்கள் பாச, கோதண்டத்தை கையில் உள்ள பரமேச்வர பத்னியான திருப்புரஸுந்தரியை நேரில் தெரிசித்து பிறகு அத்தேவியின் அமிருதம்போன்ற வாக்கில் இருந்து வெளிவந்த யாதொரு பரமேச்வரனுடைய மந்திரத்தின் உபாஸனை பிரபாவத்தினல் நடனத்தை தரிசித்து ஸுகத்தை செய்கிறதான ஆத்மஞானத்தை அடைந்தார்களோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

गीत्यां संदिह्यमानः कलहरसिकदृन्नारदाख्यस्सुरर्षिः
धातुर्वाक्येन गत्वा यदमलनिलयं मन्त्रयोगान्महेशम्।
प्रत्यक्षीकृत्य ढक्कोद्भवसरिगमपाधानिवर्णान्द्विषट्कान्
बुध्वागायन्सवीणः सदसिवसततं कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ १२१

இச்சுலோகத்தில் ஸங்கீத ஸ்வரங்கள் நிர்ணயம் செய்யப்படுகிறதுகள்.

121. கலஹப்பிரியருன நாரதர் என்கிற தேவமுனிவர் ஸங்கீத வித்யா தந்திரத்திலுள்ள ஸ்வரங்களின் பேதங்களில் ஸந்தேகத்துடன் (தனது தந்தையான பிரமதேவரை அணுகி வணங்கி ஸங்கீத ஸ்வரங்களின் பேதங்களை நிர்ணயம் செய்து உபதேசித்தருள வேண்டுமென்று விண்ணப்பம் செய்ய அது கேட்டு அப்பிரமதேவர் पशुर्वेत्ति शिशुर्वेत्ति वेत्ति गानरसंफणी। सङ्गीतरसचातुर्यं शङ्करोवेत्ति नापरः॥ என்று கூறப்பட்டிருக்கிற படியால் பரமேச்வரனுல் தான் அது நிர்ணயிக்கக்கூடும் ஆகையால் நீ புவியிலுள்ள ஸ்ரீ சிதம்பர க்ஷேத்திரத்தை அடைந்து ஸ்ரீ நடராஜரை உபாஸிப்பாயானுல் அவரருளால் அவை நன்கு உனக்கு புலன்படும். ஆகையால் சிதம்பரம் அடைவாயாகஎன்று கட்டளையிட்டருள) அக்கட்டளையால் யாதொரு பரமேச்வரனுடைய பரிசுத்தமான நிலயத்தை (ஸ்ரீ சிதம்பர க்ஷேத்திரத்தை) அடைந்து அங்கு மந்திரயோகத்தினல் (மந்திரயோகமாவது மூலாதாரம் முதலிய ஸ்தானங்களில் ஸ்ரீ நடராஜரை தியானித்து அந்தந்த மந்திரங்களை ஆவர்த்தி செய்தல். இது தஹரவிதயாகண்டத்தில் விஸ்தாரமாக கூறப்பட்டுள்ளது) நீண்டகாலம் உபாஸித்து ஸ்ரீ நடராஜரை நேரில் தரிசித்து அவரது உடுக்கை யிலிருந்து உண்டான स रि ग म प ध नि என்கிற ஸ்வரங்களை

பனிரண்டு பேதம் உள்ளவைகளாக அறிந்து தனது வீணையில் அவ்விதம் இசைத்து பாடிக்கொண்டு (யாதொரு நடராஜருக்கு முன்பாக) ஸபையில் வலிக்கிறபோது அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

குறிப்பு :- चिदम्बररहस्ये

आदौ श्रीनटराजमूर्तिमसकृन्नत्वा मुनिर्नारदः तद्धस्ताम्बुजचञ्चलद्डमरुकाजातौ स्वरौयौसपौ। ताभ्यां युग्मगपञ्चकस्वरवरान्जातान् रिगामाधनीन् ज्ञात्वा द्वादशसुस्वरैः परिमितं सङ्गीतशास्त्रं दधौ॥ इति॥ முன்னொரு காலத்தில் நாரதர் ஸ்ரீநட்டராஜரை மிகவும் வணங்கி அவர் கையிலுள்ள உடுக்கையிலிருந்து முதலில் உண்டான ஸ ப என்கிற இரண்டு ஸ்வரங்களையும், பிறகு அவ்விரண்டு ஸ்வரங்களிலிருந்து இரட்டிப்பாக இருக்கும் தன்மையை அடைந்தது களான ரி க ம த நீ என்கிற ஸ்வரங்களையும் அறிந்து, ஸங்கீத சாஸ்திரத்தை பனிரெண்டு ஸ்வரங்களால் பூரணம் செய்யப் பட்டதாக நிச்சயம் செய்தார்.

समेशढक्कोद्भविनौषनान्तौ सङ्गीतविद्याप्रकृतिस्वरौद्वौ। रिगौमधौनिः प्रभवाश्चताभ्यां द्वौद्वौस्वरौ प्राप्यदशत्वमापुः॥ इति॥ सरिगमपधनीनां सप्तगीतस्वराणां प्रकृतिपदमवाप्तौ षान्तनान्तौ स्वरौद्वौ। रिगमधनिदशत्वं प्राप ते सप्तवर्णाः प्रकृतिविकृतियुक्ता द्वादशाऽऽद्याः स्वरास्स्युः॥ इतिच॥ இவ்விரண்டு சுலோகங்களிலுலேயும் ஸங்கீத ஸ்வரங்கள் ஸ்ரீநடராஜரின் உடுக்கையிலிருந்து உண்டானவை கள் என்றும் கூறப்பட்டதுகளே. ஸ ப என்கிற இரண்டு பிரகிருதி ஸ்வரங்கள் முந்தி உண்டாகி பிறகு அந்த இரண்டு ஸ்வரங்களில் இருந்து ரி க ம த நீ என்கிற விகிருதி ஸ்வரங்கள் உண்டானதுகள் என்று கூறப்பட்டு இருந்தபோதிலும் பரம்பரை ஸம்பந்தத்தால் எல்லா ஸ்வரங்களும் உடுக்கையில் இருந்து உண்டானவைகளே.

यद्ढक्कानिनदोद्भवान् सरिरिगागामामपाधाधनी नीन्शुद्धान् विकृतींश्च रूपगणितान्गीतिस्वरान्नायकान्। रेफाङ्काश्श्रुतयः कलारय खुटी गोपाङ्खेटाखमित्युद्भूतात्मविभागशश्च सुतरां प्रापुः क्रमात्सोऽवतात्॥ इति शिवशङ्कर दीक्षितः॥ (இ-ள்) யாதொரு நடராஜரின்

உடுக்கை ஒலியில் உண்டானதுகளும் பிரகிருதிகளும், விகிருதிகளும் பனிரண்டு பேதங்களை அடைந்ததுகளும் (அதாவது ஸப என்கிற ஷட்ஜம், பஞ்சமம் இவ்விரண்டும் பேதமற்றதுகள். மற்ற ரிகமதநீ என்கிற ரிஷப, காந்தார, மத்யம, தைவத, நிஷாதங்கள் தனித்தனி இரண்டுவிதம் உள்ளவைகள்). நாயகர்களுமான ஸ்வரங்களை 22 சுருதிகள் 1 3 2 1 2 1 3 1 3 2 1 2 இவ்வித விபாகங்களோடு மிகவும் வரிசையாக அடைந்ததுகளோ அப்படிப்பட்ட நடராஜர் ரக்ஷிக்கட்டும்.) இவ்விதம் நில்லை வாழந்தணரும் ஸங்கீதத்தில் பல இசைகளை இயற்றியவருமான சிவசங்கர தீக்ஷிதர் என்கிற பெரியோரின் வாக்கினாலும் ஸ்வரங்கள் 12 என்றும் அவைகள் ஸ்ரீநடராஜரின் உடுக்கையில் இருந்து உண்டானவைகள் என்றும் வலியுருத்தப்பட்டதுகளே. (இந்த ஸ்ரீசிவசங்கர தீக்ஷிதர் நந்தனார் சரித்திர கீர்த்தனாசாரியமான ஸ்ரீகோபாலகிருஷ்ணபாரதியின் ஸமகாலத்தில் விளங்கினவர் என்றும் தெரியப்படுகிறது.)

(सङ्गीतरत्नाकरे षष्ठे वाद्याध्याये) स्निग्धताघनतारक्तिः व्यक्तिः प्रचुरता ध्वनेः। लालित्यं कोमलत्वं च नादानुरणनं तथा। त्रिस्थानत्वं श्रावकत्वं माधुर्यं सावधानता। द्वादशेतिगुणाः प्रोक्ताः फूत्कारे सूरिशार्ङ्गिणा॥ इति फूत्काराङ्कितानां द्वादशस्वराणां क्रमाद्द्वादश गुणा उक्ताः॥ (பூத்காரம் என்று பெயருள்ள பனிரெண்டு ஸ்வரங்களுக்கு வரிசையாக பனிரண்டு குணங்கள் சொல்லப்பட்டதுகள்). यद्दक्कोद्भवसूत्रजालमनघं स्मृत्वा पुरापाणिनिः काणादश्च पतञ्जलिश्च भगवान्श्रीजैमिनिर्नारदः। व्याघ्राङ्घ्रिस्सनकादयो धीषणयाऽकुर्वन्सुशब्दावलिं तर्कं योगवितानगीतियजनान्यद्वैतभावं परम्॥ इति॥ இச்சுலோகத்தில் ஸங்கீத சாஸ்திரம் ஒன்று நாரத முனிவரால் இயற்றப்பட்டது என்றும் அதற்கு மூலம் ஸ்ரீநடராஜரின் உடுக்கையின் ஒலி என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. அதிகம் விளக்கில் விரியும்.

पाठीनाकारभाजं फणिभुवनसमानीतवेदासुरघ्नं
पुच्छाघातप्रशान्ताम्बुनिधिशिखिशिखं पर्वतेन्द्रानुकल्पम्।
विष्णुं दृष्ट्वातिभीत्या विबुधपरिव्रडैस्तूयमानः कपाली
यस्तं निघ्नन्जहारद्विनयनमपि तं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १२२

இது முதல் 5 சுலோகங்களால் விஷ்ணுவின் ஐந்து அவதார நிக்ரஹத்தை வர்ணிக்கிறார்.

122. பெரிய மச்ச உருக்கொண்டவரும் பாதாளலோகத்திற்கு கொண்டுபோன வேதங்களை உடைய அஸுரனை (ஸோமகன் என்பவனை) ஸம்ஹரித்தவரும் வால் அடித்தலால் அணைக்கப்பட்ட ஸமுத்திர மத்தியில் உள்ள வடவாமுகாக்னியை உடையவரும், மலைக்கு ஒப்பானவருமான விஷ்ணுவைபார்த்து மிகவும் பயமடைந்த தேவச்ரேஷ்டர்களினுலே துதிக்கப்பட்டயாதொரு கபாலியான பரமேச்வரன் அவ்விஷ்ணுவை நிக்ரஹம் செய்து அவருடைய இரண்டு கண்களையும் அபகரித்தாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

भीमं पीताम्बुराशिं कमठवरतनुं कालकूठोपमाग्नि
ज्वालासन्दिग्धवक्त्रं जगदपिनिखिलं क्षोभयन्तं स्वकृत्यैः।
ब्रह्माद्यैरप्यजय्यं हरिमधिवसुधं कर्षयन्यस्तदीयान्
अङ्गान् कण्ठेदधौ तं निखिलसुरनुतं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १२३

123. பயங்கரரும் ஸமுத்திரத்தை பானம் பண்ணினவரும், ஆமையின் ரூபத்தை தாங்கினவரும், காளகூடத்திற்கு ஒப்பான அக்னி ஜ்வாலைகளோடுகூடின முகம் உள்ளவரும் தனது தஷ்கிருத்தியத்தினுல் எல்லா உலகத்தையும் க்ஷோபிக்கிறவரும் பிரமன் முதலிய தேவர்களாலும்கூட ஜயிக்கக்கூடாதவரும் ஆன ஹரியை யாதொரு பரமேச்வரன் பூமியில் இழுத்து அவருடைய அங்கங்களை கண்டத்தில் ஆபரணமாக தரித்தாரோ அப்படிப்பட்ட தேவர்களால் துதிக்கப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

पोत्रीरूपं महान्तं जलधिगतधरां दष्ट्रयोद्धृत्यवेगात्
युद्धे हत्वाहिरण्यं सुररिपुमखिलाऽनिष्टकृत्यैश्चरन्तम्।
वैकुण्ठं भैरवोग्रशितशिखविगलद्वह्निकीलासशूल
प्रोतं कृत्वा तदीयं रदमुरसि दधौ कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १२४

124. பெரிய பன்றி உருக்கொண்டவரும், ஸமுத்திரத்தை அடைவிக்கப்பட்ட பூமியை தனது தெத்துப்பல்லால் தூக்கினவரும் ஹிரண்யன் என்கிற தேவசத்துருவான அஸுரனை

யுத்தத்தில் ஸம்ஹரித்து எல்லோருக்கும் ஸஹிக்கமுடியாததான கிருத்தியத்தோடு ஸஞ்சரிக்கிறவருமான விஷ்ணுவை பைரவரூபம் தாங்கிய யாதொரு பரமேச்வரன் கூர்மையான நுணியிலிருந்து வெளிவருகிற அக்கினி ஜ்வாலையோடுகூடின சூலத்தில் கோர்த்து அவருடைய தெத்துப்பல்லை பிடுங்கி தனது மார்பில் ஆபரணமாக அணிந்தாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

भीत्यासन्त्रासमाने नरहरिवपुषो देवतानां समूहे
धात्रा संस्तूयमानश्शरभवरतनुस्सालुवः पक्षिराजः।
वेगात्तं छेदयित्वा स्वपदनखमुखैस्तत्त्वचालङ्कृतोऽभून्
दंष्ट्रासंदीप्तलोकस्तमखिलवरदं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १२५

125. தேவக்கூட்டங்கள் துஷ்கிருத்தியத்தோடு கூடின நரஸிம்ஹரின் உருவத்தைக்கண்டு ஓடியிருந்த ஸமயம் பிரம்மாவினுலே துதிக்கப்பட்டவரும் சரபம் என்கிற பக்ஷியின் உருக்கொண்டவருமான யாதொரு பரமேச்வரன் வேகத்தினுலே அந்த நரஸிம்ஹரை தனது கால் நக நுணிகளால் கிழித்து அத்தோலினுல் அலங்கரிக்கப்பட்டவரும் தனது தெத்துப் பல்லினுல் பிரகாசிக்கும்படி செய்யப்பட்ட உலகை உடையவருமாக ஆனரோ அப்படிப்பட்ட எல்லா வரங்களையும் அளிக்கிற குஞ்சிதாங்கிரிம்.

युद्धेभग्नोरुकायं नरहरिवपुषं गण्डभेरण्डरूपी
भूत्वा गर्जन्तमग्रे शरभखगपतिर्यस्स्वफालाक्षिकुण्डात्।
उग्रप्रत्यङ्गिराख्यां शतशतवदनां कालिकामाशु सृष्ट्वा
तस्याजिह्मग्रवह्निं सुचरुवदनयत्कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १२६

126. யுத்தத்தில் ஓடிந்துபோன பெரிய சரீரத்தை உடையவரும் கண்டபேரண்டம் என்கிற பக்ஷியின் உருக்கொண்டு தனது முன்பாக கர்ஜிக்கிறவருமான நரஸிம்ஹரை யாதொரு சரபரூபியான பரமேச்வரன் தனது நெத்திக்கண்ணிற குண்டத்திலிருந்து உக்ரபிரத்யங்கிரா என்று பெயருள்ளவளும் 10000 முகங்க்ளோடு கூடியவளுமான காளியை சிக்ரமாக உண்டுபண்ணி அவளுடைய நாக்கின் நுணியிலுள்ள

அக்கினியை நல்ல அன்னமானதுபோல அடைவித்தாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

குறிப்பு:- இக்கதை பிரத்தியங்கிராமந்திர கல்பத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. புலிப்பாணி என்ற ஸித்தர் புலிநாட்டு என்கிற தென் மொழி வைத்திய நூலிலும் கூறியுள்ளார். இப்பிரத்தியங்கிரியை சரபசக்தி என்றும், அதர்வண பத்திரகாளி என்றும், இத்தேவி உபாஸகரிடம்பகைகூடாத (प्रत्यङ्गिराध्यानशीलेनकुर्याद्वैरमात्मनः) என்றும் கூறுவார்கள். இத்தேவியின் உபாஸனாக்ரமங்கள் அதர்வண வேதத்திலும் காணப்படுகின்றன. ராமாயணத்தில் சொல்லப்பட்ட இந்தரஜித்தின் நிகும்பலி யாகமென்பது இத் தேவியைக்குறித்ததே.

याच्ञाखर्वीकृताङ्गं बलिमखसदसि स्वां तनूं वर्धयित्वा
द्यावाभूमिसुरारेर्मकुटमपि पदामानयित्वा त्रिलोकीम्।
हुङ्काराद्भीषयन्तं सुरगणविनुतो वामनं यो विनिघ्न्
कङ्कालं तस्य देहत्वचमपि दृतवान्कुञ्चितार्द्रिं भजेऽम्॥ १२७

127. யாசனையின்பொருட்டு சிறியவடிவம் தாங்கினவரும் பலிசக்கரவர்த்தியின் யாகசாலையில் தனது சரீரத்தை பெரிதாகச் செய்து ஆகாசம், பூமி, பலி சக்கரவர்த்தியின் தலையையும் காலால் அளந்தும் மூன்று உலகங்களையும் கர்ஜனையினால் பயத்தை அடையும்படி செய்கிறவருமான வாமனரை தேவக் கூட்டங்களினால் துதிக்கப்பட்ட யாதொரு பரமேச்வரன் சங்கரித்து அவருடைய கங்காளம் என்கிற மூடின் ஓடு எலும்பையும் தேஹத்தின் தோலையும் அபஹரித்தாரோ அப்படிப் பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிப்.

நங்காயிதென்ன தவம் நரம்போடெலும் பணிந்து
கங்காளந் தோண்மேலே காதலித்தான் காணேடீ
கங்காளம் ஆமாகேள் காலாந்தரத் திருவர்
தங்காலஞ்செய்யத் தரித்தன்காண் சாழலோ.. (திருவாசகம்)

திருச்சாழல் (10) கூறுதலும் காண்க). இக்கதைகள் 5-ம் சங்கர ஸம்ஹிதை முதலிய புராணங்களில் கூறப்பட்டுள்ளதுகள்.

श्रीचक्रस्यन्दनस्थां गजतुरगसमारूढशक्त्यग्रभागां
नित्यावाराहिमन्त्रिण्यनुचरसहितां दृष्ट्वालास्त्रविद्याम्।
सर्वास्त्राश्लिष्टहस्तां रणभुविविलसद्युद्धवेषां भवानीं
दृष्ट्वातुष्टोऽभवत्तं धनपतिसुहृदं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १२८

128. ஸ்ரீசக்கர ஸ்வரூபமான தேரில் அமர்ந்தவளும் யானை, குதிரை இவைகளில் ஏறிக்கொண்ட சக்தி கணங்களை முன் புறத்தில் உள்ளவளும், நித்தியைகள் வாராஹி, மந்திரிணி முதலிய சக்திகளோடு கூடியவளும், பாலியின் அஸ்திரவித்தையைக் கண்டு சந்தோஷிக்கிறவளும் ஸர்வ அஸ்திரங்களை தரித்தவளும் யுத்த வேஷத்தோடு கூடினவளுமான பவானியை யாதொரு பரமேச்வரன் யுத்தரங்கத்தில் (பண்டாஸுரனோடு நடத்திய போர்க்களத்தில்) பார்த்து ஸந்தோஷத்தோடு கூடியவராக ஆனாரோ அப்படிப்பட்ட குபேரனுக்குத் தோழரான ஞ்சி தாங்ரிம்.

विष्णोरंशावतारान्दशकरनखरैः युद्धरङ्गे सृजन्ती
कामेशालोकनोद्यद्भजवदनकरध्वस्तविघ्नेशयन्त्रा।
यस्यास्त्रेणाशुभण्डं ससुतगणपुरं नाशयामास दैत्यम्
देवी श्रीचक्रसंस्थातमपिशिवकरं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १२९

129. போர்களத்தில் மத்ஸ்யம் முதலான விஷ்ணுவின் 10 அவதாரங்களை தனது கைநகங்களில் இருந்து உண்டுபண்ணுகிற வளும் காமேச்வரனுடைய முகத்தைப் பார்த்தமாத்திரத்தில் உண்டான விநாயகரின் கையினால் தொப்ஸம் செய்யப்பட்ட விஷ்வங்கனின் மஹாவிக்ன யந்திரத்தை உடையவளும், ஸ்ரீசக்கரத்தில் இருப்பவளுமான தேவி யாதொரு பரமேச்வரனுடைய காமேச்வராஸ்திரத்தினாலே (कामेश्वरास्त्रं श्रीमच्चिदम्बर दशाक्षरीमन्त्राधिष्ठानकं) பண்டன் என்கிற அஸுரனை அவனது பரிவாரங்களோடுகூட சங்கரித்தாளோ அப்படிப்பட்ட மங்களத்தை செய்கிற குஞ்சிதாங்ரிம். இக்கதையை லலிதோ பாக்யானத்தில் கண்டுகொள்க.

द्वात्रिंशद्रागबोधच्युतमकुटशशिस्वच्छपियूषधारा
संगावाप्तस्वजीवाम्बुजभववदनोद्गीतगीताभिरामम्।

ऋग्धीभूतर्षिनारीगणमधिविपिनं सर्वशृङ्गारूपं
यं दृष्ट्वा विष्णुमायापतिमतिमतनोत् कुत्सितार्ङ्गं भजेऽहम् ॥ १३०

130, மூப்பத்திரண்டு ஸங்கீத கர்த்ரு ராகங்களை அறிவிக்கிறதும், மகுடத்தில் உள்ள சந்திரனுடைய சுத்தமான அமிர்த தாரையின் ஸம்பந்தத்தால். அடையப்பட்ட பிராணதாரையோடும் கூடினதுகளுமான பிரம்மதேவரின் முகங்களின் நீண்ட கானத்தினால் மனோஹரரும் அசைவற்ற முனிபத்னிகளை உடையவரும், எல்லா அழகுகளும் தாங்கிய உருவம் உள்ளவருமான யாதொரு பரமேச்வரனை (பிக்ஷாடனரை) தாருகவனத்தில் பார்த்து விஷ்ணுமோகினி தனக்கு நாயகனாக இருக்கவேணும் என்கிற புத்தியை செய்தாளோ (நினைத்தாள்) அப்படிப்பட்ட குத்சிதாங்கியிம்.

தாத்பர்யம்:- சிதம்பரரஹஸ்யத்திலும் ஸங்கீத ராகங்கள் 32 என்று கூறப்படுகிறதுகள். शम्भौ दारुकानने मधुरया गीत्या प्रगीते शिरोभूषाचन्द्रकलाच्युतामृतझरीप्लावात् सजीवंविधेः। मूर्धा कल्पितमण्डनं खगमितैरागैरगायद्धरिः दृष्ट्वा वेणुमपास्य मोहमभजत्साकं मुनीन्द्रैर्भृशम् ॥ (இ-ள்.) (பரமேச்வரன் தாருகா வனத்தில் பாடியிருக்கும் தருணம் சிரஸிலுள்ள சந்திரகலையிலிருந்து ஒழுகின அமிர்தப்பெருக்கின் ஸம்பந்தத்தால் உயிர்ப்பித்த பிரமதேவரின் தலைகளால் தொடுக்கப்பட்ட தனது கண்டாபரண மாலை முப்பத்திரண்டு பேத மூள்ள ராகங்களோடு பாடினது. இதைக் கண்ணுற்ற விஷ்ணு தனது புல்லாங்குழலை எரிந்து அங்குள்ள முனிவர்களோடு மிகவும் மோஹத்தை அடைந்தார்.) இதை காளிதாஸரும் पुरातनीं ब्रह्मकपालमालां कण्ठेवहन्तं मुहुराश्वसन्तीम्। उद्गीतवेदां मकुटेन्दुवर्षत्सुधाभरौघाप्लुत लब्धसङ्गाम् ॥ इति कुमारसम्भव काव्ये १२-१७ ॥ என்று அம்மாலை கானம் செய்ததாகவும கூறி உள்ளார். ஸங்கீத ரத்னாகரத்தின் வியாக்யானத்தில் கல்லிநாதர் என்பவராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டதே. (ஸ்ரீகடாராஜமூர்த்தியின் கண்டத்தில் இப்பொழுதும் விளங்குகிற ஸுவர்ண பிரமகபாலமாலையில் உள்ள பிரம்மதேவரின் முகங்கள் மூப்பத்திரண்டு ஆனதால் கர்த்ரு ராகங்கள் மூப்பத்திரண்டு என்பதும் அறியப்படுகிறது. सङ्गीतरत्नाकरे तृतीये

प्रकीर्णाध्याये गायनप्रकरणेच॥ हृद्यशब्दः सुशारीरो ग्रहमोक्ष विचक्षणः। रागरागाङ्ग भाषाङ्ग क्रियाङ्गोपाङ्ग कोविदः॥ इति॥ अत्र रागरागाङ्ग इति शब्दस्य द्वात्रिंशद्भेदविशिष्टरागाङ्ग इत्यर्थ स्फुरणात् कतूरागाणां द्वात्रिंशदेवभेद इति प्रतिभाति॥ கர்நாடக ராகங்கள் முப்பத்திரண்டு ஆனபோதிலும் ஜன்ய ராகங்கள் பற்பல உள.

मातृद्रोहाघशान्तिं स्वपितृनिधनकृत्क्षत्रशैलेन्द्रपक्ष
द्वंद्वच्छेदातितीक्ष्णप्रबलपरशुमप्याप्तुकामो मुनीन्द्रः।
नृत्तं यस्येदमात्मन्यनुगतमसकृत्भावयन्जामदग्न्यो
रामो लेभे चिरायुःप्रमुखवरवरान्कुश्रितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ १३१

131. மாதாவின் துரோகத்தினால் உண்டான பாவத்தை பரிகரிக்கவேண்டியும், தனது பிதாவை சங்கரித்த அரசனுகிற பர்வதச்ரேஷ்டத்தின் இரண்டு இறக்கைகளை வெட்டுவதற்கு ரொம்பவும் கூர்மைவாய்ந்த பலமான பரசு என்கிற ஆயுதத்தையும் அடைவதற்காக முனிச்ரேஷ்டரும், ஜமதக்கினியின் குமாரருமான பரசுராமர் யாதொரு பரமேச்வரனுடைய நடனத்தை அடிக்கடி தியானம் செய்து வெகுகாலம் ஜீவித்து இருத்தல் முதலான வரன்களை அடைந்தாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

यत्पूजालब्ध भूतिप्रभवित युवती भाववृद्धस्वजायो
यत्क्षेत्रानेकसेवाशमितमुनिवरध्वंसनागोविकारः।
तालाङ्को रौहिणेयः प्रबलहलवराकृष्टदुष्टप्रलम्बो
जातोयस्य प्रसादादमृतकरधरं कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ १३२

132. பலராமர் யாதொரு பரமேச்வரனுடைய பூஜாப் பிரபாவத்தால் ஜரையை அகற்றி இளமை வாய்ந்த பத்தினியை உடையவரும் அனேக க்ஷேத்திரங்களின் ஸேவையால் ஸுமத முனிவரின் ஹத்தி தோஷத்தை அகற்றினவரும், தாலக்கொடி உள்ளவரும், கலப்பையினால் துஷ்டனான பிரலம்பன் என்கிற அக்கனை சங்கரித்தவருமாக ஆனரோ அப்படிப்பட்ட சந்திரனை தரித்தவரான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

आरुह्याश्वं मुकुन्दः प्रतिकलिविगमं कल्किरूपीपृथिव्यां
गच्छन्पाषण्डवर्गं कुमतिमघयुतं तत्रतत्रैव संस्थम्।
अङ्कुशाकारभाजं यदमलकरुणावासखड्गेननिघ्नन्
सर्वां भूमिं यथावत्कलयतितमजं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १३३

133. ஒவ்வொரு கலியுகத்தின் முடிவில் கல்கி உருவம் தாங்கிய முகுந்தன் குதிரையில் ஏறிக்கொண்டு பூமியில் ஸஞ்சரித்தும் ஆங்காங்கு உள்ளதும் பாபத்தோடு கூடினதும், கட்டைவிரல் பெருமன்களுமான பாஷண்ட கூட்டத்தை (பிராணிவர்க்கத்தை) யாதொரு பரமேச்வரனுடைய கருணையால் அடையப்பட்ட கத்தியால் ஸம்ஹரித்து பூமி எல்லாவற்றையும் முன்பு இருந்ததுபோல் சீர்திருத்துகிறாரோ அப்படிப்பட்ட உற்புக்தி இல்லாதவரான சூஞ்சிதாங்கிரிம்.

मध्ये मार्गं स्वभक्तं द्विजवरजनुषं गण्डभेरुण्डसिंह
व्याघ्राश्वेभर्क्षताक्ष्यप्लवगनरमुखे माधवे भक्षयित्वा।
क्रोधाद्ब्रह्माण्डवर्गं मुहरपि च मुधातर्जयत्याशुतं यः
हत्वाऽरक्षत्स्व भक्तं जगदपि सकलं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १३४

134. யாதொரு பரமேச்வரானவர் பிராம்மணனை தனது பக்தனை சிவக்ஷேத்திரங்களுக்கு போய்க்கொண்டிருக்கும் பொழுது நடுவழியில் கண்டபேருண்ட மென்னும் இருதலைபக்ஷி ஸிம்மம், புலி, குதிரை, ஆனை, கரடி, கருடன், குரங்கு, மனிதன் இவைகளின் முகங்களை உடைய ஓர் உருவம் தாங்கிய விஷ்ணு வானவர் கொன்று விழுங்கி அதனால் உண்டான கர்வத்தால் இவ்வுலகை பயமுறுத்திக்கொண்டிருக்கும் தருணம் அடியார்க்கு அடியவனை பரமன் கருணையால் உலகத்தை காக்கவேண்டி அவ்வுருத்தாங்கிய மாதவனை சங்கரித்தும் தனது பக்தனை அப் பிராம்மணனையுப் ரக்ஷித்தாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம். இந்த வரலாறு திருவைய்யாற்று புராணத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

येनोक्तं राजताद्रौ चरितमनितर ज्ञातपूर्वं मृडान्यै
श्रुत्वा तद्योगलब्धभ्रमरवरतनुः पुष्पदन्तस्स्वसख्या।

प्राकाश्यं नीयमानः कुपितनगसुताशापतोमर्त्ययोना
वुत्पन्नस्संस्तुवन्यं स्वपदमधिगतः कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्. १३५

135. பரமேச்வரன் கைலாஸபர்வதத்தில்-முன் ஒருஸமயம் அம்பிகையின் பொருட்டு ஒருவரும் அரியாததான ஓர் சரித்திரத்தைச் சொன்னர். புஷ்பதந்தன் என்கிற கந்தருவன் தனது யோகபலத்தினல் வண்டு உருக்கொண்டு அப்பரமேச்வரனுடைய ஸமீபத்தில் இருந்து அச்சரித்திரத்தைக்கேட்டு அதை தனது பாஷிக்கும் சொல்லி அவள் மூலமாக வெளிப்படுத்தினன். இவ்விபரமறிந்து கோபத்தை அடைந்த அம்பிகையின் சாபத்தினல் மனுஷ்யஜாகப் பிறந்தும் பிறகு யாதொரு பரமேச்வரரை (சிவமஹிம்ன ஸ்துதியால்) துதித்து தனது பழய பதவியை அடைந்தாரே அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

दैत्यानां ध्वंसनार्थं सकलमपिजगद्रक्षणार्थं मुरारिः
लक्ष्म्या क्षीराम्बुराशौ कृतकठिनतपास्साम्बमूर्तिं प्रभुंयम्।
भक्त्या संपूज्यचित्ते मनुवरमपि यन्नामसाहस्रसंज्ञं
स्तोत्रं लब्ध्वा जपन्तत्प्रभुरभवदजं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १३६

136. அஸுரர்களை ஸம்ஹரிக்கவேண்டியும், ஸகல உலகை ரக்ஷிக்கவேண்டியும் முராரியானவர் லக்ஷ்மியோடுகூட பாற்கடலில் கடினமான தபஸ்ஸை செய்கிறவராய் இருந்து கொண்டு அம்பிகையோடுகூடின (ஸோமாஸ்கந்தமூர்த்தியை) பரமேச்வரரை தனது ஹ்ருதயத்தில் பக்தியோடு பூஜை செய்து அதனல் ப்ரஸன்னரான பரமேச்வரனல் உபதேசிக்கப் பட்ட மந்திர ச்ரேஷ்டமான யாதொரு நடராஜமூர்த்தியின் ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரத்தை ஜபித்து அதன் ப்ரபாவத்தால் ஜகத்பதியாக ஆனரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

குறிப்பு:— இதை ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகஸ்வாமிகளும்

ஒருநாம மோருருவம் ஒன்றுமில்லாற் காயிரந்
திருநாமம் பாடிநாந் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ

என்றும் அத்திருநாமம் யாதெனில்

ஏரா நிளங்கிளியே யெங்கள் பெருந்துறைக்கோன்
சீரார் திருநாமந் தேர்ந்துரையாய்—ஆரூன்
செம்பெருமான் வெண்மலரான் பார்கடலான்
செப்புவபோல் எம பெருமான் தேவர் பிரானென்று.

ஆரூனல் லோமர்ஸ்கந்தமூர்த்தியால் (ஸாம்பமூர்த்தியால்) உபதேசித்தருளியதும், பார்கடலான் (விஷ்ணுவால்) ஜபித்தது மான சீரார்திருநாமந்தேர்ந்துரையாய் ஸ்ரீ ந ட ரா ஜ ந ம ஸாஹஸ்ரத்தை உரைப்பாயாக என்கிற பொருளையும் உணர்த்து கிறுர். ब्रह्मादयोपियन्नाम पाठस्यैवप्रसादतः। सृष्टिस्थित्यन्तकर्तारोजगतांचिरजीविनः॥ (பிரம்மன் முதலிய தேவர்கள் யாதொரு ஸ்ரீநடராஜ ஸஹஸ்ரநாம ஜபத்தின் வைபவத்தால் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் தொழில்களுக்கு கர்த்தாக்களாக ஆனாகள்) என்ற உதீர்த பீடிகை கூறுதலாலும், விஷ்ணுவுக்கு உபதேசிக் கும் தருணம் அவ்விஷ்ணுவின் உந்திகமலத்திலமர்ந்த பிர்ம்மனும் அந்நாம ஸாஹஸ்ரத்தை உணர்ந்தனன் என்பது பற்றியும், செம் பெருமான் வெண்மலரான் என்றும் விசேஷித்து விளக்கி யுள்ளார்.

அந்நாமஸாஹஸ்ர பூர்வபீடிகையில் பகவான் ஸாம்பமூர்த்தி ரூபராக இருந்துகொண்டு விஷ்ணுவுக்கு உபதேசித்தார் என்று கூறப்படுகிறது. விஷ்ணு அப்மூர்த்தியை வெகுகாலம் பூஜை செய்தும், வால்கலி என்கிற அரக்கனை சங்காரிக்கவேண்டி ஸ்ரீசிதம்பரக்ஷேத்திரத்தில் அப்மூர்த்தியை தேவேந்திரனிடம் அளித்தார் என்றும், அத்தேவேந்திரன் சுவர்க்கத்தில் வெகுகாலம் ஆராதித்து பிறகு ஒரு ஸமயம் முசுகுந்தசக்கரவர்த்தியினிடம் கொடுத்தனன் என்றும் பிறகு அச்சக்கரவர்த்தி திருவாரூரில் அம்மூர்த்தியை எழுந்தருளச் செய்தான் என்றும் கமலாலய மாஹாத்மியம் கூறுகிறது.

आम्नायस्याखिलानां न भवति हि सदा लङ्घनीया यदीयं
तत्वातीतस्वरूपं विधिमुखविबुधावर्णितुं नैवशक्ताः।
यं द्रष्टुं वेदवाचोऽप्यगणितविभवं नूनमद्यापि यत्नं
कुर्वन्त्यम्बासहायं सनकमुखगुरुं कुश्रिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १३७

137. எந்த பரமேச்வரனுடைய ஆக்ஞையானது எப்பொழுதும் ஒருவனுலேயும் தாண்ட முடியாததோ, யாதொரு பரமேச்வரனுடைய தத்துவாதீதமான ஸ்வரூபத்தை பிரம்மா ஆதியாகவுள்ள தேவர்கள் வர்ணிப்பதற்கு சக்திவாய்ந்தவர்கள் இல்லையோ, எண்ண முடியாத வைபவத்தை உடைய யாதொரு பரமேச்வரனே பார்ப்பதற்கு வேதங்கள் இப்பொழுதும் நிச்சயமாக எத்தனத்தை செய்கிறதுகளோ அப்படிப்பட்ட அம்பிகையை ஸஹாயமாக உள்ளவரும் ஸனகர் முதலியவர்களுக்கு குருவுமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

युद्धे संजातकम्पः पितृपतितनयो भीष्ममुख्यप्रवीरान्
चक्राब्जाकारसेनागतरथगजराडश्ववादातिवर्गान्।
जेतुं कृष्णोपदिष्टो मधुमयनुतिभिस्तोषयन्यस्यशक्तिं
दुर्गां तस्याः प्रसादादजयदरिवलं कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ १३८

138. பாண்டுவின் குமாரருன தர்மபுத்திரர் பாரதயத்தத்தில் பீதி உள்ளவராயும், சக்ரவியூகம், பத்மவியூகம் இவைகளோடி கூடின ஸைன்யத்தியில் உள்ள ரதம், கஜம், துரகம், பதாதி இந்த வர்க்கங்களோடு கூடின பீஷ்மரை ஆதியாக உள்ள வீரச்ரேஷ்டர்களை ஜெயிப்பதற்கு கிருஷ்ணரலே உபதேசம் செய்யப்பட்டவராக இருந்துகொண்டு மதுமயமான ஸ்துதிகளினலே யாதொரு பரமேச்வரனுடைய சக்தியான துர்க்கையை ஸந்தோஷிக்கும்படி செய்து அவ்வம்பிகையின் பிரஸாதத்தால் அச்சத்துருவின் பலத்தை ஜெயித்தாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

यस्याघोरास्त्ररूपं वसुकरविधृतोद्दण्डमेताल घंटा
ढक्का खेटासिपात्रत्रिशिखशिखिशिखं भीमदंष्ट्राधरोग्रम्।
सौवर्णश्मश्रुवक्त्रं रथमुखनिहितस्वाङ्घ्रिमारक्तवस्त्रं
ध्यायेच्चेत्कालमृत्युं तरति विधुजटं कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ १३९

139. எட்டு கைகளில் தரிக்கப்பட்ட பயங்கரமான பேதாளம், மணி, டமருகம், கேடயம், கத்தி, பாத்திரம், திரிசூலம், அக்னி இவைகளை உடையதும், பயங்கரமான தெத்துப்

பல்லோடுகூடின உதடுளுலே உக்ரமாயும், பொற்கொன்றை வர்ணமான மீசைகளோடு கூடின முகத்தோடு கூடினதும், ரதத்தின் முன்பக்கத்தில் வைக்கப்பட்ட தனது காலை உடையதும், சிவந்த வஸ்திரத்தை தரித்ததுமான யாதொரு பரமேச்வரனின் அகோராஸ்திர ரூபத்தை எவன் தியானம் செய்கிருனே அவன் காலமிருத்யுவையும் தாண்டுகிருன். அப்படிப்பட்ட சந்திரனை தரித்தவரான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

आरोग्यं लघ्वुकामो दिवसकरमहामण्डलान्तर्यमम्वा
युक्तं रुक्माभमाद्यं कलयति नितरां यो जपन्रौद्रमन्त्रान्।
तस्यत्वङ्मांसरक्तावयवगतमहारोगवर्गाः प्रणाशं
यान्ति श्रीसुन्दराङ्गस्स च भवति शिवं कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ १४०

140. வியாதி இல்லாமல் இருக்குகையை அடைய விருப்புகிறவன் சூர்ய மண்டல மத்தியில் அப்பிகையோடு கூடினவனும் பொன்னர்மேனியனுமானயாதொரு பரமேச்வரனை உருத்திரிய மந்திரத்தை ஜபம் செய்துகொண்டு தியானம் செய்வானேயானுல் அவனுடைய தோல், மாப்ஸம், ரத்தம், இவைகளோடு கூடின அங்கங்களை அடைந்த பலரோகவர்க்கங்கள் மிகவும் நாசத்தை அடைகிறதனல். அவனும் அழகுவாய்ந்த அங்கங்களை உடையவனுகவும் ஆகிருன். அப்படிப்பட்ட மங்கள ஸ்வரூபியான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

पुत्राकाङ्क्षी पुमान्यः परशुमृगवराभीतिहस्तं त्रिनेत्रं
गौर्यास्कन्देन साकं वृषभमधिजुषं सानुकम्पं स्मितास्यम्।
सर्वालङ्कारभाजं सकलनिगमावित्स्तूयमानापदानं
ध्यायत्यासोति पुत्रं गुहमिव सच तं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १४१

141. புத்திரனை விரும்புகிற யாதொரு புருஷன் பரசு, மான், வரதம், அபயம் இவைகளோடுகூடிய ஹஸ்தம் உள்ளவரும், மூன்று கண்கள் உள்ளவரும், கௌரி, ஸுப்பிரமண்யர் இவர்களோடு விருஷபத்தில் விளங்குபவரும் தயவோடுகூடியவரும், புன்சிரிப்புடைய முகமும், ஸர்வ ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட திருமேனியும் ஸகல

வேதவித்துக்களால் துதிக்கப்பட்ட பூர்வசரித்திரங்களையும் உடையவருமான யாதொரு பரமேச்வரனை நியானம் செய்கிறவனே அவன் சீக்கிரத்தில் ஸுப்பிரமண்யரைப் போன்ற குமாரனை அடைகிறான். அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

योविद्यार्थी वटद्रोर्निकटतटगतं पुस्तकज्ञानमुद्रा
वीणारुद्राक्षमाला कृतकरकमलं योगपट्टाभिरामम्।
तत्वार्थं बोधयन्तं सकलमुनिततेश्चन्द्रगङ्गाहिभूषं
यं ध्यायत्याशुवाग्मी स च भवति गुरुं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १४२

142. வித்தையை விரும்பினவன் ஆலமரத்தின் கீழ் இருப்பவரும், புஸ்தகம், ஞானமுத்திரை, வீணை, ருத்ராக்ஷமாலை இவைகளைத் தாங்கிய கைகள் உள்ளவரும், யோகபட்டத்தினால் விளங்குபவரும், ஸகல முனிக்கூட்டங்களுக்கு ஆத்ம தத்துவார்த்தத்தை உபதேசிப்பவரும், சந்திரன், கங்கை, ஸர்ப்பம் இவைகளை அணிந்தவருமான யாதொரு பரமேச்வரனை நியானம் பண்ணுகிறவனே அவன் சீக்கிரமாக வாக்விலாஸம் உள்ளவனாக ஆகிறான். அப்படிப்பட்ட குருவான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

भिक्षां देहीति चक्षन्मुनिसुतसहितः क्रोधभट्टारकाख्यः
दूर्वासायन्नगर्यामनधिगतचरुः क्षुन्निवृत्त्यै निशीथे।
शक्तिं यस्यान्नपूर्णां हृदिपरिकलयन्स्तवरं यत्प्रसादा
वाप्तक्षीरान्नभुक्त्या सुखमभजदजं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १४३

143. கோபப்பண்டாரம் என்று பெயருள்ள துர்வாஸர் தனது சிஷ்யர்களோடு இரவில் ஓர் ஸமயம் யாதொரு பரமேச்வரனுடைய நகரமான சிதம்பரத்தில் தனது பசியை நிவர்த்திக்கவேண்டி பிக்ஷைபோடு என்று உரக்க கூவியும் பிக்ஷை கிடைக்காததினால் யாதொரு பரமேச்வரனுடைய சக்தியான அன்னபூர்ணையை ஹ்ருதயத்தில் நியானம் செய்து அத்தேவியின் பிரஸாதத்தால் சீக்கிரம் அடையப்பட்ட க்ஷீரான்ன போஜனத்தினால் சுகத்தை அடைந்தாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

कश्चिल्लुब्धोगिरीन्द्रे मृगनिबिडवने लिङ्गमैशं यदीयं
दृष्ट्वा गण्डूषतोयैः स्वकचधृतसुमैर्भुक्तशेषैश्चमांसैः।
पूजां कुर्वन्कदाचिन्निजनयनवरं चार्पयित्वाऽति भक्त्या
नेत्रे यस्यानुरूपं पदवरमभजत्कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १४४

144. மிருகங்களினால் சூழப்பட்ட மலையில் (காளஹஸ்தி க்ஷேத்திரத்தில்) ஒரு வேடன் (கண்ணப்பன்) யாதொரு பரமேச்வரனுடைய லிங்கத்தை (காளஹஸ்தீச்வரரை) தான் வேட்டையாடி சஞ்சரிக்கும் தருணம் பார்த்து மிகுந்த பக்தியோடு உமிழ்நீரினலேயும், தன் தலையில் தரிக்கப்பட்ட புஷ்பங்களினலேயும், புசித்து மிச்சமான மாம்ஸங்களினலேயும் பூஜை செய்துகொண்டும் ஒரு ஸமயம் தனது கண்ணை அந்த லிங்கத்தினுடைய நேத்திரத்தில் மிகவும் பக்தியோடு அர்ப்பணம் செய்தும் யாதொரு பரமேச்வரனுடைய ஸாரூப்ய பதவியை அடைந்தானே அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

बालो विप्रस्यगोष्ठस्थितपशुनिकरं दोहयित्वापयोभिः
नद्यास्तीरे यदीयं जनिमसुखकरं पार्थिवञ्चाभिषिञ्चन्।
ध्यायन्क्रोधात्स्वपूजाविकृतिकरपितुश्छेदयित्वापदं यं
स्तुत्वा यत्पार्षदानामधिपतिरभवत्कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १४५

145. ஒரு பிராம்மண குமாரன் கோசாலைகளில் உள்ள பசுக்கூட்டங்களை நதியின் தீரத்துக்கு கொண்டுபோய் அவைகளின் க்ஷீரத்தால் யாதொரு பரமேச்வரனுடைய பார்த்திவ லிங்கத்தை அபிஷேகம் செய்து பரமசிவனை தியானம் செய்துகொண்டு இருக்கும் தருணம் தனது பூஜைக்கு விக்னத்தை செய்தவனை தனது பிதாவின் காலை கோபத்தினல் வெட்டியாதொரு பரமேச்வரனை துதித்து (சிவானுக்கிரஹத்தால்) யாதொரு பரமேச்வரனுடைய கணங்களுக்கு அதிபதியாக ஆனானே அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம். (இஃது சண்டேச்வர நாயனார் வரலாறு.)

येषां वेदोक्तकर्मस्वनधिकृतिरभूद्द्विजातापृथिव्यां
तेषां धर्मादिमाप्त्यै परशिवरचितं कामिकादिप्रभेदम्।

साङ्गं सिद्धान्ततन्त्रं प्रकरमपिचतुष्षष्टिसंख्याःकलाश्च
यस्यादेशात्प्रकाशं त्वनयदगनुतं कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ १४६

146. புவியில் யாதொரு பிராணிகளுக்கு வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட கர்மாக்களை அனுஷ்டானம் செய்கிற விஷயத்தில் அதிகாரம் இல்லையோ அப்படிப்பட்ட பிராணிகளுக்கு தர்மாதி புருஷார்த்தங்களை அடையவேண்டி அப்பிகையானவள் பரமேச்வரால் செய்யப்பட்ட காமிகம் முதலிய பேதங்களோடு கூடியதும் அங்கங்களோடு கூடியதுமான சித்தாந்ததந்திர ஸமூகத்தையும், 64 கலைகளையும் யாதொரு பரமேச்வரனுடைய கட்டளையால் பிரகாசத்தை அடையும்படி செய்தாரோ அப்படிப்பட்ட ஹிமவானால் துதிக்கப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

कुर्वन्तः क्षेत्रवासं हृदयसरसिजे चिन्तयन्तोजपन्तो
विद्यां सौवर्णरङ्गे यमजहरिनुतं स्वेच्छयावासनृत्तम्।
पश्यन्तस्सार्वकालं विबुधपरिवृढालब्धकामास्सुखित्वा
ब्राह्मे सौधे रमन्ते चरमवयसि तं कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ १४७

147. ஞானவான்கள் சிதம்பர க்ஷேத்திரத்தில் வஸிக்கிறவர்களாயும், தனது ஹிருதயத்தில் தியானம் பண்ணுகிறவர்களாயும் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை ஜபிக்கிறவர்களாயும், சித்ஸபையில் பிர்ம்ம விஷ்ணுக்களால் துதிக்கப்பட்டவரும், தனது இச்சையால் அடையப்பட்ட நடன விலாஸத்தை உடையவருமான யாதொரு பரமேச்வரனை எப்பொழுதும் தரிசனம் செய்துகொண்டும், இகத்தில் ஸகல காமங்களை அடைந்தும் இறுதியில் பிர்மலம்மத்தியான வீட்டில் ஸுகிக்கிறார்கள் அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

सर्वस्वाराभिधाने दिविषदभिमते सप्ततन्तौ द्विजेन्द्रः
कश्चिद्यज्वाहुताशे निजमपि वपुस्त्यक्तुमत्यन्तभीरुः।
यं ध्यात्वा यत्प्रसादादगमदनितरप्राप्यमौपाधिहीनं
धामस्वर्गे सदेहस्तमतुलविभवं कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ १४८

148. ஓர் பிராம்மணன் ஸர்வஸ்வாரம் என்று பெயருள்ள தேவர்களுக்குப் பிரியமான யாகத்தில் உள்ள அக்னியில்

தனது சரீரத்தைத் தியாகம் செய்வதற்கு மிகவும் பயந்தவனுய் யாதொரு பரமேச்வரனே நியானம் செய்து அப்பரமேச்வர பிரஸாதத்தால் இதரர்களால் அடையமுடியாததும், உபாதி இல்லாததுமான ஸ்வர்க்கலோகத்தை இக்கர்ம சரீரத்தோடு கூடவே அடைந்தான் அப்படிப்பட்ட ஒப்பற்ற வைபவத்தை உடைய குஞ்சிதாங்கிரிம்.

குறிப்பு :- ஸர்வஸ்வாரம் என்று பெயர் உள்ள ஒரு யாகம். அதை அனுஷ்டித்தால் இந்த கர்ம சரீரத்தோடுகூட ஸ்வர்க்க லோகத்தை அடையலாம் என்று சுருதியில் கூறப்பட்டுள்ளது. இதன் பிரயோகத்தில் மாத்யந்தின ஸவனத்தில் உத்காதாவால் ஆர்பவ பவமானம் என்கிற ஸ்தோத்திரத்தை கானம் பண்ணும் தருணம் யஜமானன் இனிமேலுள்ள யக்ஞ பாகங்களை நீங்களே பூர்த்திசெய்யுங்கள் என்று ருத்விஜர்களுக்கு அனுமதிகொடுத்து பிறகு தனது சரீரத்தை ஆகவனீயம் என்னும் அக்கினியில் தியாகம் செய்யவேண்டும். (ஆகவனீயத்தில் குதித்துவிட வேண்டும்). பிறகு உள்ள பாகங்கள் ரித்விஜர்களால் பூர்த்தி செய்யப்படவேண்டுமென்று காணப்படுகின்றன. மற்றும் இதிலுள்ள விசேஷ தர்மங்கள் மீமாம்ஸா சாஸ்திரத்தில் விசாரிக்கப்பட்டவைகளே. இவ்விதம் யக்ஞத்தை அனுஷ்டித்தும் சரீர தியாகத்தில் பயந்தவனுான தனது பக்தனுக்கு பகவான் வேதத்தில் சொன்னபடி ஸசரீர ஸ்வர்க்க பலத்தையே அளித்தார் என்று தாத்பர்யம்.

क्रीडासंसक्तगौरी कनकघटनिभोत्तुङ्गवक्षोजशैल
प्रोद्यत्शृङ्गारमाध्वी मधुररसधुनी लोलभृङ्गायताक्षम्।
भूषानागोक्तसौख्य प्रवचनघटजस्तब्धगर्वोद्धिताक्ष्यं
व्रीडाकृत्श्वासवक्त्रप्रमथपतिनुतं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १४९

149. லீலையில் ஆசையோடுகூடின கௌரியின் கனக கலசம்போன்ற பெருத்த வக்ஷோஜமாகிற பர்வதத்திலிருந்து வெளிவருகிற சிருங்காரரஸ பிரவாஹத்தில் சலிக்கிற வண்டு போன்ற கண்ணை உடையவரும், ஆபரணமான ஸர்ப்பத்தினல் பிரச்னம் செய்யப்பட்ட குசலவாதபரிகிற் அகஸ்தியரால் அடங்கின கர்வமாகிற ஸமுத்திரத்தை உடைய கருடனுக்கு

(விஷ்ணுவின் வாகனமாகிற கருடனுக்கு) வெட்கத்தை செய்கிற மூச்சுக்காத்தோடுகூடின முகத்தை உடைய நந்திகேச்வரனல் துதிக்கப்பட்டவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

नृत्तेशं वाणदैत्यप्रमुखगणवरोद्दण्डदोर्वृन्दवर्य
क्रूरोद्वेगाहतोद्यद्घटधिमिधिमितक्शब्दभावानुकल्पम्।
तानातानातनेति क्वणितदशशती तन्त्रिवीणानुगानो
न्मोदोद्ग्रीवाहिभूषावलयमभयदं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १५०

150. நிருத்தனத்தை செய்கிறவரும், பாணன் முதலிய கணச்ரேஷ்டர்களுடைய நீண்டதான கைகளால் வேகமாய் அடிக்கப்பட்ட கடவாத்தியங்களில் இருந்து உண்டான திமி திமி என்கிற சப்தங்களுடைய பாவங்களை அனுஸரித்தவரும், தானுதானுதன என்று சப்திக்கிற ஆயிரம் கப்பிகளை உடைய வீணைகளின் அனுகானத்தை கேழ்க்கவேண்டி ஆசையினல் விரிக்கப்பட்ட முகங்களை உடைய ஸர்ப்பங்களை கங்கணமாக உடையவரும், அபயத்தை செய்கிறவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

साहस्रक्रूरवक्त्रप्रभव गुरुमरुत्पूरहुं हुंभभं भं
झंझीकृच्छंखशृङ्गप्रमुखवरमहावाद्यभृङ्गानुकोपम्।
दृष्ट्वा हाहाहहेति भ्रमितसुरगणाऽभीतसंदायिपार्ष
द्यास्ते क्षेयईशो नटति तमनघं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १५१

151. 1000 முகங்களில் இருந்து உண்டான அதிகமான காற்றின் பூரணத்தால் ஹும் ஹும் பம் பம் ஜம் ஜீ என்று சப்திக்கிற சங்கம், கொம்பு முதலிய உயர்ந்த வாத்தியங்களை தரிக்கிற பாணுகோபன் என்கிறவனைப் பார்த்து ஹா ஹா ஹஹ என்று பிரமிக்கிற தேவகணத்திற்கு அபயப்பிரதானத்தை செய்கிற பிரமதகணத்தினல் சூழப்பட்ட ஸபையில் யாதொரு பரமேச்வரானவர் நடனம் செய்கிறரோ அப்படிப்பட்ட பரிசுத்தரான குஞ்சதாங்கிரிம்.

कैलासाद्रिं कदाचित्प्रबलभुजबलाद्रावणश्चालयित्वा
दाक्षायण्याऽति भीत्याकिमिदमिति समालिङ्गितस्याशुयस्य।

पादांगुष्ठाग्रनीतद्विरसनभुवनक्ष्माधरोच्छिन्नबाहुः
सान्नास्तुत्वायमिष्टं वरमलभतत कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ १५२

152. ஓர். ஸமயம் ராவணன் தனது புஜபலத்தினலே கைலாஸபர்வதத்தை அசையும்படிசெய்து அப்பிகையினல் அதிக பயத்தோடு இது என்ன அதிசயம் என்று சீக்கிரம் ஆலிங்கனம் செய்யப்பட்ட யாதொரு பரமேச்வரனுடைய கால் பெருவிரலின் நுனியினல் அடைவிக்கப்பட்ட பாதாள லோகத்தை உடைய கைலாஸ பர்வதத்தினல் நொருங்கிப்போன கைகளை உடையவனுய் இருந்துகொண்டு ஸாமவேதத்தினல் யாதொரு பரமேச்வரனை துதித்து தனக்கு இஷ்டமான வரத்தை அடைந்தானே அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

श्रीरुद्रं कोटिसंख्या त्रिगुणितमनिशं यत्पुरस्ताज्जपित्वा
शैलादेर्यस्य शम्भो रनवधिककृपापाङ्गपूराभिषिक्तः।
मत्तुल्योऽसि प्रियोऽसि त्वमपि च सकलं ज्ञातवांश्चासिताते
त्युक्तो येनाथयस्य प्रमथपतिरभूत् कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ १५३

153. யாதொரு பரமேச்வரரின் ஸன்னிதானத்தில் சிலாதர் என்கிற முனியின் குமாரரான நந்திகேசர் மூன்றுகோடி தடவை ஸ்ரீருத்ரத்தை பாராயணம் செய்து பரமேச்வரனுடைய அளவற்ற கிருபையோடு கூடின கடைக்கண்ணுல் பார்க்கப்பட்டவரும், நீ எனக்கு ஸமானமானவன், எனக்குப் பிரியம் உள்ளவன், எ அப்பா எல்லாவற்றையும் அறிந்தவனுகவும் ஆகிறுய் என்று யாதொரு பரமேச்வரனுல் சொல்லப்பட்டாரோ, யாதொரு பரமேச்வரனுடைய பிரமதகணங்களுக்கெல்லாம் பதியாகவும் ஆனரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம். (இச் சரித்திரம் சிவபுராணத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.)

श्रीमान्भृङ्गी मुनीन्द्रोमृगपरशुकरं देवमेवैकमीशं
नत्वा तत्पार्श्वगायानिजविमुखरुषश्चण्डिकायाश्चवाक्यात्।
शाक्तं मांसादिवर्गं स्वतनुवरगतं प्रोत्सृजन्यत्प्रसादात्
लेभे दण्ड त्रिपादं स्वधुरिच वसतिं कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ १५४

154. ஸ்ரீமானை பிருங்கீ என்று பெயருள்ள ஒரு முனிவர் மானையும், பரசுவையும் தாங்கின தேவரான ஈசன் ஒருவரையே நமஸ்கரித்து ஈச்வரனின் இடதுபாகத்தில் உள்ளவளும் தன்னை வணங்காததினால் கோபித்தவளுமான அப்பிகையின் வாக்கியத்தால் சக்தி ஸம்பந்தமான தனது சரீரத்தில் உள்ள மாம்ஸம் முதலியவைகளை உதரினவராய் இருந்துகொண்டு யாதொரு பரமேச்வரனுடைய பிரஸாதத்தால் தண்டத்தையும் (ஊன்று கோல்) மூன்று கால்களையும், ஈச்வரனின் முன்பாகத்தில் வஸிக்கும் தன்மையையும் அடைந்தாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

कश्चिद्विप्रोरिटाख्यस्स्वपतिनियमविध्वंसकम्पातरङ्गां
नारीं दग्ध्वा सतीं तच्चितिगतभसितैर्लेपयन्साम्वमूर्तिम्।
नैवेद्यं कर्तुमिच्छन्निहनयचरुमित्याह्वयन्यत्प्रसादात्
कान्तां भेजे निजान्ते शिवपदमपि तं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम् ॥ १५५

155. ரிடர் என்று பெயர் உள்ள ஓர் பிராம்மண்ன் தனது நியமம் கெட்டுப்போகிற விஷயத்தில் பயந்தவளும் பதிவ்ரதையுமான பத்தினியை கொளுத்தி அச்சிதையில் உண்டான பஸ்மாக்களால் யாதொரு பரமேச்வரனை அபிஷேகம் செய்து நைவேத்தியத்தை செய்யக்கருதி ஏ பிரியே பகவன் நிவேதனத்தை கொண்டுவா என்று ஆஹ்வானம் செய்தவராய் இருந்துகொண்டு யாதொரு பரமேச்வர பிரஸாதத்தால் இறந்து போனவளான அப்பத்தினியையும், இறுதியில் சிவபதத்தையும் அடைந்தாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

गौर्यां शृङ्गारवाप्यां स्वसखिवरगणैः क्रीडयन्त्यां कपर्दी
गत्वा तद्धस्तपंकात्जनितमपि नरं द्वास्थमुद्दण्डचण्डम्।
हत्वान्तस्संप्रविष्टः कुपितसखिमुदे तं पुनर्जीवयित्वा
तस्मै विघ्नेश्वरत्व प्रमुखवरमदात्कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम् ॥ १५६

156. கௌரீயானவள் நந்தவனத்தில் உள்ள குளத்தில் தனது தோழிகளோடுகூட விளையாடிக்கொண்டிருக்கும் காலத்தில் கபர்த்தியான யாதொரு பரமேச்வரன் அந்த நந்தவனத்தை அடைந்து அந்த நந்தவனத்தின் வாசல் காப்பவனும்

மிகவும் தொடுமையான நடையை உடையவனும், அம்பிகையின் கையில் உள்ள பங்கத்தில் இருந்து உண்டானவனுமான ஒரு நரனை சங்கரித்து உள்புகுந்து அந்த துவாரபாலகனை நரனைக் கொன்றதினால் கோபத்தை அடைந்த அம்பிகையின் ஸந்தோஷத் தின்பொருட்டு அந்நரனை மறுபடியும் (யானைத்தலையைச் சேர்த்து உயிர்பித்து) அவன் பொருட்டு விக்னங்களுக்கு ஈச்வரனை இருத்தல் முதலிய வரங்களை கொடுத்தாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

एकान्ते जातु यस्य प्रमुदितमनसा प्रोक्तवेदान्त तत्वो
पेक्षारुष्टस्य वाक्याद्धिनगरितनया धीवराधीशवंशे।
आविर्भूयाम्बुधिस्थप्रवलशफरसंग्राहिणं यं वरेण्यं
वृत्वा तद्धामभागे वसतिमपि गता कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेहम्॥ १५७

157. ஓர் ஸமயம் ஏகாந்தத்தில் ஸந்தோஷத்தோடுகூடின மனஸால் சொல்லப்பட்ட வேதாந்த சாஸ்திர தத்துவங்களை கேட்கிறவிஷயத்தில் அச்சித்தையாய் இருந்ததினால் கோபத்தை அடைந்த யாதொரு பரமேச்வரனுடைய வாக்கியத்தினால் ஹிமவானுக்கு குமாரியான பார்வதி வலியர் வம்சத்தில் ஜனித்து (தன் பர்வகாலத்தில்) ஸமுத்திரத்தில் உண்டான ரொம்பவும் பலம்வாய்ந்த மகாமத்ஸ்யத்தை பிடித்தவரும், வரேண்யருமான யாதொரு பரமேச்வரனை கல்யாணம் செய்து கொண்டு வாமபாகத்தில் வஸிப்பதையும் அடைந்தாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம். (இஃது திருவிளையாடல் வலிவீசியபடலம்).

केकी भूत्वा मृडानि स्वपितृकृतशिवद्वेषसंवृद्धपापं
भस्मीकर्तुं पुराणं शतधृतिरचिते कानने यं त्रिणेत्रम्।
संपूज्यानन्यदृष्टं नटनमतिमुदा वीक्षमाणाकृपाद्रैः
यस्यालोकैः पुनीतासमजनि नितरां कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १५८

158. மிருடானியானவள் தனது பிதாவான தக்ஷனால் செய்யப்பட்ட சிவத்வேஷத்தினால் உண்டான பாபத்தை பஸ்ம மாக செய்வதற்கு மயிலின் உருவத்தை எடுத்துக்கொண்டு

பிரம்மாவினால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட வனத்தில் (மாயூர க்ஷேத்திரத்தில்) முக்கண்ணனை யாதொரு பரமேச்வரனை பூஜை செய்து இதரர்களால் பரர்க்கப்படாததான பரமேச்வரனின் தாண்டவத்தை பார்க்கிறவளாக இருந்துகொண்டு கிருபையினால் நிறைந்ததான யாதொரு பரமேச்வரனுடைய கடைக்கண் பார்வைகளினாலே பரிசுத்தையாக ஆனாளோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம். (இஃது மாயூர மாஹாத்மியத்தில் உள்ளது.)

यस्य क्षेत्रे मृतानां सकलजनिभृतां सञ्चितादीनि पापा
न्यब्दानेकप्रभोज्यान्यपि च निमिषतो भैरवश्शूलघातात्।
भस्मीकृत्याशुभूयो जननमृतिहरं तारकं यन्निदेशात्
तत्वं सम्बोधयन्यत्सदसि वसति तं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ,१५९

159. யாதொரு பரமேச்வரனுடைய க்ஷேத்திரத்தில் (சிதம்பரத்தில்) மரணத்தை அடைந்தவர்களான ஸகல பிராணிகளுக்கு அனேக வருஷங்களில் அனுபவிக்கத்தகுந்த ஸஞ்சிதம் முதலிய பாபங்களை (ஸஞ்சிதம் என்பது அனேகப் பிறவிகளில் செய்யப்பட்ட பாபசேஷங்கள்) ஒரு நிமிஷத்தில் யாதொரு பரமேச்வரனுடைய கட்டளையினாலே பைரவர் தனது சூலத்தைக் கொண்டு அடித்து சீக்கிரம் பஸ்மமாகச்செய்து மறுபடி ஜனன மரணத்தை போக்கடிக்கிறதான தாரக மந்திரத்தையும், பிரம்ம தத்துவத்தையும் உபதேசித்துக்கொண்டு யாதொரு பரமேச்வரனுடைய சித்ஸபையில் வஸிக்கிறாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம். (இஃது पुण्डरीकपुरमाहात्म्ये अ-4 श्लो-49-53½ दर्शनाद्देवदेवस्य विमुक्ता मनुजायतः। क्षेत्रान्तरेषु यत्पुण्यं पापंवा क्रियतेनरैः॥ तदेवात्रकृतं सर्वमेकंकोटिगुणं भवेत्। क्षेत्रपालस्तुतेषांवै पापिनां पापशान्तये॥ शासितानयमोनान्योह्यसमर्थास्तुतेयतः। शूलाग्रेणतुदण्ड्यन्ते तेनपापरतानराः॥ अष्टाविंशतिभिःपापैः कोटिभिर्नरकेमुने। अतिघोरेस्तुपीड्यन्ते यमेनाऽऽभूत संप्लवम्॥ तावत्कालेनतेषांवैयद्दुःखं जायतेमहत्। तद्दुःखं कोटिगुणितं लभन्ते प्राणिनस्त्विह॥ क्षेत्रपालेन शूलाग्रे दण्ड्यमानाक्षणेवत॥ इति॥

சிதம்பர புராணம் நியமச் சருக்கம் பா. 37, 38, 39.

சேதமலர்ப் பொழிற்றில்லை யிருந்துதீ
: வினைபுரிந்தோர் தெய்வமன்றுட்
பாதமலர் கண்டுடனே முத்கரா
தலிஞனும் பலனுமன்றே
ரோதுவினைப் பயனூட்ட வுரனிலனென்
பதுகொண்டு தண்டஞ்செய்தற்
காதிபரம் பரன்காலற், கதிகார
மவ்வளவுக் கமைத்தானல்லன்.

அன்னதனுக் கதிகார மப்பதிப்பால்
வயிரவனுக் களித்தான்காலன்
பன்னரிய வோரிருபத் தெண்கோடி
நரகத்துட் புதுமத்தண்ண
றன்னுரிய கற்பமெலாம் புரிதண்ட
மவ்வடுகன் றயங்குசூலத்
துன்னரிய நுனியிடையோர் கணப்போதிற்
படுந்துயருக் கொவ்வாதம்மா.

அத்தலத்தி னிடைக்கொடிய பாதகங்கள்
புரிந்தோரை யனேகங்கோடி
நித்தமுறு கற்பமெலாம் பதிப்பாலன்
காதலத்து ணிகரிலாத
முத்தலையி னுனியினருங் கொடியவினைப்
பெரும்பயன்கண் முடித்துநீங்கத்
துய்த்திடும்மா றுய்த்திடுவன் றுய்க்கும்போ
தளதுயரஞ் சொல்லற்பாற்றே.

(पाद्मे शिवगीतायाम् अ-16 श्लो-9) अविमुक्ते द्वारकायां श्रीशैले पुण्डरीकके। देहान्ते तारकंब्रह्म लभतेमदनुग्रहात्॥ என்பவைகளான பிரமாணங்களால் நன்கு கூறப்பட்டுள்ளதே).

विष्णोरन्यः परोनेत्यसकृदपिमुधाजल्पमानं मुनीन्द्रं
नन्दीकोपप्रभूतस्तनितनिभरवस्तम्भितप्रोच्चबाहुम्।

व्यासं दृष्ट्वा मुकुन्दः स्वपतिरितिशिवं बोधयन्यत्कृपाया
निन्ये पात्रत्वमीशं तमखिलविनुतं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १६०

160. விஷ்ணுவைக் காட்டிலும் வேறு உயர்ந்த தேவர் இல்லை என்று அடிக்கடி அக்ஞானத்தினால் (காசி க்ஷேத்திரத்தில் விச்வநாதருடைய ஸன்னதியில்) சொல்லுகிறவரும், முனிச்ரேஷ்டரும், நந்திகேச்வரரின் கோபத்தினால் உண்டான இடிக்கு ஒப்பான சப்தத்தினால் ஸ்தம்பிக்கும்படி செய்யப்பட்ட உயரத்தூக்கின கையுள்ளவருமான வியாஸரைப் பார்த்து மஹாவிஷ்ணு ஸர்வமங்களகாரான பரமேச்வரரே தனக்கு பதி என்று போதித்து யாதொரு பரமேச்வரனுடைய திருப்பைக்கு பாத்திரமாக இருக்குகையை அடைவித்தாரோ அப்படிப்பட்ட ஈசனும், எல்லோர்களாலேயும் நமிக்கப்பட்டவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம். இஃது சங்கர சம்மிதையிலுள்ளது.

सर्वेदेवाश्च विष्णोर्हृदयसरसिजोद्भासिलिङ्गं यजन्तः
कुद्वेऽप्यन्योन्यचर्चापदघनविलसत्प्रश्रुद्रादिमन्त्रैः।
स्तुत्वा यत्प्राप्तविद्याजपपरकविराड्योगसंतप्तलोकान्
सौख्यं निन्युः नितान्तं यदमलदयया कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १६१

161. எல்லா தேவர்கள் மந்திரமயியில் விஷ்ணுவின் ஹிருதய தாமரையில் விளங்குகிற லிங்கரூபியான பரமேச்வரரே பூஜை செய்கிறவர்களாக இருந்துகொண்டு ஒருவருக்கொருவர் சர்ச்சைகளோடு கூடின பத, கன, க்ரமங்களால் விளங்குகிற (வேதமந்திரங்களை உச்சரிக்கும் ஒருவித முறை) பஞ்ச ருத்ரம் முதலிய மந்திரங்களால் துதித்து யாதொரு பரமேச்வரனிடம் இருந்து அடையப்பட்ட மிருதஸஞ்ஜீவனீ மந்த்ரஜப சிலரான சுக்ராசாரியரின் யோகாக்னியால் தபிக்கிற லோகங்களை மிகவும் ஸௌக்யத்தை அடையும்படி செய்தாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம். (இஃது கூர்ம புராணத்தில் உள்ளது.)

यस्योक्त्या विघ्नराजस्सुरगणविनुतो रक्षसां सार्वभौमात्
मायासंमोहिताद्यज्ञनिमशुभकरं बाहुनाऽऽदाय भूम्याम्।

संस्थाप्याग्रे युयुत्सुं तमपि निशिचरं स्वीयशुण्डाग्ररन्ध्रा
कर्षात्सम्भुग्नदेहं दशभुजमकरोत्कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ १६२

162. யாதொரு பரமேச்வரனுடைய வாக்கியத்தால் தேவர்களால் துதிக்கப்பட்ட விஜயகர் மாயையினால் மோகிக்கும் படி செய்யப்பட்ட ராக்ஷதச்ரேஷ்டனை இராவணனிடம் இருந்து மங்களத்தை செய்கிறதான யாதொரு பரமேச்வரனுடைய லிங்கத்தை கையினால் வாங்கி பூமியில் வைத்து (மறுபடி அந்த லிங்கத்தை எடுக்கமுடியாத காரணம்பற்றி கோபத்துடன்) தனது முன்பாக யத்தம் செய்ய விரும்பின அங்கிசாயி (ராவணனை) தன் துதிக்கை நுணித்துவாரத்தின் ஆகர்ஷணத்தினால் கொறுக்கிப்போன சரீரத்தை உள்ளவனைச் செய்தாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம். (இஃது கோகர்ண மஹாத்மியத்தில் உள்ளது.

आर्यावमांसभूषानवमणिगणभासंगवैवर्ण्यनील
ग्रीवालोकातिशङ्किप्रसृतविषभयाक्रान्तदिक्पालवर्गम्।
चूडाचन्द्राजिहीर्षादरविवृतफणाकुण्डलीकर्णलोलत्
गङ्गाकूलायमानस्वसटवरवनं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १६३

163. அம்பிகையின் இடதுதோள் புறத்திலுள்ள ஆபரணங்களின் நவரத்தின காந்தி ஸம்பந்தத்தினால் உருமாறின நீல கண்டத்தைப்பார்த்து மிகவும் காலகூட விஷப்பிரசார மென்ற ஸந்தேகத்தால் பயந்து ஓடுகிற திக்பால கூட்டத்தை உடைய வரும், தலையில் உள்ள சந்திரனை உண்ண விருப்பத்தால் சிறிது விரிக்கப்பட்ட படங்களோடுகூடின ஸர்ப்பங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட இரண்டு காதுகள் பர்யந்தம் அசைகிறதும் கங்கைக்கு கரைபோன்றதுமான தனது ஜடைகளாகிற சிரேஷ்டமான வனத்தை உடையவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

शिञ्जन्मञ्जीरमञ्जुद्युतिशमितजगन्मोहमायाविलासं
फालाक्षिस्फारकुण्डप्रभवहुतवहध्वस्त कामप्रभावम्।
संसाराम्बोधिमध्यभ्रमदखिलजगत्तारनौकायिताङ्घ्रिं
द्वन्द्वाद्वन्द्वादिशून्यंविजयिनुतकृतिं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १६४

164. சப்திக்கிறதுகளான சிலம்புகளின் அழகுவாய்ந்த காந்தியினல் அடக்கப்பட்ட உலகத்திற்கு மோஹத்தை உண்டு பண்ணுகிற மாயையின் பிரபாவத்தை உடையவரும், நெற்றிக் கண்ணுகிற பெரிய குண்டத்தில் உண்டான் அக்கினியால் துவம்ஸம் செய்யப்பட்ட மன்மதனின் பிரபாவத்தை உடைய வரும் ஸம்ஸார ஸமுத்திரத்தின் நடுவில் சுழலுகிற ஸமஸ்த உலகங்களை காப்பாற்றுகிற விஷயத்தில் ஓடம் போன்றதான சரணத்தை உடையவரும் தொந்துவாத்தொந்துவங்கள் அற்ற வரும் அர்ஜுனனல் துதிக்கப்பட்ட கிருதியை உடையவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

एकान्ते यस्य लीलारदवसनसुखास्वाददन्तक्षतानि
व्याघ्रत्वग्रोमरूक्षाकनकमृदुतरक्षौमभूतीरजांसि।
दृष्ट्वा कस्मादियं श्रीस्त्वयि भवति वदेत्यालिगीः सोपहासं
श्रुत्वा गौरी तदासीन्नतमुखकमला कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १६५

165. ஏகாந்த ஸமயத்தில் யாதொரு பரமேச்வரனுடைய லீலா காலத்தில் உண்டான தந்தக்ஷதங்களையும், புலிதோலின் ரோமங்களோடு கூடினதும், பொன்வர்ணமும் ரொம்பவும் மிருதுவானதுமான வெண்பட்டாடையிலுள்ள விபூதிதூளிகளை யும், பார்த்து எந்த காரணத்தினல் இவ்வித சோபை உன்னிடம் உண்டானது தெரிவி என்று தோழிகளின் பரிஹாஸ வார்த்தை களைக்கேட்டு அம்பிகை அத்தருணம் குனிந்த முகமுள்ளவளாக ஆனலோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

क्रीडन्नास्तेमहेशोगिरिवरसुतया सप्रमोदं मनोज्ञे
हर्म्ये नैवाद्यदेवागदितुमवसरो यातमौनेनशीघ्रम्।
एवं कोपारुणाक्षो विधिहरिमुखरान्वारयन्यद्धराभृन्
मूलेनन्दीगणेन्द्रैर्वसति तमपरं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १६६

166. மஹேசர் அம்பிகையோடு மனோஹரமான உப்பரிகை யில் ஸந்தோஷத்துடன் விளையாடிக்கொண்டு இருக்கிறார். எ தேவர்களே இப்பொழுது பேசுவதற்கு ஸமயம் இல்லை-மவனத் தோடு சீக்கிரம் இவ்விடம்விட்டு அகலுங்கள் என்று

கோபத்தினல் சிவந்த கண்களே உடைய நந்திகேச்வரர் பிர்ம்மா, விஷ்ணு முதலான தேவர்களே தலைகுனிந்து யாதொரு பரமேச்வரனுடைய கைலாஸ பர்வ்தத்தின் அடிவாரத்தில் மற்றும் கணங்களோடுகூட வஸிக்கிறாரோ அப்படிப்பட்ட தன்னைக்காட்டிலும் ச்ரேஷ்டர் இல்லாதவரான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

अक्षक्रीडासुलब्धत्रिदशपुरवधूबोधनात्स्वान्तकाले
नूत्नानूत्नानुयोगात्सविशयशमनप्राप्तयत्सन्निधानः।
पापारोपातिरोषप्रहरणसभयोद्भ्रान्तचित्रोयदुक्त्या
विप्रः कश्चिन्निधीनामधिपतिरभवत्कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १६७

167. பாச்சை விளையாட்டில் ஜயித்ததினல் ஸ்வாதீனையான தேவலோக கன்னிகையின் போதனத்தால் தனது இறுதி காலத்தில் தன்னை அணுகினவனும் புதிய யமனு, பழய யமனு என்ற கேள்வியினல் ஸந்தேகத்தோடு கூடினவனுமான யமனல் யாதொரு பரமேச்வரனுடைய ஸன்னிதானத்தை அடைவித்தவனும் தன்னை பாபி என்று சொன்ன காரணம்பற்றி கோபத்தால் சித்திரகுப்தனை அடித்து பயத்தோடு பிரமிக்கும்படி செய்தவனுமான ஓர் பிராம்மணன் பரமேச்வரனுடைய கட்டளையால் நிதிகளுக்கு அதிபதியாக ஆனனே அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

हंस्यां लब्धस्वजन्माकरटवरवपुस्स्वर्णकान्तिर्भुसुण्ठो
लेभे यस्यप्रसादादनितरसुलभं मृत्युभीतेरभावम्।
कल्पेकल्पे वसिष्ठप्रमुखमुनिवरप्रश्नुतानेकवृत्तो
प्यास्ते यत्ध्यानयोगात्कनकगिरिवरे कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १६८

168. பெண் ஹம்ஸத்தில் இருந்து ஜனித்தவரும், காக்கை வடிவம் தாங்கினவரும் தங்கம்போன்ற மேனியனுமான புசுண்டர் என்னும்யோகியாதொரு பரமேச்வர பிரஸாதத்தினல் இதரர்களால் அடைய முடியாததான மரண பயம் இல்லாமல் இருக்குகையை அடைந்தாரோ, கற்பங்கள்தோறும் வஸிஷ்டர் முதலிய முனிவர்களால் கேட்கப்பட்ட அனேக கல்பாந்தரங்களில் நிகழ்ந்த விருத்தாந்தங்களே உடையவராய் இருந்துகொண்டு மஹாமேரு மலையில் யாதொரு பரமேச்வரனே தியானம்

செய்துகொண்டு இருக்கிறாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.
(இஃது ஞானவாஸிஷ்டத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.)

धूम्राक्षं रक्तबीजं महिषमपिमधुं कैटभं चण्डमुण्डौ
क्रूरं शुम्भं निशुम्भं सुररिपुमपरं दुर्गमत्युग्रवृत्तम्।
हत्वा युद्धे विधीन्द्रप्रमुखमकुटभादीप्तसिंहासनस्था
दुर्गा यस्यादिशक्तिः निखिलमवति तं कुञ्चितांङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १६९

169. தூம்ராக்ஷன், ரக்தபீஜன், மஹிஷாஸுரன், மது, கைடபன், சண்டன், முண்டன், குரூரனை சும்டன், நிசும்பன், தேவர்களுக்கு சத்துருவும், இரண்டாம்பேர் இல்லாதவனும், உக்கிரமான விருத்தத்தை உடையவனுமான துர்க்கன் இவர்களோ யுத்தத்தில் ஸம்ஹரித்து பிரம்மா, இந்திரன் முதலிய தேவர்களின் கிரீட காந்தியிலே பிரகாசிக்கிற ஸிம்மாஸனமமர்ந்த துர்க்கா தேவி யாதொரு பரமேச்வரனுக்கு ஆதி சக்தியோ எல்லாவற்றையும் ரக்ஷிக்கிறாளோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

ज्योतिष्ठोमाख्यसोमक्रतुसवनहविःपुञ्जमत्यन्तभक्त्या
गूढाकारं यमीशं सगणमपि शिवं यज्ञवाटप्रविष्टम्।
हेरम्बोक्त्याप्रबुध्वास्वयमपिमुदितो याज्यया यत्कराब्जे
दत्वामाराभिधोग्रश्चशिवनगरमगात्कुञ्चितांङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १७०

170. மாரன் என்று பெயர் உள்ள (லோமயாஜிமாராயனர்) ஒரு அந்தணன் ஜோதிஷ்டோமம் என்கிற யாகத்தில் ஹவிஸுகளை மிகவும் பக்தியோடு (நீசவேஷத்தால்) மறைந்த உருவத்துடன் பிரமதகணங்களோடு தனது யக்ஞவாடத்தை அடைந்த ஸர்வமங்களகரனை யாதொரு பரமேச்வரனே விநயகரின் அனுக்ரஹத்தால் அறிந்து ஸந்தோஷத்தோடு தானே யாஜ்யபுரோஹிதவாக்கியையோடு (ஓர் மந்திர விசேஷம்) யாதொரு பரமேச்வரனுடைய கையில் அர்ப்பணம் செய்து திருக்கைலையை அடைந்தானே அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

क्रीडार्थं स्वग्रभागस्थितगिरितनुजावक्त्रचन्द्रावलोक
प्रोद्यत्कन्दर्परक्षामुकुलितवरदक्फालपट्टाभिरामम्।

लीलाडोलानुकूलश्वसनमुखवृषप्रान्तरायातमोह
भ्रान्तस्वर्धेनुमृग्यत्सुरनिजशरणं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १७१

171. விளையாடவேண்டி தனது முன்புறம் வீற்றிருக்கிற அம்பிகையின் முகமாகிற சந்திரனைப் பார்த்ததினால் உண்டான மன்மதனை ரக்ஷிக்கவேண்டி மூடின மூன்றாவது கண்ணோடு கூடின பெரிய நெற்றியினால் அழகுவாய்ந்தவரும், விளையாட்டுக்காக செய்யப்பட்ட ஊஞ்சலின் அசைவுகளுக்கு அனுகூலமான மூச்சுக்காற்றுக்களோடு கூடின முகமுள்ள விருஷபத்தின் ஸமீபத்தை அடைந்து மிகவும் மோகத்தினால் அற்றுகிற காமதேனுக்களை தேடுகிற தேவர்களால் நிறைந்த தனது ஆலயத்தை உடையவருமான குஞ்சிதாங்கிரீம்.

विध्यण्डानेककोटिच्युतिकरडमरुस्फारघोषान्वितान्तं
कल्पान्ताशाङ्किलोकाऽभयकरवलयव्यालरत्नांशुकान्तम्।
तिर्यक्किञ्चित्प्रकुञ्चीकृतपदरविभावाप्तिमोदानुधाव
द्धस्तं प्रोच्चप्रसर्पच्छिखिलसितकरं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १७२

172. அனேக பிர்ம்மாண்டங்களை நழுவும்படி செய்கிற (தூக்கின வலது கையில் தரிக்கப்பட்ட) டமருகத்தின் பெருத்த ஒலியினால் மிகவும் பிரளயகாலம் என்று ஆசங்கிக்கிற உலகத்திற்கு அபயப்ரதானம் செய்கிற கையில் (அபயகரத்தில்) சுத்தப்பட்ட ஸர்ப்பத்தின் இரத்தின காந்தியினால் மனோகரரும் குறுக்காக தூக்கிவைக்கப்பட்ட பாதமாகிற சூர்யனின் காந்தியை அடையவேண்டி ஸந்தோஷத்துடன் பின்பற்றின டோள ஹஸ்தத்தை உடையவரும், கொழுந்துவிட்டு எரிகிற அக்கினியை தரிக்கிற (மற்றொரு) கையை உடையவருமான குஞ்சிதாங்கிரீம்.

भोभोः भ्रातस्तवैषा षडपि वदनता ब्रूहिमह्यं किमर्थं
जाताचेत्यादरेण द्विपवरवदनेनानुपृष्टे कुमारे।
स्वामिन्यष्टच्छास्त्रमद्याभ्यसितुमथपितुश्चैकदेतिब्रुवाणे
दृष्ट्वाऽजिघ्रत्पुरायोगुहमधिगिरितं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १७३

173. முன்னொரு ஸமயம் கைலயில் ஓ தம்பி உனக்கு ஆறு முகம் எதற்காக உண்டானது என்னிடம் சொல் என்று ஆகா வோடு விநயகர் கேட்க, பிறகு ஸ்வாமின் பிதாவிடமிருந்து ஒரே காலத்தில் ஆறு சாஸ்திரங்களையும் கற்றுக்கொள்வதற்காக (எனக்கு) ஆறுமுகம் உண்டானது என்று பதில் சொன்ன குமாரான ஸுப்பிரமண்யரை யாதொரு பரமேச்வான் முத்தமிட்டுக்கொண்டாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

मत्स्याक्षि क्रूरकूर्म पृथुतरकठिनत्वग्वराहेन्द्रदंष्ट्रा
घोरत्रैविक्रमास्थिप्रबलनरहरिस्फाररक्ताजिनानि।
विष्णोर्नेत्राम्बुजातं विधिमुखनिचयं पूषदन्तांश्च धृत्वा
यस्तद्दर्पप्रशान्त्यै प्रथयति विभुतां कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १७४

174. யாதொரு பரமேச்வரன் மத்ஸ்யத்தின் கண் குரூரமான ஆமையின் பெருத்த தோல், பன்றியின் பல், கோரமான வாமனரின் எலும்புகள், மிகவும் பலம் வாய்ந்த நரஸிம்மரின் ரத்தம் தோய்ந்த பெருத்த தோல், விஷ்ணுவின் நேத்ரமாகிற தாமரைப் புஷ்பம், பிரம்மாவின் முகங்கள், சூரியனின் பற்கள் இவைகளை அந்த அந்த தேவர்களின் கர்வத்தை அடக்க வேண்டி தனது சரீரத்தில் ஆபரணமாக தரித்துக்கொண்டு பிரபுவாக இருக்கும் தன்மையை பிரகாசப் படுத்திக்கொண்டிருக்கிறாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

குறிப்பு:- ஸ்ரீ பரமேச்வரன் விஷ்ணுவின் மத்ஸ்யம் முதலிய அவதார நிக்ரஹத்தில் அபஹரித்த அங்கங்களை தனது திருமேனியில் எவ்விடங்களில் தரிக்கிறார் எனில் पादेविष्णुविलोचनं कटितटे श्रीनारसिह्माजिनं हारेकूर्मशिरोलसत्करतले कङ्कालनामायुधम्। शूलाग्रेशवकेशवं विधिशिरोमालांश्च दन्तान्त्रवेः सर्वं विष्णुमयं सदा शिववपुः व्यक्तं पुराणोदितम्॥

कल्पान्तेशमितत्रिविक्रम महाकङ्काल बद्धस्फुरच्छेष स्यूत नृसिह्म-
पाणिनखरप्रोतादिकोलामीषः। विश्वैकार्णवता विहारमुदितौ यौमत्स्य-
कूर्मावुभौ कर्षन्धीवरतां गतोऽस्यतु सतां मोहं महाभैरवः॥ என்கிற ஸ்ரீ மணியசிவனென்று ப்ரஸித்தரான ஸுப்ரமண்யசிவத்தின்

வாக்காலும், சதுர்வேத தாத்பர்ய ஸங்கிரஹத்திற்கு வியாக்யானம் செய்தருளிய ஸ்ரீ சிவலிங்கபூபதியின் வாக்கினாலும் உணர்க.

84, 111 சுலோகங்களில் கூறின அம்பி என்பதை பின்பற்றி இச்சுலோகத்தில் ஸ்ரீகடாரரே தனது கலைகளில் ஒன்றை இதர க்ஷேத்திரங்களில் உள்ள உருவங்களில் பிரகாசிக்கும்படி செய்தும் இரவில் அர்த்தயாம காலத்தில் தன்னிடத்திலேயே லயிக்கும்படியும் செய்கிறார் என்று கூறுகிறார்.

आसेतोरासुमेरोर्धरणिगतनिजक्षेत्रवर्येषु नित्यं
साहस्राकारभाजां स्वतनुमधिचजुषत्विलानां प्रमोदात्।
एकांसंयोजयंस्तां निशिनिशि निजहृत्पङ्कजेसन्निरुन्धन्
यो भात्यानन्दमूर्तिर्बहुविधफलदं कुञ्चितार्ङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १७५

175. ராமஸேது முதல் மஹாமேருவரை பூமியில் உள்ள தனது க்ஷேத்திரங்களில் ஆயிரம் பேதங்களான தனது சித்ரூப கலைகளில் ஒரு கலையை ஒவ்வொரு காலும் ஸஞ்சரிக்கும்படி செய்து இரவில் அக்கலையை தனது ஹிருதயத்தில் அடக்கிக் கொண்டு யாதொரு ஆனந்த மூர்த்தியான 'பரமேச்வரன் விளங்குகிறாரோ அப்படிப்பட்ட பகுவிதமான பலத்தை கொடுக்கிற குஞ்சிதாங்கிரிம்.

குறிப்பு :- सुव्यक्तमेतत् पुण्डरीकपुरमाहात्म्ये अ-३ श्लो-४३-४६ सर्वेन्द्रियाणिहृदये लीयन्तेहि सुषुप्तयु। तथैवसर्वक्षेत्राणि पुण्डरीक पुरेलयम्॥ लयोनास्य कदाचिच्च जैमिनेसत्यमीरितम्। देवदेव स्स्वयंसाक्षात्क्षेत्ररूपेणवर्तते॥ क्षेत्रान्तराणिनैवं स्युस्तस्मादेत द्विशिष्यते। क्षेत्रान्तरस्थितादेवा निशीथस्यतुमध्यमे॥ पुण्डरीक पुरंयान्ति तदासेवा विशष्यते। देवदेवस्सभानाथो नयातिकापि कुत्रचि इति॥

சிதம்பர புராணம் துச்சகச் சருக்கம் பா-111

எப்பதிகளினுமுள்ள விறையருண் மூர்த்தியாவுஞ்
செப்பருஞ் சிதம்பரத்துட் டிருவுத் தயாமத்தன்னி
லெப்புற வடைதலாலு மரைக்குமெக் காலத்துள்ளு
மப்பெருங் காலச்சேவை யதிகவுத் தமமாமென்றே.

அப்பர்ஸ்வாமிகளின் (8-வது திருமுறை கோயிற்புக்க திருத் தாண்டகம்.)

மங்குன்மதிதவழ் மாடவீதி
மயிலாப்பிலுள்ளார் மருகலுள்ளார்
கொங்கிற் கொடுமுடியாற்
குற்றாலத்தார் குடமூக்கிலுள்ளார்
போய்க்கொள்ளம்புதூர்த் தங்குமிடமறியார்
சாலநாளார் தருமபுரத்துள்ளார் தக்களூரார்
பொங்குவெண்ணீரணிந்த பூதஞ்சூழப்
புலியூர்ச்சிற்றம்பலமே புக்கார்தாமே.

(இது முதலான பாசுரங்கள் 11) என்பவனுகளான பிரமாணங் கள் இவ்விஷயத்தை நன்கு அறிவிக்கிறதுகள். இப்மூர்த்தியை அர்த்தயாம காலத்தில் தரிசிப்பது இதர க்ஷேத்திரங்கள் எல்லா வற்றையும் தெரிசித்ததற்கு ஒப்பாகும்.

कल्पे कल्पे स्वकीयप्रभवलयभयं त्यक्तुमाद्ये परार्धे
वेदायं कालकालं बहुविधतपसा तोषयित्वा यदुक्त्या।
त्रैसाहस्रं द्विजत्वं दिविषदसुलभं लब्धवन्तः क्रमेण
नित्यं यं पूजयन्ति स्वसरणिविधिना कुञ्चितांघ्रिं भजेऽहम्॥ १७६

176. வேதங்கள் ஒவ்வொரு கற்பங்கள்தோறும் தங்க ளுடைய உற்பத்திநாசத்தால் உண்டாகிற பயத்தை போக்கடிக்க வேண்டி முதலாவது பரார்த்தத்தில் (இக்கற்ப ஆரம்ப காலத்தில்) காலனுக்கும் காலனை யாதொரு பரமேச்வரனே அனேகவித மான தபஸினுலே ஸந்தோஷிக்கும்படி செய்து யாதொரு பரமேச்வரனுடைய கட்டளையால் தேவர்களால் அடைய முடியாத (3000) மூவாயிரம் பிராம்மணர்களாக ஆகி க்ரமமாக ஒவ்வொருநாளும் யாதொரு பரமேச்வரனே தங்கள் வழியில் உள்ள விதியினுல் (வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட விதியினுல்) பூஜை செய்கிறதுகளோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

குறிப்பு:- சிதம்பர ரஹஸ்யம், கஹாவிர்யாகண்டம் முதலிய க்ரந்தங்களில் இவ்விஷயம் கூறப்பட்டுள்ளது. அதில்

வாக்காலும், சதுர்வேத தாத்பர்ய ஸங்கிரஹத்திற்கு வியாக்யானம் செய்தருளிய ஸ்ரீ சிவலிங்கபூபதியின் வாக்கினாலும் உணர்க.

84, 111 சுலோகங்களில் கூறின அம்சி என்பதை பின்பற்றி இச்சுலோகத்தில் ஸ்ரீநடராஜரே தனது கலைகளில் ஒன்றை இதர க்ஷேத்திரங்களில் உள்ள உருவங்களில் பிரகாசிக்கும்படி செய்தும் இரவில் அர்த்தயாம காலத்தில் தன்னிடத்திலேயே லயிக்கும்படியும் செய்கிறார் என்று கூறுகிறார்.

आसेतोरासुमेरोर्धरणिगतनिजक्षेत्रवर्येषु नित्यं
साहस्राकारभाजां स्वतनुमधिचजुषत्चिलानां प्रमोदात्।
एकांसंयोजयंस्तां निशिनिशि निजहृत्पङ्कजेसन्निरुन्धन्
यो भात्यानन्दमूर्तिर्बहुविधफलदं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १७५

175. ராமஸேது முதல் மஹாமேருவரை பூமியில் உள்ள தனது க்ஷேத்திரங்களில் ஆயிரம் பேதங்களான தனது சித்ரூப கலைகளில் ஒரு கலையை ஒவ்வொரு காலும் ஸஞ்சரிக்கும்படி செய்து இரவில் அக்கலையை தனது ஹிருதயத்தில் அடக்கிக் கொண்டு யாதொரு ஆனந்த மூர்த்தியான பரமேச்வரன் விளங்குகிறாரோ அப்படிப்பட்ட பகுவிதமான பலத்தை கொடுக்கிற குஞ்சிதாங்கிரிம்.

தறிப்பு :- सुव्यक्तमेतत् पुण्डरीकपुरमाहात्म्ये अ-३ श्लो-४३-४६ सर्वेन्द्रियाणिहृदये लीयन्तेहि सुषुप्तयु। तथैवसर्वक्षेत्राणि पुण्डरीक पुरेलयम्॥ लयोनास्य कदाचच्च जैमिनेसत्यमीरितम्। देवदेव स्स्वयंसाक्षात्क्षेत्ररूपेणवर्तते॥ क्षेत्रान्तराणिनैवं स्युस्तस्मादेत द्विशिष्यते। क्षेत्रान्तरस्थितादेवा निशीथस्यतुमध्यमे॥ पुण्डरीक पुरंयान्ति तदासेवा विशष्यते। देवदेवस्सभानाथो नयातिकापि कुत्रच इति॥

சிதம்பர புராணம் துச்சகச் சருக்கம் பா-111

எப்பதிகளினுமுள்ள விறையருண் மூர்த்தியாவுஞ்
செப்பருஞ் சிதம்பரத்துட் டிருவத் தயாமந்தன்னி
லொப்புற வடைதலானு ளுரைக்குமெக் காலத்துள்ளு
மப்பெருங் காலச்சேவை யதிகவுத் தமமாமென்றே.

அப்பர்ஸ்வாமிகளின் (3-வது திருமுறை கோயிற்புக்க திருத்தாண்டகம்.)

மங்குன்மதிதவழ் மாடவீதி
மயிலாப்பிலுள்ளார் மருகலுள்ளார்
கொங்கிற் கொடுமுடியார்
குற்றாலத்தார் குடமூக்கிலுள்ளார்
பேய்க்கொள்ளம்புனூர்த் தங்குமிடமறியார்
சாலநாளார் தருமபுரத்துள்ளார் தக்களூரார்
பொங்குவெண்ணீரணிந்து பூதஞ்சூழப்
புலியூர்ச்சிற்றம்பலமே புக்கார்தாமே.

(இது முதலான பாசுரங்கள் 11) என்பவனுகளான பிரமாணங்கள் இவ்விஷயத்தை நன்கு அறிவிக்கிறதுகள். இப்பூர்த்தியை அர்த்தயாம காலத்தில் தரிசிப்பது இதர க்ஷேத்திரங்கள் எல்லாவற்றையும் தெரிசித்ததற்கு ஒப்பாகும்.

कल्पे कल्पे स्वकीयप्रभवलयभयं त्यक्तुमाद्ये परार्धे
वेदायं कालकालं बहुविधतपसा तोषयित्वा यदुक्त्या।
त्रैसाहस्रं द्विजत्वं दिविषदसुलभं लब्धवन्तः क्रमेण
नित्यं यं पूजयन्ति स्वसरणिविधिना कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १७६

176. வேதங்கள் ஒவ்வொரு கற்பங்கள்தோறும் தங்களுடைய உற்பத்தி நாசத்தால் உண்டாகிற பயத்தை போக்கடிக்க வேண்டி முதலாவது பார்த்தத்தில் (இக்கற்ப ஆரம்ப காலத்தில்) காலனுக்கும் காலனை யாதொரு பரமேச்வரனே அனேகவிதமான தபஸினலே ஸந்தோஷிக்கும்படி செய்து யாதொரு பரமேச்வரனுடைய கட்டளையால் தேவர்களால் அடையமுடியாத (3000) மூவாயிரம் பிராம்மணர்களாக ஆகி கிரமமாக ஒவ்வொருநாளும் யாதொரு பரமேச்வரனே தங்கள் வழியில் உள்ள விதியினல் (வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட விதியினல்) பூஜை செய்கிறதுகளோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

குறிப்பு:- சிதம்பர ரஹஸ்யம், தஹராவிர்யாகண்டம் முதலிய கிரந்தங்களில் இவ்விஷயம் கூறப்பட்டுள்ளது. அதில்

त्रिसाहस्रं द्विसाहस्रं साहस्रं द्विशतंतथा। सन्तितिस्त्रिवने विप्राः क्रमात्कृतयुगादिषु॥ என்று இக்கலியில் 200 நபர்கள் என்றும் அறிவிக்கிறது. शुद्धान्वयानामेतेषां ज्वलत्पावकरोचिषाम्। अहमेक स्त्रिसाहस्रसङ्ख्या सङ्ख्यातिपूरकः॥ (चि-मा-अ-२४-श्लो-८३)

செம்மைமெய் பெரியோர்போலத் தேடரிதென்று மைந்தன்
மெய்ம்மையிற் றுயரநோக்கி விமலன்விண் ணவரும் கேட்ப
வெம்மையொப் பவர்கள்யாரும் யாமவர்க் கொப்போமென்றே
யம்மையப்பனு மாவனுமவர்களி லொருவனென்றான்.

(கோ. இ. ச. 128) என்று சிதம்பர மஹாத்மியம் கோயிற் புராணம் கூறுதலால் ஸ்ரீநடராஜரே மூவாயிரம் ஸங்கியை பூர்த்தி செய்கிறவருக ஆகிறார். பின்னும் ஸ்ரீ சிதம்பரம் ஸ்ரீநடராஜர் தேவஸ்தான ஸம்பந்தமான சுமார் 800 வருஷங்களுக்கு மேற் பட்ட ஏட்டுப்பிரதிகளிலும் நபர்களின் ஸங்கியைகள் சற்றேறக் குறைய அவ்விதமே வரையப்பட்டுள்ளன.

இவர்கள் வேதமூர்த்திகள் என்பதுபற்றி ஸ்ரீமணிவாசகரும் 'வேதங்கள் தொழுதேத்தும் விளக்கு தில்லை கண்டேனே' (திரு. கண்டபத்து 10) என்கிற பாசுரத்தில் நன்கு விளக்குகிறார். வேதங்கள் சப்தாத்மகங்களும் ரூபமற்றதுகளும் ஆனதால் வேத ரூபிகளான தில்லை வாழந்தணர்கள் என்றே அதன் பொருள். அதே பத்தில் 6-வது பாசுரத்தில் 'மறையவரும் வானவரும் வணங்கிட நான் கண்டேனே' என்கிற வாக்கே இப்பொருளை அறிவிக்க கமகம்.

ஞானஸம்பந்தரும் இவ்வந்தணர்களை ஸ்ரீநடராஜ ஸ்வரூபர் களாகவே தரிசித்து

நீலத்தார் கரியமிடற்றர் நல்ல நெற்றிமேலுற்ற கண்ணினர்
பற்றுசூலத்தார் சுடரேப்பொடி பூணிவார் சடையார்
சீலத்தார் தொழுதேத்தும் சிற்றம்பலஞ் சேர்தலார் கழற்சேவடி
கைதொழக் கோலத்தாயருளா யுன்காரணங் கூறுதுமே.

(ஞா. திரு. 3-1-3) என்றும் புகழ்ந்து கூறியுள்ளார்.

வேதங்கள் பரமேச்வர ஸ்வரூபங்கள் वेदश्शिवः शिवोवेदः। वेदमूर्तिरहं विप्राः। என்கிற பிரமாணங்களால் அறியப்படுகிறது கள். பரமேச்வர ஸ்வரூபர்களான இவ்வந்தணர்களும் வேத ஸ்வரூபர்கள் என்பதும் தெளிவே.

பின்னும் திருவாரூரில் பகவான் ஸுந்தரருக்கு 'தில்லை வாழந்தணர்த மடியார்க்கு மடியேன்' என்று இவர்களைப் போற்றி அடி எடுத்துக் கொடுத்தபடியால் இவர்கள் உயர்வை எழுத யார் வல்லவர்? பட்டிணத்தடிகளும்,

ஆற்றேடுதும்பை யணிந்தாடு மம்பல வாணர்தமைப்
போற்றுதவர்க் கடையாளமுண்டே யிந்தப்பூதலத்திற்
சோற்றுவியற்று சுகமற்று சுற்றத்தணியுமற்றே
யேற்றுலும் பிச்சைகிடையாம லேக்கற்றிருப்பார்களே.

என்று கூறியுள்ளார். அம்பலவாணரைப்போல் அம்பலவாண ஸ்வரூபர்களான தில்லை மூவாயிரவர்களை போற்றுதவனுக்கும் அக்கதியே என்று அப்பாட்டின் உண்மைக் கருத்து. மற்றும் சிதம்பரமாஹாத்மியம், பக்தவிலாஸம், கோயிற்புராணம், திரு முறை முதலியவைகளில் கூறியுள்ளவைகளை விளக்கிக்காட்டில் விரியும்.

அதிகம் இவ்வந்தணர்களைப்பற்றிய அறியவிரிய விஷயங் களை பிரம்மபூயங்களானான சாஸ்த்ராசார்ய மஹாமஹோ பாத்யாய ஸ்ரீ தண்டபாணிஸ்வாமி தீக்ஷிதர் அவர்களால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட சிதம்பர தத்துவ நிர்ணயம் என்னும் வடமொழி நூலில் கண்டுகொள்க.

यस्योत्कर्षं च विष्णोस्सदनमधिगतो वह्निसन्दग्धपीठे
स्थित्वा श्रुत्यन्तवेद्यं शिवमपिपरमं बोधयन्स्वांचभूतिम्।
धिक्कुर्वन्दुर्मतीनां निकरमपि यदीयाज्ञयावन्धुवर्गैः
विप्रः कश्चिद्बुधेड्योरजतगिरिमगात्कुञ्चितांघ्रिं भजेऽहम्॥ १७७

177. வித்வான்களால் புகழப்பட்ட ஓர் பிராம்மணன் (ஹாதத்தர்) விஷ்ணுவின் ஆலயத்தை அடைந்து அக்கினியில் காய்ச்சப்பட்ட பீடத்தில் இருந்து யாதொரு பரமேச்வர னுடைய உத்கர்ஷத்தையும் வேதாந்தங்களில் சொல்லப்பட்ட

பரம தத்துவத்தையும் தனது மஹாத்மியத்தையும் விளக்கி துஷ்டர்களுடைய கூட்டத்தை நிக்காரம் செய்து யாதொரு பரமேச்வரனுடைய ஆக்ஞையால் பந்துவர்க்கங்களோடுகூட கைலையை அடைந்தாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம். (இஃது ஹாதத்த சரித்திரத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.)

गौर्याः पणिं गृहीत्वाहिमगिरिकटके सत्वर स्थूलपृष्ठं
धर्माकारं वृषेन्द्रं निजचरणजवोल्लङ्घिताम्बोधिवर्गम्।
अध्यारूढोनिजाङ्कस्थितगिरितनयां प्रेयसीं वाग्विलासैः
लज्जानम्रां प्रकुर्वन्ननुतविहृतिं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १७८

178. ஹிமயபர்வதத்தின் தாழ்வரையில் கௌரியை கல்யாணம் செய்துகொண்டு சீக்கிரமாக ஸ்தூலமான முதுகு பாகத்தை உடையதும் தர்மத்தின் உருவமும் தனது கால்களின் வேகத்தினால் தாண்டப்பட்ட ஸமுத்திரங்களை உடையதும் ச்ரேஷ்டமான விருஷபத்தில் ஏறிக்கொண்டும் தனது மடியில் இருக்கிற அம்பிகையை வாக்விலாஸங்களால் வெட்கத்தினால் வணங்கின வளாக செய்துகொண்டும் லீலையை செய்தாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

यत्फालस्थं मृगाङ्कं स्वरदमितिमुधा शुण्डयाऽऽदायतस्मिन्
बिम्बेदृष्ट्वावक्त्रप्रतिफलनसमाकर्षणव्यग्रचित्तम्।
दानामोदानुधावत्भ्रमरमुखरितस्वर्गशालभागं
योऽजिघ्रत्स्वाङ्गसंस्थं गजमुखमनिशं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १७९

179. யாதொரு பரமேச்வரனுடைய சிரஸில் உள்ள சந்திரனை தனது கொப்பு என்கிற எண்ணத்துடன் துதிக்கையினாலே எடுத்து அந்த சந்திர பிம்பத்தில் காணப்படுகிற தனது பிரதி பிம்பத்தை ஸ்வீகரிப்பதில் முயற்சி உள்ளவரும், மதஜல வாஸனையினால் சுழல்கிறதுகளான வண்டுகளின் சப்தங்களால் பூரணம் செய்யப்பட்ட ஸ்வர்க்கம், பதாளம் இவைகளின் பிரதேசத்தை உடையவரும் தனது மடியில் இருக்கிறவருமான விநாயகரை யாதொரு பரமேச்வரன் மிகவும் முத்தமிட்டுக் கொண்டாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

कात्यायन्याः कराब्जं दिनकरवदनाधीतवेदार्थबोधात्
लब्धानन्दान्तरङ्गप्रशमिततमसस्तापसस्याश्रमे यः।
गृह्णन् संसारवार्धाविधिकभयकरे मग्नसत्वप्रवर्गं
नित्यं रक्षन्नजस्रं जयति शिवपुरे कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ १८०

180. சூர்யனிடத்தில் இருந்து அப்யஸிக்கப்பட்ட வேதங்களுடைய அர்தஜ்ஞானத்தால் அடையப்பட்ட ஆனந்தத்தோடு கூடின ஹிருதயத்திலிருந்து அகற்றின அஜ்ஞானத்தை உடைய (காத்யாயனர் என்கிற) முனிவருடைய ஆச்ரமத்தில் அவர் புதல்வியான காத்யாயனியை பாணிக்ரஹணம் செய்து கொண்டு ஸம்ஸார ஸமுத்ரத்தில் மூழ்கின ப்ராணிகளை ரக்ஷிக்கிறவராய் இருந்தகொண்டு சிவபுரத்தில் யாதொரு பரமேச்வரன் ப்ரகாசிக்கிறாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம். (இக்கதையை திருவீழிமிழலை புராணத்தில் காண்க.)

यन्मूर्तिं ब्रह्मनिष्ठाः परमहसि पदे प्राज्ञमानन्दरूपं
शैवास्सादाख्यमूर्तिं हरिमिति च परे शक्तिमन्येऽपरेतु।
विघ्नेशं चेतरेऽर्कं पतिमिति बटुकस्कन्दविध्यग्निशक्रान्
इन्दुं केचिद्विभाव्याखिलसुखमभजन्कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ १८१

181. யாதொரு பரமேச்வரரான நடராஜமூர்த்தியை ப்ரம்ஹஜ்ஞானிகள் தேஜஸ்ஸை கடந்ததான ஸ்தானத்தில் ஆனந்தரூபரான ப்ராஜ்ஞராகவும், சைவர்கள் ஸதாசிவமூர்த்தியாகவும், மற்றும் அன்யர்கள் விஷ்ணு, சக்தி, விக்னேச்வரர், ஸூர்யன், பைரவர், ஸுப்ரமண்யர், ப்ரம்மா, அக்னி, இந்த்ரன், சந்த்ரன் இவ்விதம் பற்பல வடிவங்களாகவும் பாவித்து (கருதி) பூஜை செய்து அகில ஸுகங்களையும் அடைந்தார்களோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

एकं ब्रह्माऽद्वितीयं त्रिविधमपि चतुर्वाङ्मयं पञ्चवाण
भ्रातृव्यं षड्विपक्षद्विषदभिविजुतं सप्तजिह्वालिकाक्षम्।
अष्टम्येणाङ्कचूडं नवरसनटनालोलवासोदशार्शं
रुद्रैस्सादित्यवर्गैस्सततनतपदं कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ १८२

182. ஒன்றுமாயும், இரண்டாவது இல்லாததாயும், மூன்றுவிதமாய் (பிரப்ரஹ விஷ்ணு ருத்ர ஸ்வரூபமாய்) இருந்தபோதிலும் நான்குவித வாக்ஸ்வரூபமாயும் மன்பதினுக்குச் சத்துருவாயும், காமக்ரோதாதிகளற்ற முனிவர்களினால் துதிக்கப்பட்டவரும், அக்கினிக்கண்ணுள்ள நெற்றியை உடையவரும், அஷ்டமியில் உண்டான சந்திரனை தலையில் சூடினவரும், நவரஸங்களோடு கூடின நடன விலாஸத்தில் சலிக்கிற வல்கிர ரூபங்களான பத்து திக்குகளை உடையவரும், ஆதித்தர்களோடு கூடின ருத்ரர்களாலே எப்பொழுதும் வணங்கப்பட்ட சரணத்தை உடையவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

இவ்விதம் திருமந்திரம் 1-1-1

ஒன்றவன் தானே இரண்டவன் இன்னருள்
நின்றனன் மூன்றினுள் நான்குணர்ந் தான்ஐந்து
வென்றனன் ஆறுவிரிந்தனன் எழும்பர்ச்
சென்றனன் தானிருந் தானுணர்ந் தெட்டே.

என்கிற பாட்டில் எண்கள். அமைத்தல் உணரத்தக்கது.

विष्णोर्ललाटदेशच्युतरुधिरझरीसङ्गमेनाप्यपूर्णं
ब्राह्मं हस्तेकपालं डमरुमपिवहन्विश्वकद्रून्स्वपार्श्वे।
दंष्ट्राभाभापिशङ्गीकृतविपुलजटोभैरवः क्षेत्रपालो
विश्वं रक्षन्नुपाधेर्यमपि भजति तं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ۱۸۳

183. விஷ்ணுவினுடைய நெற்றியிலிருந்து ஒழுகுகிற ரக்ததாரையினாலே நிறையாததான பிரப்மாவின் கபாலத்தையும், டமருகத்தையும், ஹஸ்தத்திலும் தனது பார்ச்வ பாகங்களில் நாய்களையும் வகித்துக்கொண்டு தெத்துப்பல்லின் காந்தியினாலே பொற்கொன்றை வர்ணமாக செய்யப்பட்ட விஸ்தாரமான ஜடைகளையுடைய க்ஷேத்ரபாலர் என்கிற பைரவர் உலகத்தை உபாதையிலிருந்து ரக்ஷித்துக்கொண்டு யாதொரு பரமேச்வரனை ஸேவிக்கிறாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

सीताहस्ताब्जपिण्डीकृतवरपृथिवीलिङ्गमूलानुकर्ष
त्रुट्यद्बालास्यशाखामृगपतिरचितस्तोत्रतुष्टान्तरङ्गम्।

रक्षोवृन्दप्रहारप्रभवकलिनिवृत्याश्रिताम्बोधितीर
श्रीरामप्रष्ठराजार्चितपदयुगलं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम् १८४

184. ஸீதையின் கையினால் பிடித்துச் செய்யப்பட்ட பார்த்திவ லிங்கத்தை இழுத்ததால் அறுந்துபோன வாலியும், உடைந்த முகத்தையும் உடைய ஆஞ்சநேயரால் செய்யப்பட்ட ஸ்துதியினாலே ஸந்தோஷத்தை உடையவரும், ராக்ஷஸக் கூட்டங்களை ஸம்ஹரித்ததினால் உண்டான பாபத்தை நிவர்த்திக்க வேண்டி ஸமுத்திரதீரத்தில் (ராமேச்வரக்ஷேத்திரத்தில்) ஸ்ரீராமன் முதலிய அரசர்களால் அர்ச்சிக்கப்பட்ட பதயுகளத்தை உடைய வருமான குஞ்சிதாங்கிரிம். (இஃது ஸேது புராணத்தில் கூறப் பட்டுள்ளது.)

योगान्निर्बीजसंज्ञात्समुदितपरमानन्दकाष्ठासमाधि
स्थित्यावल्मीकगूढां तनुमवनिगतां नीतकल्पां धरन्स्वाम्।
श्रीमान्श्रीमूलसंज्ञोनृपनुतचरितो नित्यनिस्सङ्गविद्यो
प्याद्यस्सिद्धो यमन्तः कलयति नितरां कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १८५

185. நிர்பீஜ யோகத்தினால் பரமானந்தத்தை அனுபவிக்கிற ஸமாதி அவஸ்தையோடு அனேக கற்பங்கள் கழிந்த காரணம் பற்றி புத்தினால் மூடப்பட்டதும் பூமியில் மறைந்ததுமான தனது சரீரத்தை தரிப்பவரும் அரசர்களால் ஸ்தோத்திரம் செய்யப் பட்ட சரித்திரங்களை உடையவரும், ஆத்மஜ்ஞானியுமான ஸ்ரீ திருமூலர் என்று பெயர் உள்ள முதன்மையான ஸித்தர் யாதொரு பரமேச்வரனை எப்பொழுதும் தியானம் செய்து கொண்டிருக்கிறாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

குறிப்பு :- திருமூலர் என்கிற ஸித்தர் பர்மனால் ஸ்ருஷ்டிக்கப் பட்ட ஸித்தர்களில் முதன்மையாய்ந்தவர். இவர் எக்காலமும் சிவாஜ யோகத்தில் (அஸம்ப்ரஜ்ஞாத ஸமாதியில்) இருந்து பரமேச்வரனோடு இரண்டறக் கலந்து இருக்கலே பணி பூண்ட வராவர்.

ஓர் ஸமயம் ஓர் அந்தணர் வீட்டை அடைந்து பசிப்பிணி தீர வேண்டி அமுது வேண்டினர். அவ்வில்லத்திலுள்ள அன்னை

இவரைக்கண்டு மிகவும் பக்தியோடு நற்சுவை உண்டி அளிக்கக் கருதி ஓ சுவாமி, சற்று இவ்விடம் அமருங்கள். கீரை பசிக்கிறது அது பக்குவமானதும் புசிக்கலாம், என்னை அனுக்ரஹிக்க வேணுமென்று பலமுறை வணங்கி போற்றிப் பாகசாலையை அடைந்தனள்.

பிறகு ஸித்தர் அவ்வுணவை விரும்பாமல் அங்குள்ள ஒரு பிள்ளையார்கோயிலை அணுகி அங்கு ஒரு சுரங்கம் இருக்கக்கண்டு மிகவும் மகிழ்ந்து அதனுள் சென்று யோகஸமாதியில் அமர்ந்தார். நீண்டகாலங்கள் சென்றதுகள். இவர் சரீரத்தில் புற்று மூடிக் கொண்டதோடு அக்கோயிலும் பூமியில் மறைபட்டு அக் கோயிலுக்குமேல் ராஜபாட்டையும் அமைக்கப் பட்டது.

இவ்விதமிருக்க ஒரு ஸமயம் அக்காலத்தில் அரசு நடாத்திய சோழ வம்சத்திய மன்னன் ஒருவன் ரதத்தில் அவ்வழியாகவர, ரதத்தில் கட்டப்பட்ட குதிரைகள் அவ்விடத்தில் பிரமித்து நின்றதுகள். அதுகண்டு அவ்வரசன் இதன் காரணம் என்ன என்று அமைச்சரை வினவ அவர் கீழ் சோதித்தல் நன்று என்றனர். பிறகு அவ்விதம் சோதிக்குப் போது அக்கோயிலும் சுரங்கமும், ஸித்தரின் உருவமும் காணப்பட்டதுகள். அரசன் மிகுந்த ஸந்தோஷத்துடன் அச்சித்த உருவத்தை தனது ரதத்தில் வைத்துக்கொண்டு தனது அரண்மனையை அடைந்து அவ் வுருவத்தை தனது ஸிம்ஹாஸனத்தில் அமர்த்தி ஸமாதியை கலைக்க வேண்டி அமைச்சரின் போதனையால் எருமை வெண்ணையை ஸித்தரின் சிரஸில் சாற்றினன். சற்று நேரமானதும் அவ்வெண்ணை உருகி தேகம பூராவும் பரவினது. ஸித்தரும் பிரஜ்ஞையை அடைந்து கண்விழித்து, அரசனைப் பார்த்து கீரை மணந்ததா என்று வினவினர். அரசனும் அறுசுவை அமுதை புசிப்பித்து மிகவும் வணங்கிப் போற்றினன். ஸித்தர் அவ்வரசனுக்கு மகப்பேறு உண்டாகுப்படி அருள் புரிந்தனர். அரசன் கீரை மணந்ததா என்று கேட்ட காரணம் என்ன வென்று வினவ ஸித்தர் பழய அவ்விருத்தாந்தத்தையும் சொல்லி 'எழுபதுகோடி யகமிருந்தோபொரு ஸமாதி' என்றும் கூறினர். பிறகு தில்லையில் திருமூலட்டானத்தின் பின்புறம் கல்லால மரதத்தின்கீழ் யோகஸமாதியோடு அமர்ந்தனர் என்றும்

மற்றும் பற்பல கதைகளும் கர்ணகர்ணிகையாக கேழ்க்கப் படுகின்றனம்.

திருத்தொண்டர் புராணத்தில் திருமூல நாயனர் சரித்திரம் கூறப்படுகிறது. அச்சரித்திரத்தில் அன்னையுர் இறுதியில் கைலையை அடைந்தாரென்றும், வடமொழி அகஸ்திய பக்த விலாஸத்தில் திருவாவடுதுறை க்ஷேத்திரத்தில் லிங்கத்தின் ஜ்யோதியில் கலந்துகொண்டாரென்றும் கூறப்படுகிறது.

ஸித்தர்கள் ஸ்ரீ பரமேச்வரனை பூஜித்து சிரஞ்ஜீவிகளாய் யோக ஸமாதியில் வீற்றிருக்கும் க்ஷேதரங்கள் 21.

यदाहुर्नैदानिकाः ॥

आद्यः श्रीमूलसंज्ञोनटपति यजनात्तिल्लवन्यां प्रपेदे सिद्धिनन्दी च काश्यामरुण गिरिवरे वामकान्तारसिद्धः। भूमूलाधारसंज्ञे कमल मुनिवरः कोङ्कणो वेङ्कटाद्रौ कुम्भश्चानन्तशय्यापुरि नलदपुरे तत्र वाल्मीकि सिद्धः ॥ १ ॥ श्रीरामस्सुन्दराद्रावमृतघटपुरे सार्पकः कृष्ण पुर्यः कृष्णाभिख्येपुरे श्रीफलगिरिशिखरे भोगनाथाभिधानः। श्रीगृद्ध्र द्रौ कुदम्बः परगिरिशिखरे मत्स्यसिद्धः पतञ्जल्याख्यस्सेतौ च गौरीमृग इति गदितः कालहस्तौ नितान्तम् ॥ २॥ हालास्ये सुन्दरः श्रीनगमधि महितः कोरकोदार्विकेयो वृद्धाद्रौ वैद्यनाथेप्यधिगतसुयशास्सिद्ध धन्वन्तरिश्च। श्रीरङ्गे कञ्चुकाख्यो मुनिरपि च तथा नन्दिदेवाभिधानः श्रीकाष्यामित्यवोचन् भुविशिवनिलयान्येकविंशं महान्तः॥ इति ॥ ३ ॥

திருமாது தாமிருவர் சேரிடம தாகுநம்
செல்வ மறையோர் திருமருகு தன்னிலே
நருமணப் பெருவேள்வி நல்லோம தூமம்
நல்லதொரு காரெனக் காட்டிடு மாமித்
திருத்தில்லை சிற்சபை கர்த்தன சபேசன்
செய்யநற் றிருபதம பாதமது தன்னையே
மருவியே பூசித்து மாருத வன்புடன்
மாபேறு (1)தீநுழலர் தாமடைந் தானரோ.

கங்கைசூழ் கவிஞெழுகு காசிநற் பதியதாம்
காணிய (2)நம்நந்தி வாழிடம தாகுமே
(3)கோங்கணவர் வாழ்கின்ற தலமதா மேதெனில்
குலவுநற் றிருப்பதிக் குன்றமது யென்னலாம்
சங்கையிற் சீர்காழி தன்னகரை நாநாளும்
சார்(4)நந்தி தேவர்தம் இடமதா யெண்ணுவர்
பங்கமில் வேளூரு தன்னூ தாகவே
பார்புகழ்(5) தந்வந்திரி தானடைந் திட்டனன். 2

அருமைநற் (6)கமலமுனி ஆரூர தாகுமே
அனவரத மெட்டிகுடி வமர்ந்தனர் (7)வால்மீகி
தருமமிகு சோங்கம் (8)சட்டமுனி தன்னதாம்
சிறப்புற்ற கருவூரிற் (9)கருவூர் தாமுமே
பெருமைபெரு பழனிமலை தன்னிடம தாகவே
பேசரிய (10)போகமுனி பிரியாது வந்தனர்
இருமையு று (11)சுந்தா நந்தருந் தாமுமே
என்றென்று மாமதுரை மாரு துறைந்தனர். 3

குமாகுரு திருப்பரங் குன்றமது தன்னையே
கூறிய (12)மச்சமுனிக் குறிக்கொண்ட தாகுமே
சமாசம் தழையுநல் லழகர்மலை தன்னிலே
சாற்றுதற் கரியவொரு (13)ராமதேவருந் தான்
அமர்விரும் பனந்த சயனமது தன்னிலே
அமர்ந்ததொரு (14)தும்பழனி வாசமது கொண்டனர்
நமவர்வாழ் ஸ்ரீசைல பெருநகர் தன்னையே
நாடரிய (15)கோக்கர் தமிடம தாமென்பர். 4

கூடரிய கழுக்குன்ற மெனுமத் தலமதே
கொனற்கரிய (16)தும்பையர் தம்தான மதாகுமே
தேடரிய இராமேச் சுரமது தன்னையே
திண்மைமிகு (17)பதஞ்ஜலி வாசமாக் கொண்டனர்
நாடறிய நற்றவர்கள் வாழ்கின்ற வருணையே
நப (18)திடைக் காடாகும் நண்ணுதற் கிடமதாம்
பீடரிய (19)வகப்பைநற் சித்தர்த மிடமது
எழில்மருவு விருத்தகிரி தலமது தானதாம். 5

அந்தமில் காளத்தி (20)கேளரிமாஞ குமே
(21)அரவாட்டி சீர்க்கடலூர் தலமதவு மாமே
சந்தத மந்தந்தத் தலசிவ லிங்கத்தை
சார்ந்து நற்புத்தியொடு வருச்சித்து யேத்தியே
யெந்தையின தருள்பெற்ற சித்தர்க ளாகுவர்
இணையில் மூவெழுவர் தம்பாதமது தன்னையே
சிந்தையிற் சென்னியிற் சேர்ப்பித்து நாளும்
பந்தமதை யோட்டுவோம் சந்ததமும் நாமே. 6

हल्लीसोन्मुख्यकेलीनमितनिजशिरस्संस्थगङ्गामुखेन्दोः
आलोकोत्पन्नकोपत्वरितगतिशिवासांत्वनव्यग्रचित्तम्।
दृष्ट्वा कण्ठस्थनीलं जलमुचितमुधाऽऽयातकौमारवाहात्
विभ्यद्भूषाफणिनां मणिरुचि सुषुमं कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ १८६

186. பின்னல்கோலாட்டம் முதலிய விளையாட்டுகளில் வணக்கின தனது சிரஸில் உள்ள கங்கையின் முகச்சந்திரனைப் பார்த்ததினால் கோபித்தும், வேகமான நடையை உடையவளும் ஆன அம்பிகையை ஸமாதானம் செய்கிறவரும் தனது கண்டத்தில் உள்ள விஷத்தைப்பார்த்து மேகம் என்கிற புத்தியால் ஸமீபத்தை அடைந்த ஸுப்ரமண்யருடைய வாஹனமான மயிலிடமிருந்து பயத்தை அடைந்ததுகளான ஆபரண ஸர்ப்பங்களின் ரத்தின காந்திகளால் அழகுவாய்ந்தவருமான குஞ்சி தாங்கிரிம்.

स्वर्गाधीशोपदिष्टामखिलसुखकरीं यत्तिरोधानशक्तेः
विद्यां मोदाज्जपित्वा सुरयुवतिसमामापभैमीं स्वकान्ताम्।
यत्सेवानिर्गताऽऽर्किग्रहराचितमहोपद्रवो नैषधेन्द्रो
विश्वं रक्षन्निजान्ते द्युसदनमभजत्कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ १८७

187. நிஷத தேசத்திற்கு அரசனான நளன் தேவேந்திரனால் உபதேசம் செய்யப்பட்டதும் ஸப்த ஸுகத்தையும் கொடுப்பதுமான யாதொரு பரமேச்வரனுடைய நிரோதான சக்தியினுடைய மந்திரத்தை (திருஸ்கரிணி மந்திரத்தை) ஸந்தோஷத்தோடு ஜபம் செய்து தேவஸ்திரீக்கு ஒப்பான தமயந்தியை அடைந்தானோ யாதொரு பரமேச்வரனுடைய ஸேவையால்

சனீச்வரக்ரஹ பாதைகளை போக்கடித்தும் வெகுகாலம் உலகை காப்பாற்றியும் இறுதியில் ஸ்வர்க்கத்தையும் அடைந்தானே அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம். (இஃது திருவள்ளாறு ஸ்தல புராணத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.)

விட்புலந்தனி புரந்தருளும் வேந்தர்கோ
னட்பொடு மினீயசொன்ன வின்றியாவர்க்கும்
கட்புலனலு ருக்காண் கிலாததோர்
நூட்பநூல் விஞ்சையை நுவன்றிட்டானரோ.

என்று அகிவீராமபாண்டியரும், இந்திரன் நளனுக்கு திரிஸ்காணீ மந்திரத்தை உபதேசித்தான் என்றும் கூறியிருக்கிறார். (நைடதம் நளன் தூதுப் படலம் பா. 37) (நூட்பநூல்விஞ்சை-நூட்பமான நூலில் சிதப்பர கல்பத்தில் சொல்லப்பட்ட விஞ்சை மந்திரம் திரிஸ்காணீ மந்திரம் என்பது அதன் பொருள்.)

திருஞானசம்பந்தரும் (2-ம் திருமுறை திருவள்ளாற்றுப் பதிகம் பா. 3).

விளங்கிழை மடந்தைமலி மங்கை யொருபாகத்
துளங்கொள விருத்திய வொருத்தனிட மென்பர்
வளங்கெழுவு தீபமொடு தூபமலர் தூவி
நளன்கெழுவி நாளும்வழி பாடுசெய் நள்ளாறே.

என்று கூறியுள்ளார்.

कन्दर्पाणां वहूनां प्रसवकरवरापाङ्गवीक्षाविलासै
रुद्याने राजताद्रेर्हरवृतसुतनोश्शास्त्रभिख्यं कुमारम्।
उत्पाद्यायातगौरीमधुरवचनतः पालकत्वं वनानां
सर्वेषां दत्तवान्यस्त्रिजगदभिनुतं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १८८

188. யாதொரு பரமேச்வரன் (மூன்றாவது ஸமயம்) கைலாஸ பர்வதத்தில் உள்ள உத்யானத்தில் அனேகம் மன்மதர்களை உண்டுபண்ணுகிற கடைக்கண் பார்வைகளினாலே விஷ்ணு மோகினியிடம் இருந்து சாஸ்தா என்கிற புதல்வனை உண்டு பண்ணி அச்சமயம் அங்கு வந்தவளான அம்பிகையின் இனிமையான வாக்கினாலே அக்குமாரனுக்கு எல்லா வனங்களுக்கும்

பாலகனுக இருக்கும் தன்மையை அளித்தாரோ அப்படிப்பட்ட மூன்று உலகங்களினால் துதிக்கப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம். இஃது சங்கர ஸம் ஹிதையில் கூறப்பட்டுள்ளது.

मुग्धे कैलासवासीजरठशुभकरो गौरि चर्माम्बरोऽसौ
ब्रह्मन्नैश्वर्यदोऽम्बे पितृभुवि नटकृद्विप्रकैवल्यदाता।
एवं यद्वाक्यभङ्गीं मुहुरपि च तिरस्कृत्य सद्मान्तरालं
गन्तुं व्यग्रं मुनां योऽप्यकुरुतमुदितां कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १८९

189. அவதாரிகை. ஹிமயமலையில அம்பிகை பரமசிவனை கல்யாணம் செய்துகொள்ளவேண்டி தபஸ் செய்துகொண்டு இருக்கும் தருணம் அத்தேவியை பரீக்ஷை செய்யக் கருதி கிழ பிராம்மண உருவத்தோடு அணுகி அவளிடம் ஸல்லாபம் செய்த விபரத்தை இதனால் அறிவிக்கிறார்.

ஈச்வர்: ஏ அழகுவாய்ந்தவளே நீ மனதில் கருதிய சிவன் கைலாயம் என்னும் மலையில் வஸிப்பவன் (மலையன்) அதனால் உனக்கு தகுந்தவன் ஆகான்.

அம்பிகை: ஓய் கிழவரே அவர் மங்களத்தை செய்கிறவர்.

ஈச்வர்: ஏ கௌரீ அவன் தோலைக் கட்டிக்கொண்டவன் வஸ்திரம் இல்லாதவன் (தரித்திரன்).

அம்பிகை: ஏ பிராம்மணரே எல்லோருக்கும் ஐச்வர்யங் களை கொடுக்கிறவர்.

ஈச்வர்: ஏ அம்மா ச்மசான பூமியில் நடனம் செய்கிறவன்.

அம்பிகை: ஓய் பிராம்மணரே மோக்ஷத்தை கொடுக்கிறவர்.

இந்தப்பிரகாரம் யாதொரு பரமேச்வரனுடைய வார்த்தை களின் ரீதியை அடிக்கடி நிரஸ்காரம் செய்து தனது பர்ணசாலை யின் உள்புறத்தை அடைய விரும்பினவளான உமாதேவியை யாதொரு பரமேச்வரன் (தனது ஸ்வரூபத்தை காண்பித்து) ஸந்தோஷத்தை உடையவளாக செய்தாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

इतोगमिष्याम्यथवेतिवादिनी चचालबालास्तनभिन्नवल्कला।
स्वरूपमास्थाय चं तां कृतस्मितः समाललम्बे वृषराजकेतनः॥ ८४७॥

இவ்விதங்களான வாக்குகள் நன்கு உணரத்தக்கதுகள்.

यद्धासेन्दुप्रभूतानिखिलमपि जगद्व्यापिनी चन्द्रिकाभा
प्याविष्णुस्थावरान्तं हृदयमधिगतं वाह्यगञ्चान्धकारम्।
दूरीकृत्याशुसर्वान्स्वपदसरसिजध्यानशीलानजस्रं
रक्षत्यन्तर्हीनं गुरुभृगुविधुतं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १९०

190. யாதொரு பரமேச்வரனுடைய புன்சிரிப்பில் இருந்து உண்டானதும் ஸமஸ்த உலகை வியாபிக்கிறதுமான சந்திரகாந்தியானது விஷ்ணு முதல் ஸ்தாவர பர்யந்தம் உள்ளும் புறமும் உள்ள இருட்டை சீக்கிரமாக போக்கடித்து தனது பாதத்தை தியானம் பண்ணுகிறவர்களான எல்லாப் பிராணிகளையும் மிகவும் ரக்ஷிக்கிறதோ அப்படிப்பட்ட ஆதி அந்தம் இல்லாதவரும், தேவகுரு, அஸுரகுருவால் துதிக்கப்பட்டவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

गोदावर्यास्तटस्थोऽनृतवचनपरो दुष्टकार्यान्तिकोयत्
क्षेत्रे गौल्यां जनित्वा निजसुकृतलवात्स्वीयपापोक्तिदोषम्।
भस्मीकर्तुं चिरं यं स्तुतिभिरभिनमन्सुन्दराङ्गोयदुक्त्या
जातोयत्क्षेत्रपालो जयति तमसमं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १९१

191. கோதாவரி தீரத்தில் உள்ளவனும், பொய் சொல்லுகிறவனும் துஷ்டனுமான, ஓர் சோழிடன் கேஷேத்திரமான கதியில் ஸ்ரீ நடராஜரை தரிசித்த புண்யத்தின் காரணத்தால் தனது மறுபிறவியில் யாதொரு பரமேச்வரனுடைய கேஷேத்திரமான சிதம்பரத்தில் பல்லியாய்ப் பிறந்து ஸ்வல்ப புண்ணியத்தினால் பூர்வஜன்ம வாஸனையை தெரிந்தவனாய் தனது பல்லியினத்தின் விழுகலினாலேயும், வசனத்தினாலேயும் பிராணிகளுக்கு உண்டாகும் தோஷத்தை போக்கடிப்பதற்கு பரமேச்வரனை துதித்து வணங்கி ஸந்துஷ்டரான அப்பரமேச்வரனுடைய

கட்டளையால் அழகுவாய்ந்த சரீரம் உள்ளவனும், யாதொரு பரமேச்வானுடைய க்ஷேத்திரத்தை ரக்ஷிக்கிறவளுகவும் விளங்குகிறளே அப்படிப்பட்ட ஒப்பற்றவரான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

இக்கதை அர்த்தயாம அழகரைப் பற்றியது. சிதம்பர ரஹஸ்யத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. அப்பல்லியின் உருவத்தை ஸ்ரீ சிச்ஸபையின் கீழ்புறம் கொடுங்கையிலும் அப்பல்லிக்கு அனுக்ரஹம் செய்த பல்லீசுவரர் என்கிற மூர்த்தியை வட்கு இரண்டாவது பிராகாரத்திலும் நித்தியம் தரிசித்தல் நன்று.

भुक्त्वा हालाहलांशं युधिनिहततनुं दारुकाख्यं सुरारिं
कृत्वा घोरस्वकृत्यप्रचलितभुवनां भद्रकालीं शिवोयः।
प्रत्येत्यानन्दनृत्तं पितृपतिभुवने दर्शयित्वा तयाऽण्डान्
सर्वान्संरक्षतीशस्तमनिधुनुतं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १९२

192. சிவபெருமான் கண்டத்திலுள்ள ஹாலாஹல விஷத்தின் அம்சத்தை புசித்து யுத்தத்தில் தாருகாஸுரனை ஸம்ஹரித்து கோரமான தனது கிருத்தியத்தால் உலகை நடுங்கும்படி செய்கிறவளும் ருத்ரபூமியில் வீற்றிருப்பவளுமான பத்ரகாளியை அணுகி யாதொரு பரமேச்வான் (தனது) ஆனந்த நடனத்தை காண்பித்து (அதனால் அவளுடைய மதவேகத்தை சமனம் செய்து) அவளால் எல்லா அண்டங்களையும் ரக்ஷிக்கிறரோ அப்படிப்பட்ட சூர்யசந்திரர்களால் துதிக்கப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

இக்கதையை ஸ்ரீ அப்பய்ய தீக்ஷிதர் பிரம்ம தர்க்கஸ்தவத்தில் (சு. 48, 49) கூறியுள்ளார். திருவாசகம் திருச்சாழல்

தேன்புக்க தண்பணைசூழ் தில்லைச் சிற்றம்பலவன்
தான்புக்கு நட்டம் பயிலுவது என்னேடி
தான்புக்கு நட்டம் பயின்றிலனேற் றாணியெல்லாம்
ஊன்புக்க வேற்காளிக் கூட்டங்காண் சாழலோ. 14

என்று கூறுதலுமுணர்க,

यस्योद्वाहे हिमाद्रिं गतवति निखिलप्राणिवर्गैर्कसूनोः
आशामौन्नत्यभाजं रचयितुमधरां विन्ध्यमद्रिञ्च दैवम्।

धिक्कर्तुं कुम्भजन्माचुलुकितजलधिः प्रेषितो येनमोदात्
तं देवं कोटिकोटि द्युमणितनुरुचिं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १९३

193. : யாதொரு பரமேச்வரனுடைய விவாஹ காலத்தில் ஹிமயமலையில் ஸமஸ்த பிராணிகளும் அடைந்திருக்குப் பொழுது உயரதாக்கப்பட்ட தெற்கு பாகத்தில் உள்ள பூமியை ஸமமாக செய்வதற்கும், விந்திய பர்வதத்தையும், வாதாபி, இல்வலன் என்கிற அஸுரர்களை சங்கரிப்பதற்கும், உள்ளங்கையில் அடக்கப்பட்ட ஸமுத்திரத்தை உடைய அகஸ்தியர் யாதொரு பரமேச்வரனுலே சந்தோஷத்தோடு தெற்கு திக்கைக் குறித்து அனுப்பப்பட்டாரோ அப்படிப்பட்ட அனேகம் சூர்யர்கள் போன்ற சரீரகாந்தியை உடைய குஞ்சிதாங்கிரிம், இது கந்த புராணத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

वीणा संक्रान्तकान्तामधुरतररसालापगितिप्रमोद
प्रोद्यद्रोमाञ्च कूटद्विगुणतनुलता भोगसौन्दर्यशिल्पम्।
यन्नानारत्नभूषाकिरणकवलितेदिक्तटे वप्रलीलां
कुर्वन्त्यद्यापि मोदात् द्विरदपरिवृढाः कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १९४

194. வீணையை மீட்டுகிறவளான அம்பிகையின் கானத்தினுல் ஸந்தோஷத்தை அடைந்தவரும், விர்த்தி அடைந்த ரோமாஞ்சத்தினுல் இரட்டிப்பாக செய்யப்பட்ட சரீரத்தின் ஸௌந்தர்யத்தை உடையவருமான யாதொரு பரமேச்வரனுடைய இரத்தினமயமான ஆபரணங்களின் கிரணங்களால் வியாபிக்கப்பட்ட திக்பிரதேசங்களில் திக்கஜங்கள் மகிழ்ச்சியோடு கரைமுட்டி விளையாடுதலை இப்பொழுதும் செய்கிறதுகளோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

कस्त्वं किन्नामधेयो धरणिसुरवपुः कम्पितापादचूडो
गोत्रं सूत्रं कुलं त्वत्पितरमपि तथा मातरं बन्धुवगम्।
शत्रु मित्रं कलत्रं तनयमपि वयोज्ञातुमीहे तवेति
प्रोवाचाद्रौ पुरायं-प्रतिगिरितनया कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १९५

195. அம்பிகை முன் ஒரு காலம் இமயமலையில் (பரமேச்வரனை கல்யாணம் செய்துகொள்ளவேண்டி தபஸ்

செய்யும் தருணம் தன்னை பரீக்ஷைசெய்யவந்தவரான யாதொரு பரமேச்வரனை) நீர் யார், உமது பெயர் என்ன, பிரசப் ஹணரும் நடுங்கின சரீரத்தோடு கூடியவராகவும் . ஆஶ்ரீர். உமது கோத்திரம், ஸூத்திரம், குலம், தகப்பன், தாயார் பந்துக்கள், சத்துரு, தோழன், பத்தினி, குமாரன், வயது இவைகளை அறிவதற்கு இச்சிக்கிறேன் என்று கேட்டாளோ அப்படிப் பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

स्कन्दे विघ्नेशशुण्डां स्वकरसरसिजैः मानयित्वातदुक्तैः
स्वीयैर्वस्त्राक्षिसंख्यागणनपरिभवैरोदिते सानुकम्पा।
देवी दृष्ट्वा स्वसूनो श्चरितमपि यदीयाज्ञया हेमकूटे
वाचा सप्रेमभाजावतनुततनयौ कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ۰ १९६

196. ஹேமகூடத்தில் ஸுப்ரப் ஹண்யர் விஜயகருடைய திக்கையை தனது கைகளினல் அளந்த காரணம்பற்றி அவ் விஜயகரால் தனது முகங்களுடையதும், கண்களுடைய தும மான எண்ணுதலாலுண்டான அவமானத்தால் அழுதுகொண்டு இருக்கும் தருணம் தயை உள்ள தேவி இதை அறிந்து யாதொரு பரமேச்வரனுடைய ஆக்ஞையினலே ஹிதத்தைப்போதித்து அவ்விரு குமாரர்களையும் பிரிய முள்ளவர்களாக செய்தாளோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

स्वामिन्मास्त्वाधिपत्यं शमनपदमहाराज्यभारेममालं
पाशं दण्डञ्च वाहं महिषमपि भटान्त्वत्पदेद्यार्पयेऽहम्।
इत्युक्त्वा प्रेतताक्ष्यं शिवयजनपराकर्ष कुप्यद्गणेन्द्रो
द्विघ्नं दृष्ट्वा यमं योऽप्यकुरुतमुदितं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ १९७

197. ஸ்வாமின் இனி எனக்கு யம ராஜதானிக்கு பதியாய் இருக்கும் தன்மையானது போதும் பாசம், தண்டம் வாகன மான மஹிஷம் படர்கள் இவை எல்லாவற்றையும் இப்பொழுது நான் உமது பதத்தில் அர்ப்பணம் செய்கிறேன். என்று தனது முன்பாக சொல்லி வணங்கினவனும் சிவபூஜை செய்கிற பக்தனின் உயிரைக் கவர்ந்ததின் காரணத்தால் கோபங் கொண்ட சிவகணங்களால் ஹிம்ஸையை அடைந்தவனுமான

யமனே யாதொரு பரமேச்வரன் (இனி எனது பக்தர்கள் விஷயத்தில் அணுகாதே என்று சொல்லி) ஸந்தோஷத்தோடு கூடியவனாக செய்தாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

இக்கதை வடமொழி புண்டரீகபுர மாஹாத்மியம் 2வது அத்தியாயத்திலும் சிதம்பர புராணம் தன்மதச் சருக்கத்திலும் கூறப்பட்டுள்ளது.

पित्रोर्दुःखैकहेतुं कमठनिभतनुं पापजांस्त्वां प्रमोक्तुं
वार्धौ स्थित्वा निरुन्धन्रथमपितरणेस्तन्मुखाद्यस्यविद्याम्।
लब्ध्वा जप्त्वाथभूत्वा सुरयुवतिसमाह्लादि सौन्दर्यकायो
राजास्वामात्यपुत्रीपरिणयमकरोत्कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ १९८

198. ஓர் அரச குமாரன் தாய் தந்தையர்களுக்கு துக்கத்தை உண்டுபண்ணி வைக்கிறதும் பாபத்தினாலே உண்டானதுமான தனது ஆமை போன்ற சரீரத்தை விடுவிப்பதற்கு ஸமுத்திரத்தை அடைந்தும் சூர்யனின் ரதத்தை தகைந்தும் அதனால் களிப்புற்ற சூர்யனின் முகத்தில் இருந்து யாதொரு பரமேச்வரருடைய மந்திரத்தை (சிதம்பர வித்தையை) அடைந்தும் ஜபித்தும் அதன் காரணத்தால் தேவ கன்னிகைகளால் விரும்பப்பட்ட அழகு வாய்ந்த சரீரத்தோடு கூடி தனது மந்திரியின் குமாரியை விவாகம் செய்து கொண்டானோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

किं दारैः किंश्चपुत्रैः किमिति च वसुभिः किं सुहृद्भिः किमन्यैः
भूयान्नास्त्यैवसत्यं फलमिति हृदये सन्ततं चिन्तयन्तः।
त्यक्त्वा दुःखादिहेतुं यदमलवसुधाप्रान्तकक्षाश्रमास्ते
सिद्धास्सर्वे बभूवुर्यदनुगतधियः कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ १९९

199. எல்லா ஸித்தர்களும் பத்தினிகள், புத்திரர்கள், தனங்கள், ஸ்நேகிதர்கள் மற்றுமுள்ளதுகள் இவைகளால் என்ன பலன்கள் உண்டாகப்போகிறதுகள் என்று மனதில் எண்ணி துக்கங்களுக்கு காரணங்களான இவைகளை தள்ளி யாதொரு பரமேச்வரனுடைய சிதம்பர க்ஷேத்திரத்தின் ஸமீப பிரதேசங்களில் ஆச்ரமங்களை அமைத்து பரமேச்வரனே நியானம் செய்து கொண்டு வஸிக்கிறார்களோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

हेमाद्रिप्रान्तभागस्थलकमलवनाक्रीडनोद्योगहंस
व्रातालोकापदेशात्सविधगतशिवाहस्तगाढोपगूढम्।
नानाकारानुभूतानुपमरतिसमुत्कूजितार्याकुचाग्र
स्पर्शोन्मृष्टालिकान्तस्थलसितभसितं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २००

200 மஹாமேருவின் ஸமீப பிரதேசத்தில் உள்ள பூ தாமரை (பூமி தாமரை) வனங்களில் கிரீடை செய்கிற ஹம்ஸக் கூட்டங்களே பார்க்கிற வியாஜத்தினால் ஸமீபத்தை அடைந்த அம்பிகையால் ஆலிங்கனம் செய்யப்பட்டவரும் அனேகவித உருவங்களோடு அனுபவிக்கப்பட்ட உயர்ந்த ரதியால் உண்டான மணிதத்தோடு கூடின அம்பிகையின் குசாக்ரத்தின் ஸ்பரிசத்தினால் அழிக்கப்பட்ட நெற்றியில் உள்ள வெளுத்த விபூதியை உடையவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

विष्णोर्नैवाद्य दृष्टुं भवति च समयोवेदवाक्यार्थबोधे
ब्रह्मन्कालोनचेषो हरिमुखविबुधागच्छतान्यत्रयूयम्।
आस्तां वीणामुने सोप्युपदिशति परं ब्रह्मतत्वं मुनीनां
इत्युक्त्वा तान्यदुक्त्यात्वरयतिगणराट् कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २०१

201. ஓய் விஷ்ணோ தரிசனம் செய்வதற்கு இது ஸமயம் இல்லை. ஓ பிரமாவே வேதவாக்கியங்களின் அர்த்தத்தை அறி வதற்கு இது காலமில்லை. இந்திரனே ஆதியாக உள்ள ஓ தேவர் களே, நீங்கள் வேறு எங்கேயாவது செல்லுங்கள். ஓ நாரதரே உமது வீணை இருக்கட்டும். இப்பொழுது பரமேச்வரன் ஸனகாதி முனிவர்களுக்கு பிரம தத்துவத்தை உபதேசம் செய்து கொண்டிருக்கிறார் என்று சொல்லி, அத்தேவர்களை (கைலயங் கிரியில்) யாதொரு பரமேச்வரனுடைய கட்டளையால் நந்திகேச்வரர் அவ்விடத்தைவிட்டு அகலும்படி செய்கிறாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

यद्वर्षं मानुषाणां तदपि च दिवसं देवतानां प्रसिद्धं
प्रोक्तं तच्चापकुम्भ प्रथमयुगहरिस्त्रीषु मासेषुषट्सु।
आसन्यन्नृत्तमूर्ते रुदयमुखवराभ्यर्चनास्तेतमिन्द्रा
द्यष्टाशापालपूर्वाखिलसुरविनुतं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २०२

202. மனிதர்களுடைய வருஷம் தேவர்களு ஒரு நாள் ஆகும். இது பிரஸித்தமானது. அப்பனித வருஷத்தில் உள்ள மார்கழி, மாசி, சித்திரை, ஆனி, ஆவணி, புரட்டாசி இந்த ஆறு மாதங்களில் உள்ள மஹாபிஷேக பூஜைகள் யாதொரு நடராஜமூர்த்திக்கு உஷக்காலம், காலஸந்தி, உச்சிக்காலம், ஸாயரக்ஷை, இரண்டாம் காலம், அர்த்தயாமம் ஆகிய ஆறுகால பூஜைகளாக ஆகிறதுகளோ அப்படிப்பட்ட . அஷ்ட திக்பாலகர்கள் முதலிய தேவர்களால் துதிக்கப்பட்டவரான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

यस्येशस्यांशभूताश्शरभवटुकराड्वीरभद्रादिदेवाः
कल्पे कल्पेऽम्बुजाक्षद्रुहिणमुखधृतकूरसत्वोग्रकृत्यम्।
निघ्नन्तस्सार्वकालं जगदपिसकलं पालयन्तोऽन्तरङ्गे
ध्यायन्तो यं जयन्ति प्रसृमरमहसं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २०३

203. யாதொரு பரமேச்வரனுடைய அம்சத்தில் இருந்து ஆவிர்பவித்தவர்களான சரபர், பைரவர், வீரபத்திரர் முதலிய தேவர்கள் ஒவ்வொரு கற்பங்களிலேயும், விஷ்ணு, பிரம்மா முதலிய தேவர்களால் செய்யப்பட்ட குரூரமான கிருத்தியத்தை அடக்கிக்கொண்டும், உலகத்தை எப்பொழுதும் காப்பாற்றியும், ஹிருதயத்தில் யாதொரு பரமேச்வரனை தியானம் செய்து கொண்டும் விளங்குகிறார்களோ அப்படிப்பட்ட அதிகமான காந்தியை உடையவரான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

कुप्यत्तातोक्षिभङ्ग्याविपिनमधिगमन् पिप्रगोसङ्गरक्षां
कुर्वन्तत्रैवदिष्ट्या सरसि च विहृतिं तन्वतीनां सुरीणाम्।
गायन्तीनां मनांसि स्ववशमपि नयन् यत्पदध्यानयोगात्
रेजे कश्चिन्नरेन्द्रो जितरिपुनिकरः कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २०४

204. ஓர் அரசகுமாரன் (ராஜ்யம் இழந்த காரணத்தால் கோபத்தை அடைந்த) தகப்பனின் வார்த்தையால் காட்டை அடைந்து அங்கு ஒரு முனிவருடைய பசுக்களை ரக்ஷிக்கிற வனாய் இருந்துகொண்டு தெய்வ யோகத்தால் குளத்தில் நீராடு கிறவர்களும், கானம் செய்கிறவர்களுமான தேவ ஸ்த்ரீகளை

தனது வசமாக்கியும் பரதொரு புருமேச்வரனுடைய சரணத்தின் நியானத்தினுலே சத்துருக்களை வென்றும் விளங்குனவனே அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

सौवर्णश्मश्रुकान्त्या कपिशकुमुदिनीनाथबिम्बं विजेतुं
नासालोलम्बभूषामणिरुचिभिरवप्रोन्नटद्दिव्यसिन्धुम्।
मूर्ध्नाविभ्राणमच्छच्छविमुखकमलामोदपुष्पंधयाक्षं
नानाविद्यांकुराभद्विजगणलसितं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २०५

205. தங்கப்போன்ற மீசையின் காந்தியால் பொற்கொன்றை வர்ணமான சந்திர பிம்பத்தை தனது மூக்கிலுள்ள ஆபரணத்தின் சோபையால் ஜயிப்பதற்குபோல, சலிக்கிற கங்கையை சிரஸில் தரிக்கிறவரும், மிகவும் வெளுத்தநான முகமாகிற தாமரை மலரில் பற்றுள்ள வண்டுபோன்ற நேத்திரமுள்ளவரும் அனேக வித்தைகளின் முளைகள் போன்ற பற்களால் விளங்குகிறவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

ज्वालामालान्तराल प्रविलसदमलस्वाङ्गलोलम्ब चेला
मूलालग्नालिशिल्पोल्लुलितकटिरटत्किङ्किणी जालभूषम्।
नैलीहालाहलाभाकवलित जलमुक्कारकोलाहलोद्यत्
केलीमायूरलास्यप्रमुदितललनं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २०६

206. அக்கினிஜ்வாலைகளின் நடுவில் விளங்குகிற பரிசுத்தமான தனது அவயவத்தில் சலிக்கிற வஸ்திரத்தின் நுனியில் ஸம்பந்தித்ததும், வண்டுகளின் கூட்டங்கள் போன்றதும், இடுப்பில் கட்டப்பட்டதுமான கிங்கிணிபூஷணங்களை உடையவரும், (கண்டத்திலுள்ள) நீலமான ஹாலஹால விஷத்தின் காந்தியால் முழுங்கப்பட்ட மேகங்களுடைய சப்தத்தினுலே சந்தோஷத்தை அடைந்து விளையாடுகிற மயூரங்களின் நிர்த்தனத்தினுல் ஸந்தோஷித்த அம்பிகையை உடையவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

यो यस्यज्ञानशक्तिं दहरकुहरणीं श्रीमहाषोडशार्णां
विद्यां श्रीनाथवीरैः गुरुभिरपिनुतां योगिनीदूतिसेव्याम्।

आत्माऽभिन्नां शिवां तां हृदिपरिचिन्तेसः स्वयं निर्विकल्पो
भूत्वा योगीन्द्रपूज्यो भवतितमगुणं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २०७

207. யாதொரு பரமேச்வரனுடைய ஞானசக்தியும், தஹராகாசத்தில் விளங்குபவளும், ஸ்ரீ நாதவீரர்களினால் துதிக்கப்பட்டவளும், யோகினீ தூதீ கணங்களினாலே ஸேவிக்கப் பட்டவளும், ஆத்மாவைக்காட்டிலும் வேறுகாதவளும். பிரஸித்தையும், ஸ்ரீ ஷோடசாக்ஷரி மந்த்ராதி தேவதையும், ஸர்வமங்களகரையுமான வித்தையை எவன் ஹிருதயத்தில் தியானம் செய்கிறானோ அவன் நிர்விகல்பஸமாதி யோகி ச்ரேஷ்டர் களினாலே பூஜிக்கப்படுகிறவனாக ஆகிறான். அப்படிப்பட்ட குணமற்றவரான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

यच्छम्भोर्नृत्तरङ्गं पितृभुवनमभूत्कालकूटं च भिक्षा
भूषानागाविभूतिर्मलयभवरजो ब्रह्मशीर्षं कपालम्।
अद्रिश्शय्याच वस्त्रं त्वगपि सहकृताभूतभेतालवर्गा
वाहश्चोक्षापतिस्तं धृतहरिविशिखं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २०८

208. யாதொரு சம்புவான பரமேச்வரனுக்கு ச்மசானம் நடனம் செய்யும் இடமாகவும், காலகூடம் என்கிற விஷம் உணவாகவும் ஸர்ப்பங்கள் பூஷணங்களாகவும் விபூதி வாஸனைப் பூச்சாகவும் பிரம்மாவின் பண்டை ஓடு உணவின் பாத்திரமாக வும் மலை படுக்குமிடமாகவும், தோல் வஸ்த்ரமாகவும், பூதம் பேதாளம் முதலியவைகள் கூட இருப்பவர்களாகவும் எருது வாஹனமாகவும் ஆனதுகளோ அப்படிப்பட்ட விஷ்ணுவை பாணமாக உடைய குஞ்சிதாங்கிரிம்.

वासिष्ठवृह्मदण्डप्रमुषितसुधनुर्वाणसेनासमूहो
ब्राह्मण्यप्राप्तकामोरचितवरतपाः कौशिकः क्षत्रवर्यः।
तुष्टस्वायम्भुवास्यप्रभवितसवितृख्यात यच्छक्ति विद्या
प्राप्तस्वेष्टानुभावो भुविजयतितरां कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २०९

209. வஸிஷ்டரின் பிரம்மதெண்டம் என்னும் அஸ்த்ரத்தினால் வியர்த்தமாகப்போன வில், பாணம், ஸேனைகள்

இவைகளின் கூட்டங்களை உடையவரும், பிராம்மணருக்கு ஆக விருப்பினவரும், கொடுமையான தபஸை உடையவரும், க்ஷத்திரிய க்ரேஷ்டருமான கௌசிகர் (விச்வாமித்திரர், கொடுமையான தபஸ் செய்த காரணம் பற்றி) ஸந்தோஷத்தை அடைந்த பிரம்மாவின் முகத்தில் இருந்து வெளிவந்த ஸாவித்திரி என்று பெயர் உள்ள யாதொரு பரமேச்வரனின் சக்தியான காயத்ரீ மந்திரோபாஸனையால் தனது இஷ்டத்தை (பிரப்பண ஞை இருத்தலை) அடைந்து பூமியில் மிகவும் விளங்குகிறாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

यातायातादिहीनं यमनियमपरप्रार्थित ब्रह्मतत्वं
यज्ञं यज्ञाग्निरूपं यजनकरवुधैरीड्यमानं त्रिसन्ध्यम्।
याथार्थीकारलीनाखिल भुवनमजं यामनीशानचूडं
याच्ञाकापट्यहीनं यति वरविनुतं कुञ्चितांङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २१०

210. போக்குவரவு இல்லாதவரும், யோகிகளால் விரும்பப் பட்ட பிரம்மதத்துவம் உள்ளவரும், எக்ஞரூபியும், எக்ஞ மத்தியில் உள்ள அக்கினி ரூபியும், யாகத்தை செய்கிற வித்துவான்களினால் மூன்றுகாலமும் துதிக்கப்பட்டவரும், உண்மையான உருவத்தில் மறைந்த ஸகல உலகத்தை உள்ள வரும், பிறப்பற்றவரும், சந்த்யை கைகளில் தரித்தவரும், யாசனை செய்கிறவனிடம் கபடமற்றவரும், ஸன்னியாஸிகளி னாலே துதிக்கப்பட்டவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

विश्वेश विश्ववन्द्यं विविधभयहरं विश्वरूपं वृषाङ्कं
वि णुं विन्ध्यारिकान्तामुखरमुनिसती पूजिताङ्घ्रिं विरागम्।
विद्याविश्रान्ति भूमिं विधुधरमकुटं व्युप्तकेशं विनाश
स्थित्युत्पत्यादिहेतुं विकृतमविकृति कुञ्चितांङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २११

211. உலகத்திற்கு ஈசரும், உலகத்தால் வணங்கப்படுகிற வரும், (உலகத்திற்கு உண்டாகும்) அனேகவிதமான உத்பாத பயங்களைப் போக்கடிப்பவரும், பெரிய உருவம் உள்ளவரும், அல்லது உலகை தனது திருமேனியாக கொண்டவரும், விருஷபத்தை அடையாளமாக கொண்டவரும், வியாபியும்,

அல்லது விஷ்ணுவின் உருவம் உள்ளவரும், அகஸ்திய பத்தினியான லோபாமுத்திரை மூதலிய மஹரிஷி பத்தினிகளால் பூஜிக்கப்பட்டவரும், ஆசை அற்றவரும், ஞானத்தின் எல்லையும் சந்திரனே முடியில் தரித்தவரும், அவிழ்ந்துபோன அல்லது தொங்குகிற கேசமுள்ளவரும், அழித்தல், காத்தல், படைத்தல், இவைகளுக்கு காரணரும், விகாரமுள்ளவரும், விகாரமற்றவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

(விகாரம் என்பது உருவம்மாறி உருவம் தாங்கல், தன்மயமாய் இருத்தல், விகாரமற்றல்),

केल्यामौत्सुक्यभाजा तुहिनगिरिजया सस्पृहं दत्तवीटी
सेवारक्ता धरोष्ठद्युति जितदिनकृद्बालबिम्बांशुचक्रम्।
गीतौ प्रावीण्यशैली प्रकटनकुतुकात् हस्तवास्तव्यलोलां
वीणां संवादयन्तं प्रथमरसमयं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २१२

212. விளையாட்டில் சந்தோஷத்தை அடைந்த இமயமலையின் புதல்வியான அம்பிகையினால் ஆசையோடு கொடுக்கப்பட்ட தாம்பூல வேவையினாலே சிவந்த உதட்டின் காந்தியால் ஜயிக்கப்பட்ட இளம் ஸூர்யனின் காந்தி ஸமூகத்தை உடையவரும், ஸங்கீத வல்லமையின் ரீதியை பிரகாசப்படுத்த ஸந்தோஷத்தினால் வீணையை மீட்டுகிறவரும் சிருங்காரரஸஸ்வரூபியுமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

(வீணையை தரித்த நடராஜர் உருவம் காச்யப சில்பத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. இவைபோல் மற்ற உருவபேதங்களையும் கண்டுகொள்க.)

अश्वत्थामा कृपार्योवलिरपिहनुमान्कुम्भकर्णानुजातो
व्यासर्षिर्जामदग्न्योऽप्यधिगतयशसस्सप्तधीरा महान्तः।
यत्पादाब्जार्चयाऽऽपुर्जनिमदसुलभं श्रीचिरंजीविभावं
तं कृष्णश्वेतरक्तद्युतिमतिकरुणं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २१३

213. அச்வத்தாமன், கிருபர், பலி, ஹனுமான், விபீஷணன் வியாஸர், பரசுராமர் என்று பெயர் உள்ளவர்களும், பிரஸித்தர்களும், தீரர்களுமான ஏழு மஹான்கள் யாதொரு பரமேச்வரனுடைய பாதத்தின் பூஜையினாலே பிராணிகளால் அடைய முடியாததான சிரஞ்சீவியாய் இருக்கும் தன்மையை அடைந்தார்களோ அப்படிப்பட்ட கருப்பு, வெளுப்பு, சிகப்பு மூன்றுவித காந்தி உள்ளவரும் அதிக கருணையோடு கூடியவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

जाया दानप्रकुप्यत्स्वजनकृतरणा वेशकाले प्रसन्नं
यं दृष्ट्वा नेत्रवारिस्नपिततनुलताभोगसातङ्ककम्पः।
यस्याङ्घ्रिध्यानभानुप्रकटिविभवो वैश्यजोभक्तवर्यो
प्यध्यारूढोवृषेन्द्रं रजतगिरिमगात् कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २१४

214. தனது பத்தினியை கொடுத்ததினால் கோபத்தை அடைந்த தனது பந்துக்களோடு போர்புரிகிற ஸமயம் பிரஸன்னரான யாதொரு பரமேச்வரனைப் பார்த்து கண்ணீரால் நனைக்கப்பட்ட சரீரத்தோடும், நடுங்கின ஹிருதயத்தோடும் பரமேச்வரனுடைய பதத்தை நினைத்தலாகிற சூர்யனால் பிரகாசப்படுத்தப்பட்ட வைபவத்தை உடையவனும் வைச்யனுமான பக்தன் (இயற்பகைநாயனார்) விருஷபத்தின்மேல் ஏறிக்கொண்டு கைலாஸத்தை அடைந்தானோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

त्यक्तस्वस्वाधिकारास्सरसिजनयनाश्चागतं देवसौख्य
प्राप्त्यै गोविन्दमुक्त्वा कुशलमपिकराश्लेषपूर्वं प्रमोदात्।
वत्सत्वं ब्रह्मतत्वं हृदि न विकलयन्प्रार्थ्यसेदुःखहेतुं
कर्मेऽत्युद्बोधयन्तो यमपिगिरिवरे कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २१५

215. தேவர்களுக்கு உண்டான அஸுர உபத்திரவங்களை போக்கடித்து ஸவுக்கியத்தை அடைவிக்கவேண்டி கைலையங்கிரியை அடைந்த (அக்கல்பத்தில் உள்ள) விஷ்ணுவைநோக்கி அக்கைலையங்கிரியில் வாழ்கின்ற பூர்வ கல்பங்களில் விஷ்ணுக்களாக இருந்த பழய விஷ்ணுக்கள் ஆலிங்கனம் செய்து குசல ப்ரச்னம் செய்து ஸந்தோஷத்தால் பிர்ம்ம தத்துவத்தை மனதில்

எண்ணமல் துக்கத்திற்கு காரணமான இக்கர்மாவை பாமனிடத்தில் பிரார்த்திக்கிறுயே என்று விளக்கி யாதொரு பரமேச்வர தத்துவத்தை போதிக்கிறுர்களோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

भोभो ब्रह्मर्षिमुख्यास्सदयमपि मयाशिक्षिताश्चाप्यजस्रं
वेदान्ते तत्ववोधेनभवतविबुधा यत्ततोऽद्यापियूयम्।
मेधाप्राप्त्यै सभेशं व्रजतशरणमित्यादराद्बोधयित्वा
धाता यत्क्षेत्रराजं मुनिगणमनयत्कुञ्चितार्ङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २१६

216. பிர்ம்மதேவர் தன்னிடம் வேதாத்தியயனம் செய்கிற முனிவர்களைக்குறித்து ஹே பிர்ம்மரிஷிகளே என் னால் எப்பொழுதும் அத்தியயனம் செய்விக்கப்பட்டவர்களாக இருந்தபொழுதிலும் நீங்கள் வேதாந்த தத்துவ ஞானத்தை அறிகிற விஷயத்தில் யாதொரு காரணத்தினால் இன்னமும் பண்டிதர்களாக ஆகவில்லையோ அந்த காரணத்தால் நீங்கள் இப்பொழுது மேதையை அடையவேண்டி நடராஜரை சரணமாக அடையுங்கள் என்று சொல்லி யாதொரு நடராஜமூர்த்தியின் சிதம்பர க்ஷேத்திரத்தை அப்முனிக்கூட்டத்தை அடையும்படி செய்தாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

गीर्वाणाद्रिं कदाचिद्विपुलरदनयोरन्तरेस्वर्णरम्भा
भ्रान्त्या संधार्यवेगाद्रजतगिरिवरे क्रीडयन्तं गणेशम्।
दृष्ट्वा प्रेम्णाऽद्रिजाता यमपि च तरसाऽऽहूयनिर्दिश्यसूनोः
वृत्तं तुष्टाऽभवत्तं दिविषदधिपतिं कुञ्चितार्ङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २१७

217. ஓர் ஸமயம் மஹாமேரு பர்வதத்தை பெருத்ததான இரண்டு கொம்புகளின் நடுவில் தங்க வாழைமரம் என்கிற பிராந்தியினல் தரித்துக்கொண்டு வேகத்தோடு கைலயங்கிரியில் விளையாடுகிற விளயகரைப்பார்த்து அம்பிகை ஆசையோடும் பரபரப்போடும் யாதொரு பரமேச்வரனே கூப்பிட்டு குமாரனின் விளையாட்டை காண்பிவித்து ஸந்தோஷத்தோடு கூடினவளாக ஆனலோ அப்படிப்பட்ட தேவர்களுக்கு அதிபதியான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

सोत्साहं वीरबाहुप्रमुखसखियुतो दोर्भिरब्धिंषडास्य
स्तीर्त्वा पूर्वक्षमाभृत् शिखरमधिजुषं बालमार्तण्डबिम्बम्।
चोलीमानीयमानोधुरिच विरचयन्सैंहिकेयस्यलीलां
यद्वाचा संव्यधात्तं नभसिच परमं कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ २१८

218. ஸுப்பிரமணியர் வீரபாகு முதலிய தோழர்களோடு சமுத்திரத்தை கைகளினல் நீந்தி தாண்டி மிகவும் ஸந்தோஷத்தோடு அச்சமுத்திரத்தின் கிழக்கு திக்கில் உள்ள பர்வதத்தின் உச்சியில் உதிக்கிற இளம் சூர்யபிம்பத்தை சோளிப் பையில் அடக்கி ராகுவின் விநோயாட்டை செய்கிறவராய் இருந்துகொண்டு யாதொரு பரமேச்வரனின் வாக்கினல் அச் சூரிய பிம்பத்தை ஆகாசத்தில் விடுவித்தாரோ அப்படிப்பட்ட ச்ரேஷ்டரான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

सद्व्योम व्यापितारप्रवलयविलसद्ज्ञानवाञ्छाक्रियादि
श्रीमच्चिच्छक्ति विद्याहृतविपुलतमो राजसं सत्प्रकुम्सम्।
गाढाऽविद्याकवाटोन्नयनशममुखद्वारपालाभिगोप्य
न्मोक्षद्वारान्तरंगोपनिषदुपचितं कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ २१९

219. ஸத்ரூபமான ஆகாசத்தை வியாபித்த ஓங்காரமயமான பிரகாரத்தினல் விளங்குகிறதும், ஞான இச்சாகிரியைகளே ஆதியாய் உள்ள சித்சத்திகளினல் போக்கடிக்கப்பட்ட தமஸ்ஸையுடையதுமான ராஜஸபையில் நடனம் செய்கிறவரும் தெருங்கின அக்ஞானமாகிற கதவை திறக்குகிற சமதமம் முதலிய வாசற்காப்பாளர்களினலே ரக்ஷிக்கப்படுகிற மோக்ஷத்வாரத்தினுட்புறமுள்ள உபநிஷத்துகளினல் காண்பிக்கப்பட்டவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

आविः स्मेराननस्य द्युतिभिरभिनवैः पाणिपद्मान्तराल
प्रोद्यत्कान्ति प्ररोहैनभसि च रचयन् जालमह्नां पतीनाम्।
नव्याम्भोदामलामधिधरणिरुचा पार्श्वगायाशिवायाः
चित्रं यो नानटीति भ्रमरनटनकृत्कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ २२०

220. மத்தஹாஸத்தோடு கூடின முககாந்திகளினுலேயும் புதிதுகளான தாமரைப்பூபோன்ற கைகளின் மத்தியத்தில் உண்டாகிற காந்தி வீழ்ச்சிகளினுலேயும் ஆகாசத்தில் ஸூர்யர்களுடைய கூட்டங்களேயும் வாமபாகத்தில் உள்ள அப்பிகையினுடைய காந்தியினுலே புதிதான மேகவரிசையை பூமியிலும் செய்துகொண்டு யாதொரு பரமேச்வரன் ஆச்சரியகரமான தாண்டவத்தை செய்கிருரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

अच्छामच्छिन्नधारामसृतकरुचेर्वर्षयन्लब्धकामां
दीनामत्यन्तखिन्नां रतिमपि मुदितां संव्यधादीश्वरोयः।
यद्रङ्गाखण्डलाशामधिगतपरमानन्दकूपाम्बुपानात्
वाचालत्वं प्रपन्नास्सुरगुरुमुखराः कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ २२१

221. யாதொரு பரமேச்வரன் தலேயில் உள்ள சந்திரனுடைய காந்தியினுலே ஸ்வச்சமாயும் ஓழிவடையாததாயும் உள்ள அமிர்ததாரையை வரிஷித்துக்கொண்டு தீனேயும் மிகவும் துக்கத்தை அடைந்தவளுமான ரதியை இஷ்டத்தை (தனது பதியை) அடைந்தவளும் ஸந்தோஷத்தோடு கூடியவளுமாக செய்தாரோ யாதொரு பரமேச்வரனுடைய சித்ஸபையின் கிழ்புறத்தில் உள்ள பரமானந்தகூபம் என்கிற கிணற்றின் தீர்த்தத்தை பானம் பண்ணினதால் தேவகுரு முதலிய பெரியோர்கள் வித்துவான்களாக ஆனர்களோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

ओङ्कारस्वर्णं संसत्प्रसृतपरशिवज्योतिरानन्दनृत्ता
ऽऽलोकादुत्तीर्णमुग्रं भवमतिविपुलं वार्धिकल्पं मुनीन्द्रैः।
ऊहापोहाद्हीन स्वतनुगतजगद्वृन्द मध्यात्मविद्या
बोधाचार्यं पुराण प्रशमिततमसं कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ २२२

222. பிரணவரூபமான ஸ்வர்ண ஸபையில் விளங்குகிற பரசிவத்தின் ஜ்யோதிரூபமான ஆனந்த நர்த்தனத்தின் தரிசனத்தால் பயங்காரமும், ரொம்பவும் பெரிதும் ஸமுத்திரதுல்யமுமான ஸம்ஸார பந்தமானது முனிவர்களால் அகற்றப்பட்டதோ, கருதரிய தனது திருமேனியை அடைந்த அகில

பிரபஞ்சங்களை உடையவரும் வேதாந்த சாஸ்திரத்திற்கு ஆசாரியரும், போக்கடிக்கப்பட்ட இருளை உடையவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

दक्षाद्वामाच्चपृष्ठात् द्रुहिणहरिहरान्सर्वसम्पत्समृद्धान्
कल्पारम्भे यईशोऽप्यनितरसुलभस्वेच्छया सप्रमोदम्।
सृष्ट्वा संसृष्टिरक्षालयकरणविधौ योजयित्वातु वाणी
लक्ष्मीगौरीतिशक्तित्रयमपि च ददौ कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २२३

223. யாதொரு பரமேச்வான் கல்பத்தின் ஆரம்ப காலத்தில் தனது இச்சையினலே ஸந்தோஷத்தோடு வலது புறத்திலிருந்தும், இடது புறத்திலிருந்தும், பிருஷ்ட பாகத்திலிருந்தும் ஸகல ஸம்பத்துகளோடு கூடின பிரம்ம, விஷ்ணு, ருத்திரர்களை உண்டுபண்ணி ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம் என்கிற முத்தொழில்களில் ஏவி, ஸரஸ்வதி, லக்ஷ்மி, கௌரீ என்கிற மூன்று சக்திகளையும் அவர்களுக்கு அளித்தாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

काचिन्नालायनीति प्रथितमुनिसती भर्तुरिष्टानुकूला
माण्डव्यप्रोक्तशापज्वलनशमनकृद्दुर्दिनश्रीविलासा।
यन्मन्त्र ध्यानयोगादनितरसुलभान्पश्चकान्तान्नरेन्द्रान्
लेभे जन्मादि हीनं शिवपदमपि तं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २२४

224. பிரஸித்தான மௌத்கல்ய முனிவரின் பத்தினியான நளாயினி என்று பெயர் உள்ள ஒரு பதிவ்ரதா ஸ்த்ரீ கணவனுக்கு பணிவிடை செய்கிறவளும் மாண்டவ்ய முனிவரால் தன்னிடம் ஏவப்பட்ட சாபத்தை தனது பாதிவ்ரத்திய பலத்தினல் விலக்கியவளும் யாதொரு பரமேச்வரனுடைய மந்திர தியான யோகத்தினல் இதரர்களால் அடைய முடியாதவர்களான ஐந்து பர்த்தாக்களையும் இறுதியில் சிவபதத்தையும் அடைந்தாளோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

सिंहस्कन्धाधिरूढं सितवसनधरं सिन्धुसम्बद्धशीर्षं
सिञ्चन्माध्वीमधूकप्रमुखसुमगणोद्दामभूषामनोज्ञम्।

सिद्धादित्याहि विद्याधर पितृ दिविषद्दैत्यगन्धर्वयक्षो
रक्षो योगीन्द्र साद्ध्याखिल जनविनुतं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २२५

225. सिंहासनத்தில் ஏறிக்கொண்டவரும், வெளுத்தவஸ்திரம் உள்ளவரும், கங்கையை தரித்தவரும், தேன் ஒழுகுகிற புஷ்ப மாலைகளை அணிந்தவரும், சித்தர்கள், ஆதித்தியர்கள், நாகர்கள், வித்தியாதரர்கள், பிதுருக்கள், தேவர்கள், அஸுரர்கள், கந்தர்வர்கள், யக்ஷர்கள், ராக்ஷதர்கள், யோகீந்திரர்கள், ஸாத்தியர்கள் முதலிய ஸமஸ்த ஜனங்களினாலே துதிக்கப்பட்ட வருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

प्रत्याहारादियोगैर्हृदयकमलतो ब्रह्मरन्ध्रं स्वकीयं
प्राणानानीयदिव्यं गणमपि शरदां वाहयन्तो महान्तः।
योगीन्द्रास्सिद्धविद्यौषधिमणिगुलिकासेवयावज्रदेहाः
स्वात्मानं यं भजन्ति ज्वलनवरदृशं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २२६

226. மகான்களான யோகீச்வரர்கள் தனது பிராண வாயுக்களை பிரத்யாஹாரம் முதலிய யோகங்களினாலே ஹிருதயத்தில் இருந்து பிரம்மரந்திரத்தை அடைவித்து அனேகம் தேவவருஷங்களை போக்கடித்தும் ஸித்தமான வித்தைகள், ஓஷதிகள், மணிகள், குளிகைகள் இவைகளின் ஸேவையால் வஜ்ரத்துக்கு ஒப்பான தேகங்களை அடைந்தும், ஆத்மஸ்வரூபியான யாதொரு பரமேச்வரனை ஸேவிக்கிறார்களோ அப்படிப்பட்ட அக்னிக்கண்ணனை குஞ்சிதாங்கிரிம்.

सानावस्मिन्किमर्थं वसत सुरवरा गच्छताद्याखिलेश
क्षेत्राधारं धराया हृदयकमलगं पुण्डरीकाभिधानम्।
क्षेत्रं तत्रैव देवो दशशतकलया राजतीति प्रियोक्त्या
नन्दीयद्दर्शनार्थं त्वरयति च गिरेः कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २२७

227. நந்திகேச்வரர் கைலாஸத்தின் தாழ்வரையில்வஸிக்கிற தேவர்களைக்குறித்து ஏ தேவர்களே இவ்விடத்தில் என் வஸிக்கிறீர்கள். பூமிக்கு ஹிருதய கமலத்தில் உள்ளதும் அகில க்ஷேத்திரங்களுக்கு ஆதாரமும், புண்டரீகம் என்று பெயர்

உள்ளதுமான க்ஷேத்திரத்தை (சிதம்பர க்ஷேத்திரத்தை) அடையுங்கள். அங்கு பரமேச்வரன் 1000 கலைகளோடு விளங்குகிறார் என்று பிரியமான வார்த்தையால் யாதொரு கடாக்ஷ தரிசனத்தின் பொருட்டு அப்பர்வதத்திலிருந்து அத்தேவர்களை சீக்கிரமாக போகும்படி ஆஜ்ஞாபிக்கிறாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

सृष्ट्यर्थं ब्रह्मणायस्स्तुतनिजविभवस्तस्यलालाटदेशात्
आविर्भूयस्वतन्त्रो विकृततनुवरान्रुद्रवर्गान्गणेन्द्रान्।
सृष्ट्वा तान्प्रेरयित्वा जगदवनविधौ सर्वदा सत्वसंस्थो
ऽरक्षद्विश्वाधिकं तं नतजनसुखदं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २२८

228. பிரம்மாவினால சிருஷ்டித் தொழிலின் பொருட்டு துதிக்கப்பட்ட மாகாத்மியத்தை உடைய யாதொரு பரமேச்வரன் அப்பிரம்மதேவருடைய நெற்றியில் இருந்து ஆவிற்பவித்து தனது உருவம் தாங்கிய ருத்திரர்களையும் மற்றும் கணங்களையும் உண்டுபண்ணி அவர்களை எப்பொழுதும் உலகை காக்கும்படி ஏவி தான் ஸ்வதந்திரராய் ஸர்வாந்தர்மியாக இருந்து கொண்டு ரக்ஷித்தாரோ அப்படிப்பட்ட உலகைக் கடந்தவரும், வணங்கின ஜனங்களுக்கு ஸுகத்தை அளிப்பவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

वाचां केलिष्वमन्दं दितिजदिविषदोर्मुष्टिमुष्टीरणेऽब्धे
स्तीरे जाते सुधाढ्यं घटमपिकलयन्हस्तकोणे मुरारिः।
सम्मोह्याद्यान् द्वितीयानरचयदमृतान् कामिनी कामिनीनां
भूत्वायश्शूलपाणे रनवधिदयया कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २२९

229. யாதொரு பரமேச்வரனுடைய அளவற்ற இருபையால் முராரியான மஹாவிஷ்ணு பாற்கடலின் கரையில் விளையாட்டான வார்த்தைகளினால் தேவாஸுரர்களுக்கு அதிகமான முஷ்டி யுத்தமானது உண்டாயிருக்கும் தருணம் அமிர்தத்தினால் பூர்ணமான கடத்தை கையில் தாங்கி காமினிகளுக்கு காமத்தை உண்டுபண்ணும் ஸ்த்ரீயின் வடிவம் எடுத்து

அவ்வடிவத்தால் ஆத்தியர்களான அஸுரர்களை மோஹிக்கும் படிக்கும் தேவர்களை அமிர்த பானம் பண்ணினவர்களாகவும் செய்தாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

पश्येमास्त्वद्य लीलाफणिपतिशयनं वैनतेयोपिनाळं
भूमित्वं शीघ्रमायाह्यहमपि नटने तिल्लवन्यां पुरारेः।
हस्ताभ्यां वादयिष्याम्यहहचटुतरं मद्दलं चेत्युदीर्य
प्रायाद्यद्भङ्गमादौ हरिरपितमजं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २३०

230. ஏ லக்ஷ்மியே இப்பொழுது விளையாட்டு வேண்டாம், ஸர்ப்ப படுக்கையும் வேண்டாம், கருடனும் வேண்டாம், ஏ பூமி சீக்கிரமாக வா. நான் தில்லை வனத்தில் புராரியினுடைய நடனத்தில் கைகளினால் மிகவும் ஸமர்த்தமாக மத்தளம் வாசிக்கப் போகிறேன் என்று சொல்லி விஷ்ணு முதலில் யாதொரு பரமேச்வரனுடைய ஸபையை (தாண்டவமாடும் காலத்தில்) அடைந்தாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

पश्येदं स्वर्णशृङ्गं ममसदनवरं गौरिकेदारसंज्ञं
काशीं काञ्चीपुरीमप्यरुणगिरिवरं श्वेतकान्तारदेश्यम्।
वेदारण्यं च सेतुं मुहुरपि वृषभं योऽधितिष्ठन्प्रियायै
निर्दिश्याप्नोति नैजं निलयमनुदिनं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २३१

231. யாதொரு பரமேச்வரன் ஒவ்வொருநாளும் விருஷபத்தில் ஏறிக்கொண்டு பிரியையான அம்பிகையின் பொருட்டு தங்கமயமான சிகரங்களோடுகூடின எனது ஆலய சிரேஷ்டம் இது. ஏ கௌரீ கேதாரம் என்று பெயர் உள்ள க்ஷேத்ரம் காசி காஞ்சீபுரம், அருணாசலம், சுவேதாரண்யம், ராமஸேது என்றும் ஒவ்வொரு க்ஷேத்ரங்களையும் பார் என்றும் காண்பித்து பிறகு தனது வாஸஸ்தானமான க்ஷேத்ரத்தை (சிதம்பரத்தை) அடைகிறாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

स्वामिन्भिक्षोभवेद्वाकनुतवनगरे पर्वतेवावने वा
वासः कस्मादिहत्वं चरसि वदविभो कुत्र गन्तासिभिक्षाम्।

कुर्वन्नत्रैवतिष्ठन्विरचयतु भवान्केलिमस्माभिरेवं
क्षीणं यं चाभ्यधावद्वनभुविविवशं कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ २३२

தாருகாவனத்தில் முனிபத்நிகளின் பிராச்னங்களை விளக்குகிறர்.

232. ஏ பிக்ஷுவான ஸ்வாமியே உமக்கு பட்டணத்திலோ பர்வதத்திலோ, வனத்திலோ, எந்த இடத்தில் வஸிக்கிறீர். எதனல் இவ்விடம் நீர் ஸஞ்சாரம் செய்கிறீர், எங்குபோக இச்சிக்கிறீர் சொல்லும். இங்கே பிக்ஷை செய்துகொண்டும், வஸித்துக்கொண்டும், எங்களோடுகூட விளையாட்டை செய்யும். இவ்விதம் யாதொரு வசம்காத பரமேச்வரனை தாருகாவனத்தில் முனிவர்களின் ஸ்த்ரீ ஸமூகமானது சூழ்ந்ததோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

वामा वामाङ्गभागो नयनमपि जटाः कुण्डलौयज्ञसूत्रं
वाहोवाणश्च चापध्वजरथतुरगा यस्यजातावित्रम्।
सूतश्चापि स्फुलिङ्गैर्निटिलनयनजैर्दहयित्वाण्डजालं
कल्पे कल्पे पुनयस्सृजति तदखिलं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २३३

233. யாதொரு பரமேச்வரனுக்கு வாமபாகம், நேத்ரம், ஜடைகள், இரண்டு குண்டலங்கள், எக்ஞ ஸூத்ரம், வாஹனம், அம்பு வில், கொடி, ரதம், குதிரை, தேர்ப்பாகன் இவைகள் விசித்ரமாக ஆனதுகளோ, யாதொரு பரமேச்வரன் நெற்றிக் கண்ணிலுண்டான அக்னிப் பொறிகளினல் ஒவ்வொரு கல்பங்களிலும் எல்லா அண்டங்களையும் பொசுக்கி மறுபடி அவ்வண்டங்களை சிருஷ்டிக்கிறாரோ அப்படிப்பட்ட நாசமற்றவரான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

पादाङ्गुष्ठस्य यस्य द्युतिकवचितदिक्चक्रवालान्तराले
ब्रह्मा हंसं मुरारिः कलशजलनिधिं देवराजो गजेन्द्रम्।
स्वंछत्रं वाजपेयी दिनकरशशिनौ सैंह्रिकेयश्चशुक्रं
वर्णे शिल्पीनितान्तं मृगयति सततं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २३४

234. யாதொரு பரமேச்வரனுடைய காலின் பெருவிரலின் காந்தியினல் வியாபிக்கப்பட்ட திக்குகளில் பிரம்மா

ஹம்ஸத்தையும், விஷ்ணு பாற்கடலையும், இந்திரன் ஐராவதத்தையும், வாஜபேயம் என்கிற யாகத்தை செய்தவன் தனது வெண் குடையையும், ராகு என்கிற கிரஹம் ஸூர்யன், சந்திரன் இவ்விருவர்களையும், சில்பி வெள்ளிவர்ணத்தையும் எப்பொழுதும் தேடுகிறார்களோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

ज्ञानेच्छाभ्यां सखिभ्यां सहरहसिमुदानक्तमश्रान्तलीलो
भूत्वा प्रातस्सभायामिह किमु भवतस्साहसं नन्दनीयम्।
यातु स्वर्गापगायानिकटतटमयं नार्थनीयोजनश्चे
त्युक्त्वा साचीकृतामन्वनयदगसुतां कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ २३५

235. ஞானசக்தி, இச்சாசக்தி இவ்விருவர்களோடு இரவில் ஸந்தோஷத்தோடுகூட ரஹஸ்யமாக வெகுநேரம் விளையாடி பிராதக்காலத்தில் இந்த ஸபையில் வந்தவரான உம்முடைய ஸாகஸமானது கொண்டாட தகுந்ததே கங்கையின் ஸமீப பிரதேசத்தை அடைவீர். இந்த ஜனம் (நான்) விரும்பத்தக்கவள் அல்ல. இவ்விதம் சொல்லி திரும்பின முகத்தையுடைய அப்பிகையை (கிரியாசக்தியை) யாதொரு பரமேச்வரன் (முன்னொரு ஸமயம்) ஸமாதானம் செய்தாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

कल्पान्ते वृद्धिभाजां कवलितजगतां सप्तवाराम्बुधीनां
मध्ये पालाशशायी हरिरिह पुरुषोनास्तिमत्तोऽपरोन्यः।
एवं दर्पावलीढेप्यनुपदमुदितं शूलिनं भैरवं यं
दृष्ट्वाभीत्या ननामस्तुतिभिरभिनवैः कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ २३६

236. கற்பத்தின் முடிவில் உலகம் பூரா வியாபித்த ஏழு ஸமுத்திரங்களின் நடுவில் ஆல இலையில் பள்ளிகொண்ட பெருமாள் இங்கு என்னைக்காட்டிலும் வேறு புருஷன் இல்லை என்று கொழுப்பு அடைந்தவராக இருக்கும் தருணம் ஸமீபத்தில் ஆவிற்பாவத்தை அடைந்து சூலாயுதம் ஏந்திய பயிரவ ரூபியான யாதொரு பரமேச்வரனை பார்த்து பயத்தினால் புதிதுகளான ஸ்தோத்திரங்களோடு நமஸ்கரித்தாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

यत्संहारास्त्रवेगं मुहुरपि हृदयेतर्कयन्नम्बरान्ते
प्राणत्राणाययत्नं दशरथनृपतेर्युद्धरङ्गे प्रकुर्वन्।
रोहिण्याकारचक्रानुगतिमपि जहौ सौरिरर्कात्मजातः
तं देवं राहुकेतुग्रहमुखविनुतं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २३७

237. ஸூர்ய புத்திரரான சனீச்வரன் ஆகாசத்தில் உண்டான தசரத சக்கரவர்த்தியின் யுத்தரங்கத்தில் யாதொரு பரமேச்வரனுடைய ஸம்ஹாராஸ்திரத்தின் வேகத்தை அடிக்கடி மனதில் எண்ணியும் பிராணனை ரக்ஷிப்பதற்காக யத்தனத்தை செய்துகொண்டும், ரோகணீ சகடரதிநியை விட்டாரோ அப்படிப்பட்ட தேவரும், ராகு கேது முதலிய கிரஹங்களால் துதிக்கப்பட்டவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

इन्दुर्यत्क्षेत्रसेवासमसमयवलत्तिल्ववृक्षानिलानां
स्पर्शादुन्मृष्टवर्ष्मा सुरगुरुयुवतीसङ्गजैः पापरोगैः।
यद्धक्त्रालोकनेनस्वतनुपरिगलच्चन्द्रिकासारसिक्तान्
सर्वान्लोकानकार्षीत्शमनमदहरं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २३८

238. சந்திரன் யாதொரு பரமேச்வரனுடைய (சிதம்பர) க்ஷேத்திரத்தை அடைந்த காலத்தில் வீசுகிற தில்லை விருக்ஷ காற்றுகளுடைய ஸம்பந்தத்தால் தேவகுரு பத்நியின் ஸங்கமத்தினால் உண்டான பாபரோகங்களால் விடுவிக்கப் பட்ட சரீரத்தை அடைந்தும் யாதொரு பரமேச்வரனுடைய முகதரிசனத்தினால் ஸர்வலோகங்களையும் தனது சரீரத்திலிருந்து வெளிவருகிற கிரண பிரவாஹங்களால் நிர்மலமாகச் செய்தானோ அப்படிப்பட்ட யமனது மதத்தை அடக்கின குஞ்சிதாங்கிரிம்.

कालिन्दीवीचिजालैर्भुवनमहिपते र्नीतमानन्दभाजं
कान्तं सीमन्तिनीति क्षितिपतितनयाकाचिदौपासनैस्तैः।
सौम्यैरुद्दामकल्पैः प्रमुदितमनसोयस्य शम्भोः प्रसादात्
प्रापावैधव्ययोगं सुखमपि निखिलं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २३९

239. ஸீமந்தினீ என்று பெயர் உள்ள ஓர் அரசகுமாரி பலவித உபாஸனைகளால் ஸந்தோஷத்தை அடைந்த யாதொரு சம்புவான பரமேச்வரனின் பிரஸாதத்தினாலே யமுனாநதியின் அலைகளால் ப்ரஹ்ம லோகத்தை அடைவித்தவனும் ஆனந்தத்தை அடைந்தவனுமான தனது கணவனையும் அகில சுகங்களையும் அடைந்தாளோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம். (இக்கதை ப்ரம்ஹோத்தர கண்டத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.)

विष्णौ निर्ज्वालचक्रे भ्रमितहृदिविधौ भास्करे दन्तहीने
शक्रेन्निर्भिन्न गण्डे हुतभुजि विशिखे त्यक्तजीवेऽखिलेऽन्ये।
छित्वादक्षोत्तमाङ्ग मखभुविसगणं वीरभद्रं चरन्तं
दृष्ट्वा योऽतोषयत्त प्रमुदितहृदयं कुञ्चितार्ङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २४०

240. விஷ்ணு ஜ்வாலையற்ற சக்கரத்தை உள்ளவராகவும் ப்ரம்மா ப்ரமையோடு கூடியவராகவும் ஸூர்யன் உதிர்ந்த பற்களை உள்ளவனாகவும், இந்திரன் உடைந்த கன்னங்களை உடையவனாகவும், அக்னி அறுந்த சிகை உள்ளவனாகவும் மற்றும் இதர தேவர்கள் இழந்த ஜீவனை உள்ளவர்களாகவும் இருக்கும் தருணம் யக்ஞவாடத்தில் தக்ஷப்ரஜாபதியின் தலையை அறுத்து ஸந்தோஷத்தோடு உலாவுகிறவரான வீரபத்ரரை யாதொரு பரமேச்வரன் ஸந்தோஷிக்கும்படி செய்தாரோ அப்படிப்பட்ட ஸந்துஷ்ட ஹிருதயரான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

सावित्रीतिप्रसिद्धानरपतितनुजा काननान्तः स्वभर्तुः
प्राणानाहर्तुकामं सभटमपियमं यस्यपूजा प्रभावात्।
सम्मोह्यानम्यतस्मात्पतिमपि तनयान्राज्यमन्याःसमृद्धीः
लेमे तं कालकालं कटितटफणिनं कुञ्चितार्ङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २४१

241. ஸாவித்ரி என்று ப்ரஸித்தையான அரசகுமாரி காட்டில் தனக்கு முன்பாக தனது பர்த்தாவின் (ஸத்யவானின்) ப்ராணன்களை அபகரிப்பதற்கு இச்சை உள்ளவனும், படர்களோடு கூடினவனுமான யமனை யாதொரு பரமேச்வரனுடைய பூஜா ப்ரபாவத்தால் மோஹிக்கும்படிசெய்தும் வணங்கியும்

அவனிடம் இருந்து தனது பர்த்தாவையும், புத்திரர்களையும், ராஜ்யத்தையும் ஸம்பத்துக்களையும் அடைந்தாரோ அப்படிப் பட்ட. காலனுக்கு காலனும் இடுப்பில் (கடிஸூத்திரமாக) கட்டப்பட்ட நாகத்தை உடையவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

ब्रह्मैवाहं शिवोहं विभुरहममलश्चिद्घनोऽहं विमायः
सोऽहं हंसस्स्वतन्त्र स्तदहमतिजरः प्रज्ञयाकेवलोहम्।
ध्येयध्यातृ प्रमाणैः गलितमतिरहं निश्चलोऽहं सदेति
प्राज्ञायच्चित्सभायां अतिशयमभजन्कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २४२

242. நான் பிர்மமே, நானே சிவன், எங்கும் வியாபி, பாபமற்றவன், ஞானகனன், மாயையற்றவன், ஹம்ஸ்வரூபன் ஸ்வதந்திரன், கிழத்தன்மை இல்லாதவன், கேவலம் பிரக்ஞை யோடுகூடினவன், திருபுடி அற்றபுத்தியுள்ளவன், எப்பொழுதும் சலனம் அற்றவன் என்று பிராக்ஞர்கள் யாதொரு பரமேச்வர னுடைய சித்ஸபையில் ஆனந்தாதிசயத்தை அடைந்தார்களோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

कान्तारे जातु कृष्णोद्विजरविमणिदृत्भल्लवन्दीकृतायाः
सौन्दर्यान्निर्जितायास्सुरवरयुवतीं जाम्बवत्याः प्रियायाः।
पाणिं जग्राह यस्यप्रतिदिनयजनात्कीर्तिमाशाविहारां
लेभे तं सर्वविद्यालयकरनटनं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २४३

243. கிருஷ்ணன் ஓர் ஸமயம் காட்டில் ஓர் பிராம்மண னின் ஸ்ரியனிடமிருந்து பெற்ற ஸ்யமந்தகம் என்கிற மணியை அபஹரித்த காடியை ஸப்ஹாரம் செய்து அக்காடியால் சிரை யிடப்பட்டவளும், தனது அழகினால் தேவஸ்திரீயை ஜயித்தவளு மான ஜாம்பவதி என்னும் கன்னிகையை யாதொரு பரமேச்வர னுடைய நித்தியார்சனை வைபவத்தால் பாணிக்கிரஹணம் செய்து கொண்டாரோ எல்லா திக்குகளில் பரவிய கீர்த்தியையும் அடைந்தாரோ அப்படிப்பட்ட ஸர்வவித்தைக்கும் இருப்பிட மான நடனத்தை உடைய குஞ்சிதாங்கிரிம்.

मालादिग्बन्ध पूजाकवचवरमहायन्त्र विद्यारहस्य
श्रीमत्साहस्रनामस्तवपरिविलसद्यन्नवाङ्गानिपूर्वम्।

सूतश्रीजैमिनिभ्यां रहसिसकरुणं प्रोक्तवान्दीक्षयित्वा
पाराशर्योमहर्षिः श्रुतिविभजनकृत्कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ २४४

244. முன் ஒரு காலம் வேதங்களை வகுத்தவரும், பாராசரருக்கு புதல்வருமான வியாஸ முனிவர் ஸூதர் ஸஜமுனி இவ்விருவர்களுக்கும் ரஹஸ்யத்தில் தீக்ஷை செய்து கருணையோடு மாலை, திக்பந்தனம், பூஜாவிதானம், கவசம், யந்திரம், மந்திரம், ரஹஸ்யம், (அதன் பொருள்) ஸஹஸ்ரநாமா ஸ்துதிகள் இவைகளால் விளங்குகிற யாதொரு பரமேச்வரனுடைய நவாங்கங்களை (நவாங்கம் என்பது மந்திர சாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்ட ஓர்விதமான க்ரமம்) உபதேசம் செய்தாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்க்ரிம்.

सद्योजातादिमानां वदनजलभुवां पञ्चकाद्यस्यजातान्
मन्त्रां स्त्रैलोक्यवश्य प्रमुखवर महासिद्धिदान्सप्तकोटीन्।
श्रुत्वा गौरी यदुक्त्या जगदुपकृतये सप्रयोगान्सकल्पान्
तान्लोकानानिनायस्वयमतुलकृतिं कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ २४५

245. யாதொரு பரமேச்வரனுடைய ஸத்யோஜாதம் முதலான ஐந்து முகங்களில் இருந்து வெளிவந்ததுகளும் மூன்று லோகங்களையும் வச்யம் பண்ணுகிறது முதலான ஸித்திகளைக் கொடுக்கிறதுகளுமான ஏழு கோடி மந்திரங்களை அறிந்து யாதொரு பரமேச்வரனுடைய கட்டளையால் அப்பிகை ஸ்வயமாகவே லோகோபகாரத்தின் பொருட்டு அம்மந்திரங்களை ப்ரயோகங்களோடுகூட உலகில் ப்ரகாசிக்கும்படி செய்தாளோ அப்படிப்பட்ட ஒப்பற்ற கிருதியுள்ள குஞ்சிதாங்க்ரிம்.

अद्राक्षीन्नन्दिकेशः कनकसदसि यं ह्यर्धनारीस्वरूपं
पश्चान्नारायणार्धं पुनरपिगिरिजारूपमाकारहीनम्।
तारं तन्मण्डलान्तर्ज्वलनमनुपमं सच्चिदानन्दमूर्तिं
नृत्तेशानं मुहूर्तं तमपरसुगमं कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ २४६

246. ஒரு ஸமயம் நந்திகேச்வர் (சிதம்பர க்ஷேத்ரத்தில் உள்ள) கனக ஸபையில் ஒரு முஹூர்த்தகாலம் யாதொரு

பரமேச்வரனே அர்த்தநாரி ஸ்வரூபமாகவும் பிறகு சங்கர நாராயண வடிவமாகவும், அப்பிறகையின் ரூபமாகவும், உருவம் இல்லாததும், (லிங்கமாகவும்) ஓங்காரமும் அதன் நடுவில் அக்னியையும், ஒப்பற்றதும், ஸச்சிதானந்த ஸ்வரூபமுமான நடராஜமூர்த்தியாகவும் பார்த்தாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

पार्वत्युत्सङ्गदेशस्थितमधिजुषतोः स्कन्दहेरम्बयोस्ता
वाहूयाद्याखिलाण्डान्झटिति च युवयोः कस्समर्थोऽटनेसः।
स्वीकुर्यादेतदाम्रं फलमिति निगदन्नग्रतो यस्तदीयं
वृत्तं दृष्ट्वा मुमोद क्षितिधरशिखरे कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २४७

247. கைலயங்கிரியில் பார்வதியின் மடியில் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிற ஸுப்பிரமணியரையும், விநயகரையும் கூப்பிட்டு உங்கள் இருவர்களுக்குள் இப்பொழுது ஸமஸ்தமான அண்டங்களை சுற்றிவருவதில் எவன் ஸமர்த்தனே அவன் இந்த மாம்பழத்தை எடுத்துக்கொள்ள கடவன் என்று சொல்லி யாதொரு பரமேச்வரன் தனக்கு முன்பாக அவ்விருவர் களுடைய செய்கையைப் பார்த்து ஸந்தோஷித்தாரோ அப்படிப் பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

(அவ்விருவர் விருத்தமாவது) ஸுப்பிரமணியர் தனது மயில் வாகனத்தில் ஏறி அகில அண்டங்களையும் சுற்றி பரமேச்வர னுடைய ஸமீபத்தை அடையும் தருணம் நோக்கி அங்ஙனமே விநயகர் எழுந்திருந்து ஸ்வாமியை மூன்று பிரதக்ஷிணம் செய்து துதித்து அக்கனியை பெற்றுக்கொண்டார். இதுகண்டு ஸுப்பிரமணியர் கோபத்துடன் தெற்கு நோக்கி வரும்பொழுது பரமேச்வரன் பின்தொடர்ந்து ஓர் மலையின் உச்சியில் அக் குமரனைக்கண்டு கருணையால் பலம் நீ என்று பழத்தை அருந்தினர் அதனால் பழனி என்று அக்ஷேத்திரம் விளங்குகிறது.

नानाजीवात्मवादि प्रकटितकुनया भासयुक्त्यद्रिपक्ष
द्वंद्वच्छेदानुधावद्वडमरुकमुखरज्ञात सत्यार्थलोकम्।

वाञ्छाकल्पद्रुकल्प प्रपदयुगनत ब्रह्मनिष्ठावलिं तं
चिन्मात्रं चित्समेश निरतिशयगुणं कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ २४८

248. ஜீவன் ஆத்மா வேறு என்று வாதம் பண்ணுகிறவர்களால் சொல்லப்பட்ட நிந்திதமான யுக்திகளாகிற பர்வதத்தின் இரண்டு சக்கைகளோ வெட்டுவதன் பொருட்டு பரஶுராம டமருகத்தின் சப்தத்தினால் அரியப்பட்ட ஜீவன் ஆத்மா ஒன்று என்கிற உண்மைப் பொருளைக்கொண்ட உபநிஷத் உண்டியவரும் இஷ்டத்தைக் கொடுக்கிற விஷயத்தில் கற்பக விருக்ஷம் போன்ற இரண்டு பாதங்களில் வணங்குகிற பிரம்மநிஷ்டர்களை உடையவரும் பரிசித்தரும் ஞானஸ்வரூபரும் சித்ஸ்வரூபரும் அதிசயிக்க முடியாத குணங்களோடு கூடினவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

विष्णोश्चक्रापहर्तुः प्रथितबलजुषो भूतचक्राधिपस्य
क्षुत्तृट्दुःखप्रशान्ति प्रदनिजचरित स्तब्धपाण्ड्यात्मजातम्।
श्वश्रूवाञ्छाभि पूर्त्यैनिजधुरिच मुदाऽऽनीत सप्ताम्बुराशिं
भक्तस्त्रीपक्वपिष्टाशनरुचिमुदितं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २४९

249. விஷ்ணுவின் சக்ரத்தை விழுங்கினதிம் அதிகமான பலத்தோடு கூடினதுமான (குண்டோதரன்) பூதராஜனுடைய பசிதாஹங்களைப் போக்கடிக்கிறதான தனது லீலையால் அசைவற்றவளான பாண்டிய குமாரியை உடையவரும் தனக்கு மாமியாரான காஞ்சனமாலையின் இஷ்டத்தை பூர்த்தி செய்ய வேண்டி தன் முன்பாக ஸந்தோஷத்தோடு அழைப்பிக்கப்பட்ட ஏழு கடலை உடையவரும் தன்னிடம் பக்தி உள்ள ஓர் ஸ்திரீயினால் கொடுக்கப்பட்ட பிட்டில் (மாவினால் செய்யப்பட பணியாரம்) பிரியமுள்ளவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம். (இச்சரித்திரங்கள் திருவிளையாடல் புராணத்தில் கூறப்பட்டுள்ளவை.)

अत्रेः कान्ताऽनसूयानिखिलजननुतार्यसमभ्यर्च्यपुत्रं
दत्तात्रेयाऽभिधानं त्रिमुखमपि चतुर्बाहुमद्वैतवृत्तिम्।
श्रुत्यन्तोद्दामलीलं सकलमुनिततेरग्रगण्यं महान्तं
लेभे तं स्वात्मबुद्धत्रिभुवनचरितं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २५०

250. அத்திரி மஹரிஷியின் பத்தினியும், ஸகல உலகங்களால் போற்றப்பட்டவளுமான அனஸூயை, யாதொரு பரமேச்வரனை பூஜை செய்து மூன்று முகமும் நான்கு கையும் அத்வைத விருத்தியும் வேதாந்த சாஸ்திரத்தில் விசேஷமான பிரஜ்ஞையும் ஸகல முனிக்கூட்டங்களுக்கு முதன்மையும், மஹானுமான தத்தாத்திரேயர் என்பவரை புத்திரனை அடைந்தாளோ அப்படிப்பட்ட தனது அந்தரத்தில் அறியப்பட்ட மூன்று உலக சரித்திரங்களை உடைய குஞ்சிதாங்கிரிம்.

कल्पारम्भे यदीयाद्वरगलविवरादोमथेतिद्विशब्दौ
सिद्धान्तार्थं प्रबोद्धुप्रवरशिवकरावाविरास्तां पुरस्तात्।
पश्चाद्वेदादि विद्याविधिहरिमुखरा देवतास्सर्वलोका
जातास्तं दक्षिणास्यं द्युतिकरनिलयं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २५१

251. கல்பாரம்பகாலத்தில் யாதொரு பரமேச்வரனுடைய கண்டத்திலிருந்து முதலில் சாஸ்திரார்த்தங்களைப் போதிக்கிறதும் மிகவும் மங்களகரமான ஓம் அத என்கிற இரண்டு சப்தங்கள் உண்டானதுகள். ओङ्कारश्चाथशब्दश्च द्वावेतौ ब्रह्मणः पुरा। कण्ठस्भित्वा विनिर्यातौ तस्मान्माङ्गलिकावुभौ॥ इतिस्मर्यते॥ பிறகு வேதங்களை ஆதியாக உள்ள ஸகல வித்தைகளும் பிரம்ம விஷ்ணுக்களை ஆதியாக உள்ள ஸகல தேவர்களும் ஸகல லோகங்களும் உண்டானதுகளோ அப்படிப்பட்ட தெற்கு நோக்கிய முகம் உள்ளவரும் ஸூர்யன் சந்திரன் அக்கினி இவர்களின் மண்டல மத்தியில் வஸிப்பவரும் அல்லது பிரகாசிக்கிறதான வாஸஸ்தானம (ஸபை) இதை உடையவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

सङ्कल्पोल्लासहीनं सरिगमपधनी सप्तवर्णानुवर्ण
प्रारम्भोद्गानलोलाखिल सुरयुवती बृन्दसङ्कीर्णरङ्गम्।
नादध्यानानुमोदागतनिजनिकटानेक सिद्धर्षिदेव
स्तोत्रध्वानैर्नितान्तैर्जितजलधिरवं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २५२

252. ஸங்கல்பத்தில் ஆசை அற்றவரும் ஸரிகமபதநி என்கிற ஏழு ஸ்வரங்களோடு கானம் செய்கிற தேவஸ்திரீ கூட்டங்களினால் நிறைந்த ஸபையை உடையவரும் நாத ப்ரும்மத்தை த்யானம் செய்யவேண்டி தனது ஸமீபத்தில் வஸிக்கிற ஸித்தர்கள், ரிஷிகள், தேவர்கள் இவர்களுடைய ஸ்தோத்ர சப்தங்களினாலே ஜயிக்கப்பட்ட ஸமுத்ர ஒலியை உடையவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

दोषां साहस्रयुग्मैर्धृतपरशुमुखैराननानां सहस्रैः
त्रैसाहस्रैस्तथाक्ष्णामपरिमितजटाधोरणी धाटिकाभिः।
ज्वालामालाभिरन्नेरपहसितघनै रट्टहासैर्विशालैः
निध्वानैर्योऽन्तकाले विहरतितमजं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २५३

253. யாதொரு பரமேச்வரன் ஸர்வஸம்ஹார காலத்தில் பரசு முதலிய ஆயுதங்களை தரித்ததுகளான இரண்டாயிரம் கைகளோடும், மூவாயிரம் கண்களோடும், ஆயிரம் முகங் களோடும், தொங்குகிற அளவுகடந்த ஜடைகளோடும், அக்கினி யின் ஜ்வாலைகளால் சூழப்பட்டும், இடி சப்தங்களை திரஸ்கரிக்கிற விம்ம நாதங்களோடும் விளையாடுகிறாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

शेषे जातु स्वभोगात्सुरगिरिशिखरं वेष्टयित्वानितान्तं
त्रैलोक्यप्राणभूतां कवलयतितनूं नारदात् ज्ञातवृत्तः।
वायुर्यद्ध्यानयोगात् प्रवलतनुरयात् भुग्नवक्त्रं सभूभृत्
भृङ्गं चक्षेपवार्धौ फणिपतिमपि तं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २५४

254. ஆதிசேஷன் ஓர் ஸமயம் பரமேருவை தனது உடலால் சுற்றிக்கொண்டு மூன்று லோகங்களுக்கும் ப்ராண பூதமான வாயுவை அடக்கி இருக்கும்பொழுது அது ஸமயம் நாரதரால் அறிவிக்கப்பட்ட வாயு பகவான் யாதொரு பரமேச்வரனுடைய தியான யோகானுபாவத்தால் உண்டான பலத்தின் வேகத்தினாலே முகத்தை உடைத்து அம்மலையின் சிகரத்தோடு அவ்வாதிசேஷனை ஸமுத்ரத்தில் எறிந்தானோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

विश्वामित्रप्रयुक्तात् स्वपुरसुतसुहृत्कामिनी विप्रयोगात्
क्लिश्यन्नालीकवार्ताङ्गदितुमपिपटुः पूजयायस्यनित्यम्।
लब्ध्वा स्वां संपदं तामभजदथहरिश्चन्द्र संज्ञोनरेन्द्रो
धामस्वायम्भुव तं निगमरथवहं कुञ्चितार्द्धिं भजेऽहम्॥ २५५

255. விச்வாமித்திரரினல் அபஹரிக்கப்பட்ட தனது நகரம், புத்திரன், ஸ்நேகிதன், பத்தினி, இவர்களின் பிரிதலினுலே துக்கத்தை அடைந்தவனுக இருந்த பொழுதிலும் பொய் சொல்லுவதில் இசையாதவனன அரிச்சந்திரன் என்கிற அரசன் யாதொரு பரமேச்வரனுடைய நித்திய பூஜையினுலே தனது ஸம்பத்துக்களை அடைந்தும் பிறகு பிரம்ம லோகத்தையும் அடைந்தானே அப்படிப்பட்ட வேதங்களே ரதிரையாகவுடைய குஞ்சிதாங்கிரிம். (இது காசீ கண்டத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது).

आवाल्यात् द्रव्यमेतत्सुमुखितवमुदे यन्मयात्तं तदद्य
स्वीकुर्वाणानितान्तं मदनशरहतं गाढमालिङ्ग्यदोर्भ्याम्।
अत्रैवाश्वासयेति त्वरितगतिमुमामालिभिर्वारितोऽपि
श्रीमान्योह्यन्वगच्छन्नगतटभुवंतं कुञ्चितार्द्धिं भजेऽहम्॥ २५६

(அவதாரிகை) இமயமலையில் தேவி பரமசிவனை விவாகம் செய்யவேண்டி தபஸ் செய்யும் தருணம். பரமசிவன் விருத்த பிராம்மண வடிவம் கொண்டு அவ்விடம் செய்த லீலையை அறிவிக்கிறார்.

256. ஏ நல்ல முகத்தை உடைய பார்வதியே! பால்யம் முதற்கொண்டு என்னல் சம்பாதிக்கப்பட்டதான பொருள் யாவற்றும் உனது ஸந்தோஷத்தின் பொருட்டு ஆகட்டும். இப்பொழுது அதை அங்கீகரித்து மிகவும் மன்மதனின் பாணத்தினல் அடிக்கப்பட்ட என்னை ஆலிங்கனம் செய்து ஆச்வாசம் பண்ணக்கடவாய் என்று சொல்லி யாதொரு ஸ்ரீமானுன பரமேச்வரன் ஸகிகளினுலே தடுக்கப்பட்டவராக இருந்த பொழுதிலும் வேகமாக உள்புறம் செல்லுகிற அப்பிகையை பின்தொடர்ந்து சென்றாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

आलित्वं सान्वयार्यां मयिकुपितधियं दारुकारण्यवासि
स्त्रीणां केलीविलासैर्हरिधृतसुतन्नेस्साहसात्पर्वतेन्द्रे।
सङ्गाद्दिव्यापगायामदनदहनतश्चेतिसाकूतमुक्त्वा
कान्तागारेजयां योऽगमयदसुलभं कुञ्चितार्ङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २५७

257. யாதொரு பரமேச்வரன் ஈ தோழி, நீ, தாருகா வனத்தில் உள்ள ஸ்திரீகளுடன் விளையாடினதனாலேயும், மஹா மேருவில் விஷ்ணு மோகினியோடு கூடினதனாலேயும் கங்காஸங்கமத்தினாலேயும் மன்மதனைப் பொசிக்கினதனாலேயும், என்னிடம் கோபித்த உனது தோழியான உமையை ஸமாதானம் செய் என்று அபிப்பிராயத்தை உள்ளடக்கிச் சொல்லி (உப்பரிகை யில்) அத்தப்புரத்தில் ஜயை என்கிற சகியை அனுப்பினாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

यश्शम्भुर्लीलयास्वं जनिमसुखकरं तापसानां वचोभिः
हस्तादुत्पाट्यदेवैः किमिदमिति भयाद्वीक्षितोऽरण्यदेशे।
चिक्षेपब्रह्मविष्णुस्तुतिभिरपि पुनस्तान्मुनीन्ज्ञाततत्वान्
कृत्वाप्यन्तर्दधे तं प्रणतफलकर कुञ्चितार्ङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २५८

258. யாதொரு சம்புவான பரமேச்வரன் விளையாட்டாக தனது லிங்கத்தை தாருகாவனத்திலுள்ள முனிவர்களின் வார்த்தையால் கையிலில் பிடுங்கி தேவர்களினாலே இது என்னது என்று பயத்தினால் பார்க்கப்பட்டவராக இருந்துகொண்டு எறிந்தாரோ பிறகு பிரம்ம விஷ்ணு முதலிய தேவர்களின் ஸ்துதிகளினாலே அம்முனிவர்களை ஞானவான்களாக செய்து அந்தர்தியானத்தை அடைந்தாரோ அப்படிப்பட்ட வணங்கிய வர்களின் இஷ்டத்தை அளிக்கிற குஞ்சிதாங்கிரிம். (இது சிவ தத்துவ ஸ்தாநிதியில் கூறப்பட்டுள்ளது.)

सिद्धाकारप्रगुप्त स्वतनुमपि जगद्दृष्टमाहेन्द्रजालं
चित्रस्तम्भस्थितेन प्रचलितकरिणा भुक्तपुण्ड्रेक्षुखण्डम्।
मुक्ताहारापहार भ्रमितनरपति स्तोत्रनिर्निद्रितान्तः
पद्मं साहस्रनेत्र प्रमुखनुतपदं कुञ्चितार्ङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २५९

259. விந்த வடிவத்தினுல் மறைக்கப்பட்ட உருவ முள்ளவரும், உலகில் ம.ஹேந்திரஜாலம் என்கிற வித்தையை காண்பித்தவரும், அழகு வாய்ந்த ஸ்தம்பத்தில் செதுக்கப்பட்ட யானையினுலே புசிக்கப்பட்ட கரும்பை உடையவரும், மூக்தர் ஹாரத்தை அபகரித்ததினுல் பிரமையை அடைந்த் அரசனுடைய (பாண்டியன்) ஸ்தோத்திரத்தினுல் ஸந்தோஷத்தை அடைந்த வரும் இந்திரன் முதலிய தேவர்களால் ஸ்துதிக்கப்பட்ட சரணத்தை உடையவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம். (இக்கதைகள் திருவிளையாடற் புராணத்தில் உள்ளவை).

मौलौ गङ्गागलान्तर्गरलमहिततेः कङ्कणं दोषिफाले
चन्द्रं तार्तीयनेत्रं ज्वलनसमशिखं शूलमाजं कपालम्।
भूतप्रेतादिसेना निगममयशुनो यस्यलीला किरात
स्यात्रेदृङ्किरीटी भ्रमितमतिरभू कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ २६०

260. அர்ஜுனன் விளையாட்டாக வேடஉருவம் தாங்கிய யாதொரு பரமேச்வரனுடைய சிரஸில் கங்கையும், கழுத்தின் கடுவில் விஷத்தையும், கையில் ஸர்ப்பக் கூட்டங்களையும் சிரஸில் சந்திரனையும், நெற்றியில் மூன்றுவது கண்ணையும், அக்னி ஜ்வாலைபோல் கூர்மையான சூலத்தையும, பிரம்மகபாலத்தையும், பூதம் பிரேதம் முதலிய ஸேனைகளையும், வேதமயங்களான நாய் களையும் பார்த்து பிரமித்த புத்தியை உடையவனுக ஆனனே அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம். (இது பாரதத்திலுள்ளது)

कस्तूरीपङ्कलेपं मृगमदतिलकं पुष्पमालां च नूत्नां
दृष्ट्वा जात्वम्बुजाक्षी धरणिधरसुताप्यन्यथा तर्कयन्ती।
नाथेदं लक्ष्मसत्यां मयितव समभूत् ब्रह्मिकस्यमुदेचे
त्यायान्तं निर्बन्धाधिकशपथमरं कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ २६१

261. கஸ்தூரிப் பூச்சு ஜவ்வாது பொட்டு நூதனமான புஷ்ப மாலை இவைகளை பரமேச்வரனிடம் ஓர் ஸமயம் தாமரை பூ போன்ற கண்களை உடைய் இமயபர்வதத்தின் குமாரியான அம்பிகை பார்த்து வேறுவிதமாக கருதி நாதரே இந்த அடையாளம் நான் இருக்கும்பொழுது உமக்கு எவளுடைய

ஸந்தோஷத்தின் பொருட்டு உண்டானது சொல்லும் என்று நினைத்து அந்தப்புரத்தை அடைந்த யாதொரு பரமேச்வரனே சபதத்தோடு மிகவும் நிர்ப்பந்தித்தாளோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

कथ्यं कल्पद्रुकाम्यं करिवसनधरं कृष्णरक्ताङ्गवर्णं
कालातीतं कवीन्द्र कविकुलविनुतं क्लृप्तलीलाविशेषम्।
कृत्याकृत्यादिशून्यं कुमतिविरहितं क्रुद्धवाणासनाङ्कं
कङ्कालं कालिनृत्तप्रमुदितहृदयं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २६२

262. கொண்டாடத் தகுந்தவரும், கற்பகவிருக்ஷங்களினுலேயும் விரும்பத்தகுந்தவரும், யானைத்தோலை கட்டிக் கொண்டவரும், கருப்பும் சிகப்புமான வர்ணத்தை உடையவரும், காலனை அதிக்கிரமித்தவரும், கவிகளுக்குள் ச்ரேஷ்டரும் கவிகளின் கூட்டங்களால் மிகவும் துதிக்கப்பட்டவரும், நிர்ணயம் செய்யப்பட்ட லீலா விசேஷத்தை உடையவரும், செய்யத் தகுந்தது செய்யத் தகாதது என்பது இல்லாதவரும், ஞானமற்றவனுல் விடப்பட்டவரும், பர்வதத்தை வில்லாக உடையவரும், கங்காள ஸ்வரூபரும், காளியின் நிர்த்தனத்தில் ஸந்தோஷத்தோடு கூடினவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

सर्वेषामस्रिकर्ता प्रसुरपिजगतां पालको नाशकश्चे
त्युच्चैर्विष्णो कदाचित्प्रलपति च मुदायस्स्वयं तत्समक्षम्।
रुद्रस्संहारमूर्तिः स्वतनुरुहततेराशु विष्णूनसंख्यान्
सृष्ट्वातद्दर्पवह्निं पुरभिदशमयत्कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २६३

263. ஓர் ஸமயம் மஹாவிஷ்ணு மோகத்தினுல் எல்லா உலகங்களுக்கும் நானே கர்த்தா, ரக்ஷிக்கிறவன், நாசம் செய்கிறவன், பிரபு என்று உயர்த்து இருக்கும்படி உளரிக் கொண்டிருக்கும் தருணம் யாதொரு திருபுராஸுரஸம்ஹாரம் செய்த பரமேச்வரன் அம்மஹாவிஷ்ணுவின் முன்பாக ஸம்ஹார மூர்த்தியான ருத்ர ஸ்வரூபம் தாங்கி தனது ரோமாக்களில் இருந்து சீக்கிரமாக அளவிட முடியாததான விஷ்ணுக்களை

ஸ்ருஷ்டித்து அவ்விஷ்ணுவின் கர்வத்தைப் போக்கடித்தாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம். (இது சிவரஹஸ்யத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.)

कान्तासंहारकुप्यत्भृगुमुनिगदित भीकरंघोरशापं
नानाजन्मैकहेतुं शमयितुमनिशं पूजयन्तं मुकुन्दम्।
उत्पत्तीनां दशैव त्रिजगदभिभवद्दानवान् शिक्षितुं ते
भूयादित्यादिदेशप्रभुरतिकृपया कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २६४

264. தனது மனைவியைக் கொன்ற காரணம் பற்றி கோபித்த ப்ருகு முனிவரால் ஏவப்பட்டதும், பயங்கரமும் அனேக பிறவிகளுக்கு காரணமும் கொடுமையுமான சாபத்தை சமனம் செய்வதற்கு எப்பொழுதும் தன்னை பூஜிக்கிற முகுந்தனைக் குறித்து யாதொரு பரமேச்வரன் மிகவும் இரக்கத்தோடு மூன்று லோகங்களை அபகரிக்கிற அசுரர்களை சிக்ஷிப்பதின் பொருட்டு, உனக்கு பத்து பிறவிகள் உண்டாகட்டும் என்று ஆக்ஞாபித்தாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம். (இது சங்கர ஸம்ஹிதையில் கூறப்பட்டுள்ளது)

लीलांयस्यानभिज्ञा मखभुवि यतिनायेनवेद्यन्तरक्षिन्
क्षिप्तं यावत्कपाल निरसितुमबलाद्योसदश्चास्तुवन्यम्।
पौरोडाशस्यभूयादधिकरणमिदं संयजन्तामिदानीं
इत्युक्त्वाऽदर्शिनैजं निगममयवपुः कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २६५

265. யாதொரு பரமேச்வரனுடைய லீலையை அறியாதவர்களும் யக்ஞவாடத்தில் யதி வேடம் பூண்ட யாதொரு பரமேச்வரனால் வேதிமத்தியில் வைக்கப்பட்ட கபாலத்தை அப்புறம் எடுத்து எறிவதில் ஸமர்த்தமில்லாதவர்களுமான தேவர்கள் யாதொரு பரமேச்வரனை ஸ்துதித்தார்களோ அப்பரமேச்வரனால் இந்த கபாலமானது புரோடாசத்திற்கு அதிகாரணமாக ஆகட்டும். இப்பொழுது யக்ஞத்தை நடத்துங்கள் என்று ஆக்ஞாபித்து வேதமயமான தனது உருவமானது காண்பிக்கப்பட்டதோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம். (இக்கதையை பத்ம புராணத்தில் கண்டுகொள்க.)

देवेन्द्रे वृत्रहत्यापरिभवति तदास्वर्गराज्याधिकारे
युक्तं दर्पावलीढं नहुषनरपतिं कामितारं नितान्तम्।
पौलोमीयस्य नाम्नां मननविभवतः कुम्भजातस्यशाप
व्याजान्निर्ध्येधरां तं जनकनृपनुतं कुञ्चितार्ङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २६६

266. ஓர் ஸமயம் தேவேந்திரன் விருத்ராஸுரனைக் கொன்ற காரணம் பற்றி உண்டான ஹத்தி தோஷத்தினால் மறைந்து இருக்கும் பொழுது அச்சமயம் இவர்க்க ராஜ்யத்தை ஆளுகிற விஷயத்தில் ஏவல் செய்யப்பட்டவனும், மதம் பிடித்தவனும், அதிக காமத்தோடு கூடினவனுமான நகுஷன் என்கிற பூலோக அரசனே இந்திராணீ யாதொரு பரமேச்வரனுடைய நாமாக்களின் ஸ்மரணத்தினால் உண்டான வைபவத்தால் அகஸ்திய முனிவரின் சாபத்தை பின்பற்றி பூமியை அடையும்படி செய்தாரோ அப்படிப்பட்ட ஜனகன் முதலிய அரசர்களினால் துதிக்கப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

दिक्कालाद्यैर्विचिन्त्यं स्वमनुमननकृन्मान्य मद्वैतसारं
मध्यान्तादि हीनं सकलजनमनो वृत्तिदृष्टारमाद्यम्।
मायातीतं प्रशान्तं द्युतिकरमखिलज्योतिषामीश्वराख्या
वाच्यं तोजोमयं तं परमपरनटं कुञ्चितार्ङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २६७

267. திழக்கு முதலிய திக்குகள் பூதாதி காலங்கள் இவைகளால் அறியமுடியாதவரும், தனது மந்திரங்களை ஜபிக்கிறவர்களால் கொண்டாடத்தகுந்தவரும், அத்வைதஸாரரும், நடு முதல் முடிவு இல்லாதவரும், ஸகல ஜனங்களுடைய மனதில எண்ணியதை அறிந்தவரும், முதன்மையாய் உள்ளவரும், மாயயை கடந்தவரும், மிகவும் சாந்தியோடு கூடியவரும், ஸூரியன் முதலியவர்களுக்கு பிரகாசத்தை அளிப்பவரும், ஈச்வரன் என்கிற பதத்திற்கு பொருளானவரும், ஜோதிஸ்வரூபரும், பிரஸித்தரும், உயர்ந்தவரும், தன்னைக்காட்டிலும் வேறு நடிகர் இல்லாதவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

भोगात्प्रारब्ध कर्माण्यधिकभयकरे सञ्चितागामिके द्वे
ज्ञानान्नाशं प्रयाते इति निगमवचां स्याहुरेतत्प्रसिद्धम्।

ताम्बप्यालोकमात्रात् निजनटननतनोः प्राणिनां जातुदिष्ट्या
निघ्नन्यच्छन्सुखं यस्सदसिविजयते कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ २६८

268. பிராரப்தம் என்கிற கர்மாவானது அனுபவத்தினாலேயும், மிகவும் பயத்தை செய்கிறதான ஸஞ்சிதம், ஆகாமிகம் என்கிற இரண்டும் ஞானத்தினாலேயும் நாசத்தை அடைகிறதுகள் என்று வேதவாக்குகள் சொல்லுகிறதுகள். இது பிரஸித்தம். அப்படிப்பட்ட அந்த கர்மாக்களே தனது கடனவிஸாஸத்தோடு கூடின உருவத்தை ஒரு ஸமயம் எதிர்சையாய் பார்த்த மாத்திரத்தினால் போக்கடித்தும் பிராணிகளுக்கு ஸகல ஸுகங்களையும் அளித்தும் யாதொரு பரமேச்வரன் ஸபையில் விளங்குகிறாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

यश्शम्भुर्भूर्भुवस्स्वर्भुवनपरिवृढैस्संस्तुतस्सत्यवादैः
यस्मात्सार्वात्म्ययोगानुभवनिपुणतां लेभिरे योगिवर्याः।
लीढालीढार्थतत्वोपनिषदविषयाकाशगोयश्शिवस्तं
प्रत्यक्ब्रह्मैक्यनिष्ठागुरुममरनुतं कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ २६९

269 யாதொரு சப்புவான பரமேச்வரன் பூலோகம், புவர்லோகம், ஸுவர்லோகம் இவைகளில் உள்ள பிராணிகளால் துதிக்கப்படுகிறாரோ, யோகி ச்ரேஷ்டர்கள் யாதொரு பரமேச்வரனிட மிருந்து நிர்விகல்பஸமாதியின் அனுபவத்தை அடைகிறார்களோ யாதொரு பரமேச்வரன் பிரகாசமாயும் ரஹஸ்யமாயுமுள்ள பொருளை அறிவிக்கிற உபநிஷத்துகளுக்கு விஷயமாகாத ஆகாசத்தில் இருப்பவரோ அப்படிப்பட்ட ஸாக்ஷாத்தான பிர்ம்ம ஐக்கிய (ஜீவனும் பிர்ம்மமும் இரண்டாய் இருத்தல்) நிஷ்டைக்கு குருவும், தேவர்களால் துதிக்கப்பட்ட வருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

वन्याकारत्व भाजादिविचरपतिना खण्डितेष्वासकोटि
त्रुट्यद्भक्त्रास्य पुंसोवपुरतिचकितं वीक्षयन्तो निलिम्पाः।
यं स्तुत्वा यन्निदेशात्तुरगमुखयुतं तं विधायाश्विनीभ्यां
चक्रुयज्ञं यथावत्तमपिनटपतिं कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ २७०

270. கரயான் உருக்கொண்ட இந்திரனுல் தண்டிக்த வில்லின் நுனியால் வெட்டப்பட்டவனும் சிரஸு அகன்ற வனுமான (யக்ஞ) புருஷனின் சரீரத்தை மிகவும் பயத்தோடு பார்த்தவர்களான தேவர்கள் யாதொரு பரமேச்வரனே துதித்து அவர் ஆக்ஞையினுல் அந்த (யக்ஞ) புருஷனே அச்வினீ தேவர்களைக் கொண்டு குதிரை முகத்தை சேர்த்து உயிர்பித்து சாஸ்திரப் பிரகாரம் வேள்வியை செய்தார்களோ அப்படிப்பட்ட நடபதி யான ஞஞ்சிதாங்கிரிம்.

இக்கதை வேதத்தில் கூறப்பட்டுள்ளதே. ஒரு ஸமயம் தேவர்கள் ஒரு யாகத்தை அனுஷ்டித்தார்கள். அத்தருணம் யக்ஞபுருஷன் நாணேற்றின வில்லை கழுத்தில் ஊன்றிக்கொண்டு பெரிய உருவத்துடன் அத்தேவர்கள்முன் தோன்றினன். அப் புருஷனைக்கண்டு பயந்த இந்திரன் கரயான் உருக்கொண்டு அவ்வில்லின் நாணைத் துண்டித்தான். பிறகு அவ்வில் நிமிர்ந்து அப்புருஷனின் தலையை கொய்தது. இதுகண்டு பயந்த தேவர் கள் பரமசிவனே துதித்தார்கள். அத்தருணம் பரமசிவன் மிகுந்த தயவோடு அவர்கள் முன் தோன்றி குதிரையின் தலையை அவ்வுடலோடு சேருங்கள், அப்புருஷன் உயிர்பெருவான் என்று ஆக்ஞாபிததருளி மறைந்தனர். பிறகு தேவர்கள் அச்வனீதேவர்களைக்கொண்டு அவ்வாறு செய்து யாகத்தை முறைப்படி நடத்தி முடித்தார்கள்.

स्वामिन्कृष्णात्रयुद्धे कनकमयतनुर्भूतिमान् शूलपाणिः
वक्त्रादग्निस्फुलिङ्गान्रणभुवि विकरन्सश्चरत्यद्वितीयः।
कोऽयं ब्रूहीतिपार्थे वदतिसविनयं वासुदेवोमुहूर्ते
योगात् ध्यात्वाऽब्रवीद्यच्चरितमनुपमं कुञ्चितार्द्धिं भजेऽहम्॥ २७१

271. ஓ ஸ்வாமின், ஏ கிருஷ்ணு இந்த யுத்தரங்கத்தில் தங்கம் போன்ற சரீரமுள்ளவரும், விபூதி அணிந்தவரும், சூலம் ஏந்தியவரும், முகத்தில் இருந்து நெருப்புப் பொறிகளை பூமியில் வாரி இறைக்கிறவரும், இரண்டாம்பேர் இல்லாத வருமான ஓர் புருஷன் உள்ளாகிறார். அவர் யார் சொல்லும் என்று வினயத்தோடு வேண்டின அர்ஜுனனிடம் வாஸுதேவர்

ஒரு முஹூர்த்தகாலம் யோகத்தில் தியானம் செய்து யாதொரு பரமேச்வரனுடைய மாஹாத்மியத்தைச் சொன்னரோ அப்படிப்பட்ட உபமானம் இல்லாதவரான குஞ்சிதாங்கிரிம். (இக்கதை பாரதம் துரோண பர்வாவில் கூறப்பட்டுள்ளது.)

सत्यं ब्रह्मैवनान्यज्जगदिदमखिलं चेतिमीमांसयित्वा
त्रैयन्तोक्त्यावुधेन्द्राहृदिचयमनिशं चिद्धनं दुर्निरीक्ष्यम्।
दीपज्वालाशिखावत्सततपरिचयानन्दनृत्तं विमायं
शुभ्रं पश्यन्ति तत्सत्पदविषयमरं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २७२

272. பிரம்மம் ஒன்று தான் உண்மையான பொருள். வேரான இந்த உலகு யாவற்றும் உண்மையான பொருள் அல்ல (பொய்யே) என்று வேதாந்தங்களில் சொல்லப்பட்ட வசனங்களினாலே விசாரணை செய்து ஞானிகள் (வித்துவான்கள்) ஹிருதயத்தில் எப்பொழுதும் ஞானளவருபரும் ஊனக் கண்ணினால் பார்க்க முடியாதவரும், தீபத்தின் ஜ்வாலாக்கிரம்போல எப்பொழுதும் செய்யப்பட்ட ஆனந்த நடன விலாஸரும், மாயை அற்றவரும், வெளுத்த வர்ண ருமான யாதொரு பரமேச்வரனை பார்க்கிறார்களோ அப்படிப்பட்ட தத், ஸத் என்கிற சப்தத்திற்கு வாச்சியரான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

विद्यामग्नौप्रतिष्ठां पयसि च धरणौ योनिवृत्तिं समीरे
शान्त्याख्यां शान्त्यतीतां नभसिनिजकलां योजयन्ह्यप्रमेयः।
सूक्ष्मात्सूक्ष्मान्तरङ्गे दहरकुहरचित्पुण्डरीकाख्यवेश्म
न्यन्तश्चिन्मात्ररूपं रचयति नटनं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २७३

273. யாதொரு பரமேச்வரன் அக்னியில் தனதான வித்யா கலையையும், ஜலத்தில் பிரதிஷ்டா கலையையும், பூமியில் நிவர்த்தி கலையையும், வாயுவில் சாந்தி கலையையும், ஆகாசத்தில் சாந்தியதீதா என்கிற கலையையும் சேர்த்துவைத்து ஊகிக்கப் படாதவராய் மிகவும் சிறிதான தஹராகுஹரம் என்றும், புண்டரீகம் என்றும் பெயருள்ள வீட்டின் உட்புரத்தில் ஞான ஸ்வரூபமான நடனத்தைச் செய்கிறாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

सौवर्णे विष्टरंयः कनकघटनिभौ स्वप्रियायाः स्तनौद्वौ
पश्यल्लिलाकटाक्षैः करजलजवरैर्मण्डयन्सप्रमोदम्।
अध्यासीनः पुरस्तान्मणिमुकुरगतं स्वानुबिम्बं शिवायाः
तुष्टयै चाह्वतवान् श्रीविनुतनिजपदं कुञ्चितार्द्धिं भजेऽहम्॥ २७४

274. யாதொரு பரமேச்வரன் தங்கமயமான ஆஸனத்தில் வீற்றிருந்து அப்பிகையின் ஸ்வர்ணகடம் போன்ற இரண்டு ஸ்தனங்களை லீலாகடாக்ஷத்தால் பார்த்தும் ஸந்தோஷத்துடன் தாமரைப்போன்ற கைகளினால் அலங்கரித்தும் முன்புறத்தில் உள்ள மணிமயமான கண்ணாடியில் பிரதிபலிக்கிற தனது பிரதிபிம்பத்தை அப்பிகையின் ஸந்தோஷத்தின் பொருட்டு அழைப்பித்தாரோ அப்படிப்பட்ட லக்ஷ்மியினால் துதிக்கப்பட்ட திருவடியை உடைய குஞ்சிதாங்கிரிம்,

இதனால் சுந்தரமூர்த்தி நாயனரின் உற்பத்தியானது கூறப்பட்டுள்ளது.

भूवाय्वाकाशतोयज्वलनरवि शशी यज्वरूपैः प्रपञ्चं
योधत्ते मस्करीन्द्रैश्च्युतमलहृदयैस्सेव्यतेयस्तुरीयः।
हंसाभिख्योऽद्वितीयः स्वगतनिखिलविध्वण्डजालोहिरण्य
श्मश्रुस्तं शान्तकल्पं नियतिपदभर कुञ्चितार्द्धिं भजेऽहम्॥ २७५

275. பூமி, காற்று, ஆகாசம், ஜலம், அக்கினி, ஸூரியன், சந்திரன், யாகம் செய்த அந்தணன் இவைகளின் உருவங்களால் உலகத்தை யாதொரு பரமேச்வரன் தரிக்கிறாரோ, மலம் அகன்ற ஹிருதயத்தை உடைய சன்யாஸிகளால் வணங்கப்படுகிறாரோ, தூரியரோ, ஹம்ஸம் என்கிற பெயர் உள்ளவரோ, தனியரோ, தன்னிடம் அடக்கப்பட்ட ஸகல பிரம்மாண்ட கூட்டங்களை உடையவரோ, தங்க மீசைகளை தரித்தவரோ அப்படிப்பட்ட சாந்தமான இச்சையை உடையவரும், நியதி என்கிற பதத்தை தரிப்பவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

योऽदान्नैजोत्तमाङ्गामृतकिरणसुधा मण्डपिण्डीकृताङ्गं
तेजोभन्नेन्दुवह्निद्युमणिघनरुचिज्योतिषं हीरकल्पम्।

नित्यं देदीप्यमानं प्रतिसमयमपि स्वस्यपूजां विधातुं
लिङ्गं विप्रेषुमोदात् भवभयहरणं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम् ॥ ४७६

(யோதாந்நைஜோத்தமாங்காதம்ருதகர ஸுதாபுண்ட்பிண்டீ
[க்ருதாங்கம்
தேஜோபக்நேந்துவஹ்நித்யுமணிகநருசிஜ்யோதிஷப் ஹீரகல்பம்]
நித்யம் தேதீப்யமானம் ப்ரதிஸமயமபி ஸ்வஸ்யபூஜாம் விதாதும்
லிங்கம் விப்ரேஷுமோதாத் பவபயஹரணம் குஞ்சிதாங்கிரிம்
[பஜேஹம் ॥)

அவதாரிகை:— 15-வது சுலோகத்தில் கூறப்பட்டுள்ள சந்திரமௌளீச்வர லிங்கத்தின் உற்பத்தியை இங்கு நன்கு கூறுகிறார்.

* 276. யாதொரு பரமேச்வரன் தனது சிரஸில் உள்ள சந்திரனுடைய அமிர்த நுறையினால் பிடிக்கப்பட்டதும், கார்த்தியால் அடக்கப்பட்ட சந்திரன், அக்நி, ஸூரியன், மின்னல் இவைகளுடைய பிரகாசத்தை உடையதும், வைரத்திற்கு ஒப்பானதும், எப்பொழுதும் பிரகாசிக்கிறதுமான லிங்கத்தை (சந்திரமௌளீச்வரர் என்கிற ஸ்படிகலிங்கத்தை) ஒவ்வொரு காலங்களிலேயும் தன்னை பூஜிப்பதற்காக ஸந்தோஷத்துடன் (திருஸஹஸ்ர முனீச்வராள் என்கிற) பிராம்மணர்களிடம் கொடுத்தாரோ, ஸம்ஸார பயத்தைப் போக்கடிப்பவரான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

॥ श्री चन्द्रमौलीश्वराय नमः ॥

* हैमेसंसदिपुण्डरीकपुरी यत्संस्थं वरं स्फाटिकं
लिङ्गं शङ्करदेशिकेन्द्रयतिना दत्तञ्च तत्स्थापितम्।
इत्येवं वदतां मनोगततमः प्रोन्मार्ष्टुमुद्बोधतः
सम्बन्धादिसुगीति युक्तिकिरणैराविष्कृतोभास्करः ॥

अस्मत्पूर्वकुलोद्भवा गुरुवराः श्रीतातपादादयः
पूर्वं शङ्करजन्मतोपि सुतरामद्यैतिनोऽसंशयम्।
सोऽहं तत्कुलजन्मभागपि गुरोर्भक्तस्तथा चन्द्रभृन्
मौलीशस्य पुरातन प्रकटनं कुर्वेपुराणोक्तिभिः॥

ஸ்ரீசிதம்பரம் ஸ்ரீசித்ஸபையில் ஸ்ரீ நடராஜருக்கு பிரதி நிதியாக ஸ்ரீ சந்திரமௌளீச்வரர் என்கிற ஸ்படிகலிங்கம் அளவுகடந்த காலமாக திக்விஜயாழந்தணர்களால் வைதிக முறைப்படி ஒவ்வொரு நாளும் பூஜித்து வருகிறது. உலகு நன்கு அறியும்.

இச்சந்திரமௌளீச்வர லிங்கத்தை ஆதிசங்கரரளித்தார் என்று சிலர் கூறுகின்றனர். அவ்வாதி சங்கரரின் சரித்திரங்கள் பற்பல உள. அவைகள் அவரிடம் அன்பு மிகுதியால் இயற்றப்பட்டவை. ஆனதால் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடு உள்ளவைகளே. இவைகளில் ஆனந்தகிரி என்பவரால் இயற்றப்பட்ட ஓர் சங்கர விஜயமும் காணப்படுகிறது.

ஆனந்தகிரி என்பவர் ஆதிசங்கரருக்கு ஸாக்ஷாத் சிஷ்யராவர். இவ்வானந்தகிரியைப்பற்றி வித்யாரண்ணியர் என்பவரால் இயற்றப்பட்ட சங்கர விஜயத்தில் புகழ்ந்து கூறுதலும் காணப்படுகிறது. அவ்வானந்தகிரி சங்கர விஜயத்திலும், மற்றவைகளிலும் இச்சந்திரமௌளீச்வர லிங்கத்தை ஆதி சங்கரர்சிதம்பரம் ஸ்ரீ நடராஜர் ஸபையில் பிரதிஷ்டை செய்தார் என்றே அல்லது கொடுத்தார் என்றே காணப்படவில்லை.

சிவரஹஸ்யத்தில் உள்ள சங்கர சரித்திரத்தில் ஸ்ரீ சங்கரர் காசி க்ஷேத்திரத்தில் ஸ்ரீ விச்வநாத லிங்கத்திலிருந்து ஆவிற்பவித்த பரமேச்வரனிடமிருந்து ஐந்து ஸ்படிக லிங்கங்களை பெற்றரென்று கூறப்படுகிறது.

சித்விலாஸ சங்கர விஜயத்தில் ஸ்ரீ கோவிந்தபகவத்பாதரிடமிருந்து ரத்னகர்ப கணபதியையும், சந்திரமௌளீச்வரர் என்னும் ஒரு லிங்கத்தையும் பெற்றுக்கொண்டார் என்று காணப்படுகிறது.

கோகர்ண க்ஷேத்திரத்தில் ஸ்ரீகண்டாசார்யரிடமிருந்து ஒரு ஸ்படிகலிங்கத்தை அடைந்தார் என்று ஸ்ரீகண்ட சரித்திரம் கூறுகிறது. பிறகு அவ்விலிங்கங்களை எந்த எந்த இடங்களில் ஸ்தாபித்தார் என்பது பற்றி ஒரு சங்கர விஜயத்திலும் கூறப்படவில்லை.

இது நிற்க, பிர்ஹ்மாண்ட புராணத்தில் ஒரு பிரிவு மார்க்கண்டேய ஸம்ஹிதை என்றும் அதில்,

शिवलिङ्गं प्रतिष्ठाप्य चिदम्बर सभातले।
मोक्षदं सर्वजन्तूनां भुवनत्रय सुन्दरम्॥

சிவலிங்கம் ப்ரதிஷ்டாப்ய சிதம்பர ஸபாதலே।
மோக்ஷதம் ஸர்வஜந்தூநாம் புவநத்ரய ஸுந்தரம்॥

சிதம்பர ஸபையில் எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் மோக்ஷத்தை அளிக்கிறதும் மிகவும் அழகுவாய்ந்ததுமான சிவலிங்கத்தை (ஸ்படிகலிங்கத்தை) பிரதிஷ்டை செய்தார் என்கிற பிரமாணத்தை ஒரு புதிய சரித்திரம் அறிவிக்கிறது.

பிர்ஹ்மாண்டபுராணம் பன்னிருயிரம் சுலோகங்கள் கொண்டது. அதன் லக்ஷணத்தை நாரதீய புராணம் கூறுகிறது.

शृणुवत्स प्रवक्ष्यामि ब्रह्माण्डाख्यं पुरातनम्।
यत्रद्वादशसाहस्रं भाविकल्प कथायुतम्॥
प्रक्रियाख्योऽनुषङ्गाख्य उपोद्घातस्तृतीयकः।
चतुर्थ उपसंहारः पादाश्चत्वार एवहि॥
पूर्वपादद्वयं पूर्वोभागोऽत्र समुदाहृतः।
तृतीयो मध्यमो भागश्चतुर्थस्तूत्तरोमतः॥ इति॥

ச்ருணுவத்ஸ ப்ரவக்ஷ்யாமி பிர்ஹ்மாண்டாக்யம் புராதநம்
யத்ராத்வாதச ஸாஹஸ்ரம் பாவிகல்ப கதாயுதம்॥
ப்ரக்ரியாக்யோ(அ)நுஷங்காக்ய உபோத்காத ஸ்த்ருதீயக:।
சதுர்த உபஸம்ஹார: பாதாச்சத்வார ஏவஹி।

பூர்வபாதத்வயம் பூர்வோபாகோத்ர ஸமுதாஹ்ருத: ।
த்ருதீயோமத்யமோபாகச் சதுர்தஸ்தூத்தரோமத: ॥ இதி.

ஏ குழந்தாய்! எதில் பன்னீராயிரம் சுலோகங்கள் உள்ளதோ, வரப்போகிற கற்பங்களின் கதைகள் கூறப் பட்டதுகளோ, அப்படிப்பட்ட பிராசினமான பிர்ஹ்மாண்டம் என்று பெயருள்ள புராணத்தை சொல்லுகிறேன் கேள். அதில் 1. ப்ரக்ரியாபாதம், 2. அனுஷங்கபாதம், 3. உபோத்காதபாதம், 4 உபஸம்ஹாரபாதம் என்று பெயருள்ள நான்கு பாதங்கள் உள்ளவை. முதல் இரண்டு பாதங்களை பூர்வபாகம் என்றும், மூன்றாவது பாதத்தை மத்யமபாகம் என்றும், நான்காவது பாதத்தை உத்தரபாகம் என்றும் கூறப்படுகிறது.

இந்த லக்ஷணத்தில் மார்க்கண்டேய ஸம்ஹிதை என்கிற பேச்சே காணப்படவில்லை. லலிதோபாக்யானம், நாரதீய கோதோபாக்யானம்போல் இம் மார்க்கண்டேய ஸம்ஹிதையையும் இப்பிர்ம்ஹாண்ட புராணத்தின் கிலபாதத்தில் சேர்ந்ததாக ஒப்புக்கொண்டால் சிதம்பர ரஹஸ்யம், தஹர வித்யாகண்டம், தில்வாரண்ணிய மாஹாத்மியம் முதலிய புராணங்களிலுள்ள பிரமாணங்கள் மறைந்துபோகின்றன.

चिदम्बररहस्ये

कुत्रपूजां प्रकुर्यामइति चिन्ता समाकुलान्।
त्रिसहस्रद्विजान् ज्ञात्वा देवोदभ्र सभापतिः॥
निजचन्द्रसुधामण्ड मादायस्वयमुत्तमम्।
चन्द्रमौलीश्वराभिख्यं लिङ्गं स्फाटिकमात्मनः॥
निर्मायतेभ्यो विप्रेभ्योददौ काञ्चनसंसति॥ इति॥

குத்ரபூஜாம் ப்ரகுர்யாம இதி சிந்தாஸமாகுலான் ।
த்ரிஸஹஸ்ரத்விஜான் ஜ்ஞாத்வா தேவோதப்ர ஸபாபதி: ॥
நிஜசந்த்ரஸுதாமண்ட மாதாயஸ்வயமுத்தமம் ।
சந்த்ரமௌளீச்வராபிக்யம் லிங்கம் ஸ்பாடிகமாத்மந: ॥
நிர்மாயதேப்யோ விப்ரேப்யோ ததௌகாஞ்சநஸம்ஸதி ॥

ஆதி காலத்தில் திருவிலவாழுந்தணர்கள் நிருகாரணனை பரமேச்வரனை எங்கு எவ்வாறு பூஜைபுரிவோமென்று ஸந்தேஹத்தோடு இருக்கும் தருணம் தேவராஜ ஸ்ரீ நடராஜர் இவர்களின் ஸந்தேஹத்தை அறிந்து தனது சந்திரகலையின் அமிர்தநுரையை எடுத்து சந்திரமௌளீச்வரர் என்று பெயருள்ள ஸ்படிகமயமான ஆத்ம லிங்கத்தை உண்டுபண்ணி அத்திருவிலவாயிரவர்களிடம் பொற்சபையில் அளித்தனர்.

आत्मनः ஆத்மந: என்ற பதப்ரயோகத்தால் இது ஆத்ம லிங்கம் என்றும் சந்திரனின் அமிருதநுரையிலிருந்து உண்டானதால் சந்திரமௌளீச்வரர் என்றும் கூறுவதாயிற்று.

दहरविद्याखण्डे

निजोत्तमाङ्गस्थित चन्द्रविम्बात् मण्डं समादाय विभुस्सुधायाः।
निर्मायलिङ्गं रजतोपलाङ्गं ददौतदा संसदि चन्द्रचूडः॥ इति॥

நிஜோத்தமாங்கஸ்தித சந்திரபிம்பாத் மண்டம் ஸமாதாய விபுஸ்
[ஸுதாயா:]
நிர்மாயலிங்கம் ரஜதோபலாங்கம் ததௌததா ஸ்ப்ஸதி சந்திர
[சூட:॥ இதி.

ஸபையில் சந்திரசூடரான ஸ்ரீ நடராஜர் தனது சிரஸி லுள்ள சந்திர பிம்பத்திலிருந்து அமிருதநுரையை எடுத்து வெள்ளிக்கல் போன்ற லிங்கத்தை சிருஷ்டித்து அளித்தனர்.

तिल्वारण्यमाहात्म्ये

लिङ्गमेकं स्थितंदृष्ट्वा हैमेसंसदिशूलिनः।
पुरस्तादेवदेवस्य त्रिसहस्र मुनीश्वराः॥
किमेतदितिभूयोपि सन्दिहानाः परस्परम्।
बभूवुश्च तदादेवः प्रोवाच वचनं मधु॥
मयास्रष्टमिदं लिङ्गं स्फाटिकं सर्वकामदम्।
यूयमत्रैव सदसियजत श्रद्धयाक्रमात्॥

லிங்கமேகம் ஸ்திதம் த்ருஷ்ட்வா ஹைமேஸம்ஸதிசூலிந: 1
புரஸ்தாத்தேவதேவஸ்ய த்ருஸஹஸ்ர முநீச்வரா: ||

கிமேததிதிபூயோபி ஸந்திஹாநா: பரஸ்பரம் 1
பபூவுச்சததாதேவ: ப்ரோவாச வசனம் மது ||

மயாஸ்ருஷ்டமிதம் லிங்கம் ஸ்பாடிகம் ஸர்வகாமதம் 1
யூயமத்ரைவஸதஸியஜத ச்ரத்தயாக்ரமாத் ||

சித்ஸபையில் ஸ்ரீ நடராஜருக்கு முன்பாக லிங்கத்தைப் பார்த்து தில்லைவாழந்தணர்கள் ஒருவருக்கு ஒருவர் இது எவ்விடமிருந்து வந்தது என்கிற ஸந்தேஹத்தோடு கூடினவர்களாக ஆனார்கள். அவ்வமயம் ஸ்ரீ நடராஜர் ஸர்வ இஷ்டங்களையும் அளிக்கிறதும், ஸ்படிகமயமுமான இவ்விலிங்கம் என்னால் உண்டுபண்ணப்பட்டது. நீங்கள் இச்சபையில் சிரத்தையோடு கிரமமாக பூஜை செய்யுங்கள் என்று இனிமையாக கூறி அருளினர்.

श्रीमताभगवता पतञ्जलिनाकृत पूजासूत्रेपि एतल्लिङ्गस्य
पूजादिकं सर्वंसमाम्नातम् ॥

ஸ்ரீமதாபகவதா பதஞ்ஜலிநாக்ருத பூஜாஸூத்ரேபி
ஏதல்லிங்கஸ்ய பூஜாதிகம் ஸர்வம் ஸமாம்நாதம் ||

ஸ்ரீ பதஞ்ஜலி முனிவரால் இயற்றப்பட்ட ஸ்ரீ நடராஜரின் நித்திய பூஜா ஸூத்திரத்திலும் இந்த லிங்கத்தின் பூஜை முதலியவை கூறப்பட்டுள்ளவைகளே.

किञ्चभगवान् जैमिनिरपि वेदपादस्तवे ४०

ईश्वरं तमहं वन्दे यस्यलिङ्ग महर्निशम्।
यजन्ते सहभार्याभिरिन्द्रज्येष्ठा मरुद्गणाः ॥ इत्याह ॥

अत्रयस्य लिङ्गमित्यनेन श्रीचन्द्रमौलीश्वराभिधं स्फाटिकं लिङ्गमेव निर्दिष्टवानिति-अन्ते विनायक सुब्रह्मण्य देवीनां पृथङ्निर्देश स्वारस्यादवगम्यते ॥

பின்னும் ஜைமினி முனிவரும் வேதபாதஸ்தவத்தில்

ஈச்வரம் தமஹம் வந்தே யஸ்யலிங்கம் மஹர்ஷிபி:
யஜந்தே ஸஹபார்யாபிரிந்த்ரஜ்யேஷ்டா மருத்கணா:॥

யாதொரு பரமேச்வரனின் லிங்கத்தை இரவிலும் பகலிலும் இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் தங்கள் தங்கள் பத்னிகளோடுகூட பூஜை செய்கிறார்களோ அப்படிப்பட்ட ஸ்ரீ நடராஜரை நமஸ்கரிக்கிறேன் என்று கூறுகிறார்.

இதில் லிங்கம் என்று ஸ்ரீ சந்திரமௌளீச்வர ஸ்படிக லிங்கத்தையே குறிப்பிடுகிறார் என்பது கடையில் விநாயகர், ஸுப்பிரமணியர், அம்பிகை இவர்களை தனிமையாய் கூறும் காரணத்தால் அறியப்படுகிறது.

ஜைமினி முனிவர் ஸ்ரீ பதஞ்ஜலி முனிவருடன் கூடினவர். இத்துதியால் ஸபையில் பரமனை போற்றும் தருணம் ஸ்ரீ நடராஜருக்கு முன்பாக இந்த ஸ்படிக லிங்கம் கண்ணுக்கு புலனானது. உடன் அதை பரமனுடைய லிங்கமாக கருதிப் போற்றினார். பிறகு விநாயகர், ஸுப்பிரமணியர், தேவி இவர்கள் உருவங்கள் காணப்பட்டன. அவைகளையும் துதித்தார். பரமனது அருளையும் பெற்றார்.

கண்ணப்பரின் பூசனையை நேரில் கண்டுகளித்த சிவ கோசரரின் புதல்வரான திரிலோசன சிவாசாரியர் (கண்ணப்பரின் ஸமகாலத்தவர்) க்ஷேத்ராடன கதியால் சிதம்பரமடைந்து மற்ற க்ஷேத்திரங்களைப்போல் இவ்விலிங்கத்தை ஸ்வயம் பூஜிக்க அர்ஹதை இல்லாத காரணம் பற்றி வருந்தினர் என்று சிதம்பர ரஹஸ்யத்தின் பிரிவான சிதம்பர ஸாரம்,

वायुतेजो वारिपृथ्वीलिङ्गानि समपूजयम्।
नत्वाकाशमयं लिङ्गं भोगमोक्ष प्रदंजवात्॥

வாயுதேஜோ வாரிப்ருத்வீலிங்கானி ஸமபூஜயம்।
நத்வாகாசமயம் லிங்கம் போகமோக்ஷ ப்ரதம்ஜவாத்॥

(காளஹஸ்தி, அருணை, திருவானைக்கா, திருவாரூர் இந்த க்ஷேத்திரங்களிலுள்ள லிங்கங்களை ஸ்வயமாக பூஜித்தேன். இச்சிதம்பரத்திலுள்ள போகமோக்ஷத்தை அளிக்கிற ஆகாச லிங்கத்தை (சந்திரமௌளீச்வர ஸ்படிகலிங்கத்தை) மட்டும் ஸ்வயமாக பூஜிக்கவில்லை) என்று கூறுகிறது.

(இத்திரலோசனர் தான் பிறகு உமாபதிசிவமாக அவதரித்தவர்).

மானுடராக்கை வடிவு சிவலிங்கம்
மானுடராக்கை வடிவு சிதம்பரம்
மானுடராக்கை வடிவு சதாசிவம்
மானுடராக்கை வடிவு திருக்கூத்தே.

என்ற திருமூலர் திருமந்திரங் கூறும், (1726)

மானுடவடிவமான சிதம்பரத்தில் சித்ஸபையில் விளங்காநின்ற சிவலிங்கம் சந்திரமௌளீச்வர ஸ்படிகலிங்கம். ஸதாசிவரூபமே. அதன் நாதாந்தத்திலுள்ளது திருக்கூத்தே. ஸ்ரீ நடராஜமூர்த்தியின் உருவமே என்று பூஜாபாதஞ்ஜல மரியாதையின் பொருளை உணர்த்துகிறது.

திருமூலர் ஸ்ரீ பதஞ்ஜலியின் காலத்திலுள்ளவர் என்று

நந்தி அருள்பெற்ற நாதரை நாடிடின்
நந்திகள் நால்வர் சிவயோக மாமுனி
மன்றுதொழுத பதஞ்சலி வியாக்ரமர்
என்றிவர் என்னோடெண் மருமாமே. (67)

என்னும் திருமந்திரத்தால் அறியப்படுகிறது,

திருஞானஸம்பந்தரும், (3-1-7)

சாதியார் பளிங்கின்னோடு வெள்ளிய
சங்கவார் குழையாய் திகழப்படும்
வேதியா விகிர்தா விழவாரணி தில்லைதன்னு

ளாதியார்கிடமாய சிற்றம்பல மங்கை
யாற்றெழுவல் லடியார்களே வாதியாதகலுங்
நலியா மலி தீவினையே.

என்றும் பாசுரத்தில் குறிப்பிடுகிறார்.

சாதியில் உயர்ந்த ஸ்படிக லிங்கத்தோடு வெண்மையான சங்கம்-வார் தண்ணீர் நிறைந்த, குழைபோன்ற-வட்டமான பாத்திரங்கள் (அர்க்யவட்டைகள்) இவைகளோடு விளங்குபவன் என்றும் பொருள் தோன்றுகிறது. ஏனெனில் ஸ்ரீ ஸம்பந்தர் ஸ்ரீ நடராஜரை தரிசிக்கும் தருணம் அவரது முன்பாக இவைகள் பிரகாசிக்கின்றபடியால்

'நீலத்தார்கரிய மிடற்றர் நல்ல நெற்றிமேலுறை கண்ணினர்'
(தே–1–3)

என்னும் பாசுரத்தில் திருவாழ்ந்தணர்களை சிறப்பித்தது போல், இச்சந்திரமௌளீச்வர லிங்கத்தையும், சங்கம் முதலியவைகளையும் சிறப்பித்துக் கூறியுள்ளார்.

ஸ்ரீ நடராஜப் பெருமானது திருநீறு பூசப்பெற்ற திருவுருவத்தினைப் பொதுவாகவும் திருவெய்யம்பலத்தில் தூயப் பளிங்கினாலமைந்து காலங்கள்தோறும் திருவாழ்ந்தணர்களால் திருமஞ்ஜனம் செய்து பூசிக்கப்பெறும் சந்திரமௌளீச்வரராகிய சிவலிங்கத் திருவுருவத்தினை சிறப்பாகவும் குறித்து நிற்றல் அறிந்து மகிழத்தக்கதாகும்.

ஸ்ரீ திருஞானஸம்பந்தரைப்பற்றி ஸ்ரீ சங்கரர் सौन्दर्यलहरी (ஸௌந்தர்யலஹரீ) என்னும் அம்பிகையின் வடமொழி ஸ்தோத்திரத்தில் (75 சு.)

तवस्तन्यं मन्ये धरणिधरकन्ये हृदयतः
पयः पारावारं परिवहति सारस्वतमिव।
दयावत्यादत्तं द्रविडशिशुरास्वाद्य तवयत्
कवीनां प्रौढानामजनिकमनीयः कवयिता॥

தவஸ்தன்யம் மன்யே தரணிதரகன்யே ஹ்ருதயத:
பய: பாராவாரம் பரிவஹதி ஸாரஸ்வதமிவ l
தயாவத்யாதத்தம் த்ரவிடசிசுராஸ்வாத்ய தவயத்
கவீநாம் ப்ரௌட்டாநாமஜநிகமநீய: கவயிதா ॥

என்று புகழ்ந்து கூறுகிறார். द्रविडशिशु: (த்ரவிடசிசு:) என்பது ஸம்பந்தரைக் குறித்ததே.

அச்சௌந்தர்யலஹரியை தென்மொழியில் இயற்றிய வீரை கவிராஜபண்டிதரும்,

தருண மங்கலே யுனது சிந்தை
தழைந்த பாலமு தூறினு ருணகொங்கையி
லதபெருங்கவி யலெநெ டுங்கடலாகுமோ
வருண நன்குறு கவுணியன் சிறு மதலே
யம்புயல் பெருகியே பொருணயப்பெரு
கவிதை யென்றெரு புனிதமாரி பொழிந்ததே.

(ஸௌந்தர்யலஹரீ பா. 74-ல்) ஸம்பந்தர் என்று நன்கு வலியுறுத்துகிறார்.

द्रविडशिशु: (த்ரவிடசிசு:) என்னும் பதத்திற்கு ஆதி சங்கரரே அர்த்தம்என்று லக்ஷ்மீதரர் கூறுகிறார். அது ஸ்ரீ ருத்ரத்தில் व्युप्तकेशाय (வ்யுப்தகேசாய) என்னும் பதத்திற்கு அபினவ சங்கரர். ஆதிசங்கரபரமாக கூறுவதுபோல் பக்தி அதிசயத்தை உணர்த்துவதாகும்.

ஒரு சங்கரவிஜயத்திலாவது அவ்விதம் சீங்கரர் தேவியின் ஸ்தன்னியத்தை பானம் பண்ணினர் என்று காணப்படவில்லை.

திருஞானஸம்பந்தர் ஸமகாலத்திலுள்ள அப்பர் ஸ்வாமிகளும் (திருமுறை 1 கோயில் திருவிருத்தம் 9.)

பலிதேர்ந்துழலும் விடங்கர்வேட சின்னத்தினுன்
மலிதிக்கியுட் சிற்றம்பலத்து நட்டம்.

என்று கூறுகிறார்.

விடங்கர் என்பது உளிபடாமூர்த்தியைப் பொருளாய் கொண்டபோதிலும் பரமேச்வரனுல் சந்திரகுலியின் அமிருத நுறையில் இருந்து உண்டான காரணம்பற்றி உளிபடாத இச்சந்திரபௌளீச்வர ஸ்படிகலிங்கமாகிற விடங்க வேடத்தை சின்னமாய்க் கொண்டவன் என்றும் பொருள் உணரப்படுகிறது.

திருவாரூர், திருநள்ளாறு, திருவெண்காடு, விருத்தாசலம் முதலிய க்ஷேத்திரங்களில் பூஜிக்கப்படுகிற ஸ்படிகலிங்கங்களை விடங்கர் என்றே கூறுகின்றனர். ஆகையால் திருஞான ஸம்பந்தர், அப்பர் இவர்கள் ஆதிசங்கரருக்கு முற்பட்டவர்கள் என்பது பற்றி ஸந்தேகமில்லை.

இவ்விருவர்களுக்கும் முந்தின காலத்தில் அவதரித்த ஸ்ரீ மணிவாசகப் பெருந்தகையும் "தேசப்பளிங்கின்றிரளே போற்றி" என்று இவ்விலிங்கத்தை பரமனது உருவமாக போற்றுகிறார்.

இது நிற்க ஆதிசங்கரர் ரத்னஸபாபதியையும் அளித்தனர். சிதம்பரயந்திரத்தையும் வரைந்தனர் என்றும் சிலர் கூறுகின்றனர். ஆனல் மார்க்கண்டேய ஸம்ஹிதைபோல் வேறு ஸம்ஹிதையின் பிரமாணக் கூறுதல் காட்டப்பட வில்லை. இந்த ரத்தினஸபாபதி முன்னெரு ஸமயம் கீழக் கோதாவரி தீரத்திலுள்ள அந்தர்வேதி என்கிற க்ஷேத்திரத் தில் பிரம்மா ஒரு யாகம் செய்தார். அத்தருணம் ஸதஸ் யாளாக இருந்த தீக்ஷிதர்களின் பிரீதியின் பொருட்டு ஆஹ வநீய குண்டத்திலிருந்து பரமேச்வரனுல் உண்டுபண்ணப் பட்டது என்று சிதம்பர ரஹஸ்யத்திலும், அந்தர்வேதி

மாஹாத்மியத்திலும் கூறினதைத் தழுவி இத்துதியில் 16வது சுலோகத்திலும் விளக்கப்பட்டதே.

இம்மூர்த்தியை மணிவாசகரும் "மருந்தினை மாணிக்கக் கூத்தன்றன்னை" (திருப்பேர்சுன்னம் பா. 12ல்) என்று பரமனது அபேதஉருவமாகவும் குறிப்பிடுகிறார்.

மாணிக்கத்துள்ளே மரகதச் சோதியாய்
மாணிக்கத்துள்ளே மரகத மாடமாய்
ஆணிப்பொன் மன்றினில் ஆடுந்திருக்கூத்தைப்
பேணித்தொழு தென்னபேறு பெற்றிரே. (131)

என்கிற திருமந்திரமும் இம்மூர்த்தியைக் குறித்ததே.

அங்குஷ்ட மாத்திரன், பிரதேச மாத்திரன், புருஷ ஸம்மிதன் என வேதக் கூற்றலுக்கு அநுபூதத்தில் சந்திர மௌளீச்வர லிங்கம், ரத்தினபாபதி ஸ்ரீ நடராஜமூர்த்தி இம்மூன்று திருமேனிகளும் அர்த்தமென்று ஆன்றோர்களின் மொழிகளைத் தழுவி இம்மூன்று மூர்த்திகளும் அபேதமாயும், பேதமாயும் திருமுறைகளில் கூறப்பட்டுள்ளன. அக்கூற்றுகளுக்குப் பலவாறுக அர்த்தங்கள் அவரவர் அறிவுக்கேற்ற வாறு விளங்குகின்றன. வேதத்திற்கொப்பானதால் சாத்திர இலக்கணங்களை ஆன்றோர்கள் திருமுறை விஷயத்தில் துணைகொள்வாறுகார்கள். இம்மூன்று உருவங்கள் ஸ்தூல ஸூக்ஷ்ம ஸூக்ஷ்மதரங்களை குறிப்பிடுகின்றன என்று பிரம்மவித்யா ரஹஸ்யம் என்னும் நூலில் சிதம்பராலய அமைப்பு என்கிற பிரகரணத்தில் மருவூர் கணேசசர்மா திரிகள் அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். அவ்விதமே மதராஸ் ரிப்பன் பிரஸ்ஸில் (1920ல்) பிரசுரிக்க சிதம்பர ரகஸ்யம் என்னும் நூலிலும் காணப்படுகிறது.

நிலவுலாவிய நீர்மலிவேணிய னலகில்
சோதிய னம்பலத் தாடுவான்.

என்கிற சேக்கிழார் வாக்கும் இம்மூன்று மூர்த்திகளையும் குறிக்கிறது.

திருவம்பல சக்கர ப்ரஸ்தாரமும் திருமந்திரத்தில் கூறப் பட்டதே.

மற்றும் கொங்கணர் புலிப்பாணி நந்திதேவர் முதலிய ஸித்தர்களும் வெவ்வேறு விதமாகவும் கூறுகின்றனர்.

வடமொழியிலுள்ள ஸ்ரீ சிதம்பர யந்திரோத்தாரத்துக்கு பதஞ்ஜலி வியாக்ரபாதர், ஜைமினி, உபமன்யு, பரமானந்தர், சுகப்பிரகாசர், ஸ்ரீமூலநாத தீக்ஷிதர் (உமாபதிசிவத்தின் புதல்வர்), அப்பாபதி தீக்ஷிதர் முதலிய பெரியோர்களால் இயற்றப்பட்ட வியாக்யானங்கள் பற்பல உள. அவைகளில் வெவ்வேறுவிதமாக கூறப்படினும், பாவனா யந்திரமாகவே அறிவிக்கப்படுகிறது.

1908 ம் வருஷத்தில் மதராஸ் ரிப்பன் பிரஸ்ஸில் அச்சிடப் பட்ட சங்கரவிஜயத்தில் (ப. 105) ஆதிசங்கரர் சிதப்பரத்தில் சிவகங்கையை உண்டாக்கினர் என்றும் காணப்படுகிறது. அது எந்தப் ப்ரமாணத்தைப் பின்பற்றினதோ தெரியவில்லை.

இவ்விதம் ஸ்ரீ நடராஜமூர்த்தியால்விக்கப்பெற்று நீண்ட காலப்தொட்டு திருமூலர முனிச்வரர்களால் (தீக்ஷிதர் களால்) ஸ்ரீ பதஞ்ஜலி முனிவரின் ஸூத்ர முறைப்படி பரம் பரையாய் பூஜித்து வருகின்ற ஸ்ரீ சந்த்ரமௌளிச்வர ப்படிக லிங்கத்தையும், ரத்னஸபாபதியையும் ஆதிசங்கரர் ஸ்தாபித்தார் என்பதும், சிதம்பர சக்கரத்தை வரைந் தார் என்பதும் பொருந்தாததே.

स्फाटिकमात्मनः—यस्यलिङ्गमहर्निशम् ॥

(ஸ்பாடிகமாத்மநः—யஸ்யலிங்கமஹர்நிசம் ॥

என்கிற சிதம்பர ரஹஸ்ய, ஜைமினிஸ்தவ ப்ரமாணத்தால் யாதொரு ஆத்மஸ்வரூபியான பரமேச்வரின் லிங்கம் என்கிற காரணம்பற்றி ஆத்மலிங்கம் என்று பெயர் பெற்றதை மோக்ஷலிங்கம் என்பதும் பிசகேயாம்.

மார்க்கண்டேய ஸ்மிருதை பிரமாணத்தில் प्रतिष्ठाप्य (பிரதிஷ்டாப்ய) என்கிற பதம் சரமான இவ்விலிங்கத்தைக் குறிக்காதது. ஸ்திரமான லிங்கத்தைத் தான் குறிக்கும்.

சிதம்பரம் குருவையர் அக்கிரஹாரத்தில் சங்கரமடம் ஒன்று இருந்து கற்காலம் நந்தவனமாக காணப்படுகிறது. அம்மடம் ஆதிசங்கரரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதே. அம்மடத்தில் லிங்கத்தை ஸ்தாபித்தார் என்பதே அப்மார்க்கண்டேய ஸ்மிருதை வசனத்துக்குப் பொருள். चिदम्बरसभातले (சிதம்பரஸபாதலே) சிதம்பர ஸபைக்கு ஸமீபத்திலுள்ள பிரதேசம். அந்த மடாலயம் என்பது பொருத்தமாகிறது. ஏனெனில் மற்ற நான்கு லிங்கங்களை சிருங்ககிரி முதலிய மடங்களில் சேர்த்து ஒரு லிங்கத்தை மட்டும் ஆலயத்தில் சேர்ப்பதும் பொருந்தாததே.

அவ்விதம் கொள்ளாமல் துர்பலமான மார்க்கண்டேய ஸ்மிருதை கூறுதலை ஒப்புக்கொண்டால், சங்கரருக்கு முந்தி இவ்விலிங்க பூஜை இல்லை என்று கூறுதல் வேண்டும். அக் கூறுதலை சங்கரரிடம் அன்புள்ள சைவ உலகம் ஒப்புக் கொள்ளாது.

துன்முகினு சித்திரைமீ (ஏப்ரல் 1956) வெளிவந்த ஸ்ரீ ஸுபாஷாயகர் திருப்பணிக்குழு வெளியீடு குப்பாபிஷேக நினைவுமலர் 77-ம் பக்கத்தில் குறிப்பிட்ட ஆதிசங்கரர் (கி பி 788–820) இங்கேவந்து ஸ்படிகலிங்கம் கொடுத்தார், சிதப்பர சக்கரம் ஒன்று ஸ்தாபித்தார் என்று தெரிகின்றது என்கிற பூர்விஷயமும் மற்றும் இம்மாதிரியான புதிய மலர்வெளியீடுகளும் ஒத்துக்கொள்ளத்தக்கதன்று என்று இதனால் அறிவிக்கப்படுகிறது.

இன்னூலாசிரியரான உமாபதிசிவத்தின் பெருமை சொல்லவும் பெரிதே. அனுபூதிமானான அவர் வாக்கு கீழ் காட்டின ஆதாரங்களை பின்பற்றினது என்பது உண்மை.

இன்னார் இந்த லிங்கம் பதஞ்ஜலியின் காலத்திலுள்ளது என்பது பற்றி பற்பல பிரமாணங்கள் உள. அவைகளை அதிகம் விளக்கில் விரியுமென அஞ்சி விடுத்தனம்: ஸ்ரீவர்க விளக்க வாய்ப்பும் கிடைக்குமெனத் திருவருளை பிரார்த்திக் கின்றனம்.

अस्मिन् क्षेत्रवरे चिदम्बरपुरे मध्ये सभायांस्थितं
लिङ्गं स्फाटिकमीश्वरेण च पुरादत्तं मखीन्द्रैः क्रमात्।
नित्यं षट्समयेष्वहीश्वरकृत श्रीकल्पसूत्रोक्तिभिः
सम्यक्पूजितमात्मसंस्थमभजं श्रीचन्द्रमौलीश्वरम्॥

॥ श्रीन्द्रमौलीश्वरायनमः॥

स्वात्मानन्दानुबोध प्रवितरणसभातारभूतोरुकक्ष्या
मध्यासीनैर्वसिष्ठच्यवनशुकमुखैस्तैः प्रसंख्यानयोगैः।
ईड्यं यं चाश्रयन्तः ककुबधिपतयोनाद्रियन्ते तथाख्यं
स्थानं तं तुम्बुरूक्ति प्रमुदितहृदयंकुञ्चितार्द्रं भजेऽहत्॥ २७७

277. ஆத்மானந்த ஸுகத்தை அளிக்கிற சித்ஸபையின் ஓங்கார வட்டம் போன்ற பிராகாரங்களில் வலிக்கிறவர்களும், வஸிஷ்டர், ச்யவனர், சுகர் இவர்களை ஆதியாக உள்ளவர்களும், பிரஸித்தர்களுமான யோகீச்வர்களிஞ்லே பூஜிக்கப்படுகிற வான யாதொரு பரமேச்வரனை ஆச்ரயிக்கிறவர்களான இந்திரன் முதலிய திக்பாலகர்கள் ஸ்வர்க்கம் முதலிய தங்கள் ஸ்தானங்களை அவ்விதம் ஆதரவு செய்கிறார்கள் இல்லை. அப்படிப் பட்ட தும்புருவின் கானத்தினால் ஸந்தோஷித்த ஹிருதயத்தை உடைய குஞ்சிதாங்கிரிம்.

शक्तेर्यस्य प्रसादादधिधरणि महानादिशेषावतारो
योगीन्द्रोदेहभाजामघमतिविपुलं चित्तवाक्कायसंस्थम्।
दूरीकर्तुं च यष्टुं यमकृतकपथा योगशब्दौषधार्चा
ग्रन्धान्पातञ्जलाख्यान्स्वयमपि कृतवान्कुञ्चितार्द्रं भजेऽहम्॥ २७८

சக்தேர்யஸ்ய ப்ரஸாதாததிதரணி மஹாநாதிசேஷாவதாரோ
யோகீந்த்ரோதேஹபாஜாமகமதிவிபுலம் சித்தவாக்காய
[ஸம்ஸதம்]
ஜாரீகர்தும் ச யஷ்டும் யமக்ருதகபதா யோகசப்தௌஷதார்சா
க்ரந்தாந்பாதஞ்ஜலாக்யாந்ஸ்வயமபி க்ருதவாந்குஞ்சிதாங்கிரிம்
[பஜேஹம்]

இதில் பதஞ்ஜலி முனிவர் இயற்றிய சாஸ்திரங்களை விளக்குகிறார்.

278. யாதொரு பரமேச்வரனுடைய சக்தியான சிவகாம ஸுந்தரி அம்பாளின் பிரஸாதத்தினால் இப்புவியில் (சிதம்பரத்தில் உள்ள ராஜஸபை என்கிற ஆயிரக்கால் மண்டபத்தில்) மஹானும், ஆதிசேஷனின் அவதாரமுமான (பதஞ்ஜலி) யோகீச்வரர் பிராணிகளின் மனது, வாக்கு, சரீரம், இவைகளில் உள்ளதும் நீண்டதுமான மலத்தை (அக்ஞானம் அபசப்தம் ரோகம்) போக்கடிப்பதற்கும், யாதொரு பரமேச்வரனை வேதத்தில் சொன்ன முறைப்படி பூஜிப்பதற்கும், பாதஞ்ஜலம் என்று பெயர் உள்ளதுகளான யோக சாஸ்திரம் (யோகஸூத்திரம்) சப்த சாஸ்திரம் (மஹாபாஷ்யம்) ஔஷதக் கிரந்தம் (சரக ஸம்ஹிதா) அர்சாகிரந்தம் (சிதம்பரேச்வர நிதய பூஜாஸூத்திரம்) இவைகளை இயற்றினாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

॥ श्रीपतञ्जलिमुनये नमः ॥

स्वाधोभोगकलेवरं वलयितं कृत्वोपरिष्टात्कटेः
पुंरूपश्च जटाधरो जपवटं पद्मं तथा पुस्तकम् ।
बिभ्राणः करपङ्कजैरभयमप्यूर्ध्वे फणापञ्चकं
यस्तं नौमि पतञ्जलिं गुरुवरं भस्माक्षभूषं मुनिम् ॥

योदार्धतिभुवं फणाभिरनिशं शय्याहरेर्भूषणं
शम्भोरत्रिमुनेस्सुतः शशभृतो दूर्वाससोदायभुक्।
दत्तात्रेयगुरोरभूच्चरको गोविन्दयोगीपुनः
पुंसर्पाकृतिमान् पतञ्जलिमुनिः तं योगिराजं नुमः॥

ஸ்ரீ பதஞ்ஜலி முனிவர் இத்துதியில் 14-வது சுலோகத்தில் ஸ்ரீ நடராஜர் பூஜாவ்தான ஸ்தோத்ர க்ரந்தத்தையும், 80-வது சுலோகத்தில் வியாகரண மஹாபாஷ்ய க்ரந்தத்தையும் இயற்றினார் என்றும், இச்சுலோகத்தில் அவ்விரண்டு க்ரந்தங்களோடு யோக ஸ்தோத்ரம், வைத்திய ஸப்தமிதை இவ்விரண்டு க்ரந்தங்களை இயற்றினர் என்றும் கூறுதலால் நான்கு க்ரந்தங்கள் ஸ்ரீ பதஞ்ஜலி முனிவரால் இயற்றப்பட்டவை ஆகும்.

योगेन चित्तस्य पदेनवाचां मलं शरीरस्य च वैद्यकेन।
योऽपाकरोत्तं प्रवरं मुनीनां पतञ्जलिं प्राञ्जलिरानतोस्मि॥

யோகேநசித்தஸ்ய பதேநவாசாம் மலம்சரீரஸ்யச வைத்யகேந।
யோ(அ)பாகரோத்தம் ப்ரவரம் முநீநாம் பதஞ்ஜலிம் ப்ராஞ்ஜலி
[ராநதோஸ்மி॥

யோகசாஸ்த்ரத்தால் சித்தத்தினுடையதும், மஹாபாஷ்யத்தால் வாக்குடையதும், வைத்திய சாஸ்த்ரத்தால் சரீரத்தினுடையதுமான மலத்தை யாதொரு பதஞ்ஜலி முனிவர் அகற்றினாரோ அப்பதஞ்ஜலி முனிவரை நமஸ்கரிக்கிறேன்.

என்கிற ஆன்ரோர் மொழியில் ஸ்ரீ நடராஜர் பூஜாபாதஞ்ஜலம் யோகசாஸ்த்ரத்தில் சேர்ந்ததானதால் தனிமையாக கூறப்படவில்லை.

யோகமானது ஸம்ப்ரஜ்ஞாதம், அஸம்ப்ரஜ்ஞாதம் என இரு வகைப்படும். ஸம்ப்ரஜ்ஞாதம் ஸகுணத்தையும், அஸம்ப்ரஜ்ஞாதம் நிர்குணத்தையும் குறிக்கும். **यथाभिमतध्यानाद्वा (பா-யோ-ஸூ-१-३३)** (யதாபிமதத்யாநாத்வா) என்பவனுகிளான ஸூத்திரங்களின் வ்யாக்யானங்களில் வியாஸர் முதலிய பெரியோர்களால் நன்கு விளக்கப்பட்டதே.

योगेनचित्तस्य என்கிற ஆன்றோர் மொழியிலுள்ள யோக பதத்திற்கு ஸகுண நிர்குண ப்ரதிபாதகங்களான யோக பாதஞ்ஜல பூஜாபாதஞ்ஜல சாஸ்திரங்கள் இரண்டையும் பொருளாகக்கொள்ளல் வேண்டும். ஆனதால் ஸ்ரீ நடராஜர் பூஜா விதான ஸுத்ர க்ரந்தம் யோகசாஸ்திரத்தின் ஓர் விபாகமாக ஆகும். அவ்விதமே ஆன்றோர்களின் முக்கிய கருத்து. தந்த்ர ஸம்பந்தமன்றி வைதீகர்களால் வேதத்தில் கூறப்பட்டுள்ள வழியைத் தழுவி பாஹ்யத்தில் பரமேச பூஜிப்பதே இதன் ப்ரயோஜனம்.

चिदम्बरमाहात्म्यम् अ-२५ श्लो-५१

व्यक्तं पातञ्जलं शास्त्रं पूजोत्सव विधायकम्।
आरोप्यवारणस्कन्धं तूर्यनादपुरस्सरम्॥
पुरंप्रदक्षणीकृत्य सभांप्रावेशयच्छनैः॥ इति॥

வ்யக்தம் பாதஞ்ஜலம் சாஸ்த்ரம் பூஜோத்ஸவ விதாயகம்।
ஆரோப்யவாரணஸ்கந்தம் தூர்யநாதபுரஸ்ஸரம்॥
புரம்ப்ரதக்ஷணீக்ருத்ய ஸபாம்ப்ராவேசயத்சனைः॥ இதி॥

வியக்தமும் பதஞ்ஜலி முனிவரால் இயற்றப்பட்டதும் ஸ்ரீ நடராஜரின் நித்தியபூஜை, மஹோத்ஸவங்கள் இவைகளின் முறையை நன்கு அறிவிக்கிறதுமான சாஸ்திரத்தை யானைமேல் ஏற்றி மங்கள வாத்தியங்களுடன் வீதிவலம்வந்து ஸபையை (பேரம்பலத்தை) அடைவித்தார்.

दहरविद्याखण्डे

निधायहृदयेपूर्वं मेतद्योगानुशासनम्।
सूत्रयमासभगवान् योगशास्त्रं पतञ्जलिः॥
योगसिद्धैश्चहिःपूजा सूत्रश्रौतमपिक्रमात्॥

நிதாயஹ்ருதயேபூர்வம் ஏதத்யோகானுசாஸநம்।
ஸுத்ரயாமாஸபகவாந் யோகசாஸ்த்ரம் பதஞ்ஜலிः॥
யோகஸித்யைசஹிःபூஜா ஸுத்ரம்ச்ரௌதமபிக்ரமாத்।

முன்னொருஸமயம் ஸ்ரீ பதஞ்ஜலி முனிவர் யோகசாஸ்திரத்திலுள்ள விஷயங்களை நன்கு அறிந்து பிராணிகளுக்கு அவை

ஸித்திக்கவேண்டி வேதத்தில் கூறப்பட்டுள்ள ஸ்ரீ ருத்ராஜரின் நித்ய பூஜாஸமத்திரத்தையும் இயற்றினர்.

(கோயிற்புராணம் திருவிழாச் சருக்கம் பா-19)

இத்தகைய முனிவருட னெருநாண் மன்னி
னிலங்கியபே ரம்பலத்தி னிருந்து நூலின்
வைத்தமுறை யிறைவற்கு மஞ்ச னத்து
மலரமுது முதலான மல்க வைத்து
நித்தவிழா வெழவேண்டுஞ் செல்வ நல்கி
நிலவுபதஞ் ஜலிமுனியா னிறுத்து வித்த
புத்தகமின் புறமுனிவர் யானே யேற்றிப்
பொற்கோயில் வலங்கொண்டு புகுவித் தார்கள்.

என்பனவாதிகளான பிரமாணங்களும் வலியுறுத்துகின்றன.

80-வது பாஷ்ய சுலோகத்தில் பரமனது ப்ரஸாதத்தால் என்றும், இச்சுலோகத்தில் அம்பிகையின் ப்ரஸாதத்தால் என்றும் கூறுதல் சிவசக்தியின் அபேதமே கவியின் நோக்கம்.

शार्दूलाङ्कितुहत्पतञ्जलिमुनिः दृष्ट्वा विभोस्ताण्डवं
हैमेसंसदिपुण्डरीकपुरि यश्चक्रेगिरीशाज्ञया।
पूजायोगनिधानशब्दसरणीः श्रेष्ठाः सखाजैमिनेः
त्रैसाहस्रमहीसुरैरभिनुतो जेजीयते योगिराट्॥

॥ श्रीपतञ्जलिमुनये नमः॥

द्यूतक्रीडाविहारे शिवगिरिसुतयोः जातुमिथ्योक्तिकुप्य
द्गौरीवाक्य प्रभूतामजगरतनुतां त्यक्तुमत्यन्तघोराम्।
कैलासोत्यकायां यमपि च तपसा तोषयन्यत्प्रसादात्
लेभेस्वं प्राक्तनं तद्वपुरपिमुरभित्कुश्रितार्ङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ७९

279. ஒரு ஸமயம் பரமேச்வரனும் அம்பிகையும் சொக்கட்டான் ஆடிக்கொண்டிருக்கும் தருணம் ஸாக்ஷியாக இருந்து பொய்சொன்ன காரணம் பற்றி கோபமடைந்த

அம்பிகையின் வாக்கினுல் (சாபத்தினுல்) உண்டானதும் மிகவும் பயங்கரமுமான மஹிப்பாப்பின் வடிவத்தைப் போக்கடிப்பதற்கு ஸ்தலாஸுபர்வதத்தின் தாழ்வரையில் வஸித்தும், தபஸினுல் யாதொரு பரமேச்வரனே ஸந்தோஷிக்கும்படி செய்தும், அவருடைய ப்ரஸாதத்தினுல் முன்னே ஸப்ஹரித்தவரான மஹாவிஷ்ணு முன்உள்ள தனது உருவத்தை அடைந்தாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம். இது சங்கர ஸப்ஹிதையில் கூறப்பட்டுள்ளது.

त्रैगुण्यानामतीतं त्रिजगदभिनुतं सत्रिवर्गापवर्गं
त्रैयन्ताचार्यमूर्तिं त्रिपुटिविरहितं त्रिस्थमप्यत्रिरूपम्।
तृष्णाहीनाशयस्थं त्रिशिखवरधरं त्र्यक्षमात्रेयभूषं
त्रेतानिन्दं त्रिकोणस्थितिजुषमचलं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २८०

280. மூக்குணங்களில் உண்டான ப்ரம்ம விஷ்ணு ருத்ரர்களுக்கு அதிகரும் மூன்று உலகங்களில் துதிக்கப்படுகிறவரும் தர்மார்த்த காமங்களோடு கூடின மோக்ஷத்தை அளிப்பவரும் வேதாந்த சாஸ்த்ரத்திற்கு குருவும், த்யாதா, தியானம், த்யேயம் என்கிற திருபுடி அற்றவரும், மூன்று உருவத்தோடு இருந்தபோதிலும் அம்மூன்று உருவம் அற்றவரும் அல்லது அத்ரி முனிவரின் ரூபமுள்ளவரும் ஆசையற்ற ஹிருதயத்தில் வஸிப்பவரும், சூலத்தை தரிப்பவரும், மூக்கண்ணரும், அத்ரி மஹரிஷியின் புதல்வனான சந்த்ரனை தரித்தவரும், தக்ஷிணாக்கினி, கார்ஹபத்தியம், ஆஹவனீயம் என்கிற மூன்று அக்கினிகளில் (செய்கிற ஹோமங்களில்) ப்ரீதி உள்ளவரும், ஸ்ரீசக்கரத்தின் நடுவிலுள்ள த்ரிகோணத்தில் பிந்து ரூபமாக இருப்பவரும், அசைவற்றவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

स्वस्त्री वक्षोजयुग्मेयमधिककरुणं भावयित्वाचभक्त्या
रत्यासन्तर्प्य तेनप्रमुदितमनसोनृत्तमूर्तेः प्रसादात्।
यस्याभूल्लोकजेतासुमशरविशिखो मन्मथः श्रीकुमारः
तं देवं सुन्दरेड्यं द्युसदननटनं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २८१

281. புஷ்பாயமான பாணங்களை உடையவனும் லக்ஷ்மிக்கு புதல்வனுமான மன்மதன் தனது பத்தினியின் இரண்டு வக்ஷோஜங்களில் மிகவும் கருணையோடு கூடின யாதொரு பரமேச்வரனை மிகவும் பக்தியோடு பாவனை செய்து (பூஜித்து) கிரீடையினாலே ஸந்தர்பணப் செய்து இக்கிருதியத்தினால் ஸந்தோஷ மனஸோடு கூடின யாதொரு பரமேச்வரனின் பிரஸாதத்தால் உலகங்களை ஜயிக்கிறவனாக ஆனானே அப்படிப்பட்ட தேவரும் ஸுந்தரனாலே (ஸுந்தரமூர்த்தி நாயனார்) துதிக்கப்பட்டவரும், ஆகாச சபையில் நடனம் செய்கிறவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம். (இக்கதை சங்கர ஸம்ஹிதையில் உள்ளது. மந்திரசாஸ்திர வரமசாரத்தில் இவ்வித அனுஷ்டானம் கூறப்பட்டுள்ளதே.)

आयुर्यत्कैटभारेः परममभिमतं पूर्णतामेतितावत्
कल्पोयस्यक्षणार्धो भवति च सुगमः किञ्चिदंशेनहीनः।
इत्याद्युर्वेदवाचः किमुतशतधृतेः किञ्चदिक्पालकानां
तं कालं कालभक्षं फणिफणनटनं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २८२

282. விஷ்ணுவுக்கு ஆயுளானது எவ்வளவுக்குள் பூர்த்தியடைகிறதோ அவ்வளவான கற்பம் (கற்பம் என்பது ஓர் கால விசேஷம்) யாதொரு பரமேச்வரனுக்கு கொஞ்சம் குறைந்ததும் ஸுகமாய் செல்லக்கூடியதுமான அரைக்ஷண காலமாக ஆகிறது என்று வேதவாக்குகள் கூறுகின்றன., பிரம்மன் இந்திரன் முதலிய திக்பாலகர்களின் காலஹோரையை சொல்ல வேண்டுமா? அப்படிப்பட்ட காலங்களுக்கும் (பிரளய காலத்தில்) காலனையும் பக்ஷிக்கிறவரும், பாம்பின் படத்தின் மேல் நின்று நடனம் செய்கிறவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

कालीं चण्डोर्ध्वनृत्तावनतमुखगणां ब्रह्मचामुण्डिकाख्यां
गौरी कोपाग्निजातां दितिसुतभयदामंशयुक्तां विधातुः।
स्वागश्शान्त्यै नितान्तं सविधकृतनुतिं यः कृपापूर्णदृष्ट्या
रक्षन्स्वक्षेत्रपालामकुरुतपरमं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽदम्॥ २८३

283. பயங்கரமான ஊர்த்துவ தாண்டவத்தில் தோல்வி அடைந்ததினால் வணங்கின முகத்தை உடையவளும், பிர்ம்ம சாமுண்டிகர என்ற பெயர் உள்ளவளும், அம்பிகையின் கோபத்தீயில் உதித்தவளும், அஸுரர்களுக்கு பயத்தை கொடுக்கிறவளும், பிர்ம்மாவின் அர்சத்தோடு கூடினவளும், தனது அபராதத்தைப் போக்கடிக்கவேண்டி ளமீபத்தில் மிகவும் துதிக்கிறவளுமான காளியை யாதொரு பரமேச்வரன் கிருபை யோடுகூடின பார்வையினல் ரக்ஷித்து தனது க்ஷேத்திரபாலிகை யாக இருக்கும்படி செய்தாரோ அப்படிப்பட்ட ச்ரேஷ்டரான குஞ்சிதாங்கிரிம். இது வியாக்ரபுர மாஹாத்மியத்தில் உள்ளது.

குறிப்பு :- இத்தேவியின் கோயில் ஸ்ரீ நடராஜாலயத்திற்கு வடபுறம் இரண்டு பர்லாங்கு தூரத்தில் சிவப்பிரிய என்கிற தீர்த்தத்தின் கீழ்புறத்தில் மேற்கு முகமாக அமைக்கப்பட்டு உள்ளது. தில்லைக்காளி, பிர்ம்மசாமுண்டி என்கிற பற்பல நாமங் களால் போற்றப்பட்டும், நான்கு முகங்கள், நான்கு கைகள் கொண்டும் பீடாஸனத்திலமர்ந்து பக்தர்களின் இஷ்டங்களை எளிதில் அளித்தும், இத்தேவி பிரகாசிக்கிறாள். ஸ்ரீ நடராஜரை தரிசித்த பலன் இத்தேவியை தரிசித்தால்தான். சித்திக்குபென்று புராண ரஹஸ்யம் இத்தேவியைப் பற்றிய உபாஸனைக்ரமங்கள், ஸ்ரீவித்யாரகஸ்யம், த்ருசதீ முதலியவை பிர்ம்மயாமளம் என்கிற மந்த்ர சாஸ்த்ரத்தில் கூறப்பட்டுள்ளவை. இததேவியின் பூஜை முதலியவை வைதீக முறைப்படி தில்லைவாழந்தணர்களால் அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது. இத்தேவிக்குப் பிரதி வருஷம் வைகாசி மாதத்தில் உத்ஸவம் நடத்தி பிறகு ஸ்ரீ நடராஜருக்கு உத்ஸவம் நடத்தப்படுகிறது. மற்றும் பற்பல இதிஹாஸங்கள் உள. விக்ரமார்கனென்னும் அரசனும், காளிதாஸன் என்கிற மஹா கவியும் இத்தேவியை உபாஸித்து இத்தேவியின் அருளால் இரண்டாயிரம் வருஷம் அரசனகவும், எல்லா கவிகளினல் போற்றப்பட்டவனாகவும் ஆனர்கள் (विक्रमार्कनृपेन्द्रेण कालिदासेनसेविताम्। साक्षात्कुर्वेसदाभद्रां शिवताण्डवसाक्षिणीम्॥) என்று கூறுகிறார்கள்.

सर्वेशं सर्वसत्वप्रकृतिमविकृतिं सर्वदं सर्वभूषं
सर्वातीतं सदाख्यं सकरुणनयनं सर्ववेदान्तसारम्।

सत्यं सद्व्योमसंस्थं सनकमुनिमुखैरर्चितं सामगीत्या
मुत्साहं संददीशं सकलकविनुतं कुञ्चितांघ्रिं भजेऽहम्॥ २८४

284. எல்லாவற்றிற்கும் ஈசரும் ஸர்வப்ராணிகளுக்கும் காரணரும், காரணமில்லாதவரும், எல்லாவற்றையும் அளிப்பவரும், எல்லாவற்றையும் அணிந்தவரும், எல்லாம் கடந்தவரும், ஸத் என்பவரும், கருணைவாய்ந்த கண்களை உடையவரும், எல்லா வேதாந்தங்களிலும் ஸாரமாக கூறப்படுகிறவரும், ஸத்யரும், ஸத்ரூபமான ஆகாசத்தில் இருப்பவரும், ஸனகர் முதலிய முனிவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டவரும், ஸாமகானத்தில் உத்ஸாஹத்தோடு கூடினவரும், ஸபைக்கு ஈசரும், ஸகல கவிகளால் துதிக்கப்படுபவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

कर्तुं चाकर्तुमेतत्सकलमपि जगच्चान्यथा कर्तुमीशः
शक्तश्चाकाशतुल्यो भवितुमपिशिवो यस्समाधिक्यशून्यः।
जाग्रत्स्वप्नातिशायिपृथुतरसुखकृत्स्थान संस्थोऽपि नैजां
मायामाविष्करोति त्रिविधगुणमयीं कुञ्चितांघ्रिं भजेऽहम्॥ २८५

285., யாதொரு பரமேச்வரன் இந்த ஸகல உலகங்களை படைப்பதற்கும், படைக்காமல் இருப்பதற்கும், வேறுவிதமாக செய்வதற்கும் இவைகளில் ஸம்பந்தம் அன்றி ஆகாசம்போல் இருப்பதற்கும் ஸமர்த்தியம் வாய்ந்தவரோ, தனக்கு ஒப்புயர்வு இல்லாதவரோ, அப்படிப்பட்ட பரமேச்வரன் ஜாக்ரம், ஸ்வப்பனம், ஸுஷுப்தி இவ்வவஸ்தைகளில் பெரிய சுகத்தை உண்டு பண்ணுகிற ஸ்தானதத்தில் இருந்தபோதிலும் மூன்று குணங்களின் விகாரமான தனது மாயையை ஏவல் செய்கிறாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

साकं गौर्याहिमाद्रेर्निकटवरतटे सञ्चरन्योनिजास्य
स्वेदोद्भूतं प्रभाभिर्विजितदिनकरं बालमाह्वयमोदात्।
भौमाभिख्यामजालिग्रहयुगमनृणाधीश्वरत्वं चवाहं
शक्तिं भूषां ददौ तं दिविचरविनुतं कुञ्चितांघ्रिं भजेऽहम्॥ २८६

286. ஹிமய பர்வதத்தின் தாழ்வரையில் யாதொரு பரமேச்வரன் கௌரியோடுகூட ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கும் தருணத்தில் தனது முகத்தில் உள்ள வேர்வையில் இருந்து உண்டானதும் காந்தியினல் ஸூர்யனை அதிக்கிறமித்ததுமான குழந்தையை கூப்பிட்டு பௌமன் என்கிற பெயரையும், மேஷம் விருச்சிகம் என்கிற இரண்டு வீட்டையும், கடினப் போக் கடிக்கிற சக்தியையும் (ஆடு) வாஹனத்தையும், சக்தியாயுதத்தை யும், ஆபரணத்தையும் அக்ரபூந்தைக்கு அளித்தாரோ அப்படிப் பட்ட தேவர்களால் துதிக்கப்பட்டவரான குஞ்சிதாங்கிரிம். இக்கதை பாத்மத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

यस्मिन्दृष्टे परस्मिन्नचलतिहिमनो देहभाजां कदाचित्
यस्मात्कुत्रापि नान्योभवति च परमोदेवता सार्वभौमः।
एकोदार्धतितिर्यङ्निजवपुषि जगत्प्रोतमोतं समस्तं
तं चित्रं चित्रनृत्तप्रमुदितगिरिजं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २८७

287. யாதொரு பரமேச்வரன் பார்க்கப்பட்டிருக்கும் பொழுது பிராணிகளின் மனஸ் ஒரு ஸமயத்திலும் சலிக்கிறது இல்லையோ, யாதொரு பரமேச்வரனைக் காட்டிலும் வேறு உத்தம தேவதை இல்லையோ ஒருவனுக இருந்து தனது சரீரத்தில் குறுக்காக கோர்க்கப்பட்ட எல்லா உலகை தரிக்கிறாரோ அப்படிப்பட்ட சித்திரல்வரூபரும், ஆச்சர்யகரமான தாண்ட வத்தினல் ஸந்தோஷித்த பார்வதியோடு கூடினவருமான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

कश्चित्भूपालसूनुर्वृषभ मुनिवरस्योपदेशात् यदीयां
शैवीं विद्यां जपन्यत्कवचनुतिमपि प्राप्तकामोबभूव।
तं शर्वं वारिजाक्षद्रुहिणसुरपति प्रेतनाथाग्निरक्षः
पाशीवाय्वीशयक्षद्युमणिशशिनुतं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २८८

288. ஓர் அரசகுமாரன் விருஷபர் என்கிற முனிச்ரேஷ்ட ரின் உபதேசத்தால் யாதொரு பரமேச்வரனின் பஞ்சாக்ஷரத்தை யும் சிவகவசம் என்கிற ஸ்துதியையும் ஜபித்து ஸகல இஷ்டங்

கனா அடைந்தானே அப்படிப்பட்ட சர்வரும் விஷ்ணு, பிரமா, இந்திரன், யமன், அக்னி, நிருருதி, வருணன், வாயு, ஈசானன், குபேரன், ஸூர்யன், சந்திரன் இவர்களால் ஸ்துதிக்கப்பட்ட வருமான குஞ்சிதாங்கிரிம். இக்கதை பிரமோத்திர கண்டத்தில் உள்ளது.

यद्रङ्गस्वर्णकुम्भं दिनकृदनुदिनं वीक्ष्यमेरुभ्रमेण
रथ्यं संरुध्यमध्ये क्षणमपि निवसन्यत्सपर्या सुजातम्।
घण्टाभाङ्कारघोषं त्रिशतदशमखीवेदमन्त्रांश्चभूयः
श्रुत्वातिल्लीवनाख्यं पुरमितिमनुते कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ २८९

289. யாதொரு பரமேச்வரனுடைய ஸபையின் தங்க ஸ்தூபியை ஸூர்யன் ஒவ்வொருநாளும் பார்த்து மஹாமேரு என்கிற பிராந்தியால் தனது குதிரையை அடக்கி ஆகாசமத்தியில் சிறிது நேரம் வலித்து யாதொரு பரமேச்வரனுடைய பூஜா காலத்திலுண்டான மணி ஓசையையும், திருஸஹஸ்ரமுனிச்வரர் களின் வேதமந்திரங்களையும் கேட்டு திவ்யவனம் என்று பெய ருள்ள புறம் (சிதம்பரம்) என்று எண்ணுகிறானே அப்படிப் பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

कण्ठेकालोललाटे हुतभुगुरगराड्भूषणं चर्मवस्त्रं
भूतिर्गन्धोविहायो निलयमथपुनः पुष्पवन्तौचनेत्रे।
वृत्तिर्भिक्षास्वकार्यं नटनमगसुताप्रेमकान्तागजास्यः
सूनुः यस्यातिचित्रं समजनिसदयं कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ २९०

290. கண்டத்தில் கருப்பு, நெற்றியில் நெருப்பு, பாம்பு ஆபரணம், தோல் வஸ்திரம், விபூதி, சந்தனப்பூசசு, ஆகாசம் இருப்பிடப், ஸூர்யன் சந்திரன் இரண்டு கண்கள், ஜீவனம் பிக்ஷை, செய்கை கூத்து, பர்வதத்தின் புதல்வி மனைவி, ஆனை முகன் குமாரன் இவ்விதம் யாதொரு பரமேச்வரனுக்கு மிகவும் ஆச்சர்யகரமாக ஆனதோ அப்படிப்பட்ட தயவுள்ள குஞ்சிதாங்கிரிம்.

यत्संसत्स्वर्णभित्तिं परितरनुपमास्स्वर्गनार्यः कराब्जैः
श्रादर्शद्यष्टभद्रं कनकमणिमयं बस्यतुष्ट्यै वहन्त्यः।
सेवां कुर्वन्ति पञ्चावरणमधिगतैब्रह्मविद्येशपूर्वैः
स्तुत्यं तं चित्रकूटस्थितिभिरथसुरैः कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २९१

291. யாதொரு ப்ரமேச்வரனுடைய ஸபையின் சுவற்றிற்க்குநான்குபுறங்களிலேயும் ஒப்பற்றவர்களான் சேவப் பெண்கள் மணிகளால் இழைக்கப்பட்ட கண்ணாடி முதலிய அஷ்டமங்கலங்களை (கண்ணாடி, பூர்ணகும்பம், விருஷபம். யுக்ம சாமரம், ஸ்ரீவத்ஸம், ஸ்வஸ்திகம், சங்கம், தீபம்) கைகளில் தரித்துக்கொண்டு ஸேவிக்கிறார்களோ, ஐந்து ஆவரணங்களை அடைந்தவர்களும் பிரம்ஹவித்யேச்வரர்களை ஆதியாய் உள்ளவர் களும் சிதரிங்களமைந்த கோஷ்டங்களிலுள்ளவர்களுமான தேவர்களால் துதிக்கப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

भक्तःस्वैरष्टिसंख्याद्विजमुखकुलजायत्सपर्याविशेषैः
सारूप्यं यस्यनाम्नां मुहुरपिपठनात् यस्यसामीप्यसिद्धिम्।
सालोक्यं यस्यभक्तिप्रकरणजनतासङ्गसम्भाषणाद्यैः
सायुज्यं यस्य भावादनुपममभजन्कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २९२

292. அறுபத்திமூன்றுஸங்கியை உள்ளவர்களும் அந்தணர் முதலிய வகுப்பில் உதித்தவர்களுமான பக்தர்கள் (63 நாயன் மார்கள்) யாதொரு பரமேச்வரனுடைய பூஜா விசேஷங்களால் ஸாரூப்ய முக்தியையும், நாமபாராயணத்தினால் ஸாமீப்ய முக்தி யையும், பக்தர்களின் ஸங்கமத்தால் ஸாலோக்ய முக்தியையும், ஐக்கியதியானத்தினால் ஸாயுஜ்யமுக்தியையும் அடைந்தார் களோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

यच्चित्रस्तम्भकक्ष्यामधिविशदखिल प्राणिवर्गान्विशुद्धान्
कुर्वन्कश्चिन्महात्मा पुरुषमृगतनुर्योगराड्यत्सभायाः।
पूर्वस्मिन्द्वारदेशे निवसति हृदये सन्ततं यं विचिन्वन्
तं देवं चिद्विलासप्रकटितनटनं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २९३

293. புருஷமிருக ரூபத்தோடு கூடின மகாத்மாவான ஒரு யோகீச்வரர் சித்தி ஸ்தம்பங்களால் நிறைந்த ப்ராகாரத்தை அடைந்த பிராணிகளுடைய துராசாரங்களைப் போக்கடித்து ஆசாரவான்களாக செய்தும், நடராஜரை எப்பொழுதும் ஹிருதயத்தில் தியானம் செய்து கொண்டும் யாதொரு பரமேச்வரனின் சித்ஸபைக்கு கிழக்கு திக்கில் வஸிக்கிறாரோ அப்படிப்பட்ட சித்விலாஸத்தை பிரகடனம் பண்ணுகிற நடனத்தை செய்கிற குஞ்சிதாங்கிரிம். இக்கதை சிதம்பர ரஹஸ்யத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

भेजे त्रैशङ्कवीयां स्थितिमपि च गले यस्यशम्भोः करालः
क्ष्वेलः कल्पान्तकालज्वलनकवलनज्वालकल्लोलकीलः।
सातङ्काहार्यजायास्सभयमधुभिदो वारणप्रेरणाभ्यां
भूयो भूयस्तमाद्यं जलदगलरुचि कुञ्चितार्ङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २९४

294. யாதொரு சம்புவான் பரமேச்வரனுடைய கண்டத்தில் பயங்காரமும், கல்பாந்த காலத்தில் உண்டான அக்கினியை விழுங்குகிறதுமான ஜ்வாலைகளால் வியாபித்த விஷம் (ஹாலாஹலம்) ஆதங்கத்தோடு கூடின அம்பிகையினுடையதும் பயத்தோடு கூடின விஷ்ணுவினுடையதுமான அடிக்கடி உண்டான தடையினாலேயும் பிரேரணையினாலேயும் திரிசங்குவின் ஸ்திதியை (மத்தியில் இருக்குகையை) அடைத்ததோ அப்படிப்பட்ட ஆத்யரும் மேகம் போன்ற கண்டகாந்தியையுமுள்ள குஞ்சிதாங்கிரிம்.

लोकेष्वद्वैतविद्यां प्रकटयितुमनायस्त्वयं कृत्तिवासाः
मोदात्सर्वज्ञपीठस्थितिजुषममलं शङ्कराख्यं यतीन्द्रम्॥
स्वांशान्वैजाङ्घिपूजा प्रशमिततमसां भूसुराणां कुलाब्धौ
उत्पाद्यान्वग्रहीत्तं शुकमुनिविनुतं कुञ्चितार्ङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २९५

295. புலித்தோலாடையுடுத்த யாகொரு பரமேச்வரன் தானே ஸந்தோஷத்தால் உலகத்தில் அத்வைத வித்தையை பிரகாசப்படுத்த இச்சைகொண்டு ஸர்வஜ்ஞபீடம் ஏறினவரும் பரிசுத்தரும்

சங்கர் என்று பெயர் உள்ளவருமான ஓர் யதிச்ரேஷ்டரை தனது அர்சத்திலிருந்து தனது சரண பூஜையினல் அகற்றின அக்ஞானத்தை உடைய பிராப்மணர்களின் (திருஸஹஸ்ர முனீச்வர்களின்) குலத்தில் உண்டுபண்ணி அனுக்கிரஹம் செய்தாரோ அப்படிப்பட்ட சுகமுனிவரால் துதிக்கப்பட்ட வான குஞ்தொங்கிரிம்.

குறிப்பு :-

॥ श्री सद्गुरुभ्योनमः ॥

श्रीमच्छङ्करसद्गुरुर्विजयते व्यासोक्तसूत्रावलिं
व्याख्यातादशसङ्ख्यकोपनिषदोगीतां हरेर्वाग्भावाम्।
शैवं भैरवशक्तिविष्णुगणपत्यर्काभिधं षण्मतं
निर्णीतं भुविसर्ववित् यतिवरोह्यद्वैतसाम्राज्यभृत् ॥

आसीज्जन्म चिदम्बरांभिधपुरे तत्रत्रिसाहस्रभू
देवानां च कुले मखीन्द्रसुतयोः सर्वज्ञवैशिष्ट्योः।
पित्रोर्यस्य पुराभगवतो गोविन्द योगीश्वरात्
सन्यासोपिसभेश्वरांशमतुलं सेवेगुरुं शङ्करम् ॥

ஸ்ரீ ஆதிசங்கர பகவத்பாதாள் அவர்கள் ஸ்ரீ சிதம்பர க்ஷேத்திரத்தில் அவதாரம் செய்தாள் என்று ஆனந்தகிரி சங்கர விஜயத்திலும், சிதம்பரமாரமென்னும் கிரந்தத்திலும் கூறப் படுகிறது. தில்லைவாழந்தணர்களின் மரபைச் சார்ந்தவர்களும், யாஜுஷர்களும் ஆங்கீரஸகோத்திரர்களுமான விசிஷ்டாப்பிகை

விச்வஜித் தீக்ஷிதர் என்கிற பெரியோர்கள் அவர்களின் மாதா பிதாக்களாவார்கள். விசிஷ்டை என்கிற அன்னை தில்லை வாழந்தண மரபில் யாஜுஷ ஸ்ரீவத்ஸ கோத்திரத்தில் உதித்த ஸர்வஜ்ஞ தீக்ஷிதர் காமாக்ஷி அம்மாள் என்பவர்களின் புதல்வியாவாள். விசிஷ்டை என்கிற அன்னைக்கு ஸ்ரீ நடராஜ மூர்த்தியின் அம்சமே, லோகத்திலுள்ள துர்மதங்களை அகற்றி வைதீக அத்வைத மதத்தை ஸ்தாபிக்கவேண்டி தேவர்களின் பிரார்த்தனையால் சங்கராசார்யருக அவதரித்தது. இம்மஹான் தனது பால்யத்தில் அனேக விசித்திர லீலைகளை செய்தும் உரியகாலத்தில் உபநயனம் செய்விக்கப்பட்டும், தூர்வாஸர் அகஸ்தியர் முதலிய மஹர்ஷிகளிடமிருந்து சிதம்பர ரஹஸ்யம் முதலிய ஸகல வித்தைகளை அப்யஸித்தும், எல்லோர்களினாலேயும் மிகவும் போற்றப்பட்டவருமாக பிரகாசித்தார்.

அக்காலத்தில் மிகவும் பூஜ்யரும் தில்லைவாழந்தணர் மரபிலுதித்தவருமான ஸ்ரீகணேசயோகீ என்கிற பெரியாரிடம் ஸ்ரீ மேதா தக்ஷிணாமூர்த்தியின் மந்திரத்தை உபதேசம் பெற்று ஸ்ரீமூலநாதரின் தென்புற கோஷ்டத்தில் விளங்காநின்ற ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தியின் ஸன்னதியில் சிலகாலம் தான் ஸந்யாஸாச்ரமம் பெறவேண்டுமென்கிற எண்ணத்துடன் தபஸை அனுஷ்டித்தார்.

இவ்விதம் அனுஷ்டித்து இருக்கும் தருணம் பகவான் இவர் முன்பு தோன்றி மேற்கு கோபுரத்திலுள்ள குஹையில் ஸ்ரீ பதஞ்ஜலியின் அபராம்சரான கோவிந்தயோகீ என்கிற பெரியார் இருக்கிறார், அவரிடம் சென்று உனது இஷ்டத்தை பூர்த்தி செய்துகொள்ளக் கடவாய் என்று அனுக்கிரஹித்து மறைந்தார்.

பிறகு சங்கரர் அக்குஹையை அடைந்து இவ்விஷயத்தை பகவத்கிருபையால் முன்பே உணர்ந்த ஸ்ரீ பதஞ்ஜலியின் அபராம்சரான அக்கோவிந்தயோகீந்தரரின் அனுக்கிரஹத்தால் ஸந்யாஸாச்ரமத்தை ஸ்வீகரித்தார்.

ஸ்ரீ கோவிந்தயோகீந்தரர் தனது குருவான காளடபாதாசாரியரால் (மாண்டூக்கியோபநிஷத்காரிகை ஸ்ரீவித்யாரத்ன ஸூத்திரம் இவைகளை இயற்றியவர்) தன்னிடம் அளிக்கப்

பட்டதும் வியாஸர் முதல் பரம்பரைகதமுமான பிரம்ஹ ஸூத்திரம் முதலியவற்றை கொடுத்து இவைகளுக்கு அத்வைத பாஷ்யம் இயற்றி லோகத்தில் பிரகாசிக்கும்படி செய்து அத்வைத மதத்தை ஸ்தாபிப்பாயாக என்று இச்சங்கரருக்கு அருள்புரிந்தனர்.

சங்கரர் ஸ்ரீகோவிந்தபகவத்பாதாளிடமிருந்து பிரம்ஹ ஸூத்திரம் முதலியவைகளைப் பெற்றுக்கொண்டு அவர் கட்டளையால் ஸ்ரீ சிவகாமஸுந்தரி என்கிற பிரம்ஹவித்யா ஸ்வரூபிணியான அம்பிகையின் ஸன்னதியில் அவைகளுக்கு பாஷ்யங்களை எழுதி முடித்தார்.

இக்கிரந்தங்களை தனது ஆசார்யாளான கோவிந்தபகவத் பாதாளுக்கும் களடபாதாசார்யாளுக்கும் படித்து காண்பித்தும் அவர்களால் நன்கு ஆசீர்வதிக்கவும் பெற்றார்.

பிறகு ஸகல சிஷ்யர்களுடன் மத்யார்ஜுனம் முதலிய க்ஷேத்திரங்களை அடைந்து பரமனைப் போற்றியும் ஆங்காங்கு உள்ள துர்மதங்களை கண்டித்து வைதீகங்களான சைவம் முதலிய ஷண்மதங்களோடு அத்வைத மதத்தை ஸ்தாபித்தார்.

மற்றும் பற்பல சரித்திரங்கள் சங்கரவிஜயங்களில் கூறப்பட்டுள்ளன. ஸ்ரீ சிதம்பர க்ஷேத்திரத்தில் ஒரு மடத்தையும் ஸ்தாபித்தார் எனவும் தெரிய வருகிறது. அவருடைய இறுதியில் காஞ்சீபுரத்தில் ஸித்தி அடைந்தபோதிலும் அவர் ஆத்மா சிதம்பரம் ஸ்ரீ நடராஜரிடம் மாணிவாசகர்போல் ஐக்கியத்தை அடைந்ததாக பெரியோர்கள் கூறுகின்றனர்.

ஆசார்யாவர்கள் தில்லைவாழந்தண மரபைச் சார்ந்தவர்கள் என்பது பற்றி சிருங்கேரி ஜகத்குரு ஸ்ரீ பிரம்ஹவித்யானந்தபாரதி ஸ்வாமிகள் அவர்களால் எழுதப்பட்டு கி. பி. 1946ல் பிரசுரிக்க ஸ்ரீ சங்கரவிஜய டிண்டிமம் என்னும் நூலில் நன்கு கூறப்பட்டுள்ளது. பிறகும் பீட பரம்பரையில் இரண்டு ஆசார்யஸ்வாமிகள் தில்லைவாழந்தண மரபிலுள்ளவர்கள். பீடாதிபதிகளாக இருந்தார்கள் என்றும் மற்றும் இரண்டு ஸ்வாமிகள் இச்சிதம்பர க்ஷேத்திரத்திலேயே ஸித்தி அடைந்தார்கள் என்றும் தெரிய வருகிறது.

ஸ்ரீமதாதிசங்கரர் அவதார ஸ்தலம் சிதம்பரம் என்றும் அவர் மாபு தில்லைவாழந்தணர் குலம் என்றும் நிச்சயிக்க ஸ்ரீமதுமாபதிசிவத்தின் வாக்கும் நன்கு வலியுறுத்துகிறது.

दृष्ट्वाऽऽनन्दगिरिप्रयुक्तविजयं चैदम्बरं सारम
प्यत्रालोच्य पुरातनस्थिति मथश्रुत्वागिरं धीमताम्।
प्रोक्तं शङ्करपूज्यपादचरितं संगृह्यभाषापथा
नूनं यच्चतदेववास्तवमितिज्ञेयं सदाद्वैतिभिः॥

॥ श्रीशङ्करगुरुभ्योनमः॥

पाताले मर्त्यलोके दिविचपुररिपोर्यानियानि प्रियाणि
क्षेत्राण्यासन्तदन्तस्थितमधिजुषतां लिङ्गबेरादिमानाम्।
हेतुः श्रीमूलनाथः शि[illegible]रो यत्सभोदीचिभागे
कक्ष्यायां भाति नित्यं तमखिलजनकं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २९६

296. பாதாளம், பூமி, ஸ்வர்க்கம் இவைகளில் புறரிபுவான பரமேச்வரனுக்கு எந்த எந்த க்ஷேத்திரங்கள் பிரியமானவைகளோ அந்த க்ஷேத்திரங்களின் மத்தியில் பிரகாசிக்கிறதுகளான லிங்கங்கள் மூர்த்திகள் முதலியவைகளுக்கு காரணமும், ஸ்ரீமூலநாதர் என்று பெயர் உள்ளதும் ஸ்வயம்புவுமான சிவலிங்கம் யாதொரு பரமேச்வரனுடைய ஸபையின் வடபுறத்தில் உள்ள பிராகாரத்தில் எப்பொழுதும் விளங்குகிறதோ அப்படிப்பட்ட எல்லாவற்றையும் சிருஷ்டித்தவான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

ब्रह्मन्सृष्टिं यथावत्किमपि च कुरुषे भोहरे रक्षकत्वं
साध्यन्ते रुद्रभावं मम च वहसि किं पाल्यतेऽसौत्रिलोकी।
केनानुष्ठीयते किं भुवि च मुनिवरैर्यज्ञमित्थं स्वसेवा
नम्रं यो देववर्गं मुद्यति वचसा कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २९७

297. யாதொரு பரமேச்வரன் தன்னை ஸேவித்து வணங்கின தானே தேவ ஸமுதாயத்தைக் ரக்ஷிக்கும் ஓ பிரம்மாவே, படைக்கும் தொழிலை முறைப்படி செய்கிறாயா? ஓ விஷ்ணுவே, காக்கும் தொழில் உனக்கு ஸாத்தியமா? ஓ ருத்ரா, எனது பாவத்தை வஹிக்கிறாயா? இப்பொழுது இந்த மூன்று உலகமும் எவரால் ரக்ஷிக்கப்படுகிறது. பூமியில் முனிச்ரேஷ்டர்களால் யாகம் அனுஷ்டிக்கப்படுகிறதா என்று இவ்விதம் தனது வார்த்தையினாலே ஸந்தோஷிக்கும்படி செய்கிறாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

निर्मातृणां घटानां कुलजलधिमणिर्नीलकण्ठाभिधोऽयं
पश्यन्नित्यं मुनीनां नयवचनगणैर्योगिराट्प्रत्ययार्थम्।
स्वस्त्रीदण्डाग्रहस्तस्सरसि सशपथं गाहमानः प्रपेदे
तारुण्यं यत्प्रसादात्तमनणुमगुरुं कुञ्चितार्ङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २९८

298. குயவனுடையவம்சத்தில் பிறந்தவனான நீலகண்டன் என்று பெயர் உள்ள ஓர் பக்தன் யாதொரு பரமேச்வரனை நித்யம் தரிசித்தும் யோகீச்வரருடைய நற்பிக்கையை முன்னிட்டு திருஞானஸம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்களுடைய நியாயத்தோடு கூடின வார்த்தைகளுள் தனது ஸ்திரீயின் கையில் உள்ள தண்டத்தின் நுனியை பிடித்துக்கொண்டு குளத்தில் (யாவனேச்வரம் என்ற தீர்த்தத்தில்) சபதத்தோடுகூட ஸ்நானம் செய்து யாதொரு பரமேச்வர பிரஸாதத்தால் இளமை பருவத்தை அடைந்தானோ அப்படிப்பட்ட சிறியது பெரியது இல்லாதவரான குஞ்சிதாங்கிரிம். இக்கதை பெரிய புராணத்திலும், சிதம்பர ஸபாகாத புராணத்திலும் கூறப்பட்டுள்ளது.

लास्यं द्रष्टुं यदीयं शिखिनि दशशिरांस्याजुहावातिभक्त्या
रक्षोनाथस्तथाद्रेर्निकट भुविफणामण्डलं भोगिराजः।
अन्ये देवाश्चदैत्याः तपसि च कठिनेस्वां तनूं निर्दहन्तो
जातास्सिद्धाश्च साध्यानरहरिविनुतं कुञ्चितार्ङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ २९९

299. யாதொரு பரமேச்வரனுடைய தாண்டவத்தைப் பார்க்கவேண்டி ராக்ஷஸேந்திரன் (ராவணன்) மிகவும் பக்தியோடு அக்நியில் பத்து தலைகளையும் அறுத்து ஹோமம் செய்தானே அவ்விதமே கைலாஸத்தின் தாழ்வரையில் ஆதிசேஷன் தனது தலைகளின் கூட்டங்களை அக்நியில் ஹோமம் பண்ணினானே, மற்றும் இதரர்களான தேவர்கள், தைத்தியர்கள், ஸித்தர்கள், ஸாத்தியர்கள் கடினமான தபஸில் தங்கள் தங்கள் சரீரங்களை பொசிக்கினவர்களாக ஆனார்களோ அப்படிப்பட்ட ரஸிப் ஹரால் துதிக்கப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

குறிப்பு:— ராவணனால் இயற்றப்பட்ட சிவதாண்டவ ஸ்தவமும் இப் மூர்த்தியைக் குறித்ததாகும்.

स्वामिन्संसारवार्धावधिकभयकरे दुस्तरे पाशनक्र
च्छन्नेमग्नान्तरं मामनधिगतसदाचारवृत्तिं शठाग्र्यम् ।
दीनं त्वत्पादपूजा विमुखमघयुतं रक्षरक्षेत्यजस्रं
सर्वेलोकाश्रयन्ते यमपिसदासं तं कुञ्चितांघ्रिं भजेऽहम् ॥ ३००

300. ஸ்வாமின், அதிபயங்கரமும், தாண்டமுடியாததும் பாசமாகிற மத்ஸயங்களால் நிறைந்ததுமான ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தில் மூழ்கினவனும், ஸதாசாரம் இல்லாதவனும், சடனும், தீனனும், உனது பாதத்தை அர்ச்சிக்காதவனும், பாபத்தோடு கூடினவனுமான என்னை ரக்ஷிக்கவேணும் ரக்ஷிக்க வேணுமென்று மிகவும் எல்லாப் பிராணிகளும் ஸபையில் யாதொரு பரமேச்வரனை ஸேவிக்கிறதுகளோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

यद्यप्यैश्वर्यभाजो विधिहरिमुखरास्सन्तिदेवा जगत्यां
तेषां कश्चिद्युगान्ते नहि पुनरपरो रुद्रएको महर्षिः ।
देवो विश्वाधिकोन्यो भवति विभुरिति प्राहुरश्रान्तवाचः
वेदा यं पञ्चभूतप्रभवलयकरं कुञ्चितांघ्रिं भजेऽहम् ॥ ३०१

301. உலகத்தில் ஐச்வர்யங்களோடு கூடினவர்களான பிரம்ஹா, விஷ்ணு இவர்களை ஆதியாக உள்ள தேவர்கள்

இருக்கிறார்கள் என்பது வாஸ்தவமே. அவ்விதம் இருந்தபோதிலும் அவர்களுக்குள் ஒருவராவது யுகாந்த காலத்தில் உயிரோடு இருப்பவர் இல்லை. அக்காலத்தில் பஹரிஷியும் இரண்டாம் பேர் அற்றவரும் தேவரும் உலகை கடந்தவரும் முதல்வரும் புராதனமான ருத்ரர் ஒருவர்தான் பிரகாசிக்கிறார் என்ற வேண்ட வாக்குகளை உடைய வேதங்கள் யாதொரு பரமேச்வரனை குறித்துச்சொல்லுகிறதுகளோ அப்படிப்பட்ட பஞ்ச பூதங்களுக்கும் உத்பத்திவிநாசத்தைசெய்கிறவரான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

यस्माच्चन्द्रार्धचूडान्मृदुहसितमुखान्नीलकण्ठात् त्रिणेत्रात्
वेदान्तोद्गीतवृत्ताद्विधिहरिजनकात् विश्वमायाविलासात्।
वामावामाङ्गभागात् भसित वरतनोः चित्सभेशात् ममैतत्
चेतोनान्यं सुरेन्द्रं स्मरति नटपतिं कुञ्चितांङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ३०२

இது முதல் நான்கு சுலோகங்களில் தனது அனுபவத்தை விளக்குகிறார்.

302. அர்த்த சந்திரனைத் தரித்தவரும் மந்தஹாஸத்தோடு கூடினவரும், நீலமான கண்டத்தை உடையவரும், மூன்று கண்கள் உள்ளவரும், வேதாந்தங்களில் சொல்லப்பட்ட சரித்திரங்களை உடையவரும், பிரம்ம விஷ்ணுக்களை உண்டு பண்ணினவரும், நீண்ட மாயாவிலாஸத்தை உடையவரும் ஸ்திரீரூபமான வாமபாகத்தை தரித்தவரும், விபூதி அணிந்த திருமேனியரும், சித்ஸபைக்கு ஈசருமான யாதொரு பரமேச்வரனைக் காட்டிலும் வேறான தேவரை எனது சித்தமானது நினைக்கவில்லையோ அப்படிப்பட்ட நடபதியான குஞ்சிதாங்கிரிம்.

बाल्ये क्रीडाविमुग्धः पुनरहमभवं यौवने मीनकेतोः
लक्ष्यो लज्जाविहीनः परमुदर भृतौ काकवत्सार्वकालम्।
देशादेशादटन्त्वत्पदयुगजलजं नार्चयं पापयोगात्
सर्वं तत्क्षम्यतामित्ययमहमभजं कुञ्चितांङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ३०३

303. பால்யத்தில் விளையாட்டினால் மூடனும் யௌவனத்தில் மன்மதனுக்கு லக்ஷியனும், லஜ்ஜை அற்றவனும், எப்பொழுதும் காகம்போல் வயிற்றை நிறப்புவதற்கு ஒவ்வொரு

ஜர்கள்தோறும் அலைந்தும், பாபத்தின் ஸம்பந்தத்தால் தாமரை மலர்போன்ற உனது இரண்டு சரணங்களை பூஜிக்கவில்லை. இவை எல்லாவற்றையும் பொறுத்துக்கொள்ளவேணும் என்று யாதொரு பரமேச்வரனை நான் அடைந்தேனோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

सद्वृत्तां स्रग्धराङ्गां विपुलगुणवरालङ्कृतिं मञ्जुपाक
स्थायी शय्यारसाद्यैर्विबुधपरिवृढाह्लादिरितिं सुवृत्तिम्।
वेदान्तार्थप्रबोद्धीं सुगुणपदगतिं योऽस्मदीयां स्तुतिं तां
अङ्गीकुर्वन्सुखं मेप्रदिशति गुरु तं कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ३०४

304. ஸ்ரக்தரை என்கிற விருத்தத்தோடு கூடினதும், விஸ்தாரமான குணம், ச்ரேஷ்டமான அலங்காரம், அழகான பாகம், ஸ்தாயி, செய்யா, ரஸம் இவைகளால் வித்துவான்களுக்கு ஸந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணுகிற ரீதியை உடையதும், நல்ல விர்த்தியோடு கூடினதும், வேதாந்தங்களில் சொல்லப்பட்ட அர்த்தங்களைப் போதிக்கிறதும், நற்குணங்களோடு கூடின பதவின்யாஸங்களை உடையதுமான என்னுடைய குஞ்சிதாங்கிரி ஸ்தவம் என்று பிரஸித்தமான இத்துதியை அங்கீகரித்து யாதொரு பரமேச்வரன் எனக்கு அதிகமான ஸுகத்தை (ஆத்மஸுகத்தை) கொடுக்கிறாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

यश्शम्भुर्नृत्तराणे प्रबलतरमहामन्त्रसिद्धिं प्रदत्वा
गुर्वीयोगस्य सिद्धिं जननमृतिहरं चात्मबोधं महान्तम्।
सूतादीनां विमुक्तिप्रदमपि महित गौरवं पत्रमूल
स्वं नृत्तं दर्शयित्वा सुखयति नितरां कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ३०५

305. யாதொரு சம்புவான நடராஜர் எனக்கு சொம்பவும் பலமான மஹாமந்திரங்களுடைய ஸித்தியையும், பிறப்பு இறப்பை போக்கடிக்கிற ஆத்ம போதத்தையும். பெற்ருன் சாம்பான் முதலியவர்களுக்கு முக்தியை அளிக்கக்கூடியதும், உயர்ந்ததுமான வடுவழுகி அனுப்பின காரணம் பற்றி உண்டான கௌரவத்தையும் கொடுத்து தனது தாண்டவத்தையும் காண்பி

வித்து மிகவும் ஸுகத்தோடு கூடினவனாக செய்கிறாரோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

குறிப்பு:-

அடியார்க் கெளியவன் சிற்றம்பலவன்
கொற்றங் குடியார்க்கெழுதிய கைச்சீட்டு
படிமிசையிப் பெற்றான் சாம்பானுக்குப் பேதமறத்
தீக்கைபண்ணி முத்திகொடுக்க முறை.

என்று ஓர் ஏட்டில் எழுதி தனது கையெழுத்திட்டு பரமேச்வான் உமாபதிசிவச்சினிடம் அனுப்பினர் என்று உமாபதிசிவ சரித்திரம் கூறுகிறது.

क्रोशं क्रोशं यदग्रेस्वपतिमपिरतिर्मन्मथं श्रीकुमारं
शार्दूलाङ्घ्रेश्चडिम्भस्सुखतरमभजद्यः कल्लोलराशिम्।
स्तावं स्तावं वरेण्यं गगननटपतिं यं च वाचामलक्ष्यं
तोषं तोषं लभन्ते सकलमपिजनाः कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ३०६

306. யாதொரு பரமேச்வரனுக்கு முன்பாக ரதியானவள் அழுது அழுது தனக்கு பர்த்தாவும் லக்ஷ்மீ குமாரனுமான மன்மதனையும், வியாக்கிரபாதரின் குமாரருன உபமன்யு என்பவர் பாற்கடலையும் மற்றும் ஸுகங்களையும் அடைந்தார் களோ, ஆகாசத்தில் நடனம் செய்கிறவரும், ச்ரேஷ்டரும், வாக்குகளுக்கு எட்டாதவருமான யாதொரு பரமேச்வரனே துதித்துத்துதித்து ஜனங்கள் மிகவும் ஸந்தோஷத்துடன் ஸகல இஷ்டங்களையும் அடைகிறார்களோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சி தாங்கிரிம்.

मन्दं मन्दं यदीयं जनिमसुरसरिद्वारयाव्यासजाद्याः
सेकं सेकं विराजोहृदयमधिगतं यत्पदं भावयन्तः।
कालं काल दहन्तो दुरधिगमतमःकाननं ज्ञानयोगात्
लाभं लाभं प्रबोधं वरसुखमभजन्कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ३०७

307. வியாஸகுமாரருன சுகர் முதலிய முனிவர்கள் மெள்ள மெள்ள யாதொரு பரமேச்வர ஸ்வரூபமான லிங்கத்தை

கங்காதீர்த்தத்திலல் அபிஷேகம் செய்தும் விராட்புருஷனுடைய ஹிருதயத்தை அடைந்தவரான யாதொரு பரமேச்வரனை ஒவ் வொரு காலங்களிலேயும் பாவனை செய்தும், ஞான யோகத்தால் அக்ஞானமாகிற காட்டைப் பொசிக்கியும், ஆத்ம ஞானத்தை அடைந்தும் ச்ரேஷ்டமான ஸுகத்தை அடைந்தார்களோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

भोजं भोजं यदर्चाजनितमनुपमं भोगमध्यात्मयोगात्
तारं तारं भवाब्धिं विपुलभयकरं यस्यभावात्सुधीन्द्राः।
दाहं दाहं हृदन्तर्गतमतिजरठं पाशवर्गं यदर्णं
जापं जापं रमन्ते परमहसिपदे कुञ्चितांङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ३०८

308. ஞானிகள் யாதொரு பரமேச்வர பூஜையினல் உண்டானதும், ஒப்பற்றதுமான போகத்தை அனுபவித்தும் அத்யாத்ம யோகத்தினல் சொம்பவும் பயங்கரமான ஸம்ஸார மாகிற ஸமுத்திரத்தை தாண்டியும் யாதொரு பரமேச்வர பாவனையால் ஹிருதயத்திலுள்ளதும், மிகவும் கிழத்தன்மை வாய்ந்ததுமான பாசவர்க்கத்தைப் பொசிக்கியும், யாதொரு பரமேச்வரனுடைய மந்திர வர்ணங்களை ஜபித்துக்கொண்டு ஜோதிர்மயமான ஸ்தானத்தில் விளையாடுகிறார்களோ அப்படிப் பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

बोधं बोधं यदीयं नटनमनुपमं श्रौततत्वार्थगर्भं
ध्यायं ध्यायं हृदब्जे यमपि च महसां पुञ्जमव्याजमूर्तिम्।
वाहं वाहं यदङ्घ्रिं मनसि फणितरक्ष्वङ्घ्रि जैमिन्युभिख्याः
प्रापुस्सर्वेसदाग्र्यत्सदसिनिवसतिं कुञ्चितांङ्घ्रिं भजेऽहम्॥ ३०९

309. பதஞ்ஜலி, வியாக்கிரபாதர், ஜைமினி என்கிற முனிவர்கள் யாதொரு பரமேச்வரனுடையதும், ஒப்பற்றதும், வேதங்களில் சொல்லப்பட்டதுமான நடனத்தை பரர்த்தும் ஹிருதயத்தில் காரணமன்றி மூர்த்தீகரித்தும் காந்திஸமூஹமும் ஆன யாதொரு பரமேச்வரனை தியானம் செய்தும், அவருடைய பாதங்களை மனதில் கருதியும், எப்பொழுதும் யாதொரு பரமேச்வரனுடைய ஸபையில் வஸிக்கிறார்களோ அப்படிப் பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

वाचं वाचं महान्तश्शिवहरगिरिजाकान्तदेवेतिपूताः
वर्जं वर्जं विवर्ज्यं बहुतरविषमक्लेशमायाविमोहम्।
त्यागं त्यागं कठोरां त्रिविधपरिचया मीषणाख्यां पिशाचीं
ध्यायन्तो यं भजन्ते सततमपि शिवं कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ ३१०

310. மஹான்கள் சிவ ஹர கிரிஜாகாக்த தேவ என்கிற நாமாக்களை ஸதா உச்சரித்து பரிசுத்தர்களாய் தள்ள முடியாததும் அதிகமான கிலேசத்தை உண்டுபண்ணி வைக்கிறதுமான மாயாவிமோஹத்தை தள்ளியும், கொடுமையும் முக்குணஸம்பந்தத்தோடு கூடின ஆசை என்கிற பிசாசத்தை தியாகம் செய்தும், யாதொரு சிவஸ்வரூபியான பரமேச்வரனை எப்பொழுதும் ஸேவிக்கிறார்களோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

नावं धावं सदायत्प्रियकरनिलयं भूतिरुद्राक्षवर्गैः
भूषं भूषं स्वकीयां तनुमपि चरितं यस्य वेदान्तगीतम्।
कर्णं कर्णं नितान्तं त्रिषवणयजनं ब्रह्मनिष्ठायतीन्द्राः
कारं कारं लभन्ते भवपदमभवं कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ ३११

311. பிர்ம்ஹநிஷ்டாளான ஸன்யாஸிகள் எப்பொழுதும் யாதொரு பரமேச்வரனுக்கு பிரியங்கரமான க்ஷேத்ரங்களை அடைந்தும், பஸ்ம, ருத்ராக்ஷங்களால் தனது சரீரத்தை அலங்கரித்தும் யாதொரு பரமேச்வரனுடைய வேதாந்தங்களில் கூறப்பட்ட சரித்ரத்தை கேட்டும் மிகவும் மூன்று காலங்களில் பூஜித்தும் உற்பத்தி அற்றதான பிர்ம்ஹ பதத்தை (இரண்டறக் கலத்தல்) அடைகிறார்களோ அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

नामं नामं सदायं नटपतिमलभं सत्कलत्रं सुपुत्रं
पाठं पाठं यदग्रेऽप्यकृतकवचनान्यापमञ्जा कटाक्षम्।
वारं वारं विभुं यं हविरहमददां सप्ततन्तुष्वचिन्त्यं
नित्यं नित्यं प्रपद्येशरणमसुलभं कुञ्चितार्ङ्घिं भजेऽहम्॥ ३१२

அவதாரிகை: இவ்விரண்டு சுலோகங்களினால் தனது அனுபவத்தை விளக்கி ஸ்துதியை முடிக்கிறார்.

312. நான் எப்பொழுதும் யாதொரு பரமேச்வரனை படபதியை நமஸ்கரித்து நல்ல பத்தினியையும், நல்ல புத்திரனையும் அடைந்தேன். யாதொரு பரமேசவரனுடைய எண்ணத்தில் வேதமந்திரங்களை (ஸ்ரீருத்திரம், கைவல்யம், தைத்தரீயம் முதலிய ஒளபநிஷத மந்திரங்கள்) பாராயணம் செய்து மோக்ஷ கடாக்ஷத்தை அடைந்தேன். நான் யாகங்களில் விபுவான யாதொரு பரமேச்வரனை உத்தேசித்து ஹவிஸ்ஸை அர்ப்பணம் செய்தேன். நித்தியான யாதொரு பரமேச்வரனை சரணமாக அடைந்தேன் அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

श्रावं श्रावं श्रुतिभ्यां यदमल चरितं यत्पदाम्भोजमार्च्चीं
पायं पायं सभायां ममचरसनया यं प्रभुं मानसेन।
स्मारं स्मारं प्रसन्नं श्रुतिशिखरगतं भुक्तिमुक्तिप्रदं यं
दर्शं दर्शं प्रबुद्धोस्म्यतनुवुधदृशा कुञ्चिताङ्घ्रिं भजेऽहम् ॥ ३१३

313. யாதொரு பரமேச்வரனுடைய பரிசுத்தமான சரித்திரத்தை காதுகளினால் கேட்டும், யாதொரு பரமேச்வரனுடைய பாதத்தாமரையின் ரஸத்தை எனது நாக்கினால் ஸபையில் அறுந்தியும், வேதத்தின் சிரஸில் உள்ளவரும், பிரஸன்னரான யாதொரு பரமேச்வரனை தியானம் பண்ணியும், போக போக்ஷத்தை கொடுப்பவரான யாதொரு பரமேச்வரனை தரிசனம் செய்து ஞான கண்களோடு அறிவுள்ளவனாக ஆனேனே அப்படிப்பட்ட குஞ்சிதாங்கிரிம்.

एतत्स्तोत्रं पठन्ति प्रतिदिनमसकृद्येममोमापतेर्या
गुह्यं चित्सभायां विरचित परमानन्दनृत्तस्यशम्भोः।
अग्रेलब्ध्वाऽखिलेष्टानिहतनयकलत्रादिमानात्मयज्ञा
दन्तेकैवल्यसंज्ञं पदमपिमनुजास्संलभन्तां नितान्तम् ॥ ३१४

இந்த ஸ்தோத்திரத்தை பாராயணம் செய்வதால் உண்டாகும் பலன்களை விளக்குகிறார்.

314. உமாபதியான என்னுடைய வாக்கில் இருந்து உண்டானதும், சித்ஸபையில் பரமானந்த தாண்டவம் செய்கிற

சம்புவான பரமேச்வரனைப்பற்றினதுமான இந்தஸ்தோத்திரத்தை ஒவ்வொரு நாளும் அடிக்கடி எவர்கள் படிக்கிறார்களோ அவர்கள் இப்புவியில் மிகவும் முதலில் பத்தினி, புத்திரன், பொருள்முதலியஸகல இஷ்டங்களையும் அடைந்து ஞானத்தோடு கூடினவனாக ஆகி இறுதியில் கைவல்யம் என்று பெயருள்ள பதத்தையும் அடையட்டும்.

उमापतिर्नामवनाश्रमोहं त्रयोदशाधिक्यशतत्रयान्वितम्।
श्रीकुञ्चिताङ्घ्रिस्तवराजमुक्त्वा साक्षादपश्यं नटनं सभापतेः॥ ३१५

315. உமாபதி என்று பெயர் உள்ள வனச்ரமியான நான் முன்நூற்றுபதின்மூன்று எண்களோடு கூடின ஸ்ரீகுஞ்சிதாங்கிரி ஸ்தவராஜம் என்று பெயர் உள்ள ஸ்துதியை சொல்லி ஸபாபதியினுடைய நடனத்தை ஸாக்ஷாத்காரமாகப் பார்த்தேன்.

இதனால் இதை பாராயணம் செய்து வந்தால் தாண்டவ தரிசனம் கைகூடும எனக் கருதப்படுகிறது.

॥ इति श्रीमदुमापतिशिवप्रणीतः॥
॥ श्रीकुञ्चिताङ्घ्रिस्तवः सम्पूर्णः॥

॥ श्री गणेशाय नमः ॥

॥ श्री कुञ्चिताङ्घ्रिस्तवश्लोकानां अकाराद्यनुक्रमणिका ॥

अ	श्लो	इ	श्लो
अक्षक्रीडासु	१६७	इन्दुर्यत्क्षेत्रसेवा	२३८
अच्छामच्छिन्नधारां	२२१	उ	
अत्रेःकान्ताऽनसूया	२५०	उमापतिर्नाम	३१५
अद्राक्षीन्नन्दिकेशः	२४६	ए	
अन्तर्वद्यांमहत्यां	१६	एकंब्रह्माद्वितीयं	१८२
अन्तर्वेद्यांस्वयज्ञे	४७	एकान्तेजातु	१५७
अन्धःकोशेविधाता	१०५	एकान्तेयस्यलीला	१६५
अश्वत्थामाकृपार्यः	२१३	ऐतत्स्तोत्रं	३१४
आ		ओ	
आज्ञायस्याखिलानां	१३७	ओङ्कारार्थं	५५
आत्मैवश्रीनटेशः	८६	ओङ्कारस्वर्णसंसत्	२२२
आदौकृत्वाग्निहोत्रं	२५	क	
आदौमासेमृगाख्ये	८	कश्चिद्विप्रोरिटाख्यः	१५५
आदौयःकर्मकाण्ड	१२	कश्चिद्भूपालसूनुः	२८८
आवाल्यात्द्रव्यमेतत्	२५६	कश्चिल्लुब्धः	१४४
आमन्वश्रंसुदीप्तां	१०९	कण्ठेकालः	२९०
आम्नायेष्वप्यनन्तेषु	१४	कर्तुंश्राऽकर्तुमेतत्	२८५
आयुर्यत्कैटभारेः	२८२	कथ्यंकल्पद्रुकाम्यं	२६२
आर्यावामांस	१६३	कल्पेकल्पे	१७६
आरुह्याश्वंमुकुन्दः	१३३	कल्पान्तेवृद्धिभाजां	२३६
आरोग्यं	१४०	कल्पारम्भेयदीयात्	२५१
आलित्वंसान्त्वय	२५७	कस्त्वंकिंनामधेयः	१९५
आविःस्मेराननस्य	२२०	कस्तूरीपङ्कलेपं	२६१
आसीन्मेरुः	३२	काश्चिद्देवंसभायां	६०
आसेतोरासुमेरोः	१७५	कञ्जाक्ष्यास्वस्यशक्त्या	९०
आहृत्यब्रह्मशीर्षं	३०	कन्दर्पाणांबहूनां	१८८

क	श्लो
काचिन्नालायनीति	२२४
कांक्ष्यां	१००
कात्यायन्याः	१८०
कान्तारेजातु	२४३
कान्तासंहारकुप्यत्	२६४
काल्यासाकं	४६
कालिन्दीवीचि	२३९
कालींचण्डोर्ध्व	२८३
किंदारैः	१९९
क्रीडन्नास्ते	१६६
क्रीडार्थं	१७१
क्रीडासंसक्त	१४९
क्षीराब्धेः	३३
कुप्यत्तातोक्ति	२०४
कुम्भोद्भूतोपदेशात्	११७
कुर्वन्तःक्षेत्रवासं	१४७
क्रोडेनश्रीशनाम्ना	२७
क्रोशंक्रोशं	३०६
कृत्वाजम्बूफलाभं	३४
कृष्णोयालुब्धबुद्ध्या	५४
केकीभूत्वाभृङ्गनी	१५८
केल्यामौत्सुक्यभाजा	२१२
कैलासाद्रिंकदाचित्	१५२
कैलासाद्रौवटद्रोः	४४
कैलासाद्रौकदाचित्	४९
कैलासोद्यानदेशं	५७
कैलासेभोगपुर्यां	८४

ग	श्लो
गव्यैस्तैलैः	१९
गीत्यांसन्दिह्यमानः	१२१
गीर्वाणाद्रिं	२१७
गोदावर्याः	१९१
गौडेशः	१३
गौर्याःपार्णिं	१७८
गौर्यःशृङ्गार	१५६
गङ्गातीरस्य	७७
गङ्गापाथः	९६
गङ्गामाहर्तुकामे	११५
गन्धर्वश्चित्रसेनः	११८

च	श्लो
चक्षूंष्यर्काग्नि	६७

ज	श्लो
जायादानप्रकुप्यत्	२१४
ज्वालामालान्तराल	२०६
ज्योतिष्टोमाख्य	१७०
ज्ञानेच्छाभ्यां	२३५

त	श्लो
त्यक्तस्वस्वाधिकाराः	२१५
त्र्यक्षं	१०३
त्रैचत्वारिंशदब्दे	११०
त्रैगुण्यानामतीतं	२८०

द	श्लो
दक्षाद्धामाच्च	२२३
दक्षेयष्टुं	५२
द्वात्रिंशद्रागबोध	१३०
दिक्कालाद्यैः	२६७
दीर्घायुः	६८
द्यूतक्रीडाविहारे	२७९
देवेन्द्रेवृत्रहत्या	२६६
देवोयःपुल्कसाय	२९
दैत्यानांध्वंसनार्थं	१३६
दोषांसाहस्र	२५३

	श्लो
ध	
धर्मंदत्वा	१०४
धावंधावं	३११
धूपैर्दीपैः	२१
धूम्राक्षं	१६९
धृत्वायस्सर्वदेशः	१०६
न	
नानाजीवात्मवादी	२४८
नामंनामं	३१२
नाहंकर्ताच	९५
नित्यार्चास्वन्वहं	६९
नित्यंपुण्याहं	१७
नित्यंषट्काल	१५
निर्मातॄणांघटानां	२९८
नृत्तेशं	१५०
प	
पञ्चप्राकारयुक्ते	७२
पञ्चाशत्कोटिसङ्ख्या	२
पञ्चाशद्वर्णयुक्तैः	८१
पद्माकारासनस्थं	९७
पद्मेमास्त्वद्यलीला	२३०
पश्येदं	२३१
पाठीनाकारभाजं	९८
पातालेमर्त्यलोके	२९६
पार्थायस्वास्त्रदानं	३१
पार्थोयल्लिङ्गबुध्या	५३
पादाङ्गुष्ठस्ययस्य	२३४
पार्वत्युत्सङ्ग	२४७
पित्रोर्दुखैकहेतुं	१९८
पुत्राकांक्षी	१४१
पूर्वंज्ञानोपदेशं	२८
पूर्वंमाध्यन्दिनिः	१०
पूर्वंवाल्कल्यभिख्यात्	४१
पोत्रीरूपं	१२४
प्रत्यब्दं	९३
प्रत्याहारादियोगैः	२२६
फ	
फालेभस्म	९३
ब	
बालेविप्रस्य	१४५
बाल्येक्रीडाविमुग्धाः	३०३
बोधंबोधं	३०९
ब्रह्मन्सृष्टिं	२९७
ब्रह्माण्डंयस्यदेहं	१
ब्रह्मैवाखण्डमेतत्	७८
ब्रह्मैवाहं	२४२
भ	
भक्तास्त्रैषष्ठिसङ्ख्याः	२९२
भासन्तेनैव	७३
भित्तौश्रीचक्र	२०
भिक्षांदेहीति	१४३
भीत्यासन्त्रासमाने	१२५
भीमंपीताम्बुराशिं	१२३
भीमस्वान्तार्चिताङ्घ्रिं	९८
भुक्त्वाहालाहलांशं	१९२
भूतेसंस्थाप्य	७०
भूवाय्वाकाशतोय	२७५
भूषारूपैः	६२
भेजेत्रैशङ्कवीयां	२९४
भोगात्प्राराब्धकर्म	२६८
भोभोस्कन्दत्वदीयं	१७३
भोभोब्रह्मर्षिमुग्धाः	२१६
भोजंभोजं	३०८
म	
मञ्चेचन्द्रार्क	२६

	श्लो
मत्स्याक्षिक्रूरकूर्म	१७४
मन्दंमन्दं	३०७
मध्येमार्गंस्वभक्तं	१३४
माकण्डेयेपुरा	३५
माघेमासेनखर्क्षे	५१
मातृद्रोहाघशान्ति	१३१
मालादिग्बन्धपूजा	२४४
मुग्धेकैलासवासी	१८९
मूलाधारादिषट्के	६५
मोहिन्याशम्भुः	४०
मौलौगङ्गा	२६०
य	
यच्छम्भोर्नृत्तरङ्गं	२०८
यच्चित्रस्तम्भकक्ष्यां	२९३
यत्संसत्प्रान्तभागे	४
यत्संसत्स्वर्णभित्तिं	२९१
यत्संहारास्त्रवेगं	२३७
यत्फालस्थंमृगाङ्कं	१७९
यत्पूजालब्धभूति	१३२
यत्स्तूप्यश्शक्तिरूपाः	६
यद्दक्षेऽद्यापिविष्णुः	४२
यद्भासाभातिनित्यं	८५
यद्गेहंपञ्चसालैः	७६
यद्गेहप्रान्तवाह्ये	२२
यद्गोष्ठ्यांद्वारवाह्ये	५
यद्यप्यैश्वर्यभाजः	३०१
यद्रङ्गंस्वर्णकुम्भम्	२८९
यद्वर्षमानुषाणां	२०२
यद्ब्रह्मोच्छ्वासरूपाः	८७
यद्धासेन्दुप्रभूताः	१९०
यन्नृत्तध्यानयोग	११
यन्नृत्तंद्रष्टुकामाः	११९

	श्लो
यन्मूर्त्तिंब्रह्मनिष्ठाः	१८१
यल्लिङ्गेब्रह्मविष्णु	९१
यल्लीलारब्धनृत्त	१११
यश्शम्भुःकालहन्ता	४८
यश्शम्भुर्नृत्तराण्मे	३०५
यश्शम्भुभूभुवस्वः	२६९
यश्शम्भुर्लीलयास्वं	२५८
यस्यस्वान्ताम्बुजातात्	८२
यस्यक्षेत्रेमृतानां	१५९
यस्याघोरास्त्ररूपं	१३९
यस्याद्येसप्तविंशति	२४
यस्याहुर्नृत्तमूर्तेः	११३
यस्माच्चन्द्रार्धचूडात्	३०२
यस्मात्सर्वंचरञ्च	१०१
यस्मिन्नामूलपीठ	३
यस्मिन्नृत्यत्यनादौ	९
यस्मिन्दृष्टेपरस्मिन्	२८७
यस्येशस्यांशभूताः	२०३
यस्योक्त्याविघ्नराजः	१६२
यस्योत्कर्षंचविष्णोः	१७७
यस्योद्वाहेहिमाद्रिं	१९३
यस्योर्ध्वेदक्षपाणौ	६३
याच्नाखर्वीकृताङ्गम्	१२७
यातायतादिहीनं	२१०
याम्येश्रीनूपुराख्या	७१
युद्धेभग्नोरुकायं	१२६
युद्धसंजातकम्पः	१३८
येनोक्तंराजताद्रौ	१३५
येषांवेदोक्तकर्मसु	१४६
योगान्निर्वीजसंज्ञात्	१८५
योऽदान्नैजोत्तमाङ्गात्	२७६

	श्लो
योमारःप्रेषितोभूत्	३७
योयस्यज्ञानशक्तिं	२०७
योविद्यार्थीवटद्रोः	१४२
ल	
लक्ष्मीपुष्पंतथार्कं	६१
ल.स्यंद्रष्टुंयदीयं	२९९
लीलांयस्यानभिज्ञाः	२६५
लोकेष्वद्वैतविद्यां	२९५
व	
वस्त्राकारत्वभाजा	२७०
वंश्यःकाकुत्स्थराज्ञः	११६
वाचांकेलिष्वमन्दं	२२९
वाचंवाचंमहान्तः	३१०
वामावामाङ्गभागः	२३३
वामेकृत्वाशिखीन्द्रं	६४
वासिष्ठाद्यामुनीन्द्राः	५९
वासिष्ठव्रह्मदण्ड	२०९
विघ्नशस्कन्दलक्ष्मी	७
विद्यांमज्ञौप्रतिष्ठां	२७३
विद्यांवामेक्षणेन्दोः	८३
विध्यण्डानेककोटि	१७२
विश्वामित्रप्रयुक्तात्	२५५
विश्वेशंविश्ववन्द्यं	२११
विष्णुव्रह्मारमेन्द्रः	३८
विष्णोमश्रःकदाचित्	८०
विष्णोर्नवाद्यद्रष्टुं	२०१
विष्णोश्चक्रापहर्तुः	२४९
विष्णोरन्यःपरोनेति	१६०
विष्णोरंशावतारान्	१२९
विष्णोर्ललाटदेश	१८३
विष्णौनिर्ज्वालचक्के	२४०
वीणासंक्रान्तकान्ता	१९४

	श्लो
वेदान्तोक्तात्मरूपं	६६
वेदान्तोद्गीतरूपं	१०८
वेदान्तेवाक्यरूपाः	८८
वैकुण्ठोनित्यमादौ	५६
श	
शक्तेर्यस्यप्रसादात्	२७८
श्रद्धावन्तश्श्रुतिज्ञाः	९२
शाटीपालाखिलाशा	९९
शाम्देशास्त्रेफणीन्द्रैः	८९
श्रावंश्रावंश्रुतिभ्यां	३१३
शिक्षन्मक्षीरुमञ्जु	१६४
शिष्याणांवेदवाह्य	१०७
श्रीचक्रस्यन्दनस्थां	१२८
श्रीमान्भृङ्गीमुनीन्द्रः	१५४
श्रीरुद्रंकोटिसङ्ख्या	१५३
श्रीविद्याषोडशार्णैः	११२
श्रीविद्यांसंजपन्तः	१२०
श्रीहीरालुब्ध	११४
शूरादिध्वंसनार्थं	४५
शेषेजातुस्वभोगात्	२५४
ष	
षट्कालंसुनित्यं	७४
स	
सङ्कल्पोल्लासहीनं	२५२
सत्यंव्रह्मैव	२७२
सम्बन्धस्सुन्दरः	४३
सद्वत्तां	३०४
सद्योजातादिमानां	२४५
सद्योमव्यापि	२१९
सर्वस्वाराभिधाने	१४८
सर्वेदेवाश्चविष्णोः	१६१
सर्वेशंसर्वसत्व	२८४

	श्लो
सर्वेषांप्राणिनांयः	९४
सर्वेषामप्रसंकर्ता	२६३
स्कन्देविघ्नेशशुण्डां	१९६
स्तम्भाकारैःपुराणैः	७५
स्वर्गाधीशःकदाचित्	५८
स्वर्गाधीशोपदिष्टां	१८७
स्वस्यांश्रीचित्सभायां	७९
स्वस्त्रीवक्षोजयुग्मे	२८१
साकंगौर्याहिमाद्रेः	२८६
सानावस्मिन्किमर्थं	२२७
सावित्रीतप्रसिद्धा	२४१
साहस्रक्रूरवक्त्र	१५१
स्थानादिप्रोक्ष्य	१८
स्वात्मानन्दानुबोध	२७७
स्वामिन्कृष्णात्रयुद्धे	२७१
स्वामिन्भक्षोभवेद्वा	२३२
स्वामिन्मास्त्वाधिपत्यं	१९७
स्वामिन्संसारवार्धौ	३००
सिद्धाकारप्रगुप्त	२५९
सिंहस्कन्धाधिरूढं	२२५
सीताजानिःपुरस्तात्	३९
सीताहस्ताब्ज	१८४
सृष्ट्वा ब्रह्माणमादौ	३६
सृष्ट्यैब्रह्माणमादौ	१०२
सृष्ट्यर्थंब्रह्मणायः	२२८
सोत्साहंवीरबाहु	२१८
सौवर्णंविष्टरंयः	२७४
सौवर्णश्मश्रु	२०५
ह	
हल्लीसोन्मुख्य	१८६
हंस्यांलब्धस्वजन्मा	१६८
हालास्येमीन	५०
हेमाद्रिप्रान्तभाग	२००

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
1	9	கம்பளாச்வதரர்	கம்பளாச்வதருள்
1	19	பட்டதுகளோ	பட்டவைகளோ
1	26	திருமூலவர்	திருமூலர்
1	29	சரணங்களே	சரணத்தை
3	14	ஸேவிக்கிறார்களோ	விளங்குகிறார்களோ
4	6	ஸேர்களான	ஸேவகர்களான
5	6	த்யந்தின	மத்யந்தின
5	16	प्रप्य	प्राप्य
6	10	नियुक्त	निर्मुक्त
25	1	कलास	कैलास
35	23	உபாஸித்துக் கொண்டு வரும்	உபாஸித்துக் கொண்டு வந்த
36	3	திருமூலவர்	திருமூலர்
43	11	विप्रन्द्राः	विप्रेन्द्राः
61	9	ऽभून्	ऽभूत्
79	9	धातात्	धातीत्
88	1	*ஸங்கரஹத்திற்கு வியாக்யானம்	ஸீங்கிரஹ வியாக்யானம்
88	10	चिऽनां	चित्कलानां
92	6	सत्वर	सत्वरं
97	15	श्रीगृद्धद्रौ	श्रीगृद्धाद्रौ
99	12	फणिनां	फणाभृत्
113	11	प्रकठि	प्रकटित
123	15	अकार्षीत्स	अकर्षीत्तू

பக்கம்.	வரி.	பிழை	திருத்தம்.
134	6	कवीन्द्र	कवीन्द्रं
	7	कुंद्रं	कुद्र
	19	प्रमुरमि	प्रभुरपि
135	4	गदित्	गदितं
137	15	पत्यक्त्रयै	प्रत्याव्रह्यै
141	3	தம்ருதகர	ம்ருதகிரண
	23	पुरी	पुरि
161	29	भजेदं	भजेहं
168	14	सर्वज्ञवैशिषृयोः	विश्वजिद्वैशिषृयोः
169	30	காளட	கெளட
172	18	வார்த்தைகளுள்	வார்த்தைகளால்
178	12	नावं	धावं